

ആൻ മുതൽ അഞ്ജലി വരെ

Ann Muthal Anjaly Vare | Author : Manoharan Mangalodayam | www.kkstories.com

2007.

തിരുവനന്തപുരം മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലം.

ടെക്നോപാർക്ക് വളരുകയായിരുന്നു. പുതിയ കമ്പനികൾ വരികയായിരുന്നു. IT മേഖലയിലെ വിജയകഥകൾ പത്രങ്ങളിൽ നിറയുന്ന കാലം.

ആ സമയത്താണ് രാജേഷും അഞ്ജലിയും വിവാഹിതരായത്.

വിവാഹം നഗരത്തിലെ ഒരു വലിയ ഹാളിലല്ല നടന്നത്.

കഴക്കൂട്ടത്തിനടുത്തുള്ള അഞ്ജലിയുടെ പഴയ തറവാട് വീട്ടിലായിരുന്നു.

അതിന് കാരണം ഒരു വികാരമായിരുന്നു.

അഞ്ജലിയുടെ അച്ഛന്റെ അവസാന ആഗ്രഹം.

അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് പറഞ്ഞിരുന്നത് ഒറ്റ കാര്യം മാത്രമാണ്.

"എന്റെ മകളുടെ കല്യാണം നമ്മുടെ വീട്ടിൽ തന്നെ നടക്കണം."

അത് കുടുംബം പാലിച്ചു.

പഴയ തറവാട് വീട്.

നിറയെ ബന്ധുക്കൾ.

മുറ്റത്ത് പന്തൽ.

നാടൻ സദ്യ.

ആളുകൾ ഇന്നും ഓർക്കുന്ന ഒരു വിവാഹം.

അഞ്ജലി അന്ന് ഇരുപത്താറ് വയസ്സായിരുന്നു.

MPhil കഴിഞ്ഞ് കുടുംബത്തിന്റെ സ്കൂളിൽ അധ്യാപികയായി ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

അടക്കവും ഒതുക്കവുമുള്ള സ്വഭാവം.

അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തെ പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ അത്യാവശ്യം പൊക്കമുള്ള അതിനൊത്ത അധികം മെലിയാത്ത അല്പം തടിച്ച ഒരു സുന്ദരിയായ ശരീര അളവുകൾ എല്ലാം കൃത്യമായുള്ള, ആര് കണ്ടാലും ഒന്നു കൊതിച്ചു പോകുന്ന ദേവത...

പക്ഷേ ഒരിക്കലും അവൾ അതീവ സുന്ദരി ആയിരുന്നില്ല...

അധികം സംസാരിക്കില്ല.

പക്ഷേ സംസാരിച്ചാൽ കേൾക്കുന്നവർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു ശാന്തത അവളുടെ വാക്കുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ മുഖത്തിനും അത് ശാന്തത ഉണ്ടായിരുന്നു....

രാജേഷിന് ആദ്യം ഇഷ്ടപ്പെട്ടതും അതായിരുന്നു.

രാജേഷ് മൂപ്പത് വയസ്സ്.

ഇരു നിറം.. കാണാൻ സുന്ദരൻ.. അത്യാവശ്യം അസ്തറ്റിക് ബോഡി...

ചെറിയ കുറ്റി താടി ചെറിയ ചുരുണ്ട് മുടി... അഞ്ജലിക്ക് ഒത്ത പയ്യൻ

ടെക്നോപാർക്കിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ സോഫ്റ്റ്വെയർ കമ്പനിയുടെ സ്ഥാപകൻ.

കമ്പനി വലിയതൊന്നുമല്ല.

പതിനഞ്ചോളം ജീവനക്കാർ.

ചില വിദേശ ക്ലയന്റുകൾ.

വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ.

വിവാഹത്തിന്റെ ആദ്യ മാസങ്ങൾ മനോഹരമായിരുന്നു.

അഞ്ജലിയുടെ തറവാട് വീട്ടിൽ തന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ താമസം.

അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നു.

അതേസമയം ടെക്നോപാർക്കിലേക്ക് പോകാനും സൗകര്യമായിരുന്നു.

വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ രാജേഷ് നേരത്തെ വീട്ടിലെത്തും.

അത്താഴം കഴിഞ്ഞാൽ മണിക്കൂറുകളോളം സംസാരിക്കും.

ചിലപ്പോൾ വരാന്തയിൽ.

ചിലപ്പോൾ മുറ്റത്ത്.

ചിലപ്പോൾ വെറുതെ മുറിയിൽ കിടന്ന്.

ഭാവിയെക്കുറിച്ച്.

മക്കളെക്കുറിച്ച്.

വീടിനെക്കുറിച്ച്.

യാത്രകളെക്കുറിച്ച്.

അങ്ങനെ ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച്.

സമയം പോകുന്നത് അറിയില്ലായിരുന്നു.

അവരുടെ വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യ വർഷം സന്തോഷത്തോടെ കടന്നുപോയി.

അടുത്ത വർഷം മകൻ ജനിച്ചു.

അവരുടെ ലോകം മാറി.

ആ മാറ്റം മനോഹരമായിരുന്നു.

പക്ഷേ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നതുമായിരുന്നു.

ഉറക്കമില്ലാത്ത രാത്രികൾ.

കരയുന്ന കുഞ്ഞ്.

സ്കൂളിലെ ജോലി.

ഓഫീസിലെ ജോലി.

അതിനിടയിലും അവർ മുന്നോട്ട് പോയി.

അപ്പോൾ ആയിരുന്നു മറ്റൊരു പ്രശ്നം വന്നത്.

2008 അവസാനത്തോടെ ലോകസാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി.

പത്രങ്ങളിൽ ആദ്യം വാർത്തകൾ വന്നു.

പിന്നീട് ടെക്നോപാർക്കിലെ ഇടനാഴികളിൽ.

അതിന് ശേഷം രാജേഷിന്റെ ഓഫീസിൽ.

അവസാനം രാജേഷിന്റെ ജീവിതത്തിൽ.

ഒരു അമേരിക്കൻ ക്ലയന്റ് project freeze ചെയ്തു.

മറ്റൊരാൾ budget കുറച്ചു.

ചെറിയ കമ്പനിയായതുകൊണ്ട് ഓരോ തീരുമാനവും വലിയ ആഘാതം ഉണ്ടാക്കും.

ആദ്യമായി രാജേഷ് പേടിച്ചു.

സ്വന്തം ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചല്ല.

തന്റെ ജീവനക്കാരെക്കുറിച്ച്.

അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെക്കുറിച്ച്.

ഓരോ മാസവും salary day അടുത്തുവരുമ്പോൾ അവന്റെ ടെൻഷൻ കൂടും.

രാത്രി വൈകിയും ഓഫീസിൽ.

വീട്ടിലെത്തിയാലും ലാപ്ടോപ്പ് തുറന്ന് ജോലി.

അമേരിക്കയിൽ രാവിലെ ആകുമ്പോൾ ഇവിടെ രാത്രി.

Client online വരുമ്പോൾ discussion തുടങ്ങും.

പല രാത്രികളിലും അഞ്ചലി ഉറങ്ങുമ്പോൾ രാജേഷ് ഇപ്പോഴും കമ്പ്യൂട്ടറിന് മുന്നിലായിരിക്കും.

"ഇന്നും ജോലി?"

അവൾ ചോദിക്കും.

"ഇത് കഴിഞ്ഞാൽ വരാം."

അവൻ പറയും.

പക്ഷേ ആ "ഇത്" പലപ്പോഴും രണ്ടുമണിക്കൂർ നീളം.

അങ്ങനെ മാസങ്ങൾ കടന്നുപോയി.

അഞ്ചലി പരാതി പറഞ്ഞില്ല.

രാജേഷ് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

രാജേഷും കുറ്റക്കാരനല്ലായിരുന്നു.

ജീവിതം അവരുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ പിടിച്ചെടുത്തിരുന്നു.

രണ്ടുപേരും ഒരേ വീട്ടിലായിരുന്നു.

പക്ഷേ പഴയപോലെ ഒരുമിച്ച് സമയം ചെലവഴിച്ചിരുന്നില്ല.

ഒരിക്കൽ സ്വാഭാവികമായി സംഭവിച്ചിരുന്ന പല കാര്യങ്ങൾക്കും ഇപ്പോൾ പ്രത്യേക ശ്രമം വേണ്ടിവന്നു.

അവർ അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.

അല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും അവഗണിച്ചു.

കാരണം അതിലും വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ അന്ന് ജീവിതത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

2009 അവസാനത്തോടെ സ്ഥിതി മാറിത്തുടങ്ങി.

വിപണി പതിയെ മെച്ചപ്പെട്ടു.

ഒരു പുതിയ ക്ലയന്റ് ലഭിച്ചു.

പഴയ പ്രോജക്ടുകളിൽ ചിലത് വീണ്ടും തുടങ്ങി.

ആദ്യമായി പല മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം രാജേഷ് ഒരു ശ്വാസം വിട്ടു.

കമ്പനി രക്ഷപ്പെടും.

അത് അവന് ഉറപ്പായി.

ആ ആശ്വാസം കിട്ടിയ ശേഷമാണ് അവൻ മറ്റൊരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചത്.

കഴിഞ്ഞ ഒന്നര വർഷമായി തന്റെ ജീവിതം എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന്.

അഞ്ചലിക്ക് ആകെ മാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു.... സാധാരണ സ്ത്രീകൾ പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ വണ്ണം വയ്ക്കുമെങ്കിലും അവൾ മെലിയുകയാണ് ഉണ്ടായത്...

മെലിഞ്ഞു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഒരു പെർഫെക്റ്റ് ബോഡി... 36-26- 38 അധികം പറയണ്ടല്ലോ....

അന്നു ഒരു വൈകുന്നേരം മഴ പെയ്യുകയായിരുന്നു.

മകൻ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

വരാന്തയിലെ മരബെഞ്ചിൽ രാജേഷ് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

അഞ്ജലി വന്ന് അവന്റെ അരികിൽ ഇരുന്നു.

കുറച്ച് നേരം രണ്ടുപേരും ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല.

മഴ മാത്രം.

നനഞ്ഞ മണ്ണിന്റെ മണം മാത്രം.

"എന്താ ആലോചിക്കുന്നത്?"

അഞ്ജലി ചോദിച്ചു.

രാജേഷ് കുറച്ചുനേരം മിണ്ടാതെ ഇരുന്നു.

"നമ്മളെക്കുറിച്ച്."

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി.

"എന്താ സംഭവിച്ചത് നമുക്ക്?"

അവൾ ചിരിച്ചു.

"വളർന്നുപോയി."

"അതായിരിക്കുമോ?"

"അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷീണിച്ചുപോയി."

രാജേഷ് കുറച്ചു കാലത്തിന് ശേഷം ആദ്യമായി ആ സായാഹ്നത്തിൽ ചിരിച്ചു.

"എന്ത് രസമായിരുന്നു കല്യാണം കഴിഞ്ഞ സമയത്തൊക്കെ... "

"അഞ്ജലി: അതേ... ആലോചിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു സുഖവും അതുപോലെ നഷ്ടബോധവും...."

"അന്നൊക്കെ രണ്ടും മൂന്നും തവണ ആയിരുന്നു അല്ലേ നമ്മുടെ കളി...."

"അഞ്ജലി ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല ഞാൻ അതല്ല പറഞ്ഞത്.... "

"ഞാൻ അതും കൂടി തന്നെയാ പറഞ്ഞത്..നമുക്ക് എന്താ പറ്റിയത്... എന്താ നമുക്ക് interest കുറഞ്ഞത്..... "

"എനിക്ക് interest ഒന്നും കുറഞ്ഞിട്ടില്ല... അഞ്ജലി തിരിച്ചടിച്ചു.... "

"പിന്നെ നിന്റെ ഇൻറസ്റ്റിനെ പറ്റി പറയേണ്ട...."

"അതെന്താ....??"

"ഈ പറയുന്ന interest ഉണ്ടായിട്ടാണോ നീ ഇന്ന് വരെ എന്റെ കുണ്ണ ഒന്നു ഊമ്പി തരാത്തത്....."

"അയ്യേ.... അഞ്ജലി:കഷ്ടം ഉണ്ട് രാജേഷ്ട്രാ... ഞാൻ എത്ര തവണ പറഞ്ഞതാ ഞാൻ ശ്രമിക്കണമിട്ടും അല്ല എന്നൊക്കെയാണ് പറയുന്നില്ല.... "

"എന്റെ കുണ്ണക്ക് ഒരു പെണ്ണിന്റെ വായുടെ സുഖം അറിയാൻ ഇനി വേറെ വല്ല പെണ്ണിനെയും നോക്കേണ്ടി വരും...."

"ഓഹോ അങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ പിന്നെ രണ്ടാമത്തെ തവണ അത് ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആ സാധനം അവിടെ കാണില്ല ഞാൻ വെട്ടി എടുക്കും..."

രാജേഷിന്റെ sexual ലൈഫിലേ ഏറ്റവും വലിയ കല്ല് കടി അഞ്ജലിയുടെ ഒട്ടും ഫോർവേർഡ് അല്ലാത്ത ചിന്താഗതികൾ ആയിരുന്നു അവൻ അവളെ പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ ഇന്ന് വരെ മുഴുവനായി കണ്ടിട്ടില്ല...

അവൾ ഒന്നിനും മുൻ കൈ എടുക്കില്ല... അവളെ മാറ്റാനുള്ള പല വഴികളും അവൻ നോക്കി... ഒന്നിലും അവൾ അടുക്കുന്നില്ല...

"എന്തായാലും നമ്മുടെ ഇടക്ക് ഒരു മടുപ്പ് വന്നിട്ടുണ്ട്... അത് മാറ്റാൻ ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം നമ്മൾ പുതിയ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പരീക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്....

നമ്മുടെ ഈ പഴയ വൂട്ടിൻ മാറ്റാൻ പറ്റുമോ എന്ന് നോക്കട്ടെ..?"

അഞ്ജലി അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി, കണ്ണുകളിൽ മിശ്രഭാവം.

"എന്താ പുതിയത്? അന്ന് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ വീണ്ടും പറയട്ടെ."

"ഇങ്ങനെ ആയാൽ എങ്ങനെ ശരിയാകും അഞ്ജലി... നീ ഒന്നു എന്റെ അടുത്ത് ഇരിക്ക്..."

രാജേഷ് എഴുന്നേറ്റ് ഡെസ്ക്ടോപ്പ് ഓണാക്കി. അതിലെ ഒരു ഫോൾഡറിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വീഡിയോകൾ പ്ലേ ചെയ്തു.. ഒട്ടും താല്പര്യമില്ലാതെ അഞ്ജലി അവന്റെ ഒരു തുടയിൽ ഇരുന്നു...

വളരെ പതിയെ തുടങ്ങുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വിന്റേജ് പോൺ വീഡിയോ ആയിരുന്നു അത് ഒരു മെലിഞ്ഞ മദാമ്മയും ഒരു സായിപ്പും വികാര ഭരിതരായി ഉമ്മ വയ്ക്കുന്നു അയാൾ അവളുടെ തടിച്ച മുലകളെ അമർത്തിയ ശേഷം രണ്ടു കൈകൾ കൊണ്ടും അവളുടെ കൂട്ടി നികുറിലുള്ള കുഞ്ഞ് കുണ്ടികൾ

മാവ് കുഴക്കുന്ന പോലെ അമർത്തി.... അവളുടെ കുണ്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ട് പൊക്കി സായിപ്പ് അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു വലിച്ചു.... അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് പഴയ പുച്ഛഭാവമില്ല

രാജേഷ് അഞ്ജലിയുടെ മുലകളിൽ മെല്ലെ അമർത്തി... മദാമ്മ മെല്ലെ അവന്റെ മുന്നിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ പാൻ്റ്സ് തുറന്ന് കുണ്ണയെ വെളിയിൽ എടുത്തു....

അവന്റെ കുണ്ണ വെളിയിൽ ആയപ്പോൾ ഞാൻ ഇട കണ്ണിട്ടു അഞ്ജലിയെനോക്കി

വായിലെടുത്ത് നക്കി ഊമ്പുന്ന ദൃശ്യം വ്യക്തമായി കാണിച്ചു.

അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം സ്ക്രീനിലേക്ക് നോക്കി. പെട്ടെന്ന് അവളുടെ മുഖം ചുവന്നു. അവൾ മുഖം തിരിച്ചു, കണ്ണുകൾ അടച്ചു...

“ഇത് എന്താ രാജേഷേട്ടാ... എന്ന കാണിക്കാൻ ആണെങ്കിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. ഓഫ് ചെയ്ത്!”

"നീ ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ വീഡിയോ കാണൂ അഞ്ജലി...."

രാജേഷ് സ്ക്രീനിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിന്നു. അവന്റെ കുണ്ണയിൽ ചൂട് കയറിയിരുന്നു.

അഞ്ജലി കുനിഞ്ഞ് ഇരിക്കുകയാണ്... അവൻ അഞ്ജലിയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി ഇരുന്നു..., അവളുടെ മുലകളുടെ മുകളിലൂടെ കൈ മെല്ലെ തഴുകി ബ്രായുടെ മുകളിൽ കൂടി പോലും അവളുടെ മുല തെട്ടുകൾ തെളിഞ്ഞു നിന്നു... കള്ളി മുഡ് ആയി

രാജേഷ് അവളുടെ ചെവിക്ക് സമീപത്തേക്ക് ചാഞ്ഞുകൊണ്ട് മെല്ലെ ചോദിച്ചു.

“കാണുമ്പോൾ വെറുപ്പ് തോന്നുന്നുണ്ടോ ഇപ്പോഴും...?”

അഞ്ജലി മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ അവളുടെ ശ്വാസം അല്പം വേഗത്തിലായിരുന്നത് രാജേഷ് ശ്രദ്ധിച്ചു. സ്ക്രീനിൽ ആ പെൺകുട്ടി അയാളുടെ കുണ്ണ വായിലാക്കി ആസ്വദിച്ച് ഊമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു.....

അതിനു ശേഷം എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ ചുണ്ടിൽ കടിച്ചു വലിച്ചു..

“ഇതൊക്കെ അവർക്കു നോർമൽ ആവും... നമ്മൾക്ക് അല്ല...”

അഞ്ജലി പതിയെ പറഞ്ഞു.

“ആരും ഒരൂദിവസം കൊണ്ട് പഠിക്കുന്നതല്ലല്ലോ...”

രാജേഷ് അവളുടെ മുടി ഒരുക്കി പറഞ്ഞു.

“നമ്മളും ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ ആദ്യമായിട്ടല്ലേ ചെയ്തത്...”

അഞ്ജലി മെല്ലെ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാരിയിരുന്നു. സ്ക്രീനിൽ വീഡിയോ മുന്നോട്ട് പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവളുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ അതിലായിരുന്നില്ല. രാജേഷിന്റെ കൈകൾ അവളുടെ വയറിലൂടെ സാവധാനത്തിൽ നീങ്ങി.

“നിനക്കറിയാമോ അഞ്ജലി... എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ളത് എന്താണെന്ന്?”

“എന്താ...?”

“നീ ഇങ്ങനെ നാണിച്ചു ഇരിക്കുന്നതാ...”

അഞ്ജലി അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ചെറിയൊരു അടിച്ചിട്ടു.

“വയസ്സ് മുപ്പത് കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരു മാറ്റവും ഇല്ലല്ലോ നിങ്ങൾക്ക്...”

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

“നീ മാറിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എങ്ങനെ മാറും..”

മുറിയിൽ ഒരു ചെറിയ നിശബ്ദത പടർന്നു. പുറത്തേക്ക് മഴ പെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. പഴയ തറവാട് വീട്ടിന്റെ ജനലിൽ മഴത്തുള്ളികൾ തട്ടുന്ന ശബ്ദം മാത്രം.

അഞ്ജലി രാജേഷിനെ നോക്കി. വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം ആദ്യമായി അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ പഴയ ആ കളിയുള്ള തിളക്കം തിരിച്ചു വന്നതുപോലെ തോന്നി.

“ഒരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ...” അവൾ മെല്ലെ ചോദിച്ചു.

“ഹും?”

“ഞാൻ കുറച്ച്... പ്രീ ആയി പെരുമാറിയാൽ... നിങ്ങൾ എന്നെ വേറെ രീതിയിൽ കാണുമോ?”

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം മിണ്ടാതെ അവളെ നോക്കി.

“അഞ്ജലി... ഭാര്യ എന്നതിലുപരി നീ എന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത ആളാണ്. നീ എന്ത് ചെയ്താലും ഞാൻ നിന്നെ അതേ പോലെ തന്നെയാ കാണുക.”

അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരു ആശ്വാസം പടർന്നു.

“എന്താ എന്തുപറ്റി...???”

"അല്ല ഒന്നുമില്ല..."

രാജേഷ് ചിരിച്ചു..

"എന്നെ surprise ചെയ്യിക്കാൻ വല്ല പ്ലാനുമാണോ..."

"എനിക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല..."

"അറിയാത്തതൊന്നും പ്രശ്നമല്ല. നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും ഇഷ്ടമാകുന്നത് മതി."

അഞ്ജലി കുറച്ച് നിമിഷം മിണ്ടാതെ ഇരുന്നു. പിന്നെ പതിയെ എഴുന്നേറ്റ് ടേബിളിലിരുന്ന മൗസ് എടുത്ത് വീഡിയോ മുഴുവൻ ഓഫ് ചെയ്തു.

"ഇന്ന്... വീഡിയോ വേണ്ട,"

അവൾ നാണത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"പിന്നെ?"

അവൾ ചെറിയൊരു ചിരിയോടെ ബെഡ്റൂമിലേക്കു നടന്നു. വാതിലിനരികിൽ എത്തി പിന്നിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"വരുന്നില്ലേ രാജേഷ്ടാ...?"

അവളുടെ ആ വിളിയിൽ രാജേഷിന്റെ ഉള്ളിൽ എന്തോ പഴയ ചൂട് വീണ്ടും കത്തിയുണർന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ആദ്യമായി അഞ്ജലിയുടെ ശബ്ദത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു കാമം കലർന്ന നാണം അവൻ കേട്ടു.

രാജേഷ് പതിയെ ബെഡ്റൂമിലേക്ക് കയറി. പഴയ തറവാട് വീട്ടിലെ വലിയ തേക്കുമര കട്ടിൽ, മങ്ങിയ മഞ്ഞ വെളിച്ചം, പുറത്തുള്ള മഴയുടെ ശബ്ദം...

എല്ലാം കൂടി ഒരു പ്രത്യേക മൂഡ് തന്നെയായിരുന്നു.

അഞ്ജലി കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിൽ നിന്നു മുടി അഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നീണ്ട കറുത്ത മുടി മുഴുവൻ അവളുടെ വെളുത്ത പുറം മുടി കിടന്നു. സാരി മാറിയിരുന്നില്ല.

പക്ഷേ മുഖത്ത് എന്തോ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. പതിവ് നാണത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഒളിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ പതിയെ പുറത്തേക്ക് വരുന്നതുപോലെ...

രാജേഷ് പിന്നിലൂടെ ചേർന്ന് നിന്നു. അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ കൈവെച്ചതും അഞ്ജലി ഒന്ന് വിറച്ചു.

“എന്താ ഇങ്ങനെ ടെൻഷൻ...?”

“എനിക്ക് പേടി ആണേ...”

അവൾ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

“എന്നെയോ...?”

“അല്ല... ഞാൻ തന്നെ എന്തൊക്കെയോ ചെയ്യുമെന്ന് തോന്നുന്നു...”

രാജേഷ് അവളുടെ കഴുത്തിൽ മെല്ലെ ചുംബിച്ചു. അഞ്ജലിയുടെ ശ്വാസം ചൂടായി. അവൾ കണ്ണടച്ചു പിന്നിലേക്ക് ചാരി നിന്നു.

“ഇതൊക്കെ നിനക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു അഞ്ജലി... നീ തന്നെ അടച്ചു വച്ചതാ...”

അവൻ അവളുടെ ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്ക് അഴിക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് അവന്റെ കൈ പിടിച്ചു.

“ലൈറ്റ് ഓഫ് ചെയ്യട്ടെ...?”

“വേണ്ട... ഇന്ന് വരെ വെളിച്ചത്തതിൽ നിന്റെ സമ്മതത്തോടെ നിന്നെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായും കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ, ഇന്ന് നിന്നെ മുഴുവൻ കാണണം.”

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട് അവളുടെ കവിളുകൾ ചുവന്നു. എങ്കിലും അവൾ എതിർത്തില്ല. അവളും ഒരു മാറ്റത്തിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു....

ഹുക്ക് അഴിഞ്ഞതും ബ്ലൗസ് അല്പം ലൂസ് ആയി താഴ്ന്നു. വെളുത്ത ബ്രാഡിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന മുലകൾ കണ്ടപ്പോൾ രാജേഷിന്റെ കണ്ണു പാന്റിനുള്ളിൽ കട്ടിയായി.

“അഞ്ജലി... നീ ഇപ്പോഴും എന്ത് ചരക്കാ...”

അവൻ അവളുടെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു.

“വൃത്തികെട്ടത് പറയല്ലേ...”

അവൾ നാണത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“സത്യം പറഞ്ഞതാ...”

രാജേഷ് രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും അവളുടെ മൂലകൾ ബ്രായുടെ മുകളിലൂടെ പിടിച്ചു അമർത്തി. അഞ്ജലിയുടെ വായിൽ നിന്ന് ചെറിയൊരു ശ്വാസ ശബ്ദം പുറത്തുവന്നു.

“സ്നേഹം... രാജേഷ്...”

അവൻ ആദ്യമായി ആ ശബ്ദം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇത്രയും വർഷം കളിച്ചിട്ടും ഇങ്ങനെ തുറന്നു പ്രതികരിക്കുന്നത് ആദ്യമായിട്ടാ....

“നിനക്ക് സുഖം തോന്നുന്നുണ്ടല്ലേ...?”

അഞ്ജലി പതിയെ തലകുനിച്ചു....

രാജേഷ് അവളെ തിരിച്ചു നിർത്തി ചുണ്ടുകളിൽ ആഴത്തിൽ ചുംബിച്ചു. ഇത്തവണ അഞ്ജലിയും തിരിച്ചും ചുംബിച്ചു. അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ പുറത്ത് അമർന്നു...

“ഇന്ന് എന്താ നിനക്ക് പറ്റിയത്...”

രാജേഷ് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“അറിയില്ല...”

അവൾ ശ്വാസം വലിച്ചു പറഞ്ഞു.

“പക്ഷേ... ഇന്ന് ഏട്ടനെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം എന്ന് തോന്നുന്നു...”

രാജേഷിന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി.

“അതിന് ആദ്യം ഒരു കാര്യം ചെയ്യ...”

“എന്താ...?”

അവൻ മെല്ലെ അവളുടെ കൈ പിടിച്ച് തന്റെ പാന്റിന്റെ മുകളിലേക്ക് വെച്ചു.

അഞ്ജലിയുടെ കൈ വിറച്ചു. കുണ്ഡലയുടെ മുഴുപ്പ് വ്യക്തമായി അവൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. അവൾ ഒരു നിമിഷം രാജേഷിനെ നോക്കി.

“ഇത്ര പെട്ടെന്ന് ഇങ്ങനെ ആയി...?”

“നീ ഇങ്ങനെ നിൽക്കുമ്പോൾ പിന്നെ എങ്ങനെ ആകാതിരിക്കും...”

അഞ്ജലി ചുണ്ട് കടിച്ചു. അവളുടെ നാണം ഇപ്പോൾ പതിയെ കാര്യമായി മാറുകയായിരുന്നു...

രാജേഷ് അവളുടെ കൈ തന്റെ പാന്റിന്റെ മുകളിലൂടെ മെല്ലെ ഉരസിച്ച്. അഞ്ജലിയുടെ വിരലുകൾ വിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു....

“അഞ്ജലി.... ആരും നിന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല...”

അവൾ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല

രാജേഷ് അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു. പിന്നെ അവളുടെ സാരി മെല്ലെ അഴിക്കാൻ തുടങ്ങി... സാരി നിലത്തേക്ക് വഴുതി വീണു. ഇപ്പോൾ അവൾ വെളുത്ത ബ്രായും പാവായും മാത്രം ധരിച്ച് അവന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു.

അവളുടെ ശരീരം കണ്ടപ്പോൾ രാജേഷിന്റെ ഉള്ളിൽ വീണ്ടും ആ പഴയ കൊതി കയറി. വിവാഹ രാത്രിയിൽ ആദ്യമായി കണ്ട അതേ പെൺകുട്ടി... പക്ഷേ ഇന്ന് കണ്ണുകളിൽ കൂടുതൽ കാര്യം.

“ഇങ്ങനെ നോക്കല്ലേ...”

അഞ്ജലി നാണിച്ചു പറഞ്ഞു.

“എങ്ങനെ നോക്കാതെ ഇരിക്കും... രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും നിന്നെ കണ്ടാൽ എന്റെ കുണ്ണ ഇപ്പൊഴും കൺട്രോൾ പോകും...”

അഞ്ജലി ചെറുതായി ചിരിച്ചു. ആ ചിരിയിൽ ഒരു ആത്മവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു.

രാജേഷ് ബെഡിൽ ഇരുന്നു. പിന്നെ അവളെ തന്റെ മുന്നിലേക്ക് നിർത്തി.

“ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചാൽ ചെയ്യുമോ...?”

“എന്താ...?”

“ഇന്ന് പേടിക്കണ്ട. എന്തെങ്കിലും ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ പറയ്. പക്ഷേ try ചെയ്യ്...”

അഞ്ജലി കുറച്ചു നിമിഷം അവന്റെ കണ്ണിലേയ്ക്ക് നോക്കി നിന്നു. പിന്നെ മെല്ലെ തലകുനിച്ചു.

രാജേഷിന്റെ ഹൃദയം വേഗത്തിൽ ഇടിച്ചു. അവൻ അവന്റെ കൈലി വശങ്ങളിലേക്ക് നീക്കി കുണ്ണ പുറത്തേക്ക് തള്ളി നിന്നു.

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണ് അവിടേക്ക് പോയി. അവൾ അറിയാതെ ചുണ്ട് നനച്ചു.

“ഇതൊക്കെ കാണുമ്പോഴാ എനിക്ക് പേടി...”

അവൾ പതിയെ പറഞ്ഞു.

“ഇത്ര വർഷം ആയിട്ടും...?”

“മ്...”

രാജേഷ് അവളുടെ കൈ പിടിച്ച് കുണ്ണയിൽ വെച്ചു. ചൂടും മുഴുപ്പും അറിഞ്ഞതും അഞ്ജലി ഒന്ന് വിറച്ചു.

“അയ്യോ...”

“എന്താ...?”

“ഭയങ്കര ചൂടാ...”

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

“നിന്നെ കണ്ടിട്ട് കയറിയ ചൂടാ...”

അഞ്ജലി മെല്ലെ കൈ കുലുക്കി. അവളുടെ മുഖത്ത് നാണവും കൗതുകവും കലർന്നിരുന്നു.

“അങ്ങനെ തന്നെ...”

രാജേഷ് കണ്ണടച്ച് പറഞ്ഞു.

അവൾ കുറച്ച് ഡൈറക്ടറുടെ വീണ്ടും പിടിച്ചു. കുണ്ണ കൂടുതൽ കട്ടിയാകുന്നത് അവൾക്ക് കൈയിൽ അറിയാമായിരുന്നു.

“രാജേഷ്ടാ... ഇത് ഇങ്ങനെ വളരുന്ന പോലെ തോന്നുന്നു...”

“നിന്റെ കൈയിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാ...”

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട് അഞ്ജലിയുടെ മുഖം വീണ്ടും ചുവന്നു. പക്ഷേ ഈ തവണ അവൾ ചിരിച്ചു.

പിന്നെ വളരെ പതിയെ... ഒരുപാട് നാണത്തോടെയും മടിയോടെയും... അവൾ ബെഡിന്റെ മുന്നിലേക്ക് മുട്ടുകുത്തി ഇരുന്നു.

രാജേഷിന്റെ ശ്വാസഗതി കൂടി

“അഞ്ജലി... ഉറപ്പാണോ...?”

അവൾ നേരെ കണ്ണിലേയ്ക്ക് നോക്കാൻ പോലും കഴിയാതെ തലകുനിച്ചു.

“എനിക്ക് ശ്രമിക്കാം...”

രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിനുള്ളിൽ ഹൃദയം ഇടിക്കുന്ന ശബ്ദം അവന് തന്നെ കേൾക്കാമായിരുന്നു. ഇത്ര വർഷം കാത്തിരുന്ന ഒരു നിമിഷം അവന്റെ മുന്നിൽ ജീവിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

അഞ്ജലി താഴെ മുട്ടുകുത്തി ഇരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ നീണ്ട മുടി മുന്നിലേക്ക് വീണ് മുഖം പകുതി മറഞ്ഞു. രാജേഷ് മെല്ലെ അവളുടെ മുടി ഒരുക്കി ചെവിക്ക് പിന്നിലേക്ക് വെച്ചു.

“ടെൻഷൻ ആണോ...?”

അവൾ ചെറിയൊരു ചിരിയോടെ തലകുനിച്ചു.

“കുറച്ച്...”

“പറ്റില്ലെങ്കിൽ നിർത്താം...”

“ഇല്ല...”

അവൾ പതിയെ പറഞ്ഞു.

“ഇന്ന് നിർത്തണ്ട...”

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട് രാജേഷിന്റെ കുണ്ണ വീണ്ടും ഒന്ന് വിറച്ചു. അഞ്ജലി അത് കൈയിൽ അനുഭവിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു ചെറിയ അതിശയവും കൗതുകവും തെളിഞ്ഞു.

അവൾ മെല്ലെ കുണ്ണയുടെ മുകളിലൂടെ വിരൽ ഓടിച്ചു. പിന്നെ താഴേക്ക് നോക്കി നാണത്തോടെ ചുണ്ട് കടിച്ചു.

“ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ തന്നെ എനിക്ക് നാണം വരുന്നു...”

“നീ ഇങ്ങനെ നാണിക്കുന്നത് കാണുമ്പോഴാ എനിക്ക് കൂടുതൽ മൂഡ് ആവുന്നത്...”

അഞ്ജലി അവനെ ഒന്ന് നോക്കി. പിന്നെ ധൈര്യം സമ്പാദിക്കുന്ന പോലെ ഒരു ദീർഘശ്വാസം എടുത്തു.

അവൾ ആദ്യമായി മുഖം അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. കുണ്ണയുടെ ചുടും മണവും അവൾക്ക് വ്യക്തമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. കുറച്ച് നിമിഷം അവൾ അവിടെ നിശ്ചലമായി നിന്നു.

“രാജേഷേട്ടാ...”

“ഹും...?”

“ഞാൻ എന്തെങ്കിലും തെറ്റായി ചെയ്താൽ ചിരിക്കരുത്...”

രാജേഷ് ഉടനെ അവളുടെ കവിളിൽ കൈവെച്ചു.

“നീ എന്ത് ചെയ്താലും ഞാൻ സീരിയസ് ആയി എടുക്കില്ല. നീ ഇങ്ങനെ എന്റെ മുന്നിൽ ഇരിക്കുന്നതേ എനിക്ക് മതിയാകുന്നുണ്ട്...”

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകളിൽ ചെറിയൊരു ആത്മവിശ്വാസം വന്നു.

പിന്നെ വളരെ മെല്ലെ... അവൾ ചുണ്ടുകൾ കൊണ്ട് കുണ്ണയുടെ അറ്റത്ത് സ്പർശിച്ചു. രാജേഷിന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ ഒരു വൈദ്യുതി പോലെ വിറച്ചു.

“ആഹ്... അഞ്ജലി...”

അവൾ പെട്ടെന്ന് പിന്നോട്ട് മാറി.

“വേദനിച്ചോ?!”

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

“പൊന്നേ... സുഖം കൊണ്ടാ...”

അഞ്ജലി നാണിച്ചു താഴേക്ക് നോക്കി. പക്ഷേ ഈ തവണ അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരു ചെറിയ അഭിമാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭർത്താവിനെ ഇങ്ങനെ പ്രതികരിപ്പിക്കുന്നത് അവൾക്ക് പുതിയൊരു അനുഭവമായിരുന്നു.

അവൾ വീണ്ടും മെല്ലെ ചുംബിച്ചു. ഇത്തവണ കുറച്ച് നേരം. രാജേഷിന്റെ വിരലുകൾ അവളുടെ മുടിയിലൂടെ ഓടി.

“Good girl...”

അവൻ അറിയാതെ പറഞ്ഞു.

ആ വാക്ക് കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ശരീരത്തിൽ ഒരു വിറയൽ പടർന്നു. അവൾ മേലോട്ട് നോക്കി.

“എന്നെ കളിയാക്കല്ലേ...”

“കളിയാക്കിയതല്ല...”

അവൾ വീണ്ടും താഴേക്ക് നോക്കി. ഇപ്പോൾ അവളുടെ നാണം പതിയെ ഉരുകി പോകുകയായിരുന്നു. വർഷങ്ങളായി അടച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഒരു വശം അവൾ തന്നെ ആദ്യമായി കാണുന്ന പോലെ.

പുറത്ത് മഴ ശക്തമായി പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മുറിയിലെ മങ്ങിയ മഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിൽ, പഴയ തറവാട് വീട്ടിലെ ആ രാത്രിയിൽ... അവരുടെ ദാമ്പത്യത്തിൽ ഏറെ നാളായി നഷ്ടമായിരുന്ന ചൂട് വീണ്ടും പതിയെ തിരിച്ചു വരികയായിരുന്നു...

അഞ്ജലി വീണ്ടും താഴേക്ക് ചായാൻ നോക്കിയപ്പോൾ രാജേഷ് അവളുടെ മുഖം കൈകൊണ്ട് പൊക്കി.

“ഫോഴ്സ് ചെയ്യണ്ട... പതിയെ മതി...”

അവൾ തലകുനിച്ചു. പക്ഷേ അവളുടെ മുഖത്ത് ഇപ്പോഴും ഒരു ടെൻഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ വീണ്ടും ധൈര്യമായി അടുത്തു. ഇത്തവണ കുറച്ച് കൂടുതൽ നേരം ശ്രമിച്ചു.

എന്നാൽ അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ അവളുടെ മുഖം ചുളിഞ്ഞു.

“ഉഹ്...”

അവൾ പെട്ടെന്ന് പിന്നിലേക്ക് മാറി വായ് കൈകൊണ്ട് മൂടി.

“അഞ്ജലി... എന്താ?”

“ഒരു നിമിഷം...”

അവൾ വേഗം എഴുന്നേറ്റ് ബാത്ത്റൂമിലേക്ക് ഓടി.

രാജേഷ് പിന്നിൽ നിന്ന് നോക്കി നിന്നു. കുറച്ച് വെള്ളം ഒഴിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. രണ്ട് മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞ് അഞ്ജലി പുറത്തേക്ക് വന്നു. മുഖം മുഴുവൻ നാണം.

“സോറി...”

അവൾ തലകുനിച്ചു പറഞ്ഞു.

“എനിക്ക് ഇപ്പോഴും ആ same feeling വരുന്നു...”

രാജേഷ് അവളെ അടുത്തേക്ക് വലിച്ചു.

“ഇതിനാണോ ഇങ്ങനെ വിഷമിക്കുന്നത്...?”

“നിങ്ങൾക്ക് disappointment ആയില്ലേ...?”

“പൊന്നേ...”

അവൻ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു.

“നീ ഇന്നെനിക്ക് ചെയ്തതൊക്കെ തന്നെ പുതിയതാണ്. ഞാൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ open ആയി കണ്ടിട്ടില്ല.”

അഞ്ജലി അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാരി നിന്നു.

“ഞാൻ try ചെയ്യണം എന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്... പക്ഷേ അടുത്ത് വരുമ്പോൾ എന്തോ...”

“ശരി. അതൊന്നും ഇപ്പോൾ വേണ്ട.”

അവൾ മേലോട്ട് നോക്കി.

“സത്യമാണോ...?”

“മ്... നമുക്ക് വേറെ രീതിയിൽ enjoy ചെയ്യാം.”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് ആശ്വാസം വന്നു. പക്ഷേ അതോടൊപ്പം ചെറിയൊരു കൂസ്യതി നിറഞ്ഞ ചിരിയും.

“എന്നാലും...”

അവൾ പതിയെ പറഞ്ഞു,

“ഇന്ന് ഞാൻ ഇത്ര വരെ എത്തിയതേ വലിയ കാര്യമാ...”

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

“അതെ... എന്റെ നാടൻ ഭാര്യ ഇന്ന് full surprise ആണ്.”

“നാടൻ ആണെങ്കിൽ എന്താ...?”

അവൾ കണ്ണിറുക്കി ചോദിച്ചു.

“പഠിപ്പിച്ചാൽ ചില കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കും...”

ആ മറുപടി കേട്ട് രാജേഷ് സത്യത്തിൽ തെറ്റി. അഞ്ജലി ഇങ്ങനെ flirt ചെയ്ത് സംസാരിക്കുന്നത് അവൻ ജീവിതത്തിൽ വളരെ കുറച്ചേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

“ആഹാ... ഇപ്പോൾ dialogue ഒക്കെ വരുന്നുണ്ടല്ലോ...”

“നിങ്ങൾ തന്നെയല്ലേ പറഞ്ഞത് പുതിയ കാര്യങ്ങൾ try ചെയ്യണം, പ്രതികരിക്കണം എന്നൊക്കെ...”

രാജേഷ് അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ പിടിച്ച് അടുത്തേക്ക് വലിച്ചു. അഞ്ജലിയുടെ ശരീരം വീണ്ടും ചൂടാകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇത്തവണ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ പേടിയേക്കാൾ കൂടുതൽ curiosity ആയിരുന്നു.

“അപ്പോ ഇന്ന് ഇവിടെ വരെ...”

രാജേഷ് ചോദിച്ചു.

അഞ്ജലി കുറച്ച് നിമിഷം ആലോചിച്ചു. പിന്നെ അവന്റെ ചെവിക്ക് അടുത്ത് ചായ്ന്ന് മെല്ലെ പറഞ്ഞു.

“ഇല്ല... ഇന്ന് കുറച്ച് കൂടി പുതിയ കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കണം...”

രാജേഷ് അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി കുറച്ച് നിമിഷം മിണ്ടാതെ നിന്നു. ഈ അഞ്ചലിയെ അവൻ മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ല. നാണം ഇപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അതിനകത്ത് ഒരു പുതിയ ധൈര്യം കൂടി കലർന്നിരുന്നു.

“എന്താ പഠിക്കേണ്ടത്...?”

അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

അഞ്ചലി ചൂണ്ട് കടിച്ചു.

“എനിക്ക് എല്ലാം ഒരുമിച്ച് പഠിപ്പൂ... പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള പോലെ കുറച്ച് കുറച്ച് പഠിക്കാം...”

ആ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ രാജേഷിന്റെ ഉള്ളിൽ വീണ്ടും ഒരു ചൂട് പടർന്നു. അവൻ അവളുടെ കവിളിൽ മെല്ലെ പിടിച്ചു.

“ഇതുപോലെ നീ എന്നോട് സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കാൻ തന്നെ എന്ത് രസമാണെന്നറിയാമോ...”

അഞ്ചലി നാണിച്ചു ചിരിച്ചു. പിന്നെ അവൾ തന്നെയാണ് രാജേഷിന്റെ ഷർട്ട് അഴിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. ബട്ടണുകൾ ഓരോന്നായി അഴിയുമ്പോൾ അവളുടെ വിരലുകൾ ചെറുതായി വിറക്കുന്നത് രാജേഷ് ശ്രദ്ധിച്ചു.

“ഇപ്പോൾ ആരാ ടെൻഷൻ...”

അവൻ കളിയാക്കി.

“ഞാൻ അല്ല...” അവൾ ചിരിച്ചു. “എന്റെ കൈയാ വിറക്കുന്നത്...”

ഷർട്ട് അഴിഞ്ഞതും അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലൂടെ വിരൽ ഓടിച്ചു. ചെറിയ രോമങ്ങളിലൂടെ വിരൽ നീങ്ങുമ്പോൾ രാജേഷ് കണ്ണടച്ചു.

“അഞ്ചലി... നീ ഇങ്ങനെ touch ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ എന്റെ control പോകുന്നു...”

“അത്രക്കും...?”

“മ്... കാരണം നീ ഇത് ഒക്കെ rarely അല്ലേ ചെയ്യാറുള്ളൂ...”

അഞ്ജലി രാജേഷിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ വർഷങ്ങളായി അടക്കിപ്പിടിച്ച ഒരു ഭാരം പുറത്തേക്ക് വരുന്നത് പോലെ തോന്നി.

“രണ്ട് വർഷം കഴിഞ്ഞില്ലേ രാജേഷേട്ടാ...”

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം മിണ്ടാതെ നിന്നു.

“നിങ്ങൾ പലപ്പോഴും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടാവും അല്ലേ... ഞാൻ എന്തിനാ ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നത് എന്ന്.”

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അവൾ പതിയെ അവന്റെ കൈ പിടിച്ചു.

“കല്യാണത്തിന് മുമ്പ് ഒരു ചേച്ചി എന്നോട് ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു.”

അവൾ ചെറിയൊരു ചിരി ചിരിച്ചു.

“ഇപ്പോൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ മണ്ടത്തരം എന്ന് തോന്നും. പക്ഷേ അന്ന് ഞാൻ അതൊക്കെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.”

“എന്താ പറഞ്ഞത്?”

“ഒരു പെണ്ണ് കിടപ്പറയിൽ അധികം സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിച്ചാൽ ഭർത്താവിന് അവളോട് മതിപ്പ് കുറയും, ഇതൊക്കെ എവിടുന്ന് പഠിച്ചെന്നു സംശയം വരും എന്ന്.”

നല്ല വീട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് ചില അതിരുകൾ ഉണ്ടാകണം എന്ന്.”

രാജേഷ് അത്ഭുതത്തോടെ അവളെ നോക്കി

“അത്രയേ ഉള്ളൂ?”

“അത്ര മതി രാജേഷേട്ടാ.”

അഞ്ജലി ജനലിലേക്ക് നോക്കി.

“ചില പേടികൾക്ക് വലിയ കാരണങ്ങൾ വേണ്ട.”

മുറിയിൽ കുറച്ചു നേരം നിശബ്ദത പടർന്നു.

“നിങ്ങളെ എനിക്ക് പേടിയില്ലായിരുന്നു.”

അവൾ മെല്ലെ പറഞ്ഞു.

“പക്ഷേ നിങ്ങൾ എന്നെപ്പറ്റി എന്ത് വിചാരിക്കും എന്ന പേടി ഉണ്ടായിരുന്നു.”

രാജേഷ് അവളുടെ കൈ മുറുകെ പിടിച്ചു.

“അത് കൊണ്ട് തന്നെയാണോ...?”

“മ്.”

അവൾ തലകുനിച്ചു.

“നിങ്ങൾ ലൈറ്റ് ഇടുമ്പോൾ എനിക്ക് അസ്വസ്ഥത തോന്നിയിരുന്നത്, ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പറയുമ്പോൾ ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിരുന്നത് അതുകൊണ്ടാ.”

അവൾ ഒരു നിമിഷം നിർത്തി.

“ഇന്നത്തെ കാര്യവും അങ്ങനെ തന്നെയാ.”

രാജേഷ് അവളെ നോക്കി.

“അറപ്പ് കൊണ്ടല്ലേ?”

“ഒരുപക്ഷേ അതും ഉണ്ടാകാം”

അഞ്ജലി ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“അത് ഞാൻ പോലും ഇപ്പോഴാ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. വർഷങ്ങളായി തെറ്റാണെന്ന് കരുതിയ ഒരു കാര്യം പെട്ടെന്ന് ശരീരത്തെ കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ പേടിച്ചു പോയതാ.”

അവൾ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

ആ ചിരിയിൽ സങ്കടം ഉണ്ടായിരുന്നു.

"ചിലപ്പോൾ ഞാൻ ആലോചിക്കും... ഇത്രയും കാലം നിങ്ങൾ എന്നെ എങ്ങനെ സഹിച്ചു എന്ന്."

രാജേഷ് എന്തോ പറയാൻ ശ്രമിച്ചു.

പക്ഷേ അഞ്ജലി തടഞ്ഞു.

"ഇല്ല... ഇപ്പോൾ മറുപടി പറയേണ്ട."

അവൾ അവന്റെ തോളിലേക്ക് തല ചായ്ച്ചു.

"ആ ചോദ്യം ഞാൻ കുറെ നാളായി എന്റെ മനസ്സിൽ തന്നെ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്."

രാജേഷ് കുറച്ചു നേരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലിയുടെ കൈകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ തന്നെ കിടന്നു.

"നിനക്ക് ഒരു കാര്യം അറിയാമോ?"

അവൻ പതിയെ ചോദിച്ചു.

"എന്താ?"

"പല രാത്രികളിലും എനിക്ക് നിന്നോട് ദേഷ്യം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്."

അഞ്ജലി തല ഉയർത്തി അവനെ നോക്കി.

"എന്നോട്?"

"മ്മ."

അവൻ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"നിന്നെ വെറുത്തിട്ടല്ല. പക്ഷേ നീ എപ്പോഴും എനിക്ക് തൊട്ടടുത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു... എന്നിട്ടും ചിലപ്പോൾ ഒരുപാട് ദൂരെയൊന്നെന്ന് തോന്നുമായിരുന്നു."

മുറിയിൽ നിശബ്ദത പടർന്നു.

"ചില രാത്രികളിൽ നിന്നെ ഉണർത്തി ചോദിക്കണം എന്ന് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്."

"എന്ത് ചോദിക്കാൻ?"

"എന്താ പ്രശ്നം?' എന്ന്."

അഞ്ജലി മിണ്ടാതെ കേട്ടിരുന്നു.

"പക്ഷേ ഓരോ തവണയും ഞാൻ നിർത്തും."

"എന്തിന്?"

രാജേഷ് അവളെ നോക്കി.

"കാരണം നീ മനപ്പൂർവ്വം എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ആളല്ലെന്ന് എനിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു."

അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി തുടർന്നു.

"നീ ഈ തറവാട്ടിൽ വളർന്ന സാഹചര്യവും നിന്റെ വീട്ടുകാരുടെ കർക്കശമായ രീതികളും എനിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. നീ ഒരു 'പെർഫെക്റ്റ്' ഭാര്യയാകാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

വീട് വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നു, എന്റെ അമ്മയെ സ്വന്തം അമ്മയെപ്പോലെ നോക്കുന്നു, എനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഭക്ഷണം കൃത്യസമയത്ത് ഉണ്ടാക്കി വെക്കുന്നു... ഒരു കുടുംബം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ നീ കാണിക്കുന്ന ആ ആത്മാർത്ഥതയുടെ മുന്നിൽ എന്റെ ലൈംഗികമായ ആവശ്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഞാൻ അടിച്ചമർത്തി.

നിന്നെ നിർബന്ധിച്ചാൽ അത് നമ്മുടെ ഈ മനോഹരമായ കുടുംബത്തെ തകർക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയന്നു. നിന്റെ സ്നേഹം എനിക്ക് സെക്സിനേക്കാൾ വലുതായിരുന്നു."

രാജേഷിന്റെ മുഖത്ത് ചെറിയൊരു വിങ്ങൽ പടർന്നു.

“പിന്നെ മറ്റൊന്ന്... നിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയാണ്. നീ എന്നെ അത്രയധികം വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം. ആ വിശ്വാസത്തിന് മേൽ എനിക്ക് ബലം പ്രയോഗിക്കാൻ തോന്നിയില്ല.

നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്, ഓഫീസിലെ ആ പെൺകുട്ടികളിലേക്ക് ഞാൻ പോയത് എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വിശപ്പ് മാറ്റാനായിരുന്നു. അവിടെ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല, വെറും കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ മാത്രം.

പക്ഷേ ഓരോ തവണ തിരികെ വരുമ്പോഴും നിന്റെ ആ നിഷ്കളങ്കമായ ചിരി കാണുമ്പോൾ ഞാൻ നരകിക്കുകയായിരുന്നു. ‘ നീ എനിക്ക് വേണ്ടി ജീവിതം മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു, പക്ഷേ ഞാൻ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നു’ എന്ന ചിന്ത എന്നെ വല്ലാതെ വേട്ടയാടി.”

അവൻ അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി....

രാജേഷ് പറഞ്ഞത് കേട്ട ശേഷം അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

മുറിയിൽ മഴയുടെ ശബ്ദം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

രാജേഷ് അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കാൻ പോലും മടിച്ചു.

പറഞ്ഞത് അബദ്ധം ആയി പോയെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി...

അവളുടെ മുഖത്ത് ദേഷ്യമില്ലായിരുന്നു.

അതായിരുന്നു രാജേഷിനെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുത്തിയത്.

"അഞ്ജലി..."

അവൻ വിളിച്ചു.

അവൾ പ്രതികരിച്ചില്ല.

കുറച്ച് നിമിഷങ്ങൾ കൂടി കടന്നുപോയി.

ഒടുവിൽ അവൾ തല ഉയർത്തി.

"എത്ര പേർ...?"

രാജേഷിന്റെ ഹൃദയം ഒന്ന് നിശ്ചലമായി.

അവൻ കരച്ചിലും വഴക്കും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

പക്ഷേ ഈ ചോദ്യം അല്ല.

"എന്താ...?"

അവൻ സമയം വാങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു.

"എത്ര പേർ എന്ന്."

അഞ്ജലിയുടെ ശബ്ദം ശാന്തമായിരുന്നു.

"ഒരാളോ... രണ്ടാളോ... അതിൽ കൂടുതലോ?"

രാജേഷ് കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി.

"രണ്ട് പേർ."

ആ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് വലിയ മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല.

പക്ഷേ അവളുടെ വിരലുകൾ കട്ടിലിലെ വിരിപ്പിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.

"എത്ര കാലം?"

അവൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"അധികം ഇല്ല."

"അത് കാലം അല്ല."

ആദ്യമായി അവളുടെ ശബ്ദത്തിൽ ചെറിയ വിറയൽ വന്നു.

"എത്ര കാലം?"

രാജേഷ് ദീർഘമായി ശ്വാസം വിട്ടു.

"കുറച്ച് മാസങ്ങൾ."

വീണ്ടും നിശബ്ദത.

പുറത്ത് മഴ ശക്തിയായി.

അഞ്ജലി ജനലിലേക്ക് നോക്കി.

കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

പക്ഷേ കണ്ണുനീർ വന്നില്ല.

"ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ?"

"ചോദിക്കൂ."

"അവരിൽ ആരെയെങ്കിലും സ്നേഹിച്ചിരുന്നോ?"

ആ ചോദ്യം കേട്ടപ്പോൾ രാജേഷ് ഉടനെ തല ഉയർത്തി.

"ഇല്ല."

ആ മറുപടി സത്യമായിരുന്നു.

ഒരു മടിയും കൂടാതെ പറഞ്ഞ ആദ്യ മറുപടി.

അഞ്ജലി അത് ശ്രദ്ധിച്ചു.

"ഉറപ്പാണോ?"

"ഉറപ്പാണ്."

അഞ്ജലി ഒരു ചെറിയ ചിരി ചിരിച്ചു.

വേദനയുള്ള ഒരു ചിരി.

"നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളെ സ്നേഹിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ തകർന്നുപോയേനെ."

അവൾ നിർത്തി.

"പക്ഷേ ഇപ്പോൾ..."

"ഇപ്പോൾ?"

രാജേഷ് ചോദിച്ചു.

അഞ്ജലി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"ഇപ്പോൾ എനിക്ക് വേദനിക്കുന്നത് അവർ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ല."

അവളുടെ ശബ്ദം മെല്ലെ ഇടറി.

"നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രയും വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും എന്നോട് പറയാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയിൽ നിങ്ങൾ എത്തിയല്ലോ എന്നോർത്ത് ആണ്."

ആദ്യ കണ്ണുനീർത്തുള്ളി അപ്പോൾ അവളുടെ കവിളിലൂടെ താഴേക്ക് വീണത്.

രാജേഷ് അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു.

പക്ഷേ അഞ്ജലി കൈ ഉയർത്തി തടഞ്ഞു.

"ഇല്ല... ഇപ്പോൾ വേണ്ട."

അത് ദേഷ്യം കൊണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവൾക്ക് കുറച്ച് സമയം വേണമായിരുന്നു.

സ്വന്തം ഭർത്താവിനെ വീണ്ടും പുതിയതായി മനസ്സിലാക്കാൻ.

"അഞ്ജലി ഞാൻ നിന്നോട് പറയാത്ത ഒരു കാര്യം കൂടി ഉണ്ട് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ...."

അവൾ തല ഉയർത്തി നോക്കി

"ഞാൻ ഒരു സൈക്യാട്രിപ്പിനെ കണ്ടിരുന്നു..."

അഞ്ജലി അത്ഭുതത്തോടെ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

"സൈക്യാട്രിപ്പിനെയോ...?"

"അതെ," രാജേഷ് ഒരു ചെറിയ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. ആദ്യം എനിക്ക് തോന്നിയത് പ്രശ്നം നിനക്കാണെന്നാണ്. പിന്നെ ഒരു ദിവസം എനിക്ക് തന്നെ മനസ്സിലായി, ഞാൻ തന്നെ ശരിയല്ലെന്ന്. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഡോക്ടറെ കാണാൻ തീരുമാനിച്ചത്."

അഞ്ജലി മിണ്ടാതെ കേട്ടിരുന്നു.

"ഞാൻ എല്ലാം തുറന്ന് പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചും, നിന്നെക്കുറിച്ചും, എന്റെ നിരാശകളെക്കുറിച്ചും. അപ്പോൾ ഡോക്ടർ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം ഇന്നും ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല."

"എന്താ പറഞ്ഞത്...?"

അഞ്ജലി പതിയെ ചോദിച്ചു.

"നിന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് നിന്നോട് സ്നേഹമില്ല എന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. എനിക്ക് തോന്നുന്നത് അവൾക്ക് ലൈംഗികതയെക്കുറിച്ച് ചില ഭയങ്ങളും തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളും ഉള്ളതായിരിക്കും.

പലരും വളർന്നുവരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അത്തരത്തിലുള്ള ധാരണകൾ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കാറുണ്ട്. അത് ആഗ്രഹമില്ലായ്മയല്ല, മറിച്ച് സ്വയം തുറന്നു കാണിക്കാൻ ഉള്ള പേടിയാണ്."

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ മെല്ലെ നിറഞ്ഞു.

രാജേഷ് തുടർന്നു.

"നിന്റെ ഭാര്യ ഒരു പരാജയമല്ല. നീയും അമിതമായ ആവശ്യങ്ങളുള്ള ആളല്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നം പരസ്പരം സ്നേഹമില്ലാത്തതല്ല; സംസാരിക്കാത്ത വികാരങ്ങളും പറയാത്ത ഭയങ്ങളുമാണ്."

അഞ്ജലി അവന്റെ കൈ മുറുകെ പിടിച്ചു.

"സത്യമാണോ അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്...?"

'നിന്റെ ഭാര്യയെ നീ ഒരു മനുഷ്യയായി കാണുന്നുണ്ടോ, അതോ ഒരു സങ്കല്പമായി കാണുന്നുണ്ടോ?' അന്ന് ആ ചോദ്യം എന്നെ വല്ലാതെ ചിന്തിപ്പിച്ചു."

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം നിർത്തി.

"ഞാൻ നിന്നെ എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ല ഭാര്യ, നല്ല അമ്മ, നല്ല മകൾ എന്നാക്കുകയാണ് കണ്ടിരുന്നത്. പക്ഷേ നിനക്കും നിന്റെതായ ഭയങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന കാര്യം ഞാൻ പലപ്പോഴും മറന്നു."

അഞ്ജലി അവന്റെ തോളിലേക്ക് തല ചായ്ച്ചു.

"ഡോക്ടർ അവസാനം ഒരു കാര്യം കൂടി പറഞ്ഞു,"

രാജേഷ് അവളുടെ മുടിയിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"മാറ്റം ഒരുദിവസം കൊണ്ട് സംഭവിക്കില്ല. പക്ഷേ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം കേൾക്കാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ, വിശ്വസിക്കാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ബന്ധം മുമ്പത്തേക്കാൾ ശക്തമാകും."

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ഒരു തുള്ളി കണ്ണുനീർ താഴേക്ക് വീണു.

"അപ്പോൾ ഡോക്ടർ ശരിയായിരുന്നു അല്ലേ..."

അവൾ ചെറുചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

"അതെ,"

രാജേഷ് അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു.

"കാരണം ഇന്ന് ആദ്യമായി നമ്മൾ രണ്ടുപേരും സത്യത്തിൽ പരസ്പരം കേൾക്കുകയാണ്."

"ഇന്ന് നീ സ്വയം നിന്റെ തടവറയിൽ നിന്ന് പുറത്തു വന്ന ദിവസമാണ് അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആ. നിന്റെ ശരീരത്തിനപ്പുറം നിന്റെ മനസ്സ് കൂടി എനിക്ക് വേണം."

നീ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ആകരുത്, പകരം നിന്റെ കൂടി ആഗ്രഹമാകണം. ആ വീഡിയോയിൽ കണ്ടത് പോലെയാകാൻ നീ ശ്രമിക്കണ്ട, പക്ഷേ നിന്റെ ഉള്ളിലെ ആ സ്ത്രീയെ ഇനി നീ ഒളിപ്പിച്ചു വെക്കരുത്.

"നീ എന്ത് ചിന്തിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്ക് അറിയണം."

അഞ്ജലി അവന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് വിങ്ങിപ്പൊട്ടി. ഇത്രയും കാലം താൻ കരുതിവെച്ച ആ 'മാന്യത' രാജേഷിനെ തന്നെപ്പോലെ തന്നെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

"ഏട്ടാ..."

അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

"ഇത്രയും കാലം നിങ്ങൾ എന്നെ സഹിച്ചതിന്... ആ സ്നേഹത്തിന് പകരമായി ഇനി എനിക്ക് നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം. എന്നെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കണം. എനിക്ക് തെറ്റുകൾ പറ്റിയാൽ തിരുത്തണം."

നിങ്ങളുടെ ഈ അഞ്ജലി ഇനി പഴയ ആളല്ല."

അവൾ മെല്ലെ ബെഡിലേക്ക് കയറി ഇരുന്നു. പിന്നെ അവന്റെ കൈ പിടിച്ച് തനിക്കരികിലേക്ക് വലിച്ചു.

"ഇന്ന് നിങ്ങൾ മാത്രം അല്ല... എനിക്കും പഴയ പോലെ feel ചെയ്യണം..."

രാജേഷ് അവളെ ബെഡിലേക്ക് പതുക്കെ കിടത്തി. അവളുടെ മുടി മുഴുവൻ തലയിണയിലേക്ക് പടർന്നു കിടന്നു. മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ അവളുടെ വെളുത്ത വയറും നിറഞ്ഞ മൂലകളും രാജേഷിന്റെ കണ്ണിൽ പതിഞ്ഞു.

അവൻ പതിയെ താഴേക്ക് നീങ്ങി. കഴുത്തിലും നെഞ്ചിലും ചുംബിച്ചു കൊണ്ടു വയറിലേക്ക് എത്തിയപ്പോൾ അഞ്ജലി ഒന്ന് വിറച്ചു.

“രാജേഷേട്ടാ...”

“ഹും...?”

“ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ എനിക്ക് ഇക്കിളി ആകുന്നു...”

“ഇക്കിളി മാത്രം ആണോ...?”

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു മുഖം തിരിച്ചു.

“കുറച്ച് വേറെയും...”

രാജേഷ് അവളുടെ പാവാടയുടെ കെട്ടിൽ വിരൽ തൊട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ശ്വാസം വീണ്ടും വേഗത്തിലായി.

“പേടി ഉണ്ടോ ഇപ്പോഴും...?”

അവൾ ചെറിയൊരു ഇടവേളക്ക് ശേഷം തലകുനിച്ചു.

“കുറച്ച്... പക്ഷേ ഇന്ന് ഞാൻ പേടിച്ചിട്ട് നിർത്തില്ല...”

അവൻ മെല്ലെ അവളുടെ പാവാടക്കെട്ടഴിച്ചു അല്പം താഴ്ത്തി.... അവൾ അടിയിൽ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല അവൻ അവളുടെ പൊന്നും പൂരിൽ വിരൽ മെല്ലെ ഉരസി...

സ്ലൂസ്... ഹാ... രാജേഷേട്ടാ.....

അവൾ കുറുകി.. അവൻ അവളുടെ കവിളിൽ ഉമ്മ വച്ചു.....

“നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാ രാജേഷേട്ടാ...”

അഞ്ജലി ശ്വാസം പതുക്കെ വിട്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“നമ്മൾ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ വെറുതെ അടച്ചു വെച്ചിരുന്നു...”

“ഇപ്പോഴും സമയം പോയിട്ടില്ലല്ലോ...”

അവൾ ചിരിച്ചു.

“മ്...”

രാജേഷ് അവളുടെ മുടി ഒരുക്കി കഴുത്തിൽ ചുംബിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലി കണ്ണടച്ച് ബെഡിൽ അല്പം പിന്നിലേക്ക് ചാരിപ്പോയി. അവളുടെ നാണം ഇപ്പോൾ പതിയെ ഉരുകി പോകുകയായിരുന്നു.

“രാജേഷ്...”

“എന്താ...?”

“നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രയും നാളായി ഇതൊക്കെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ... എന്നോട് നേരത്തെ പറയാമായിരുന്നില്ലേ...”

രാജേഷ് ചെറിയൊരു ചിരിയോടെ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ തലചായച്ചു.

“പറഞ്ഞാൽ നീ അത് നി ചെവിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലല്ലോ....”

“മ്... അതും ശരിയാണ്...”

അവൾ സമ്മതിച്ചു.

“പക്ഷേ ഇപ്പോൾ... എനിക്ക് നിങ്ങളെ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്...”

“രാജേഷ്...”

അവൾ പതിയെ വിളിച്ചു.

“ഹും...?”

“ഇന്ന് എന്തോ... ഞാൻ വീണ്ടും പുതിയ ഭാര്യയായ പോലെ feel ചെയ്യുന്നു...”

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

“എനിക്കും.”

അഞ്ജലി മേലോട്ട് നോക്കി.

“പക്ഷേ ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ...”

“പറയ്.”

“ഇനി ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും മനസ്സിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉള്ളിൽ വെച്ച് നടക്കരുത്. ഞാൻ പേടിച്ചാലും... പതിയെ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കണം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷം തരുന്ന എന്തിനും ഞാൻ കൂടെ ഉണ്ടാകും...”

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട വല്ലാത്ത ഫീൽ ആണ് ഉണ്ടായത്... തന്റെ പ്രിയങ്കരിയായ ഭാര്യ പുതിയ ലോകത്തേക്ക് കാലെടുത്ത് വക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു.... അവൻ വല്ലാത്ത സന്തോഷവും അഭിമാനവും തോന്നി

“ഡീൽ.”

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു. പിന്നെ കളിയോടെ ചോദിച്ചു:

“അപ്പോ... ഓഫീസിലെ ആ modern പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്ന attention ഇനി വീട്ടിലും കിട്ടുമല്ലോ...?”

രാജേഷ് ഒന്ന് ഞെട്ടി അവളെ നോക്കി.

“അയ്യോ... അത് വരെ എത്തിച്ചോ ചിന്ത?”

“ഞാൻ പൊട്ടത്തി അല്ല രാജേഷേട്ടാ...” അവൾ ചിരിച്ചു. “നിങ്ങളുടെ കണ്ണ് എവിടെ പോകുന്നു എനിക്ക് പലപ്പോഴും മനസ്സിലാകും...”

“എന്നിട്ട്?”

“ഒന്നുമില്ല...”

അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ വിരൽ കൊണ്ട് വട്ടം വരച്ചു. “ഇനി പുറത്തേക്ക് നോക്കേണ്ട സാഹചര്യം വരാതെ നോക്കിയാൽ മതി...”

ആ വാക്കുകളിൽ തമാശ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അതിനകത്ത് ഒരു ഭാര്യയുടെ possessiveness ഉം.

രാജേഷ് അവളെ കൂടുതൽ ചേർത്തുപിടിച്ചു.

"എനിക്ക് വേണ്ടത് നീ മാത്രം ആണെടി..."

പക്ഷേ നീ ഇങ്ങനെ open ആയി ഇരിക്കുമ്പോൾ..."

"മ്?"

"വീണ്ടും നിന്നോട് ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുകയാണ്..."

അഞ്ജലി നാണിച്ച് ചിരിച്ചു. അവളുടെ മുഖം വീണ്ടും അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് മറഞ്ഞു.

ആ രാത്രി അവർ തമ്മിൽ ഒരുപാട് സംസാരിച്ചു — വർഷങ്ങളായി തുറന്ന് പറയാതെ പോയ ആഗ്രഹങ്ങൾ, നാണങ്ങൾ, നിരാശകൾ... ഒക്കെ. പുറത്തുള്ള മഴ നിർത്തുമ്പോഴേക്കും, അവരുടെ ബന്ധത്തിലെ പഴയ മടുപ്പും പതിയെ അലിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

രാജേഷ് ചിരിച്ചു. "ഇന്ന് നീ വേറെ ഒരാളായ പോലെ തോന്നുന്നു..."

രാജേഷ് പതുക്കെ മുഖമുയർത്തി അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. വർഷങ്ങളായി അവൻ കൊതിച്ച, എന്നാൽ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വന്യമായ തിളക്കം ആ കൺകോണുകളിൽ പടരുന്നത് അവൻ കണ്ടു.

നാണം ഇപ്പോഴും അവളുടെ മുഖത്തുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ വലിയൊരു കാമാഗ്നി ആ ശരീരത്തിൽ ആളിപ്പടരാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

അവൻ തന്റെ വിരലുകൾ അവളുടെ നഗ്നമായ പൊക്കിൾച്ചുഴിക്ക് താഴെ, തടിച്ച തുടകളുടെ ഇടയിലുള്ള ആ രോമമില്ലാത്ത വെളുത്ത പൂരിലേക്ക് അമർത്തി. വഴുക്കലുള്ള മദനജലം ആ വിരലുകളിൽ പടർന്നപ്പോൾ അഞ്ജലി നടുക്കത്തോടെ നടുപൊക്കി.

"ആഹ്... രാജേഷേട്ടാ... സ്റ്റ്സ്....."

അവളുടെ വാക്കുകൾ മുറിഞ്ഞു.

"നീ എന്നിനാ ഇത്രയും കാലം പേടിച്ചത്..."

രാജേഷ് പതിയെ പറഞ്ഞു. അവൻ നടുവിരൽ അവളുടെ പൂറ്റിതളുകൾക്കിടയിലൂടെ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും പതുക്കെ ഉരസി. അവളുടെ പൂറ്റിലെ തടിച്ച മദനമുളകിൽ വിരൽ തട്ടിയതും അഞ്ജലി വായ തുറന്ന് കാറ്റ് ശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി.

"സ്ലൂസ്... ഹാ... ഏട്ടാ... അവിടെ... അവിടെ ചെയ്യുന്നു... എനിക്ക് വയ്യ..."

അവളുടെ രണ്ട് കൈകളും ബെഡ്ഷീറ്റിൽ മുറുകെ അമർന്നു. അവളുടെ വെളുത്ത തുടകൾ തനിയെ അകന്നു കൊടുത്തു.

രാജേഷ് പതിയെ താഴേക്ക് നീങ്ങി കട്ടിലിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്നു. അഞ്ജലിയുടെ വലിയ വെളുത്ത തുടകൾ രണ്ട് വശത്തേക്കും പരമാവധി അകത്തി. അവളുടെ പൂറ് ഇപ്പോൾ ബൾബിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പൂർണ്ണമായും അവന്റെ മുന്നിൽ വിടർന്നു നിന്നു.

വശങ്ങളിലെ തടിച്ച ഇതളുകൾക്കിടയിലൂടെ പിങ്ക് നിറത്തിലുള്ള ഉൾഭാഗവും, അതിൽ നിന്ന് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന കാമവെള്ളവും കണ്ടപ്പോൾ രാജേഷിന്റെ കുണ്ഠ പാമ്പിനുള്ളിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് തെറിച്ച് നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ആദ്യമായിട്ടാണ് മടി ഇല്ലാതെ അവൾ എനിക്ക് അവളുടെ പൂർ കാഴ്ച അനുവദിച്ചത്....

അവൻ ഒട്ടും സമയം കളയാതെ അവളുടെ തുടകൾക്കിടയിലേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തി. അവന്റെ ചുടുള്ള നാക്ക് അവളുടെ പൂറ്റിതളുകൾക്കിടയിലൂടെ നീളത്തിൽ നക്കി!

"അമ്മേ...!"

അഞ്ജലി അറിയാതെ നിലവിളിച്ചുപോയി. അവളുടെ ഇടുപ്പ് മുകളിലേക്ക് ഉയർന്നു. രാജേഷ് അവളുടെ രണ്ട് തടിച്ച കുണ്ടികളിലും കൈകൾ അമർത്തിപ്പിടിച്ച് ഇടുപ്പ് താഴേക്ക് വരാതെ നിർത്തി.

അവൻ തന്റെ നാക്കുകൊണ്ട് അവളുടെ മദനമുളകിനെ വട്ടത്തിൽ നക്കാൻ തുടങ്ങി. പൂറ്റിൽ നിന്നുള്ള മധുരമുള്ള വഴുക്കൽ അവന്റെ വായ മുഴുവൻ പടർന്നു.

"ഹാ... രാജേഷ്ടാ... മതി... എനിക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിക്കും... സ്റ്റ്സ്... ഉഫ്..."

അഞ്ജലി ആദ്യമായി കിടപ്പറയിൽ സുഖം കൊണ്ട് അട്ടഹസിക്കുകയായിരുന്നു.

അവളുടെ വിരലുകൾ രാജേഷിന്റെ തലമുടിയിൽ കോർത്തു വലിച്ച് അവന്റെ മുഖം തന്റെ പൂരിലേക്ക് കൂടുതൽ അമർത്തി വെച്ചു. മുൻപ് അറപ്പോടെ കണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവർത്തി ഇപ്പോൾ അവളെ കാമത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ എത്തിച്ചിരുന്നു.

അവൻ തന്റെ വിരലുകൾ അവളുടെ ഇടുങ്ങിയ പൂറ്റിലേക്ക് പതിയെ ഇറക്കി. വഴുക്കൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് വിരൽ സുഖമായി ഉള്ളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി. നാക്കുകൊണ്ട് മുകളിലും വിരലുകൊണ്ട് ഉള്ളിലും ഒരേപോലെ ഉരസിയപ്പോൾ അഞ്ജലി സുഖത്തിന്റെ പരകോടിയിലെത്തി വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവളുടെ ശരീരം വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞു, കുറച്ചു നിമിഷത്തെ തീവ്രമായ വിറയലിനൊടുവിൽ അവളുടെ പൂറ്റിൽ നിന്നും കാമവെള്ളം രാജേഷിന്റെ വായിലേക്ക് ചീറ്റിത്തെറിച്ചു. അവൾ ബെഡിലേക്ക് തളർന്നു വീണു, ശ്വാസമെടുക്കാൻ പാടുപെട്ടു.

രാജേഷ് മുഖമുയർത്തി. അവന്റെ ചുണ്ടിലും മീശയിലും അഞ്ജലിയുടെ പൂറ്റിലെ വെള്ളം പറ്റിപ്പിടിച്ച് തുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അത് നക്കിക്കൊണ്ട് അവളുടെ മുകളിലേക്ക് കിടന്നു.

"എങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു അഞ്ജലി...?"

അവൻ അവളുടെ കാതിൽ ചോദിച്ചു.

അവൾ വിയർത്തൊട്ടിയ മുഖത്തോടെ അവനെ നോക്കി, കൺകോണിൽ ചെറിയൊരു കണ്ണീരുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അത് സുഖം കൊണ്ട് വന്നതായിരുന്നു.

"ഞാൻ... ഞാൻ ചത്തുപോയെന്ന് തോന്നി ഏതാ... ഇത്രയും കാലം ഞാൻ ഇത് അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ..."

അവൾ അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈകൾ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു.

രാജേഷ് തന്റെ പാസ് പൂർണ്ണമായും ഊരിമാറ്റി. ഇരുമ്പുകഷ്ണം പോലെ കടുത്തു മുഴുത്തു നിൽക്കുന്ന അവന്റെ ഏഴരയിഞ്ച് നീളമുള്ള കുണ്ണ അഞ്ജലിയുടെ തുടകളിൽ വന്ന് മുട്ടി.

ആ ചൂട് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലി താഴേക്ക് നോക്കി.

അവൾ വിസ്മയത്തോടെ ആ കറുത്തു തടിച്ച കുണ്ണയിലേക്ക് നോക്കി.

"ഇനി നിന്റെ ഊഴമാണ് അഞ്ജലി... നീ ആ വീഡിയോയിൽ കണ്ടതുപോലെ..."

രാജേഷ് അവളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

അഞ്ജലി പതിയെ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. അവളുടെ മനസ്സിലെ അവസാനത്തെ വേലിക്കെട്ടും തകർന്നിരുന്നു. അവൾ വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ അവന്റെ തടിച്ച കുണ്ണയിൽ പിടിച്ചു. അതിന്റെ അറ്റത്തുള്ള തൊലി പതുകെ പുറകിലേക്ക് നീക്കിയപ്പോൾ ചുവന്നു തുടുത്ത കുണ്ണത്തലപ്പ് വെളിയിൽ വന്നു.

അതിൽ നിന്നും കാമനീര് ചെറിയ തുള്ളിയായി പൊടിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

അവൾ പതിയെ കുനിഞ്ഞു. ഈ തവണ അവളുടെ മുഖത്ത് അറപ്പില്ലായിരുന്നു, പകരം തന്റെ ഭർത്താവിന് ഏറ്റവും വലിയ സുഖം നൽകണമെന്ന വാശി മാത്രമായിരുന്നു.

അവൾ വായ ചെറുതായി തുറന്ന്, കുണ്ണയുടെ ചുവന്ന തലപ്പിലേക്ക് തന്റെ ചുണ്ടുകൾ അമർത്തി.

"ആഹ്... അഞ്ജലി... സ്ലീസ്..."

രാജേഷ് കട്ടിലിലേക്ക് കൈകൾ കുത്തി തല പുറകിലേക്ക് ആക്കി

അവൾ പതുകെ കുണ്ണത്തലപ്പ് മുഴുവനായി വായിലാക്കി ഉമിനീരൊഴുക്കി നക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു തുടക്കക്കാരിയുടെ എല്ലാ ന്യൂനതകളോടും കൂടി അവൾ avante കുണ്ണ വായിലാക്കി ചപ്പി..

ഒന്ന് രണ്ടു വട്ടം കൂടി അവൾക്ക് ഓക്കാനം വന്നു പക്ഷേ അവൾ വിട്ടില്ല... ആദ്യത്തെ മടി മാറിയപ്പോൾ അവൾ കുണ്ണയുടെ പകുതിയോളം വായുടെ ഉള്ളിലേക്ക് ഇറക്കി.

അവളുടെ വായുടെ ഉള്ളിലെ ചുടും ഇടുക്കവും രാജേഷിനെ ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിച്ചു. അവൾ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തല ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണ ഉൾഭാഗത്തെ ഊമ്പാൻ തുടങ്ങി. കുണ്ണയുടെ താഴെയുള്ള രണ്ട് ബോളുകളെയും

അവൾ കൈകൾ കൊണ്ട് മെല്ലെ തിരുമ്മി കൊടുത്തു.

"ഉഫ്... അഞ്ജലി... നക്കി ഊമ്പെടി പൂറി മോളേ... നിന്റെ വായെന്ന് സുഖമാ..."

രാജേഷിന്റെ നാവിൽ നിന്ന് ആദ്യമായി അവളെ കുറിച്ചുള്ള മോശം വാക്കുകൾ പുറത്തുവന്നു.

ആ തെറിവിളിയിൽ അഞ്ജലി ഒന്ന് ഞെട്ടിയെങ്കിലും അത് അവളിൽ കൂടുതൽ കാമം നിറച്ചു. അവൾ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ കുണ്ണ വായിലേക്ക് ഇറക്കി വലിച്ചു.

"സ്നേഹം... മതിയെടി... എനിക്ക് ഇപ്പോ പോകും..."

എനിക്ക് ഇപ്പോ നിന്നെ കളിക്കണം..."

അവൻ അഞ്ജലിയെ ബെഡിലേക്ക് മലർത്തിക്കിടത്തി. അവളുടെ രണ്ട് കാലുകളും മുകളിലേക്ക് പൊക്കി അവന്റെ തോളിലേക്ക് വെച്ചു. ഇപ്പോൾ അവളുടെ പൂർ സർവ്വ സന്നാഹങ്ങളോടെയും അവന്റെ കുണ്ണയെ സ്വീകരിക്കാൻ പാകത്തിൽ വിടർന്നു നിന്നു.

രാജേഷ് തന്റെ തടിച്ച കുണ്ണത്തലപ്പ് അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ വാതിലിൽ വെച്ച് അമർത്തി. ഇതിനകം തന്നെ അഞ്ജലി നന്നായി വഴുത്തിരുന്നതിനാൽ കുണ്ണത്തലപ്പ് സുഖമായി ഉള്ളിലേക്ക് കയറി.

"ആഹ്... ഏട്ടാ... പതുക്കെ... .."

അഞ്ജലി അവന്റെ തോളിൽ നഖം ആഴ്ത്തി.

രാജേഷ് ഇടുപ്പ് ഒന്നിച്ച് മുന്നോട്ട് തള്ളി. 'പ്ലക്' എന്ന ശബ്ദത്തോടെ അവന്റെ നീളമുള്ള കുണ്ണ അഞ്ജലിയുടെ ഇടുങ്ങിയ പൂറ്റിലേക്ക് മുഴുവനായും ഇറങ്ങിപ്പോയി.

അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ ഉൾഭാഗത്തിൽ അവന്റെ കുണ്ണയെ മുറുകെ പിടിച്ചു. ഏറെ നാളുകൾക്ക് ശേഷമുള്ള സമ്പൂർണ്ണ രതിയിലേക്ക് അവർ കടന്നു....

"അമ്മേ... സ്റ്റ്സ്... ഹാ... രാജേഷ്വേട്ടാ..."

അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ മുറുകെ അടച്ച് അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കൈകൾ അടിച്ചു നിലവിളിച്ചു. ഒരു വലിയ ഭാരം ഉള്ളിലേക്ക് കയറിയതുപോലെ അവൾക്ക് തോന്നി.

രാജേഷ് കുറച്ചു സമയം അനങ്ങാതെ അങ്ങനെ തന്നെ കിടന്നു. അവൾ ആ വലിപ്പവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടുവെന്ന് ഉറപ്പായപ്പോൾ അവൻ ഇടുപ്പ് പുറകിലേക്ക് വലിച്ച് ശക്തമായി അടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

' പ്ലക് പ്ലക്...' അവരുട ശരീരങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയടിക്കുന്ന ശബ്ദവും പൂറ്റിലെ വഴുക്കലിന്റെ ശബ്ദവും ആ മുറിയിൽ മുഴങ്ങി.

"സ്റ്റ്സ്... ആഹ്... അഞ്ജലി... എന്ത് ടൈറ്റാടി നിന്റെ പൂറ്... രണ്ട് വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും..."

"അതിന് നിങ്ങൾ അധികം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ.. പോരാത്തതിനു മോൻ സിസേറിയനും... പിന്നെ എങ്ങനെ ലൂസ് ആകാനാ..."

രാജേഷ് വേഗത കൂട്ടി അടിച്ചു. ഓരോ അടിയിലും അവന്റെ കണ്ണു അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ അറ്റത്ത് പോയി മുട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ജലിക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ സുഖം ശരീരത്തിലേക്ക് പടരാൻ തുടങ്ങി.

അവൾ തന്റെ ഇടുപ്പ് മുകളിലേക്ക് വെട്ടിച്ചു കൊടുത്ത് അവന്റെ അടികൾക്ക് ഒപ്പം താളം പിടിച്ചു.

"അടിക്ക് ഏട്ടാ... നല്ലൊണം അമർത്തി അടിക്ക്... നിങ്ങളുടെ ഈ പൂറിയെ നന്നായി കയറ്റ്..."

കാമത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അവളുടെ നാവിൽ നിന്നും മോശം വാക്കുകൾ വരാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അഞ്ജലിയുടെ നാവിൽ നിന്നും തെറി വാക്ക് കേട്ട രാജേഷ് nu നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല അവൻ അവളുടെ മേലേക്ക് കിടന്നു പറന്നു അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു...

രാജേഷ് അവളുടെ രണ്ട് മൂലകളും കൈകളിൽ എടുത്ത് മാറി മാറി പിഴിഞ്ഞു കൊണ്ട് അടി തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. പുറത്ത് മഴ ശക്തിയായി പെയ്യുമ്പോൾ മുറിക്കുള്ളിൽ കാമത്തിന്റെ സുനാമി തന്നെയായിരുന്നു.

അഞ്ജലി സുഖത്തിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തെത്തി അവനെ മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ പൂരിലെ പേശികൾ വീണ്ടും മുറുകി, അവൾ രണ്ടാമതും കാമവെള്ളം ചീറ്റി തെറിച്ചു...

അത് അവന്റെ oro അടിയിലും കുണ്ഡലയുടെ വശങ്ങളിലൂടെ പുറത്തേക്ക് ഒഴുകി.....

അതേ സമയം തന്നെ രാജേഷിനും നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അവൻ അവസാനത്തെ നാലഞ്ച് ശക്തമായ അടികൾ കൂടി അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് അടിച്ചു കയറ്റി.

അവന്റെ കുണ്ഡലയിൽ നിന്നും ചൂടുള്ള കട്ടിയായ പാൽ തുള്ളികൾ അഞ്ജലിയുടെ പൂറ്റിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് അരിച്ചെത്തി.... അവൻ അവളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് തളർന്നു വീണു.

രണ്ടുപേരും ദീർഘനേരം പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കിടന്നു. അവരുടെ ശ്വാസഗതികൾ പതുക്കെ സാധാരണ നിലയിലായി. അഞ്ജലി രാജേഷിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി മനോഹരമായി ചിരിച്ചു.

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു തടവറയിൽ നിന്നും മോചനം നേടിയ സ്ത്രീയുടെ പൂർണ്ണമായ സംതൃപ്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. കുപ്പിയിൽ നിന്നും തുറന്നു വിട്ട കാമദേവതയെപ്പോലെ അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു കിടന്നു.

അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ രാജേഷ് ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചു.

അഞ്ജലി മാറിയിരുന്നു. അതേ സമയം മാറിയിരുന്നില്ല.

രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് വീട്ടിലെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്നതും, സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്നതും, അമ്മയോട് സംസാരിക്കുന്നതും എല്ലാം പഴയ അഞ്ജലി തന്നെ.

അവൾ ഇപ്പോഴും അധികം സംസാരിക്കുന്ന ആളായിരുന്നില്ല.

പുതിയ ആളുകളെ കണ്ടാൽ ഇപ്പോഴും അല്പം മടിയുണ്ടായിരുന്നു.

കുടുംബ ചടങ്ങുകളിൽ പോയാൽ പഴയതുപോലെ തന്നെ ഒരുവശത്ത് ഒതുങ്ങി നിൽക്കും. പക്ഷേ ചെറിയ ചില കാര്യങ്ങൾ മാറിയിരുന്നു.

വളരെ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ. പുറത്ത് നിന്ന് നോക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഒരുപക്ഷേ ശ്രദ്ധയിൽ പോലും പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾ. ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം ചായ കുടിക്കുമ്പോൾ രാജേഷ് ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു.

പഴയ അഞ്ജലി ആയിരുന്നെങ്കിൽ മിണ്ടാതെ കേട്ടേനെ.

പക്ഷേ ഇത്തവണ അവൾ തന്റെ അഭിപ്രായം തുറന്നു പറഞ്ഞു.

അത് ശരിയോ തെറ്റോ എന്നതല്ല രാജേഷ് ശ്രദ്ധിച്ചത്.

അവൾ ആദ്യമായി സ്വന്തം അഭിപ്രായം പറയാൻ മടിച്ചില്ല എന്നതാണ്.

മറ്റൊരു ദിവസം ഒരു വസ്ത്രം വാങ്ങാൻ പോയപ്പോൾ അവൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള നിറം അവൾ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

"നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് എടുക്കൂ"

എന്ന് രാജേഷ് പറഞ്ഞപ്പോൾ പതിവുപോലെ "ഏതായാലും മതി" എന്ന് പറഞ്ഞില്ല.

"എനിക്ക് ഇത് ഇഷ്ടമാണ്" എന്ന് പറഞ്ഞു.

രാജേഷ് അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി. അഞ്ജലി മാറിയത് ധൈര്യം വന്നതുകൊണ്ടല്ല. അവൾക്ക് സ്വന്തം ഇഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടാണ്. അവൾ ഇപ്പോഴും അതേ അഞ്ജലി തന്നെ.

പക്ഷേ മുമ്പ് എല്ലാത്തിനും അനുവാദം തേടിയിരുന്ന ആ പെൺകുട്ടി, ഇപ്പോൾ ചില കാര്യങ്ങളിൽ സ്വന്തം തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഒരു ഞായറാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്ക്. മഴ കഴിഞ്ഞ തണുത്ത കാലാവസ്ഥ. മകൻ നല്ല ഉറക്കത്തിലായിരുന്നു. അമ്മ ഒരു കല്യാണത്തിന് പോയിരുന്നതിനാൽ വീട്ടിൽ അവർ രണ്ടുപേർ മാത്രം.

അഞ്ജലി അടുക്കളയിൽ തിരക്കിലായിരുന്നു. രാജേഷ് പിന്നിലൂടെ വന്ന് അവളുടെ അരയിൽ കൈ ചുറ്റി.

"എന്താ... ഇപ്പോ അടുക്കളയിലും romance ആണോ..."

അവൾ ചിരിച്ചു.

"ഭാര്യ mood ആയിട്ട് നിൽക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യും..."

"പോടാ..."

അഞ്ജലി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

കുറച്ചു നേരം അങ്ങനെ തന്നെ നിന്ന ശേഷം അവൾ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു.

"രാജേഷ്വേദാ..."

"ഉം..."

"നമുക്ക് എങ്ങോട്ടെങ്കിലും പോയാലോ..."

"എവിടെ?"

"അറിയില്ല..."

അവൾ കുറച്ചു നേരം ആലോചിച്ചു.

"കുറച്ച് ദിവസം എല്ലാത്തിൽ നിന്നും മാറി."

"എന്ന് വെച്ചാൽ?"

"നമ്മൾ മാത്രം."

അവൾ മെല്ലെ പറഞ്ഞു.

"ഫോണും ഓഫീസും സ്കൂളും ഒന്നുമില്ലാതെ..."

രാജേഷിന്റെ കൈ അവളുടെ അരയിൽ അല്പം കൂടി മുറുകി.

"നമ്മൾ രണ്ടുപേരും മാത്രം."

അഞ്ജലി ചെറുതായി തല കുലുക്കി.

"ഉം..."

കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പിന്നെ രാജേഷ് ചോദിച്ചു.

"അപ്പോൾ എവിടേക്ക് പോകണം?"

"എവിടെയായാലും മതി."

"അത് പറ്റില്ല."

"എന്താ?"

"ഈ പ്രാവശ്യം നിന്റെ അഭിപ്രായവും വേണം."

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"എനിക്ക് ശരിക്കും അറിയില്ല."

"അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു സ്ഥലം പറയട്ടെ?"

"പറ."

"തായ്‌ലൻഡ്."

അഞ്ജലി തിരിഞ്ഞ് അവനെ നോക്കി.

"തായ്‌ലൻഡോ?"

"ഉം."

"അത് വളരെ ദൂരെ അല്ലേ?"

"അതാണ് വേണ്ടത്."

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"നമ്മളെ ആരും അറിയാത്ത ഒരു സ്ഥലം."

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം ആലോചിച്ചു.

പിന്നെ മെല്ലെ ചിരിച്ചു.

"എങ്കിൽ പോകാം."

രാജേഷ് അവളെ നോക്കി.

"ഇത്ര പെട്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചോ?"

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ..."

അവൾ അവന്റെ തോളിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

"സ്ഥലം അല്ല എനിക്ക് വേണ്ടത്."

"പിന്നെ?"

"നമ്മൾ രണ്ടുപേരും മാത്രം കുറച്ചു ദിവസം."

രാജേഷ് അവളുടെ മുടിയിഴകൾക്കിടയിലൂടെ വിരലോടിച്ചു.

പിന്നെ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു.

"അല്ല..."

"ഉം?"

"നിനക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു ആഗ്രഹവും ഇല്ലേ?"

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"ഇല്ല."

"നീ വിചാരിക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ simple ആണല്ലോ."

"എനിക്ക് വലിയ ആഗ്രഹങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല."

"അത് ഞാൻ വിശ്വസിക്കില്ല."

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"ഉണ്ട്."

"പറ."

"വേണ്ട."

"പറ."

"കളിയാക്കരുത്."

"ഇല്ല."

അവൾ കുറച്ചുനേരം മടിച്ചു.

പിന്നെ നാണത്തോടെ ചിരിച്ചു.

"ഹോസ്റ്റലിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ... സിനിമയിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഒരിക്കൽ എങ്കിലും ആരെങ്കിലും എന്നെ പൊക്കിക്കൊണ്ട് നടക്കണം എന്ന് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്."

അത് പറഞ്ഞയുടൻ അവൾ മുഖം തിരിച്ചു.

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"ഇതായിരുന്നോ ഇത്ര വലിയ രഹസ്യം?"

"കണ്ടോ..."

"ഞാൻ കളിയാക്കിയില്ല."

അവൻ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ ഓർത്തുവെച്ചോളാം."

"അതൊന്നും ഓർക്കേണ്ട."

"കാണാം."

ഞങ്ങൾക്ക് ഇത് ഒരു പുതിയ തുടക്കം ആണ് അതുകൊണ്ട് അത് ആഘോഷിക്കണം...

ഞങ്ങൾ പോകാൻ പ്ലാൻ ചെയ്തു... അപ്പോഴാണ് കുഞ്ഞിന് PASSPORT ഇല്ല എന്നുള്ള കാര്യം ഓർത്തത്, അപ്പോഴേക്കും അമ്മ ഒരു ആശയം പറഞ്ഞു...

"എന്തായാലും മോൻ ഇതൊന്നും ആസ്വദിക്കാനുള്ള പ്രായമായില്ല ... മാത്രവുമല്ല ഞാൻ ഇവിടെ ഒറ്റക്കല്ലേ അവനെ എന്നോടൊപ്പം നിർത്തിക്കൊട്ടെ...??? ഞാൻ നോക്കിക്കൊളാം അവനെ, നിങ്ങൾ പോയിട്ട് വാ മക്കളെ"

അല്പം വിഷമം ഉള്ള കാര്യമാണെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ പുതിയ തുടക്കത്തിന് അത് വളരെ നല്ലതാണെന്ന് തോന്നി... രാജേഷ് തന്നെ പോകാനുള്ള എല്ലാം തയാറാക്കി, ടിക്കറ്റും ഹോട്ടലും എല്ലാം ബുക്ക് ചെയ്തു...

"തായ്‌ലൻഡ്...."

പൂർവ്വേഷ്യയുടെ ഹൃദയമിടിപ്പായ തായ്‌ലൻഡ്.

സുവർണ്ണ ഗോപുരങ്ങളുടെയും കടൽത്തീരമാലകളുടെയും നാട്.

പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പവിത്രതയും ആധുനികതയുടെ വന്യമായ ആഘോഷങ്ങളും ഒരേ നൂലിൽ കോർത്തുവെച്ച ഒരു വിചിത്ര ലോകം.

രാജേഷിന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ പറഞ്ഞ കഥകളിൽ, അത് ഒരു രാജ്യമല്ലായിരുന്നു.

ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു.

കാറ്റിന് പോലും കാമത്തിന്റെയും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുടെയും മണമുള്ള ഭൂമി.

പകലുകൾ ശാന്തമായ ബുദ്ധമന്ത്രങ്ങളാൽ ഉണരുകയും രാത്രികൾ നിയന്ത്രണങ്ങളില്ലാത്ത ആനന്ദത്തിന്റെ ഉത്സവമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

നാണത്തിന്റെ മൂടുപടങ്ങൾ അഴിച്ചുവെച്ച് പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും ഒരുപോലെ നഗ്നരാകുന്ന, കടൽ നീലിമയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു മായാനഗരം.

പട്ടായയെയും ബാങ്കോക്കിനെയും കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ചില സുഹൃത്തുക്കളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു പ്രത്യേക തിളക്കം രാജേഷ് കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ആളുകൾ.

ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ആഘോഷങ്ങൾ.

സംഗീതം നിറഞ്ഞ ക്ലബ്ബുകൾ.

അതിരുകളില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകൾ.

ആരൊക്കെയോ അതിനെ സ്വർഗ്ഗം എന്ന് വിളിച്ചു.

മറ്റുചിലർ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലേക്കിലും കണ്ടിരിക്കേണ്ട സ്ഥലമെന്ന്.

സത്യം ഇതിൽ ഏതാണെന്ന് രാജേഷിന് അറിയില്ലായിരുന്നു.

കാരണം ഇതുവരെ അവനും അതെല്ലാം കേട്ട കഥകൾ മാത്രമായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഇനി...

ആ കഥകളുടെ നടുവിലേക്ക് തന്നെയായിരുന്നു അവനും അഞ്ജലിയും കാലെടുത്തുവയ്ക്കാൻ പോകുന്നത്.

ചുറ്റും കാണുന്ന വിദേശികൾ, അവരുടെ വസ്ത്രധാരണ രീതികൾ, തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ലോകം.

തിരുവനന്തപുരത്തെ നാട്ടുമുറത്തെ ആ തറവാടി പെൺകുട്ടിയുടെ ചിന്തകളിൽ ആദ്യത്തെ ഇളക്കം തട്ടുന്നത് അവിടെ വെച്ചാണ്.

ചുറ്റും കാണുന്ന വിദേശികൾ, അവരുടെ വസ്ത്രധാരണ രീതികൾ, തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ലോകം. തിരുവനന്തപുരത്തെ നാട്ടുമുറത്തെ ആ തറവാടി പെൺകുട്ടിയുടെ ചിന്തകളിൽ ആദ്യത്തെ ഇളക്കം തട്ടുന്നത് അവിടെ വെച്ചാണ്.

ബാങ്കോക്കിലെ പ്രശസ്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യനി ഹോട്ടലിലാണ് രാജേഷ് നും ബുക്ക് ചെയ്തിരുന്നത്.

റൂമിലെത്തി ഫ്രഷായ ശേഷം അവർ ബീച്ചിലേക്ക് നടന്നു.... അവൾ ഒരു സാധാരണ ചുരിദാറായിരുന്നു ധരിച്ചിരുന്നത്. പുറത്ത് ബീച്ചിലൂടെ പോകുന്ന വിദേശികളും അവിടുത്തെ പെൺകുട്ടികളും ഒക്കെ വളരെ കുറഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ—ഷോർട്സുകളും ബിക്കിനികളും ഒക്കെയാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്.

“എന്താ അഞ്ജലി നോക്കുന്നത്?” രാജേഷ് അവളുടെ അരയിലൂടെ കൈയിട്ട് ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“അല്ല രാജേഷേട്ടാ... അവിടുത്തെ പെണ്ണുങ്ങളെയൊക്കെ നോക്കിയേ... എല്ലാവരും കുറച്ചു തൂണി മാത്രം ഇട്ടാണ് നടക്കുന്നത്.”

രാജേഷ് ചിരിച്ചു. “ഇതാണ് തായ്‌ലൻഡ് അഞ്ജലി. ഇവിടെ ഇതൊക്കെ നോർമൽ ആണ്. നീ നിന്റെ ആ പഴയ കേരളം വിട്ട് ചിന്തിക്ക്.

ഇവിടെ നിന്നെ ആരും തുറിച്ചു നോക്കില്ല, ആരും ജഡ്ജ് ചെയ്യില്ല. നീ എന്ത് ധരിച്ചാലും നീ പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രയാണ്.”

അവൾ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. “അപ്പോ... ഞാനും ഇതുപോലെ വസ്ത്രം ധരിക്കണം എന്നുണ്ടോ നിങ്ങൾക്ക്?”

“എനിക്ക് നീ എങ്ങനെയോ അത് മതി. പക്ഷേ, നിനക്ക് നിന്റെ ഉള്ളിലെ മാറ്റം ആസ്വദിക്കണം എന്നുണ്ടെങ്കിൽ നീ പുതിയ കാര്യങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കണം.

നമ്മൾ ഡ്രസ്സ് എടുക്കാൻ പോകുമ്പോൾ നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് വാങ്ങാം.”

റൂമിലെത്തി ഫ്രഷായ ശേഷം വൈകുന്നേരം രാജേഷ് അവളെയും കൂട്ടി ബാങ്കോക്കിലെ പ്രശസ്തമായ ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളിലേക്കും നൈറ്റ് മാർക്കറ്റിലേക്കും പോയി. അവിടെ വെച്ചാണ് രാജേഷ് നിർബന്ധിച്ച് അവൾക്കായി കുറച്ച് മോഡേൺ വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങിയത്.

നിനക്ക് മാറണം എന്ന് ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ താല്പര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് മാറ്റാൻ നമുക്ക് ഇവിടെ നിന്ന് തുടങ്ങാം... ഇവിടെ നമുക്ക് അറിയാവുന്നവർ ആരുമില്ല ഇവിടെ എന്ത് നടന്നാലും ആരും അറിയില്ല...

ഇനിയുള്ള 5 ദിവസങ്ങൾ നമുക്ക് ഒരു പുതിയ അനുഭവം ആകാം....

അഞ്ചലിയുടെ കാലുകളിൽ അത്യാവശ്യം രോമം ഉണ്ടായിരുന്നു... അത് അവളുടെ കോൺഫിഡൻസ് കളയും അതുകൊണ്ട് രാജേഷ് അവളെയും കൂട്ടി ഒരു സ്പായിൽ എത്തി...

അവളുടെ കാലും കൈകൾക്കും കൂട്ടത്തിൽ കക്ഷവും വാക്സ് ചെയ്യാനായി കയറ്റി രാജേഷ് വെളിയിൽ വെയിറ്റ് ചെയ്തു... സ്പായിലെ പെൺകുട്ടി ഒരു മെനു കാർഡ് രാജേഷിന് നേരെ നീട്ടി...

രാജേഷിന്റെ കണ്ണ് അതിൽ ഒരു ഐറ്റത്തിൽ ഉടക്കി.... അപ്പോഴേക്കും അഞ്ചലി വാക്സ് ചെയ്ത് വന്നു

രാത്രി വുമിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ സമയം പത്തുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പുറത്ത് നേരിയ കടൽക്കാറ്റും തിരമാലകളുടെ ശബ്ദവും മാത്രം.

അഞ്ചലി ഡ്രസ്സുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ഒരു പാക്കറ്റുമായി വുമിലേക്ക് പോയി... രാജേഷ് ബാൽക്കണിയിലേക്ക് നടന്നു.

അൽപസമയം കഴിഞ്ഞിട്ടും അവൾ പുറത്തേക്ക് വന്നില്ല.

"അഞ്ചലി...?"

അവൻ വാതിലിൽ മുട്ടി

"ഒരു മിനിറ്റ്..."

അകത്ത് നിന്ന് അവളുടെ ശബ്ദം.

വീണ്ടും അഞ്ച് മിനിറ്റ് കടന്നു. ഒടുവിൽ വാതിൽ പതിയെ തുറന്നു.

പുതിയ ഡ്രസ്സിൽ അഞ്ചലി പുറത്തുവന്നു. പക്ഷേ രാജേഷ് ആദ്യം ശ്രദ്ധിച്ചത് ഡ്രസ്സ് അല്ല. അവളുടെ മുഖമായിരുന്നു. അവൾ അസ്വസ്ഥയായിരുന്നു.

രണ്ട് കൈകളും ഡ്രസ്സിന്റെ താഴത്തെ ഭാഗം പിടിച്ച് താഴേക്ക് വലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"എന്താ?"

രാജേഷ് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

അഞ്ജലി കണ്ണാടിയിലേക്ക് നോക്കി.

"എനിക്ക് എന്തോ പോലെ തോന്നുന്നു."

"എന്ത് പോലെ?"

"ഇത് ഞാൻ അല്ലാത്ത പോലെ."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൾ കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിലേക്ക് നടന്നു.

കുറച്ചു നേരം സ്വന്തം പ്രതിബിംബത്തിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

വർഷങ്ങളായി സാരിയിലും ചുരിദാരിലും മാത്രം കണ്ടിരുന്ന അതേ പെൺകുട്ടി. പക്ഷേ ഇന്ന് എന്തോ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഡ്രസ്സിലല്ല.

അവളുടെ നോട്ടത്തിൽ. അഞ്ജലി പതിയെ കണ്ണാടിയിൽ സ്വന്തം കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. പിന്നെ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"കൊള്ളാം അല്ലേ..."

"എന്ത്?"

"ഇത്ര വർഷം ഞാൻ തന്നെ എങ്ങനെയാണെന്ന് പോലും നോക്കിയിട്ടില്ല."

രാജേഷ് അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.

"ഇപ്പോൾ നോക്കിക്കൊ."

അഞ്ജലി വീണ്ടും കണ്ണാടിയിലേക്ക് നോക്കി.

ഈ തവണ അവൾ ഡ്രസ്സ് താഴേക്ക് വലിച്ചില്ല.

അതായിരുന്നു രാജേഷ് ശ്രദ്ധിച്ചത്.

ഒരു കറുത്ത സ്ലീവ്ലെസ് നൈറ്റ് ഡ്രസ്സ്. ലേസ് ഡിസൈൻ ചെയ്ത അതിന്റെ കഴുത്തിറക്കം അവളുടെ മാറിടത്തിന്റെ പകുതിയോളം വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നേർത്ത ആ വസ്ത്രം അവളുടെ തുടകൾക്ക് തൊട്ടുമുകളിൽ വരെ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

അവളുടെ ശരീരത്തിലെ രോമങ്ങൾ എല്ലാം remove ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഒരു മെഴുക് പ്രതിമ പോലെ തോന്നി..

നാടൻ വസ്ത്രങ്ങളിൽ മാത്രം കണ്ടിട്ടുള്ള തന്റെ ഭാര്യ ഇത്രയും ഹോട്ട് ലുക്കിൽ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത് അവന് വിശ്വസിക്കാനായില്ല. കറുത്ത വസ്ത്രത്തിനുള്ളിൽ തിളങ്ങുന്ന അവളുടെ ശരീരവും, ആഴമേറിയ മുലകളുടെ ഭംഗിയും, വെളുത്ത തുടകളും അവന്റെ ഉള്ളിൽ പെട്ടെന്ന് കാമം ഉണർത്തി.

"അഞ്ജലി..." രാജേഷ് ശബ്ദം താഴ്ത്തി വിളിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. അവൾ നാണത്തോടെ തലതാഴ്ത്തി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഇത്..... ഇഷ്ടമായോ രാജേഷ്...??? ഞാൻ ആദ്യമായിട്ടാണ്..."

അവൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

രാജേഷ് അവളുടെ അരികിലെത്തി, ആ വസ്ത്രത്തിലൂടെ പുറത്തു കാണുന്ന അവളുടെ നഗ്നമായ തോളുകളിലും കഴുത്തിലും മൃദുവായി തൊട്ടു. അവന്റെ കൈകളുടെ സ്പർശനം അഞ്ജലിയിൽ ഒരു വിറയലുണ്ടാക്കി.

രാജേഷിന്റെ കണ്ണുകൾ അവളുടെ മുല ഇടുക്കിലേക്കും അവിടെനിന്ന് തുടകളിലേക്കും നീങ്ങു. അവൻ അവളെ പിന്നിൽ നിന്ന് ചേർത്തുപിടിച്ച്, അവളുടെ കഴുത്തിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് മന്ത്രിച്ചു.

"നീ വിചാരിച്ചതിലും എത്രയോ സുന്ദരിയാണ് അഞ്ജലി. ഈ ഡ്രസ്സിൽ നീ എന്നെ ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്."

അവന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ നാണം മാറി, പകരം ഒരു പുതിയ ആത്മവിശ്വാസവും ആവേശവും അവളെ പൊതിഞ്ഞു. അവൾ രാജേഷിന്റെ മാറിലേക്ക് കൂടുതൽ ചേർന്നുനിന്നു.

പുറത്ത് ബാങ്കോക്ക് നഗരത്തിന്റെ വെളിച്ചം മിന്നിത്തിളങ്ങുമ്പോൾ, ആ മുറിക്കുള്ളിൽ അവരുടെ പ്രണയവും ശാരീരികമായ ആകർഷണവും കൂടുതൽ തീവ്രമാവുകയായിരുന്നു.

അപ്പോ എങ്ങനാ നാളെ മുതൽ ഇന്ന് വാങ്ങിയ ഡ്രസ്സുകൾ അല്ലേ ഇടുന്നത്....

അത് വേണോ...???

“പിന്നെ അല്ലാതെ... നാളെ മുതൽ നീ ഈ ഡ്രസ്സിലിട്ടാ എന്റെ കൂടെ പുറത്തു വരുന്നത്.”

രാജേഷ് അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ പിടിച്ച് ഒറ്റവലിക്ക് തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചേർത്തു. അവളുടെ തടിച്ച മൂലകൾ അവന്റെ നഗ്നമായ നെഞ്ചിൽ അമർന്നു.

“സ്ലീസ്... രാജേഷേട്ടാ... വാതിൽ അടച്ചിട്ടില്ലേ?” അവൾ ചുറ്റും നോക്കി.

തായ്‌ലൻഡിലെ ആ രാത്രിയിൽ അഞ്ജലി തന്റെ എല്ലാ മടിയും മാറ്റിവെച്ചു. വന്യമായ ചുംബനങ്ങളോടെ തുടങ്ങിയ അവർ കാമത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ എത്തിയതോടെ ഇരുവരും പരസ്പരം തെറിവാക്കുകൾ വിളിച്ച് താളത്തിൽ അടിച്ചു തകർത്തു.

ഒടുവിൽ, ശക്തമായ വേഗതയിൽ ഒന്നിച്ച് സുഖത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിലെത്തി സ്ഖലനം വരിച്ച്, വിയർത്തുകുളിച്ച് അവർ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നു. വർഷങ്ങളായി അടക്കിവെച്ച കാമത്തിന്റെ ഒരു ഉൾരൻ പൊട്ടിത്തെറിയായിരുന്നു വിദേശ മണ്ണിൽ ആ രാത്രിയിൽ നടന്നത്....

ബാങ്കോക്കിലെ ആ ലഹരി നിറഞ്ഞ രാത്രിക്ക് ശേഷം അടുത്ത ദിവസം പുലർന്നത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മൂഡിലായിരുന്നു. രാവിലെ വുമിൻ വെച്ച് പുറപ്പെടാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ അഞ്ജലി വീണ്ടും രാജേഷിനോട് ഒന്നു കൂടി ചോദിച്ചു

“രാജേഷേട്ടാ... ഇത് വേണോ? ആ ഷോർട്സ് ഭയങ്കര ചെറുതാണ്, എന്റെ തുടകൾ മുഴുവൻ പുറത്തു കാണും. എനിക്ക് ആളുകളുടെ മുന്നിൽ ഇറങ്ങാൻ നാണം തോന്നുന്നു. നമുക്ക് തൽക്കാലം ഒരു ചുരിദാർ ഇട്ടാലോ?”

രാജേഷ് അവളെ ചേർത്തുപിടിച്ച് കണ്ണാടിയിലേക്ക് തിരിച്ചുനിർത്തി.

"അഞ്ജലി, ഞാൻ ഇന്നലെ നിന്നോട് പറഞ്ഞില്ലേ, ഇത് തായ്‌ലൻഡ് ആണ്. ഇവിടെ നിന്റെ വസ്ത്രം നോക്കാൻ ആർക്കും സമയമില്ല. നീ നിന്റെ ഭംഗിയുള്ള ശരീരം എന്തിനാണ് ഇപ്പോഴും ഒളിപ്പിച്ചു വെക്കുന്നത്?

ഈ ഡെനിം ടോപ്പിൽ നിന്റെ മുലകൾ കാണാൻ എന്ത് ഭംഗിയായിരിക്കും എന്നറിയാമോ? നിന്റെ ഈ മാറ്റം എനിക്ക് വേണ്ടിക്കൂടിയാണ്. ധരിക്ക് എന്റെ കൊച്ചേ..."

അവന്റെ ആ കൊഞ്ചലിലും സ്നേഹത്തോടെയുള്ള നിർബന്ധത്തിലും അഞ്ജലി വീണു. അവൾ പതിയെ ആ ഡെനിം വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു.

ടോപ്പ് ഇട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജേഷ് അടുത്തേക്ക് വന്നു മുകളിലത്തെ 2 ബട്ടൺ തുറന്നിട്ടു... അവളുടെ വലിയ വെളുത്ത മുലകളുടെ പകുതിയോളം പുറത്തേക്ക് തള്ളി, ആഴമേറിയ മുലച്ചാൽ വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു....

"രാജേഷ്ട്രാ അത് വേണ്ട എനിക്ക് കോൺഫിഡന്റ് ഇല്ല..."

ഡെനിം ഷോർട്സ് അവളുടെ തടിച്ച വെളുത്ത തുടകളുടെ പകുതിയിൽ അവസാനിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു അധ്യാപികയിൽ നിന്നും അവൾ പൂർണ്ണമായും ഒരു മോഡേൺ സുന്ദരിയായി മാറി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"കൺഫിഡന്റ് വരാൻ വേണ്ടി അല്ലേ ചെയ്യുന്നത്...."

ബീച്ചിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റും അലഞ്ഞുനടന്നു.

അവൾ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ലോകമായിരുന്നു അത്.

ചുറ്റുമുള്ള ആളുകളെ നോക്കി അസ്വസ്ഥയായി നിന്നിരുന്നു.

പക്ഷേ ഇന്ന് അവൾ അത് മറന്നിരുന്നു.

അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുകയായിരുന്നു.

ചുറ്റുമുള്ളവരെ നോക്കുകയായിരുന്നു. കുറച്ചു ദൂരെ ഒരു യുവതി മണലിൽ കിടന്ന് പുസ്തകം വായിക്കുന്നു.

അവളുടെ വസ്ത്രധാരണം കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി അറിയാതെ നോട്ടം മാറ്റി.

പക്ഷേ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും നോക്കി.

അതിശയത്തോടെ.

ആ പെൺകുട്ടിയെ ആരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല.

ആരും തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നില്ല.

ആരും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

അതാണ് അവളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയത്.

ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ തിരക്കിലാണ്.

ആ നിമിഷം രാജേഷിന് മനസ്സിലായി.

അഞ്ജലി വസ്ത്രം മാറ്റിയതല്ല.

അവൾ സ്വയം കാണുന്ന രീതി മാറാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അവളുടെ ചമ്മൽ പതിയെ മാറാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.... അവർ ടാക്സിയിൽ സഹാരി പാർക്കിൽ എത്തി....

"അഞ്ജലി നിന്റെ ഈ നാണിച്ചുള്ള പെരുമാറ്റം കാരണം ആണ് ആൾക്കാർ നിന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നത് അല്ലാതെ ആർക്കും ഇതൊരു പ്രശ്നമല്ല...."

"പിന്നെ ചില നോട്ടങ്ങൾ ആസ്വദിക്കണം അത് അസൂയ കാരണമാണ്.... ഇത്രക്ക് സുന്ദരി പെണ്ണിനെ അവരെ കൊതിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ കണ്ടപ്പോഴുള്ള അസൂയ...."

അവൻ മെല്ലെ അവളുടെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു....

അത് കേട്ടതും അഞ്ജലിക്ക് രോമാഞ്ചം ഉണ്ടായി അടി വയറ്റിൽ ഒരു കൊള്ളിയാൻ മിന്നലും.....

കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി—ഇവിടെ ആർക്കും ആരെയും ജഡ്ജ് ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ചുറ്റുമുള്ള വിദേശ സ്ത്രീകളെല്ലാം ശരീരം പ്രദർശിപ്പിച്ചു നടക്കുന്നത് കണ്ടതോടെ അഞ്ജലിയുടെ മനസ്സിലെ ആ ഭയം മാറി, അവൾ തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് വരുന്ന രാജേഷിന്റേത് ഉൾപടെ ഉള്ള ആർത്തിയുള്ള നോട്ടങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാൻ

തുടങ്ങി. ഉള്ളിൽ ഒരു പുതിയ പെണ്ണിന്റെ ആത്മവിശ്വാസം മുളപൊട്ടി. "ആദ്യമായി അവൾ തന്റെ ശരീരത്തെ ഒളിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു." ...

ബീച്ചിലെ കാഴ്ചകൾക്ക് ശേഷം അവർ ഒരു taxi എടുത്ത് നേരെ പോയത് ബാങ്കോക്കിലെ പ്രശസ്തമായ സഫാരി പാർക്കിലേക്ക് ആയിരുന്നു... ആദ്യമൊക്കെ അഞ്ജലിക്ക് അല്പം കോൺഫിഡൻസ് കുറവായിരുന്നു...

എന്നാൽ പാർക്കിൽ എത്തിയപ്പോൾ ചുറ്റുമുള്ള വിദേശ സ്ത്രീകളെല്ലാം ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി ശരീരം പ്രദർശിപ്പിച്ചു നടക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. ആരും അവളെ ഒരു വിചിത്ര ജീവിയെപ്പോലെ നോക്കുന്നതുമില്ല.

പതുക്കെ പതുക്കെ അഞ്ജലിയുടെ മനസ്സിലെ ആ ഭയം മാറി, തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് വരുന്ന രാജേഷിന്റെ ആർത്തിയുള്ള നോട്ടങ്ങൾ അവൾ ആസ്വദിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഉള്ളിൽ ഒരു പുതിയ പെണ്ണിന്റെ ആത്മവിശ്വാസം മുളപൊട്ടി. പക്ഷികളെയും മൃഗങ്ങളെയും എല്ലാം കണ്ട്

കണ്ട് അവർ ഒടുവിൽ എത്തിച്ചേർന്നത് പ്രശസ്തമായ ഓറാങ്കുട്ടനുകളുടെ Orangutans സെക്ഷനിലാണ്. അപ്പോൾ അവിടെ വലിയ തിരക്കൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒഴിഞ്ഞ ഒരു ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷം.

ഒരു വലിയ മരത്തണലിൽ ഒരു തടിയുടെ ഊഞ്ഞാൽ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ നല്ല രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു ഓറാങ്കുട്ടാൻ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു... ആദ്യമായി ഓറാങ്കുട്ടാനെ കണ്ടതിലുള്ള സന്തോഷവും അതിശയവും അഞ്ജലിക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു....

അവിടുത്തെ തായ്‌ലൻഡുകാരനായ കെയർ ടേക്കർ അഞ്ജലിയെ നോക്കി വിളിച്ചു.

"Come, lady... sit here!"

അവൾ രാജേഷിനെ നോക്കി.. അവൻ അവളോട് അവിടെ ഇരുന്നോളാൻ പറഞ്ഞു...

അഞ്ജലി പതുകെ നടന്ന് ആ തടിയുടെ ഊഞ്ഞാലിൽ ഒറാങ്കുട്ടാന്റെ തൊട്ടരികിലായി ഇരുന്നു. അവൾ ഇരുന്നതും ആ ഒറാങ്കുട്ടൻ പെട്ടെന്ന് അവളുടെ കവിളിൽ പിടിച്ച് തന്റെ വായ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് ലൗഡ് ആയി ഒരു വലിയ ഉമ്മ കൊടുത്തു.

അഞ്ജലി ആദ്യം ഒന്ന് തെട്ടിയെങ്കിലും പിന്നീട് ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. അതിനുശേഷം ആ മൃഗം മനുഷ്യരെപ്പോലെ പല തരം വിചിത്രമായ പോസുകൾ കാണിച്ച് ഫോട്ടോയ്ക്ക് വേണ്ടി നിന്നു. രാജേഷ് ക്യാമറയിലൂടെ ആ ദൃശ്യങ്ങൾ പകർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു...

എന്നാൽ, കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ഒറാങ്കുട്ടൻ തന്റെ വലിയ കൈകൾ നീട്ടി അഞ്ജലിയുടെ തോളിലൂടെ ഇട്ടു എന്നിട്ട് അത് അഞ്ജലിയുടെ തോളിൽ നിന്നും കൈയെടുത്ത്, അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന ആ ടൈറ്റ് ഡേനിം ടോപ്പിലൂടെ, തന്റെ വലിയ വിരലുകൾ കൊണ്ട് അവളുടെ ആ വലിയ മുലകളിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു!

അമ്മേ..... അഞ്ജലി നാണവും ഇക്കിളിയും കൊണ്ട് ചുവന്നു തുടുത്തുപോയി. അവൾ ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.... അവൾ ഒറാങ്കുട്ടാന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചെങ്കിലും അവളുടെ മുലയിൽ നിന്നും കൈ മാറ്റിയില്ല....

അത് അവളുടെ മുലകളിൽ വീണ്ടും അമർത്തിക്കൊണ്ട് കുസൃതിയോടെ ഇരുന്നു.

അഞ്ജലി ആ സുഖകരമായ ഇക്കിളിയിൽ കണ്ണുകൾ അടച്ച്, വായ തുറന്ന് ഉറക്കെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ആ നിമിഷം ആസ്വദിക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ തന്റെ മുലകളിൽ ആ മൃഗം തൊടുമ്പോൾ ഭയമില്ലാതെ, വന്യമായ ഭാവത്തോടെ ചിരിക്കുന്നത് ക്യാമറ ലെൻസിലൂടെ കണ്ട രാജേഷിന്റെ ഉള്ളിൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു മിന്നൽ പോലെ ഒരു

പുതിയ ചിന്ത കടന്നുപോയി. അവന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു കനൽ കത്തിയുണർന്നു.

ഇത്രയും കാലം പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ തന്റെ മുന്നിൽ പോലും നഗ്നയാകാൻ മടിച്ച, തന്റെ നാടൻ ഭാര്യ, ഇന്ന് വിദേശ മണ്ണിൽ വെച്ച്, പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ, ഒരു മൃഗം അവളുടെ മുലകളിൽ അമർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ അത് തടയാതെ ഇത്രയും വന്യമായി ചിരിച്ച് ആസ്വദിക്കുന്നു!

അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ യഥാർത്ഥ കാമദേവതയുടെ ഭാവം അതായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് സ്വന്തം ഭാര്യയുടെ ശരീരം മറ്റൊരു ജീവി സ്പർശിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആ വന്യമായ ആവേശം രാജേഷിന്റെ കുണ്ഠയെ പാമ്പിനുള്ളിൽ ഇരുമ്പുലക്ക പോലെ കടുപ്പിച്ചു.

അവളുടെ ആ അലസമായ മുടിക്കെട്ടും, തള്ളി നിൽക്കുന്ന മൂലകളും, ഓറോട്ടാന്റെ കൈകൾ അതിൽ അമരുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ രാജേഷിന് ഒരേസമയം ഭ്രാന്തമായ കാമം ഇറച്ചുകയറി....

ഓറോട്ടാന്റെ അടുത്തുനിന്നും മാറിയപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് ആ പഴയ പേടിയുടെ നിഴൽ പോലുമില്ലായിരുന്നു. പകരം ഒരു വല്ലാത്ത ലഹരി പടർന്നിരുന്നു. അവൾ നടന്നു വന്ന് രാജേഷിന്റെ കൈകളിൽ തൂങ്ങി.

"ഇത് അമ്മയോട് പറഞ്ഞാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുമോ രാജേഷേട്ടാ?"

"എന്ത്?"

"തായ്‌ലൻഡിൽ വന്നിട്ട് ആദ്യം എന്നെ ഉമ്മ വെച്ചത് ഒരു ഓറോട്ടൻ ആണെന്ന്."

"അത് മാത്രമല്ല അവൻ നിന്റെ മൂലയിൽ അമർത്തിയപ്പോൾ നീ ചിരിച്ച് ആസ്വദിക്കുകയായിരുന്നല്ലേ? നിന്റെ ഉള്ളിലെ കള്ളി പുറത്തുവന്നു. ആ കാഴ്ച കണ്ട് എന്റെ കുണ്ഠ ഇവിടെയിട്ട് പൊട്ടാറായി നിൽക്കുകയാണ്,"

രാജേഷ് അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ വന്യമായി നുള്ളിക്കൊണ്ട്, കടിച്ചമർത്തിയ ദേഷ്യത്തോടെയും കാമത്തോടെയും പറഞ്ഞു.

"ഞാനും തെട്ടിപ്പോയി രാജേഷേട്ടാ...."

അവളുടെ മുഖം ചുവന്നു....

അഞ്ജലി കണ്ണിറുക്കി മുന്നോട്ട് നടന്നു.

രാജേഷ് അവളെ നോക്കി നിന്നു.

അവൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകളേക്കാൾ അവനെ അലട്ടിയത് മറ്റൊന്നായിരുന്നു.

അവൾ അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു മടിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവർ നേരെ ഹോട്ടൽ റൂമിലേക്ക് തിരിച്ചു. കാനിലിരിക്കുമ്പോൾ അഞ്ജലി രാജേഷിന്റെ മുഖത്തേക്ക് തന്നെ നോക്കുകയായിരുന്നു. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ കടിച്ചമർത്തിയ ഒരു വന്യത അവൾ കണ്ടു.

ഒറാങ്ങുട്ടാൻ അവളുടെ മൂലകളിൽ അമർത്തിയപ്പോൾ അവൾ ഭയമില്ലാതെ ചിരിച്ച് ആസ്വദിച്ച ആ ദൃശ്യം രാജേഷിന്റെ തലച്ചോറിനെ പൂർണ്ണമായും ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു...

റൂമിലെത്തി വാതിൽ ലോക്ക് ചെയ്ത നിമിഷം, രാജേഷ് അഞ്ജലിയെ തിരിഞ്ഞു നോക്കാൻ പോലും സമയം കൊടുത്തില്ല. അവൻ അവളുടെ കൈത്തണ്ടയിൽ പിടിച്ച് ഒറ്റവലിക്ക് ഭിത്തിയോട് ചേർത്തു നിർത്തി.

അവളുടെ ആ അലസമായി കെട്ടിവെച്ചിരുന്ന മുടിക്കെട്ടിലേക്ക് അവൻ കൈകൾ ആഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചു.

അഞ്ജലി രാജേഷിന്റെ മുഖത്തേക്ക് തന്നെ നോക്കുകയായിരുന്നു. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ കടിച്ചമർത്തിയ ഒരു വന്യത അവൾ കണ്ടു. ഒറാങ്ങുട്ടാൻ അവളുടെ മൂലകളിൽ അമർത്തിയപ്പോൾ അവൾ ഭയമില്ലാതെ ചിരിച്ച് ആസ്വദിച്ച ആ ദൃശ്യം രാജേഷിന്റെ തലച്ചോറിനെ പൂർണ്ണമായും ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

അത് അവൾക്ക് അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും വായിച്ചെടുക്കാൻ സാധിച്ചു...

“രാജേഷേട്ടാ... എന്താ ഇത്... വേദനിക്കുന്നു...” അഞ്ജലി ശ്വാസമെടുക്കാൻ പാടുപെട്ടു. അവളുടെ ഡെനിം ടോപ്പിനുള്ളിൽ കിടന്ന് ആ വലിയ മൂലകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് അമർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

“വേദനിക്കും എടി പൂരിമോളേ... നീ ഇന്ന് ആ പാർക്കിൽ കാണിച്ച കളിക്ക് നിനക്ക് വലിയ ശിക്ഷ തരാനാ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്.” രാജേഷിന്റെ ശബ്ദം കട്ടികൂടിയിരുന്നു.

“എന്റെ മുന്നിൽ വെളിച്ചത്തിൽ വരാൻ നാണിച്ച നീ, ഇന്ന് പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ ആ മൃഗം നിന്റെ മൂലകൾ ഞെരുക്കിയപ്പോൾ സുഖം കൊണ്ട് ചിരിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ? നിനക്കത്രെ ക്രമം കയറിയോടി?”

രാജേഷിന്റെ ആ പരുക്കൻ സംഭാഷണവും അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ ഭ്രാന്തമായ നോട്ടവും അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു പുതിയ ലഹരിയാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്. ഒരു

പുരുഷൻ തന്നെ ഇങ്ങനെ വന്യമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ഏതൊരു പെണ്ണിനും ഉണ്ടാകുന്ന ആ ഒരു കീഴടങ്ങലിന്റെ സുഖം അവൾ അറിഞ്ഞു.

“ഹാ... ഏട്ടാ... ഞാൻ... ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം ചെയ്തതല്ല...” അവൾ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. പക്ഷേ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു കള്ളച്ചിരി ഉണ്ടായിരുന്നു.

“നിങ്ങൾക്ക് അത് കണ്ട് അസുയ മൂത്തല്ലേ...?”

“അസുയ അല്ലടി... ഭ്രാന്ത്!”

രാജേഷ് ഒട്ടും സമയം കളയാതെ അവളുടെ ഡേനിം ടോപ്പിന്റെ ബട്ടണുകൾ വലിച്ച് പൊട്ടിച്ചു. ബട്ടണുകൾ നിലത്തു വീണു ചിതറി. അവളുടെ ആ വലിയ വെളുത്ത മുലകൾ മുഴുവനായി ട്യൂബ് വെളിച്ചത്തിൽ പുറത്തേക്ക് ചാടി.

പാർക്കിലെ ആ ഇക്കിളി കാരണം അവളുടെ മുലത്തട്ടുകൾ ഇപ്പോഴും തടിച്ചു കടുത്തു നിൽക്കുകയായിരുന്നു...

രാജേഷ് അവളുടെ ആ രണ്ട് മുലകളെയും കൈകളിൽ എടുത്ത് ആർത്തിയോടെ പിഴിഞ്ഞു. ഒറാങ്ങുട്ടാൻ തൊട്ട അതേ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവൻ തന്റെ നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തി. അത് ഇന്ന് വരെ ഉണ്ടായിരുന്ന മൃദുലമായ സ്പർശനമല്ലായിരുന്നു....

“ആഹ്... സ്ലീസ്... ഏട്ടാ... അവിടെ... അങ്ങനെയല്ല... നല്ലൊന്നം ഞെക്ക്...” അഞ്ജലി ഭിത്തിയിൽ തലയടിച്ച് നിലവിളിച്ചു. അവളുടെ നാവിൽ നിന്നും നാണത്തിന്റെ ഒരു തരി പോലുമില്ലാതെ തെറികൾ വരാൻ തുടങ്ങി.

“നിങ്ങളുടെ ഈ പൂറിയെ ഇന്ന് അടിച്ചു കളിച്ച് കൊല്ല ഏട്ടാ... ആ മൃഗത്തിന് കൊടുക്കാത്തത് മുഴുവൻ നിങ്ങൾ എടുത്തോ....”

അവൻ അഞ്ജലിയെ നിലത്തിരുത്തി. അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന ആ കുട്ടി ഡേനിം ഷോർട്ട്സ് അവൻ താഴേക്ക് വലിച്ച് ഊരി. ഇപ്പോൾ അവൾ വെറും നഗ്നയായി ഭിത്തിയോട് ചേർന്ന് മുട്ടുകുത്തി ഇരിക്കുകയാണ്.

അവളുടെ ആ രോമം ഇല്ലാത്ത വെളുത്ത തുടകളും, അതിനിടയിലെ മദനജലം ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന പൂറും രാജേഷിന്റെ കൺമുന്നിൽ വിടർന്നു നിന്നു.

നിന്റെ പൂർ ഒലിച്ചോടി...???

രാജേഷ് അവളുടെ പൂരിലേക്ക് വിരൽ കയറ്റി തടവി... അവിടെ മുഴുവനും നനഞ്ഞു കുഴഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു....

"ഇത് ഇപ്പോ ഒലിച്ചതല്ല ആ കുരങ്ങൻ നിന്റെ മൂലയിൽ പിടിച്ചപ്പോൾ ഒലിച്ചതല്ലേ.... പൂരി..."

അവൾ നാണം കൊണ്ട് ചിരിച്ചു....

രാജേഷ് തന്റെ പാന്റ്സ് ഒറ്റവലിക്ക് താഴേക്ക് ഊരിയെറിഞ്ഞു. ഇരുമ്പുകുപ്പണം പോലെ കടുത്തു മുഴുത്തു നിൽക്കുന്ന അവന്റെ ഏഴരയിഞ്ച് നീളമുള്ള കറുത്ത കുണ്ണ മുന്നോട്ട് തെറിച്ചു നിന്നു. അതിൽ നിന്നും കാമനീര് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു

"ഊമ്പെടി പൂരിമോളേ... ആ ഒറാങ്കൂട്ടൻ തന്നെ ഉമ്മയല്ല, നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കുണ്ണയുടെ സുഖം നീ ഇന്ന് പൂർണ്ണമായി അറിയണം..." രാജേഷ് ബെഡിലേക്ക് കയറി കിടന്നു..

അഞ്ജലി മുട്ടുകാലിൽ ഇഴഞ്ഞുകൊണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണയുടെ അടുത്തെത്തി....

അഞ്ജലി ഒട്ടും മടിച്ചില്ല. അവൾ വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ അവന്റെ തടിച്ച കുണ്ണയിൽ പിടിച്ചു. അതിന്റെ ചുവന്നു തുടുത്ത കുണ്ണത്തലപ്പ് മുഴുവനായി വായുടെ ഉള്ളിലേക്ക് ഇറക്കി.

അവളുടെ തൊണ്ടക്കുഴി വരെ ആ തടിച്ച സാധനം ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തല വേഗത്തിൽ ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഉമിനീരൊഴുക്കി ഉൾരോടെ ഊമ്പാൻ തുടങ്ങി.

"ഉഫ്... അഞ്ജലി... നക്കി ഊമ്പെടി എന്റെ പൊന്നുമോളേ... നിന്റെ വായെന്ന് സുഖമാടി..." രാജേഷ് കട്ടിലിലേക്ക് കൈകൾ കുത്തി തല പുറകിലേക്ക് ആക്കി

അവൾ കുണ്ണയുടെ താഴെയുള്ള രണ്ട് ബോളുകളെയും മാറി മാറി ചപ്പി വലിച്ച്, കുണ്ണത്തണ്ടിന്റെ അടിഭാഗം വരെ നാക്കുകൊണ്ട് നക്കിത്തുടച്ചു. രാജേഷിന് നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയിലെത്തി.

ഒരേസമയം കടുത്ത അത്ഭുതവും ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിക്കുന്ന സുഖവും അവനെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു. അവന്റെ ആ കിടപ്പ് കണ്ട് വന്യമായ ഒരു ചിരിയോടെ അഞ്ജലി മുകളിലേക്ക് വന്നു.

എന്നാൽ രാജേഷ് അവളെ പെട്ടെന്ന് ബെഡിലേക്ക് മലർത്തിക്കിടത്തി. അവന്റെ ഉള്ളിലെ കാമം ഇപ്പോൾ നിയന്ത്രണം വിട്ടിരുന്നു. അവൾ തനിക്ക് തന്ന ആ പരമസുഖത്തിന് പകരമായി അവൾക്ക് ഏറ്റവും വലിയ സുഖം കൊടുക്കാൻ അവൻ തീരുമാനിച്ചു.

അവൻ അവളുടെ രണ്ട് തടിച്ച വെളുത്ത തുടകളും പരമാവധി വശങ്ങളിലേക്ക് അകത്തി വെച്ചു. അവളുടെ ആ പിങ്ക് നിറമുള്ള പൂവും മദനമുളകും കാമവെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചു

നിൽക്കുകയായിരുന്നു. രാജേഷ് ഒട്ടും സമയം കളയാതെ അവളുടെ പൂറ്റിലേക്ക് മുഖം പൂർത്തി. അവൻ തന്റെ വായ മുഴുവനായി അവളുടെ പൂറ്റിന്മേൽ അമർത്തി, വളരെ കഠിനമായ രീതിയിൽ ആഞ്ഞു ചപ്പി വലിക്കാൻ തുടങ്ങി

“അമ്മേ... ! സ്നേഹം... ഏട്ടാ... വലിച്ച് കുടിക്കല്ലേ... എനിക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിക്കും... ആഹ്... ഹാ...” അഞ്ജലി കട്ടിലിലെ ബെഡ്ഷീറ്റ് ഇരു കൈകൾ കൊണ്ടും മുറുകെപ്പിടിച്ച് നടു മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി അട്ടഹസിച്ചു.

അവന്റെ നാക്കിന്റെ തീവ്രമായ ചലനങ്ങളും ആഞ്ഞു ചപ്പിയുള്ള വലിയും അവളുടെ ശരീരത്തിലൂടെ ഒരു മിന്നൽ പിണർ പോലെയാണ് കടന്നുപോയത്. മുൻപ് അറപ്പോടെ കണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവർത്തി ഇപ്പോൾ അവളെ കാമത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ എത്തിച്ചിരുന്നു.

അവൻ നാക്കുകൊണ്ട് മുകളിലും വിരലുകൊണ്ട് ഉള്ളിലും ഒരേപോലെ ഉരസിയപ്പോൾ അഞ്ജലി സുഖത്തിന്റെ പരകോതിയിലെത്തി വിറയ്ക്കുകയും, അവളുടെ പൂറ്റിൽ നിന്നും കാമവെള്ളം വീണ്ടും രാജേഷിന്റെ വായിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറുകയും ചെയ്തു.

അവൾ പൂർണ്ണമായി തളരുന്നതിന് മുൻപ് തന്നെ രാജേഷ് തന്റെ ഏഴരയിഞ്ച് നീളമുള്ള കറുത്ത തടിച്ച കുണ്ണ അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ വാതിലിൽ വെച്ച് ഒറ്റ തള്ളൽ ആയിരുന്നു....

‘പ്ലക്...’

“ആഹ്... രാജേഷ്വേദാ... മെല്ലെ...” അഞ്ജലി അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കൈകൾ അടിച്ചു നിലവിളിച്ചു.

രാജേഷ് ഒട്ടും ദയയില്ലാതെ ഇടുപ്പ് പുറകിലേക്ക് വലിച്ചു ശക്തമായി അടിക്കാൻ തുടങ്ങി... പ്ലക് പ്ലക്... അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയടിക്കുന്ന ശബ്ദം ആ മുറിയിൽ മുഴങ്ങി.

അഞ്ജലി തന്റെ ഇടുപ്പ് മുകളിലേക്ക് വെട്ടിച്ചു കൊടുത്ത് അവന്റെ അടികൾക്ക് ഒപ്പം താളം പിടിച്ചു. രാജേഷ് അവളുടെ രണ്ട് മൂലകളും കൈകളിൽ എടുത്ത് മാറി മാറി പിഴിഞ്ഞു കൊണ്ട് അടി തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അവളുടെ പുറിൽ നിന്നും ഒലിച്ചിറങ്ങിയ മദനജലം അവന്റെ കുണ്ഡലയുടെ വശങ്ങളിലൂടെ ബെഡിലേക്ക് പടരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

കാമത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, രാജേഷിന്റെ തലച്ചോറിൽ ആ പാർക്കിലെ ദൃശ്യം വീണ്ടും മിന്നിമറഞ്ഞു. അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി, കടിച്ചമർത്തിയ വന്യതയോടെയും ഭ്രാന്തമായും സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി

“പറയെടി... പറയെടി പൂരിമോളേ... ആ പാർക്കിൽ വെച്ച് ആ മൃഗം നിന്റെ ഈ തടിച്ച മൂലകളിൽ അമർത്തിയപ്പോൾ നിനക്ക് നല്ല സുഖം തോന്നിയല്ലേടി?”

അവൻ ഇടുപ്പ് കൂടുതൽ ശക്തമായി മുന്നോട്ട് തള്ളിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു. പറയെടി... അവന്റെ ആ രോമമുള്ള കൈകൾ നിന്റെ ഈ വെളുത്ത മൂലച്ചാലിൽ തൊട്ടപ്പോൾ നിന്റെ പൂറ്റിൽ നിന്നും ഇതേപോലെ വെള്ളം ചുരന്നോടി?”

രാജേഷിന്റെ ആ പച്ചയായ തെറിവിളിയും ചോദ്യങ്ങളും അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിലെ കാമാഗ്നിയെ ഒന്നുകൂടി ആളിക്കത്തിച്ചു. തന്റെ ഭർത്താവ് ആ പ്രവൃത്തിയിൽ വെന്തുരുകി തന്നെ വേട്ടയാടുന്നത് അവളിൽ ഭ്രാന്തമായ ലഹരിയാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്.

അവൾ കണ്ണുകൾ മുകളിലേക്ക് ഉരുട്ടി, ശ്വാസമെടുക്കാൻ പാടുപെട്ടുകൊണ്ട് അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തി.

“ആഹ്... സ്ലീസ്... ഏട്ടാ... ഉഫ്... അങ്ങനെയൊന്നും ചോദിക്കല്ലേ... ഹാ... എനിക്ക്... എനിക്ക് ഇക്കിളി മാത്രമാ തോന്നിയത്... പക്ഷേ... പക്ഷേ അത് കണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രയും ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുമെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല ഏട്ടാ...

അടിക്കൂ... നല്ലോണം ആഴ്ത്തി അടിക്കൂ... നിങ്ങളുടെ ഈ പുറിയെ ഇന്ന് അടിച്ചു കൊല്ലൂ..."

അവൾ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവനോട് കൂടുതൽ വന്യമായി പെരുമാറാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

"നിന്നെ ഞാൻ ഇന്ന് കൊല്ലുമെടി... ആ മൃഗം തൊട്ട നിന്റെ ഈ മൂലകളും പൂറും ഇനി എന്റെ കുണ്ഡലിയിൽ മാത്രം തളരണം..."

രാജേഷ് തന്റെ അടികളുടെ വേഗത പരമാവധി കൂട്ടി. ഓരോ അടിയും അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ ഭിത്തികളിൽ ചെന്ന് ശക്തമായി മുട്ടിയപ്പോൾ അഞ്ജലി സുഖത്തിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തെത്തി അവനെ മറുക്കെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

അവളുടെ പുറിലെ പേശികൾ വീണ്ടും മറുകി, അവൾ രണ്ടാമതും കാമവെള്ളം ചീറ്റി തെറിച്ചു. അത് അവന്റെ ഓരോ അടിയിലും കുണ്ഡലയുടെ വശങ്ങളിലൂടെ പുറത്തേക്ക് ഒഴുകി.

അതേ സമയം തന്നെ രാജേഷിനും പൂർണ്ണമായി നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അവൻ അവസാനത്തെ നാലഞ്ച് ശക്തമായ അടികൾ കൂടി അവളുടെ പൂറ്റന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് അടിച്ചു കയറ്റി, തന്റെ ചൂടുള്ള കട്ടിയായ പാൽ തുള്ളികൾ അഞ്ജലിയുടെ പൂറ്റിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി ചീറ്റിച്ചൊഴിച്ചു. അവൻ അവളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് തളർന്നു വീണു.

ബാങ്കോക്കിലെ ആ പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ, പാർക്കിലെ ആ ഒരാങ്ങുട്ടാൻ ഉണ്ടാക്കിയ മിന്നൽ പോലുള്ള ഫാന്റസി അവരെ എത്തിച്ചത് ഭ്രാന്തമായ ഒരു ലൈംഗിക വേഷ്ചയിലേക്കായിരുന്നു.

അഞ്ജലി ഇപ്പോൾ പഴയ ആളല്ലെന്ന് രാജേഷിന് നൂറു ശതമാനം ഉറപ്പായി. കുപ്പിയിൽ നിന്നും തുറന്നു വിട്ട ആ കാമദേവത ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു...

ബാങ്കോക്കിന്റെ മണ്ണിൽ വെച്ച് അഞ്ജലിയുടെ നാടൻ ഭാവങ്ങളിൽ പലതും അഴിഞ്ഞുവീണിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ അവർ ഫുക്കറ്റിലേക്ക് പോകാനായി ഷൈറ്റ് കയറി.

ഷൈറ്റിലിരിക്കുമ്പോൾ അഞ്ജലി ധരിച്ചിരുന്നത് തുടകൾ കാണാവുന്ന ഒരു ചെറിയ സ്കർട്ടും കറുത്ത സ്ലീവ്ലെസ്സ് ടോപ്പുമായിരുന്നു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്

വരെ ഇത്തരമൊരു വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പോലും ചിന്തിക്കാൻ മടിച്ചിരുന്ന അവൾ ഇപ്പോൾ അതിൽ സ്വാഭാവികമായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇടയ്ക്കിടെ ചില വിദേശികൾ അവളെ നോക്കുന്നത് അവളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ പഴയ പോലെ അവൾ മുഖം തിരിക്കുകയോ അസ്വസ്ഥയാകുകയോ ചെയ്തില്ല.

ഒരു നിമിഷം അവർ നോക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കും.

പിന്നെ വീണ്ടും ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കും.... അത്ര മാത്രം.

മുമ്പായിരുന്നെങ്കിൽ ആ നോട്ടങ്ങൾ അവളെ അസ്വസ്ഥയാക്കുമായിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ അതുണ്ടായില്ല. ആദ്യമായി അവൾ മനസ്സിലാക്കുകയായിരുന്നു — മറ്റൊരാൾ നോക്കുന്നത് കൊണ്ടു താൻ മാറിപ്പോകുന്നില്ലെന്ന്. രാജേഷിന്റെ കൈയിൽ കൈകോർത്തുകൊണ്ട് അവൾ ശാന്തമായി ഇരുന്നു.

അവളുടെ ഉള്ളിൽ വളർന്നിരുന്നത് പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹമല്ല.

മറിച്ച് സ്വയം മറച്ചുവെക്കേണ്ട ആവശ്യം കുറഞ്ഞുവരുന്നതിന്റെ ഒരു പുതിയ ആത്മവിശ്വാസമായിരുന്നു.

ഫുക്കറ്റിലെ അതിമനോഹരമായ ഒരു പ്രൈവറ്റ് ബീച്ച് റിസോർട്ടിലാണ് രാജേഷ് റൂം എടുത്തിരുന്നത്. റൂമിന്റെ തൊട്ടുമുന്നിൽ നീലക്കടലും മണൽത്തീട്ടയും കാണാമായിരുന്നു.

റൂമിലെത്തി കുറച്ചുനേരം വിശ്രമിച്ച ശേഷം രാജേഷ് പറഞ്ഞു:

"അഞ്ജലി, ഫുക്കറ്റിൽ വന്നിട്ട് തായ് മസ്സാജ് ചെയ്യാതെ പോയാൽ നഷ്ടമാണ്."

"ആഹാ... അത് കൊള്ളാം."

അഞ്ജലി കട്ടിലിൽ മലർന്നു കിടന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"സത്യം പറഞ്ഞാൽ ശരീരം മുഴുവൻ വേദനയാ."

രാജേഷ് ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ നേരത്തെ തന്നെ ബുക്ക് ചെയ്തത്."

അഞ്ജലി എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

"ബുക്ക് ചെയ്തോ?"

"മ്."

"എപ്പോ?"

"ഇന്നലെ രാത്രി."

"അയ്യോ... എല്ലാം പ്ലാൻ ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ."

"അതെ."

രാജേഷ് ഫോൺ എടുത്ത് എന്തോ കാണിച്ചു.

"ഇനി ഒരു ചെറിയ കാര്യം കൂടിയുണ്ട്."

"എന്താ?"

"രണ്ട് മസ്സാജർമാരാണ് വരുന്നത്."

"അതിന്?"

"ഒരു ആണും ഒരു പെണ്ണും."

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തെ ചിരി പെട്ടെന്ന് മങ്ങി.

"ഓ..."

രാജേഷ് ചിരി അടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായല്ലോ എന്തിനാ ഞാൻ ചിരിക്കുന്നത് എന്ന്."

അഞ്ജലി ഉടനെ കൈ ഉയർത്തി.

"എനിക്ക് പെൺകുട്ടി മതി."

അഞ്ജലി അന്തിമവിധി പറഞ്ഞപോലെ പറഞ്ഞു.

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"എന്താ? ആണുങ്ങൾ മസ്സാജ് പഠിക്കാറില്ലേ?"

"പഠിക്കും."

"പിന്നെ?"

"എന്നാലും വേണ്ട."

"കാരണം?"

"കാരണം എനിക്ക് നാണമാ."

രാജേഷ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"അഞ്ജലി, അവൻ മസ്സാജ് ചെയ്യാൻ വരുന്നതാണ്. നിന്നെ പ്രൊപ്പോസ് ചെയ്യാൻ അല്ല."

"നിങ്ങൾക്ക് പറയാൻ എളുപ്പമാണ്."

അവൾ തലയിണ എടുത്ത് അവന്റെ നേർക്ക് എറിഞ്ഞു.

"ഞാൻ അവിടെ കിടക്കും. അവൻ ഇവിടെ നിൽക്കും. എനിക്ക് എന്തോ പോലെ തോന്നും."

"നിനക്ക് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നത് എന്താണെന്ന് അറിയാമോ?"

"എന്താ?"

"നിന്റെ തലയിൽ ഒരു മലയാളം സീരിയൽ ഓടുന്നുണ്ട്."

അഞ്ജലി അറിയാതെ ചിരിച്ചു.

"പോടാ..."

"സത്യം."

രാജേഷ് അവളുടെ അടുത്ത് വന്നിരുന്നു.

"അവൻ ദിവസവും എത്ര ആളുകളെ മസ്താജ് ചെയ്യുന്നുണ്ടാകും എന്ന് നിനക്ക് വല്ല ധാരണയും ഉണ്ടോ?"

"ഇല്ല."

"പത്തോ ഇരുപതോ..."

"അത് കൊണ്ടെന്താ?"

"അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ നീ ഒരു മണിക്കൂർ മാത്രം."

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം ആലോചിച്ചു.

"അത് കേൾക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് കൂടുതൽ വിഷമം വരുന്നു."

"അതെന്തിന്?"

"എനിക്ക് മാത്രമേ ഇത് വലിയ സംഭവം ആയിട്ടുള്ളൂ. അവന് അത് ചായ കുടിക്കുന്ന പോലെയാണല്ലോ."

രാജേഷ് വീണ്ടും ചിരിച്ചു.

"ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായല്ലോ."

"എന്ത്?"

"പ്രശ്നം അവനല്ല."

"പിന്നെ?"

"നിന്റെ തലക്കുള്ളിലാണ്."

അഞ്ജലി മുഖം ചുളിച്ചു.

"അതെ, വലിയ ഡോക്ടർ വന്നിരിക്കുന്നു."

അവൻ അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു.

"അസ്വസ്ഥത തോന്നിയാൽ നിർത്താം. അത്രയേയുള്ളൂ."

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി.

"സത്യം?"

"സത്യം."

"എനിക്ക് ഒരു കണ്ണുനോട്ടം മതി."

"അതിലും മുമ്പ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കും."

അഞ്ജലി ഒടുവിൽ ചിരിച്ചു.

"ശരി... പക്ഷേ പിന്നെ എന്നെ കളിയാക്കരുത്."

"അതിന് ഞാൻ ഗ്യാരണ്ടി തരില്ല."

"രാജേഷ്ഠാ!"

"എന്താ?"

"എനിക്ക് ഇപ്പോഴും പേടിയുണ്ട്."

രാജേഷ് അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ഒന്ന് തട്ടി.

"പേടിയുള്ളത് നല്ലതാണ്."

"അതെന്താ?"

"അപ്പോൾ ധൈര്യം കാണിക്കാൻ അവസരം കിട്ടും."

അഞ്ജലി കണ്ണുരുട്ടി നോക്കി.

പക്ഷേ ഇത്തവണ അവളുടെ ചിരിയിൽ പേടിയേക്കാൾ കൗതുകമായിരുന്നു കൂടുതൽ.

അഞ്ജലി ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം വിട്ടു.

"ശരി... പക്ഷേ എനിക്ക് പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ കുറ്റം പറയരുത്."

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"ശരി... ഒന്ന് നോക്കാം."

അല്പസമയത്തിനകം വാതിലിൽ ബെല്ലടിച്ചു.

അഞ്ജലിയുടെ ഹൃദയം അറിയാതെ ഒന്ന് വേഗത്തിൽ ഇടിച്ചു.

രാജേഷ് വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ ഒരു തായ് യുവതിയും യുവാവും വിനയത്തോടെ അകത്തേക്ക് കടന്നു വന്നു. അവർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

അഞ്ജലി മറുപടിയായി ചിരിച്ചെങ്കിലും ഉള്ളിലെ ചെറിയ പരിഭ്രമം മാറിയിരുന്നില്ല.

മുറിയുടെ നടുവിൽ രണ്ട് മസ്സാജ് ബെഡുകൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു.

എല്ലാം തികച്ചും പ്രൊഫഷണൽ രീതിയിലായിരുന്നു.

എന്നിട്ടും, കാര്യങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമായി മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് വീണ്ടും ചെറിയൊരു മടി തോന്നി.

അവൾ അറിയാതെ രാജേഷിനെ നോക്കി.

അവൻ ദൂരത്ത് നിന്ന് തന്നെ കണ്ണിറുക്കി.

"റിലാക്സ്...

അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ നിശബ്ദമായി പറഞ്ഞ ആ വാക്ക് കണ്ടപ്പോൾ അവൾക്ക് ചെറുതായി ധൈര്യം തോന്നി.

ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം വിട്ട് അവൾ സ്വയം ശാന്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

രാജേഷും അഞ്ജലിയും അവർ നൽകിയ പ്രത്യേക സിൽക്ക് മസ്സാജ് വസ്ത്രം ധരിച്ച് ബെഡുകളിലേക്ക് കിടന്നു.... അഞ്ജലി മസ്സാജ് ബെഡിൽ പൂർണ്ണമായും കണ്ണടച്ച് കമഴ്ന്നു കിടന്നു.

ആ തായ് പയ്യൻ അവളുടെ വസ്ത്രത്തിന്റെ പുറകോട്ടുള്ള കെട്ടുകൾ പതുക്കെ അഴിച്ചുമാറ്റി. ഇപ്പോൾ അവളുടെ വെളുത്ത പുറംഭാഗവും, അരക്കെട്ടും, തടിച്ച തുടകളും പൂർണ്ണമായും നഗ്നമായി ആദ്യമായി ഭർത്താവല്ലാത്ത ഒരു പുരുഷന്റെ മുന്നിൽ ഇങ്ങനെ കിടക്കേണ്ടി വന്നതിന്റെ പരിഭ്രമം കാരണം അഞ്ജലിയുടെ ഹൃദയം വേഗത്തിൽ ഇടിച്ചു.

ആ തായ് പയ്യൻ അവളെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, ലാവെൻഡർ ഓയിൽ തന്റെ കൈകളിലേക്ക് പകർന്നു. അവൻ കൈപ്പത്തികൾ പരസ്പരം തിരുമ്മി ഓയിൽ ചൂടാക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ അഞ്ജലിയുടെ വയറ്റിനുള്ളിൽ എന്തോ കാലിയാകുന്നതുപോലെ ഒരു സുഖമുള്ള ഭയം തോന്നി

പെട്ടെന്നാണ് അവൻ തന്റെ വലിയ, ചൂടുള്ള കൈപ്പത്തികൾ അഞ്ജലിയുടെ നഗ്നമായ വെളുത്ത തോളുകളിൽ അമർത്തിയത്.

"ഉഫ്..." അഞ്ജലി അറിയാതെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ മൂറുകെ അടച്ചു.ഒരു അന്യപുരുഷന്റെ ആ ചൂടുള്ള കൈകൾ തന്റെ തോളിലെ പേശികളിലേക്ക് അമർന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അവളുടെ നട്ടെല്ലിലൂടെ ഒരു മിന്നൽ പിണർ പാഞ്ഞുപോയി.

അവന്റെ വലിയ വിരലുകൾ അവളുടെ കഴുത്തിന് താഴെയുള്ള ഭാഗം വട്ടത്തിൽ തിരുമ്മി, പതുക്കെ പുറംഭാഗത്തേക്ക് വഴുതിയിറങ്ങി. ഓയിലിന്റെ ആ വഴുക്കലിൽ അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ നട്ടെല്ലിന് ഇരുവശവുമുള്ള വെളുത്ത ചർമ്മത്തിലൂടെ താഴേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് ശ്വാസമെടുക്കാൻ പാടുപെടേണ്ടി വന്നു.

അവളുടെ മാറിടങ്ങൾ ആ മസ്സാജ് ബെഡിലേക്ക് അമർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

അവന്റെ കൈകൾ പതുക്കെ അവളുടെ ഇടുപ്പിന്റെ വശങ്ങളിലേക്ക് നീങ്ങി. അവിടുത്തെ തടിച്ച മടക്കുകൾ അവൻ കൈപ്പത്തികൾ കൊണ്ട് ആഞ്ഞു തിരുമ്മി പിഴിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് വല്ലാത്തൊരു ലഹരി തലയ്ക്ക് പിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

തന്റെ ഭർത്താവ് തൊടുന്നതുപോലെയല്ല, തികച്ചും പരക്കനും എന്നാൽ പ്രാഫഷണലുമായ ആ അന്യപുരുഷന്റെ കൈകൾ തന്നിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉണർവ് അവൾ ഭയത്തോടെയാണെങ്കിലും വന്യമായി ആസ്വദിക്കുകയായിരുന്നു.

അവൻ തന്റെ കൈകൾ അഞ്ജലിയുടെ വലിയ തടിച്ച തുടകളിലേക്ക് മാറ്റി. തുടകളിൽ ഓയിൽ പുരട്ടി അവൻ തന്റെ കൈപ്പത്തികൾ കൊണ്ട് താഴെ നിന്നും മുകളിലേക്ക് ആഞ്ഞു തിരുമ്മി.

അവന്റെ വിരലുകൾ തുടകളുടെ ഉൾഭാഗത്തുകൂടി വഴുതിക്കയറി, അവളുടെ കുണ്ടികളുടെ തൊട്ടരികിൽ വരെ വന്ന് ശക്തമായി അമർന്നു. ഓരോ തവണ അവന്റെ വിരലുകൾ തന്റെ തുടയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് അമരുമ്പോഴും അഞ്ജലിയുടെ പൂറ്റിൽ നിന്നും മദനജലം ഇറച്ചുവന്ന് ബെഡ്ഷീറ്റിലേക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

പലപ്പോഴും അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ പൂറിൽ ഒന്നു തൊടുമെന്ന് അവൾ കരുതി അല്ലെങ്കിൽ ആഗ്രഹിച്ചു... താൻ ഒരു അന്യപുരുഷന്റെ കൈകൾക്ക് മുന്നിൽ പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങുകയാണെന്ന ചിന്ത അവളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ആവേശം വിവരിക്കാനാവാത്തതായിരുന്നു.

ഇതേ സമയം തൊട്ടടുത്ത ബെഡിൽ കിടന്നിരുന്ന രാജേഷും കടുത്ത എക്സൈറ്റ്മെന്റിലായിരുന്നു. ആ തായ് യുവതി രാജേഷിന്റെ പുറത്തും തുടകളിലും ഓയിൽ പുരട്ടി വന്യമായി തിരുമ്മുകയായിരുന്നു.

അവളുടെ മൃദുവായ കൈകൾ രാജേഷിന്റെ തുടകളുടെ ഉൾഭാഗത്തുകൂടി വഴുതി, അവന്റെ കടുത്തു മുഴുത്തു നിൽക്കുന്ന കുണ്ഡലയുടെ തൊട്ടടുത്തുവരെ വന്ന് സ്പർശിച്ചു കടന്നുപോയി.

ഒന്ന് രണ്ടു തവണ അവൾ അവന്റെ ബോളിലും മെല്ലെ തൊട്ടു.....

തന്റെ സുന്ദരിയായ ഭാര്യയുടെ വെളുത്ത നഗ്നശരീരത്തിൽ മറ്റൊരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ നെറ്റ് കൈകൾ ആഞ്ഞു പതിക്കുന്നത് ലൈവ് ആയി കാണുന്നതിന്റെ ആ വന്യമായ ആവേശവും ഒരു വിദേശി പെണ്ണ് സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ ലഹരി പടർത്തുന്നതുമായ ആ ഇരട്ട അനുഭൂതി രാജേഷിന്റെ നിയന്ത്രണം പൂർണ്ണമായി തെറ്റിച്ചു.

അവന്റെ കുണ്ണ അത് ഡ്രസ്സിനുള്ളിൽ കിടന്ന് കരിങ്കല്ല് പോലെ കമ്പിയാലി പുറത്തേക്ക് തെറിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ ഭാര്യ മറ്റൊരുവന്റെ സ്പർശനത്തിൽ സുഖം കൊണ്ട് കണ്ണുകൾ അടച്ചു കിടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവന് ഒരേസമയം ഭ്രാന്തമായ കാമവും ലഹരിയും ഇരച്ചുകയറി

പുറംഭാഗം മുഴുവൻ തിരുമ്മി കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മുറിയിലെ അന്തരീക്ഷം പൂർണ്ണമായും കാമത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അമർന്നിരുന്നു. അഞ്ജലിയുടെ ശരീരം മുഴുവൻ ഓയിലിന്റെ തിളക്കത്തിലായിരുന്നു, അവളുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ഭയവും ആവേശവും കാരണം വളരെ വേഗത്തിലായിരുന്നു..

അടുത്തതായി ആ തായ് പയ്യൻ അഞ്ജലിയെ നോക്കി വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു, "Madam, please turn around." മലർന്നു കിടക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതും അഞ്ജലി അറിയാതെ രാജേഷിനെ ഒന്നു നോക്കി.

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ കടുത്ത പരിഭ്രമവും അതേസമയം ഒരു പെണ്ണിന്റെ വന്യമായ വികാരങ്ങളും തിളങ്ങിനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പതുക്കെ തിരിഞ്ഞ് ബെഡിൽ കണ്ണടച്ച് മലർന്നു കിടന്നു.

ആ ചെറിയ മസ്സാജ് വസ്ത്രം അവളുടെ മുൻഭാഗം തെളിഞ്ഞു നിന്നു.... അവളുടെ പരന്ന വയറും വെളുത്ത തുടകളും ഇപ്പോൾ ആ തായ് പയ്യന്റെ കൺമുന്നിൽ പൂർണ്ണമായി തുറക്കപ്പെട്ടു.

ആ തായ് പയ്യൻ അവളുടെ വയറിനു മുകളിലൂടെ കിടന്ന അവളുടെ ടോപ് മെല്ലെ മടക്കി മൂലയുടെ താഴെ കൊണ്ട് വച്ചു....

"Madam, are you comfortable.....???"

അവൾ ഒന്ന് മൂളി.....

അവൻ വീണ്ടും കുറച്ച് ഓയിൽ ഒരു കയ്യിലൂടെ അവളുടെ തുടുത്ത പൊക്കിളിലേക്ക് പകർന്നു.....

"സ്റ്റേസ് ഹാ....."

അവളിൽ നിന്നും വികാര പരവശയായി ഒരു മുളൽ വന്നു.....

കുറച്ച് ഓയിൽ തന്റെ കൈകളിലെടുത്ത് ചൂടാക്കി. എന്നിട്ട് അവൻ തന്റെ വലിയ കൈകൾ അഞ്ജലിയുടെ വെളുത്ത വയറിന് മുകളിലേക്ക് വെച്ചു.

"ഉഫ്... ആഹ്..." അഞ്ജലി അറിയാതെ ബെഡ്ഷീറ്റ് ഇരു കൈകൾ കൊണ്ടും മുറുകെപ്പിടിച്ചു.

അവന്റെ കൈപ്പത്തി അവളുടെ അടിവയറ്റിലേക്ക് പതുക്കെ അമർന്നു. പൊക്കിൾച്ചുഴിക്ക് ചുറ്റും അവൻ വട്ടത്തിൽ തിരുമ്മി പതുക്കെ മുകളിലേക്ക് വഴുതി നീങ്ങി. അവന്റെ കൈകൾ അഞ്ജലിയുടെ വലിയ മുലകളുടെ തൊട്ടുതാഴെ വരെ വന്ന് അമർന്നു തിരുമ്മി.

ഓരോ തവണ അവൻ വയറ്റിൽ നിന്നും മുകളിലേക്ക് തിരുമ്മുമ്പോഴും അവന്റെ കൈപ്പത്തിയുടെ വശങ്ങൾ അവളുടെ വലിയ മുലകളുടെ അടിഭാഗത്ത് വന്ന് ശക്തമായി ഉരസുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അന്യപുരുഷന്റെ ആ സ്പർശനം അവളുടെ മുലത്തട്ടുകളെ വസ്ത്രത്തിനുള്ളിലൂടെ കടുത്തു തടിപ്പിച്ചു നിർത്തി. അവൾ കാമം കൊണ്ട് വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

അതിനുശേഷം അവൻ തന്റെ കൈകൾ അഞ്ജലിയുടെ വെളുത്ത തടിച്ച തുടകളുടെ മുൻഭാഗത്തേക്ക് കൊണ്ട് പോയി. തുടകളിൽ ഓയിൽ തേച്ച് അവൻ തന്റെ കൈപ്പത്തികൾ കൊണ്ട് താഴെ നിന്നും മുകളിലേക്ക്, അവളുടെ തുടകളുടെ ഉൾഭാഗത്തുകൂടി ആഞ്ഞു തിരുമ്മാൻ തുടങ്ങി.

അവന്റെ വിരലുകൾ അവളുടെ തുടയിടുക്കുകളുടെ ഏറ്റവും ആഴമുള്ള ഭാഗം വരെ, അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ തൊട്ടരികിലെ ചർമ്മം വരെ വന്ന് അമർന്നു മാറി.

തന്റെ ഭർത്താവല്ലാത്ത ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ തുടയിടുക്കുകളിൽ ഇത്രയും വന്യമായി വിരലോടിക്കുന്നു എന്ന ചിന്ത അഞ്ജലിയെ ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിച്ചു. അവൾ നടു ചെറുതായി മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി കണ്ണുകൾ അടച്ച് ആ സുഖം ആസ്വദിച്ചു.

അവളുടെ പൂറ്റിൽ നിന്നും കാമവെള്ളം ഉറവ പൊട്ടി ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതേ സമയം തൊട്ടടുത്ത ബെഡിൽ മലർന്നു കിടന്നിരുന്ന രാജേഷിന്റെ അവസ്ഥയും സമാനമായിരുന്നു. ആ സുന്ദരി തായ് യുവതി രാജേഷിന്റെ അടിവയറ്റിലും തുടകളിലും ഓയിൽ പുരട്ടി വന്യമായി തിരുമ്മുകയായിരുന്നു.

അവളുടെ വിരലുകൾ രാജേഷിന്റെ തുടയിടുക്കിലൂടെ വഴുതി, അവന്റെ ഡ്രസ്സിനുള്ളിൽ ഇരുമ്പുലക്ക പോലെ കടുത്തു മുഴുത്തു നിൽക്കുന്ന ആ ഏഴരയിഞ്ച് കുണ്ണയുടെ അടിഭാഗത്ത് വരെ വന്ന് സ്പർശിച്ചു കടന്നുപോയി...

അവളുടെ മുഖം കണ്ടാൽ തന്നെ അതിൽ ഒന്നു തൊടാൻ അവൾക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാകും....

തന്റെ സുന്ദരിയായ നാടൻ ഭാര്യ മറ്റൊരുവന്റെ മുന്നിൽ മലർന്നു കിടക്കുന്നതും, അവൻ അവളുടെ വയറിലും തുടയിടുക്കുകളിലും ഓയിൽ പുരട്ടി തിരുമ്മുമ്പോൾ അവൾ സുഖം കൊണ്ട് വായ തുറന്ന് ശ്വാസമെടുക്കുന്നതും ലൈവ് ആയി കാണുന്ന ആ ദൃശ്യം രാജേഷിന്റെ തലച്ചോറിലെ സകല നിയന്ത്രണങ്ങളും തെറ്റിച്ചു.

അവന്റെ കുണ്ണ ഡ്രസ്സിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് തെറിച്ച് നിൽക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ ഭാര്യ മറ്റൊരുവന്റെ കൈകൾക്ക് മുന്നിൽ പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങി കിടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവന് ഭ്രാന്തമായ ആവേശം സിരകളിലേക്ക് അരിച്ചു കയറി....

പക്ഷേ ലിമിറ്റിന് അപ്പുറം പോകാൻ എന്തുകൊണ്ടോ രാജേഷിനും അഞ്ജലിയും മനസ്സ് വന്നില്ല....

അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവരുടെ ചോദ്യത്തിന് വേണ്ട എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു....

മസ്സാജ് പൂർത്തിയായി അവരോട് നന്ദി പറഞ്ഞ് അവർ റൂം വിട്ടിറങ്ങിയതേയുള്ളൂ. വാതിലടച്ച നിമിഷം, രാജേഷിന് തന്റെ നിയന്ത്രണം പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അവൻ തന്റെ നിക്കർ വലിച്ച് താഴേക്കിട്ടു.

കരിങ്കല്ല് പോലെ കടുത്തു മുഴുത്തു നിൽക്കുന്ന അവന്റെ ഏഴരയിഞ്ച് കുണ്ണ മുന്നോട്ട് തെറിച്ച് നിന്നു.

അവൻ നേരെ വന്ന് അഞ്ജലിയെ ബെഡിൽ നിന്നും ഒറ്റവലിക്ക് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു ഭിത്തിയോട് ചേർത്തു നിർത്തി. അവളുടെ നീണ്ട കറുത്ത മുടിയിൽ അവൻ ആഞ്ഞു പിടിച്ചു.

“പറയെടി... പറയെടി പൂരിമോളേ... ഞാൻ അപ്പുറത്ത് കിടക്കുമ്പോൾ അവൻ നിന്റെ തുടയിടുക്കിൽ വിരലോടിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടതാ... സത്യം പറയെടി, അവൻ നിന്റെ പൂറ്റിൽ തൊട്ടോ?

ഡി പൂരിമോളേ... അവൻ നിന്റെ ഈ പൂറ്റിലേക്ക് വിരൽ കയറ്റി നക്കാൻ നോക്കിയോടി?”

രാജേഷിന്റെ ആ പരുക്കൻ സംഭാഷണവും സംശയവും അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിലെ കാമാഗ്നിയെ ഒന്നു കൂടി ആളിക്കത്തിച്ചു. തന്റെ ഭർത്താവ് ആ കാമത്തിൽ വെന്തുരുകി തന്നെ ഇങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് വേട്ടയാടുന്നത് അവളിൽ ഭ്രാന്തമായ ലഹരിയാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്.

അവൾ കണ്ണുകൾ വന്ധമായി ഉരുട്ടി, വായ തുറന്ന് ഉറക്കെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ ഇടുപ്പിലേക്ക് തന്റെ തുടകൾ കൂടുതൽ മറുക്കപ്പെട്ടിട്ടിരിക്കുന്നു.

“ആഹ്... ഏട്ടാ... ചോദിക്കൂ... ഇനിയും ചോദിക്കൂ...!” അവൾ ഭ്രാന്തമായി കിതച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തി. “അവൻ എന്റെ പൂറ്റിൽ തൊട്ടില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് വരെ അവന്റെ വിരലോടിച്ചു ഏട്ടാ...

അവന്റെ ആ വലിയ ചൂടുള്ള കൈകൾ എന്റെ തുടയിടുക്കിൽ അമർന്നപ്പോൾ എന്റെ പൂറ്റിൽ നിന്നും ഇതേപോലെ വെള്ളം ഒലിക്കാൻ തുടങ്ങി... പക്ഷേ...

പക്ഷേ അവൻ വിരൽ കയറ്റിയില്ല ഏട്ടാ... അവൻ കയറ്റുന്നതിന് മുൻപ് നിങ്ങൾ അവനെ പറഞ്ഞു വിട്ടല്ലോ... ഇപ്പോ... ഇപ്പോ എന്റെ ഈ പൂറ് പൊളിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ ഈ വലിയ കറുത്ത കുണ്ഡലിക്ക് മാത്രമല്ലേ അവകാശമുള്ളൂ...

ആഞ്ഞു കയറ്റ് ഏട്ടാ... നിങ്ങളുടെ ഈ പൂരിയെ ഇന്ന് അടിച്ചു നശിപ്പിക്കൂ...!”

അഞ്ജലിയുടെ ആ പച്ചയായ മറുപടി കേട്ടതും രാജേഷിന്റെ ഉള്ളിലെ കാമം അതിന്റെ പരകോതിയിലെത്തി. അവൻ തന്റെ കുണ്ഡലിപ്പ് അവളുടെ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന പൂരിന്റെ വാതിലിൽ വെച്ച് ഒറ്റ തള്ളൽ തള്ളി.

‘പ്ലക്’ എന്ന ശബ്ദത്തോടെ അത് ഉള്ളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി. അവൻ തന്റെ ഇടുപ്പ് ഒന്നുകൂടി അമർത്തിക്കൊണ്ട്, മുഖത്ത് വന്ധമായ ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെ അവളിലേക്ക് മുഖം അടുപ്പിച്ചു.

ആ അസൂയയും കാമവും കലർന്ന അന്തരീക്ഷത്തെ കൂടുതൽ ചൂടുപിടിപ്പിക്കാനായി അവൻ അത്യന്തം വന്യമായി അവളോട് ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങി:

“ആഹാ... അങ്ങനെയോടി പൂരിമോളേ? അവൻ വിരൽ കയറ്റുന്നതിന് മുൻപ് ഞാൻ അവനെ വിട്ടതിൽ നിനക്ക് നല്ല സങ്കടം ഉണ്ടല്ലേ?”

രാജേഷ് അവളുടെ കവിളിൽ പതുകെ കടിച്ചു കൊണ്ട് ഇടുപ്പ് ശക്തമായി ചലിപ്പിച്ചു.

“എങ്കിൽ പറയെടി... ഞാൻ അവനെ ഇപ്പൊ വേണമെങ്കിൽ ഫോൺ ചെയ്ത് തിരികെ ഈ വുമിലേക്ക് വിളിക്കാം... അവൻ ഇങ്ങോട്ട് തിരിച്ചു വന്നാൽ...”

നീ ഈ മലർന്നു കിടക്കുന്ന കിടപ്പിൽ അവൻ നിനക്ക് എന്തൊക്കെ ചെയ്തു തരണമെന്നാടി നിന്റെ ആഗ്രഹം? പറയെടി കള്ളി പൂരിമോളേ...!”

രാജേഷിന്റെ ആ ചോദ്യം കേട്ടതും അഞ്ജലി സുഖം കൊണ്ട് കണ്ണുകൾ മുകളിലേക്ക് ഉരുട്ടി. തന്റെ ഭർത്താവ് ഇത്രയും തുറന്ന മനസ്സോടെ തന്റെ കാമത്തെ ചൊടിപ്പിക്കുന്നത് അവളിൽ ഭ്രാന്തമായ ആവേശമാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്.

അവൾ ഉറക്കെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈകൾ മുറുകി...

“ആഹ്... ഏട്ടാ... നിങ്ങൾ ശരിക്കും ഒരു അസ്സൽ കള്ളൻ തന്നെ!” അവൾ ഇടുപ്പ് മുകളിലേക്ക് വെട്ടിച്ചു കൊടുത്ത് അവന്റെ അടികൾക്ക് താളം പിടിച്ചു.

അവൾ സ്വന്തം മൂലകളെ സ്വയം ഉടച്ചുകൊണ്ട് അലറി:

“അവൻ തിരിച്ചു വന്നാൽ... അവൻ ആദ്യം എന്റെ ഈ രണ്ട് വലിയ മൂലകളും കൈകളിൽ എടുത്ത് ആഞ്ഞു പിഴിയണം.... ഏട്ടാ... എന്നിട്ട്...”

എന്നിട്ട് അവൻ കാരണം വെള്ളം ഒഴുകിയ ഈ പൂറ്റിലേക്ക് അവന്റെ തടിച്ച വിരലുകൾ ആഴ്ത്തി നന്നായി കയറ്റണം! നിങ്ങൾ അത് നോക്കി ഇരുന്ന് നിങ്ങളുടെ ഈ വലിയ കുണ്ണ കുലുക്കണം... അതാണോ ഏട്ടാ നിങ്ങളുടെയും ആഗ്രഹം?”

അവളുടെ ആ ഭ്രാന്തമായ ഫാന്റസി നിറഞ്ഞ സംസാരം കേട്ടതോടെ രാജേഷിന്റെ സകല നിയന്ത്രണങ്ങളും തകർന്നു വീണു. അവൻ തന്റെ അടി ശരിക്കും വന്യമാക്കി മാറ്റി.

“അതേടി... അതേടി പൂരിമോളേ... അവൻ നിന്നെ പൂറ്റിൽ വിരലിടുന്നത് കണ്ട് എന്റെ ഈ കുണ്ണ നിന്റെ വായക്കുള്ളിലേക്ക് വെച്ചു തരാനാടി എന്റെ പൂതി...!”

രാജേഷ് അലറിക്കൊണ്ട് അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ആഞ്ഞു പതിക്കാൻ തുടങ്ങി... പ്ലക് പ്ലക്...’ ശബ്ദം ആ മുറിയിൽ ഇരട്ടിച്ചു.

അഞ്ജലി സുഖത്തിന്റെ പരകോതിയിലെത്തി അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് തലയടിച്ച് നിലവിളിച്ചു. അവളുടെ പൂരിലെ പേശികൾ വന്യമായി മുറുകിയതും, അവൾ തന്റെ കാമവെള്ളം രാജേഷിന്റെ കുണ്ണയിലേക്ക് ഇരച്ചൊഴുക്കി.

ആ അതേ സെക്കൻഡിൽ തന്നെ രാജേഷും തന്റെ ചൂടുള്ള കട്ടിയായ കാമപ്പാൽ മുഴുവൻ അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ അറ്റത്തേക്ക് ചീറ്റിച്ചൊഴിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് തളർന്നു വീണു.

വകുറച്ചു നേരം ആരും ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല.

പുറത്ത് കടലിന്റെ ശബ്ദം മാത്രം.

അഞ്ജലി രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിൽ തല ചായ്ച്ച് കിടക്കുകയായിരുന്നു.

"രാജേഷേട്ടാ..."

അവൾ പതിയെ വിളിച്ചു.

"മ്മ്?"

"ഒരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ?"

"ചോദിക്കൂ."

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം ആലോചിച്ചു.

"ഇന്ന് നമ്മൾ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊക്കെ..."

അവൾ ഒന്ന് നിർത്തി.

"നമ്മൾ ശരിക്കും അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ? അതോ വെറുതെ ഒരു കളി മാത്രമാണോ?"

രാജേഷ് ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"എനിക്കും പലപ്പോഴും അതേ സംശയം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്."

അഞ്ജലി തല ഉയർത്തി അവനെ നോക്കി.

"എന്നിട്ട്?"

"എന്റെ തോന്നൽ പറയട്ടെ?"

"മ്."

"നമ്മൾ പറയുന്ന ആളുകളെക്കുറിച്ചല്ല അത്."

അഞ്ജലി പുരികം ചുളിച്ചു.

"പിന്നെ?"

"നമ്മളെക്കുറിച്ചാണ്."

അവൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

രാജേഷ് അവളുടെ മുടിയിലൂടെ വിരലോടിച്ചു.

"രണ്ടു വർഷം മുമ്പ് നിന്നോട് ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നോ?"

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"ഒരിക്കലുമില്ല."

"അതാണ്."

രാജേഷ് പറഞ്ഞു.

"മുമ്പ് നമ്മൾ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം പല കാര്യങ്ങളും ഒളിപ്പിച്ചിരുന്നു."

"ഞാനാണ് കൂടുതൽ ഒളിപ്പിച്ചത്."

അഞ്ജലി സമ്മതിച്ചു.

"അതെ."

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയല്ല."

അവൻ കുറച്ചു നേരം നിർത്തി.

"എനിക്ക് തോന്നുന്നത്, നമുക്ക് ആവേശം തരുന്നത് ആ സങ്കല്പത്തിലെ ആളുകളല്ല."

"പിന്നെ?"

"നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആ ലോകമാണ്."

അഞ്ജലി മിണ്ടാതെ കേട്ടിരുന്നു.

"കാരണം ആ ലോകത്ത് നമുക്ക് അഭിനയിക്കാം."

"അഭിനയിക്കാനോ?"

"മ്."

രാജേഷ് തലകുലുക്കി.

"നീ നിന്റെ എല്ലാ പേടികളും മറക്കും."

"നിങ്ങളോ?"

"ഞാനും."

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം ആലോചിച്ചു.

"അപ്പോൾ നമ്മൾ വേറെ ആളുകളാകുകയാണോ?"

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"അല്ല."

അവൻ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ മുത്തമിട്ടു.

"നമ്മൾ ഒരുപക്ഷേ നമ്മളെത്തന്നെ കൂടുതൽ തുറന്ന് കാണിക്കുകയായിരിക്കും."

അഞ്ജലി അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് വീണ്ടും തല ചായ്ച്ചു.

"വിചിത്രമാണല്ലേ..."

"എന്ത്?"

"ഇത്രയും വർഷം ഒരുമിച്ച് ജീവിച്ചിട്ടും ഇപ്പോഴാണ് നമ്മൾ പരസ്പരം ശരിക്കും അറിയാൻ തുടങ്ങുന്നത്."

രാജേഷ് തുടർന്നു....

പിന്നെ ഇതിനെ കുറച്ചു ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ റോൾ പ്ലേ എന്ന് പറയും...

"Role-play...????"

"അതേ റോൾ പ്ലേ...."

നമ്മുടെ മനസ്സ് കുറച്ച് നേരത്തേക്ക് ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ലോകമാണ്... അവിടെ നമ്മൾ കുറച്ച് സ്വപ്നം കാണും,.. കുറച്ച് അഭിനയിക്കും, നമ്മുടെ മനസ്സിൽ എന്ത് തോന്നുന്നുവോ അത് ചെയ്യും...

അതിനു അതിർവരമ്പുകൾ ഇല്ല.... അതുകൊണ്ട് തന്നെ അത് ആ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളത് മാത്രമാണ്. ആ ലോകത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വന്നാൽ നീ എന്റെ അഞ്ജലിയും ഞാൻ നിന്റെ രാജേഷും തന്നെയാണ്.

ആ ചെറിയ സങ്കല്പങ്ങൾ നമ്മുടെ ലൈംഗികതയ്ക്ക് കുറച്ച് നിറവും ആവേശവും നൽകും എന്നല്ലാതെ, നമ്മളെ മാറ്റിക്കളയില്ല."

അവൾക്കും അത് ഇഷ്ടമായി... പേര് അറിയില്ലായിരുന്നു എങ്കിലും അവളും അത് roleplay നന്നായി ആസ്വദിച്ചു....

രാവിലെ അഞ്ചലി എഴുന്നേറ്റ് കുളികഴിഞ്ഞ് ഈറൻ മുടിയോടെ കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു... അതുകണ്ട് അഞ്ചലിയുടെ പുറകിലേക്ക് രാജേഷ് ഒരൊറ്റ പാച്ചിലായിരുന്നു. അവളുടെ നഗ്നമായ വെളുത്ത അരക്കെട്ടിലേക്ക് തന്റെ രണ്ട് കൈകളും ആഴ്ത്തിപ്പിടിച്ച് അവൻ അവളെ തന്നിലേക്ക് വലിച്ച് ഒട്ടിച്ചു നിർത്തി.

അവന്റെ കടുത്തു മുഴുത്തു നിൽക്കുന്ന കുണ്ണ പാന്റീനുള്ളിൽ കിടന്ന് അവളുടെ കുണ്ടിയുടെ മടക്കുകളിൽ വന്ന് ശക്തമായി ഇടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അഞ്ചലി അറിയാതെ ഒന്നു കിതച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണാടിയിലൂടെ അവന്റെ വന്ധമായ കുണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

രാജേഷ് പതുക്കെ അവളുടെ തോളിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

"ഇന്ന് രാത്രി ഒരു surprise ഉണ്ട്."

കണ്ണാടിയിലൂടെ അവനെ നോക്കി അഞ്ചലി വശ്യമായി ചിരിച്ചു.

"ഇനി എന്താ പുതിയ പരിപാടി?"

"പറഞ്ഞാൽ surprise അല്ലാതാവില്ലേ."

"എങ്കിലും പറ."

രാജേഷ് കുറച്ചു നേരം അവളെ suspense-ൽ ഇട്ടു. പിന്നെ ചിരിച്ചു.

"ഇവിടൊരു party ഉണ്ട്."

"Partyയോ? അത് കേൾക്കാൻ ഇത്ര രഹസ്യമാണോ?"

അഞ്ചലി ചിരിച്ചു.

"ഇത് സാധാരണ party അല്ല. Masquerade party." "അതെന്താ?"

രാജേഷ് അവളുടെ ചെവിയോരം വന്ന് നിന്നു.

"അവിടെ വരുന്ന എല്ലാവരും മുഖത്ത് mask ധരിക്കും. ആർക്കും ആരെയും തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റില്ല."

അഞ്ജലി ആകാംക്ഷയോടെ തിരിഞ്ഞു.

"കൊള്ളാമല്ലോ."

"അതല്ല രസം. അവിടെ ആളുകൾ വളരെ free ആയിരിക്കും. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കല്യാണവീട്ടിലോ കുടുംബ function-ലോ കാണുന്ന പോലെ അല്ല. Music, dance, drinks... എല്ലാവരും സ്വന്തം ലോകത്തായിരിക്കും."

അഞ്ജലി അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി.

"നിങ്ങൾ എന്തോ ഒളിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്."

"ഞാനോ?" "മ്മ്. നിങ്ങളുടെ മുഖം കണ്ടാൽ എനിക്കറിയാം."

രാജേഷ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"ശരി. അവിടെ ഒരു രസകരമായ പരിപാടിയും ഉണ്ട്. Dance-ന്റെ ഇടയിൽ partner മാറുന്ന ഒരു game."

അഞ്ജലിയുടെ ചിരി ഒന്ന് മങ്ങി.

"Partner മാറുമോ?"

"അത് ഒരു dance മാത്രമാണ്. പക്ഷേ ആളുകൾക്ക് അതാണ് രസം."

രാജേഷ് തോളുയർത്തി. അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം മിണ്ടിയില്ല.

"നിങ്ങൾ serious ആണോ? Partner മാറുന്ന ഭാഗം?"

"അതെ."

രാജേഷ് അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

അഞ്ജലി അവനെ കുറച്ചു നേരം നോക്കി നിന്നു. പിന്നെ പതുകെ ചോദിച്ചു.

"അപ്പോൾ... ഞാൻ വേറൊരാളുടെ കൂടെ dance ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നമല്ലേ?"

രാജേഷ് ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അതാണ് അഞ്ജലിയെ കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥയാക്കിയത്.

"രാജേഷ്ടാ... സത്യമായിട്ട് പറയൂ. നിങ്ങൾക്ക് ശരിക്കും അത് okay ആണോ?"

"പിന്നെയില്ലാതെടി..." രാജേഷ് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ കൂണ്ടിയിൽ പതുകെ നുള്ളി.

"അതാണ് ഈ പാർട്ടിയുടെ രസം. ആരെയും ഒന്നിനും നിർബന്ധിക്കില്ല. നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത്ര മാത്രം നീ മുന്നോട്ട് പോകാം. അവിടെ ചെന്നിട്ട് നോക്ക്.

ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് പത്ത് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ തിരിച്ചു വരാം."

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം ആലോചിച്ചു.

"ശരി. പക്ഷേ ഞാൻ ഒരു കാര്യം മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞേക്കാം. ഞാൻ അവസാന നിമിഷം പേടിച്ച് പിൻമാറിയാൽ കുറ്റം പറയരുത്."

രാജേഷ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"അത് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു വർഷം മുമ്പുള്ള അഞ്ജലി ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ പേടിച്ചേനെ. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് കൗതുകമാണ്."

"എന്നെക്കുറിച്ചോ? എന്ത് കൗതുകം?"

"ഇന്ന് രാത്രി നിന്നെ എന്താക്കെയൊണ് അത്ഭുതപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നത് എന്ന് കാണാൻ."

"അങ്ങനെ കളിയാക്കാൻ ഒന്നും നോക്കണ്ട ഞാൻ ഇന്ന് എന്ത് സംഭവിച്ചാലും അവിടെ തന്നെ നിൽക്കും... നോക്കിക്കോ...."

"നമുക്ക് കാണാം..."

"ആ കാണാം..."

രാത്രി ഒൻപതരയോടെ അവർ ആ സ്വകാര്യ ക്ലബ്ബിന്റെ മുന്നിലെത്തി. പുറത്ത് നിന്ന് നോക്കിയാൽ പഴയ ഒരു കെട്ടിടം പോലെ മാത്രമേ തോന്നുമായിരുന്നുള്ളൂ.

പക്ഷേ അകത്തേക്ക് കയറിയ നിമിഷം അഞ്ചലി ചുറ്റും നോക്കി നിന്നുപോയി. മങ്ങിയ ചുവപ്പും നീലയും കലർന്ന വെളിച്ചം. പതക്കെ മുഴങ്ങുന്ന സംഗീതം.

ഹാളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിദേശികളായ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ മുഖമുദികൾ ധരിച്ചിരുന്നു. അഞ്ചലി കറുത്ത ലോ-കട്ട് ടോപ്പ് ധരിച്ച് ഒരുങ്ങി നിന്നു... അവളുടെ വന്യമായ കറുത്ത മുടിയിഴകൾ തോളിലേക്ക് പടർന്നു കിടന്നിരുന്നു.

അവളുടെ വലിയ മൂലകൾ ആ കറുത്ത ടോപ്പിനുള്ളിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് തള്ളി നിന്നു. ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര മോഡലിനെപ്പോലെ സുന്ദരിയായി മാറിയ അവളുടെ ശരീരഭംഗിയും ടോപ്പിന്റെ ആഴവും കണ്ട് പല പുരുഷന്മാരുടെയും നോട്ടം അവളിലേക്ക് നീണ്ടു.

അഞ്ചലി അറിയാതെ രാജേഷിന്റെ കൈയിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.

"പേടിയുണ്ടോ?"

രാജേഷ് ചോദിച്ചു.

"കുറച്ചുണ്ട്."

"ഇപ്പോഴും തിരിച്ചു പോകാം."

അഞ്ചലി ചുറ്റും ഒന്ന് നോക്കി, പിന്നെ തലകുലുക്കി..

"ഇല്ല. ഇത്ര ദൂരം വന്നതല്ലേ."

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"അതാണ് എന്റെ അഞ്ജലി."

അവർ പതുകെ ഹാളിലേക്ക് നടന്ന് ബാർ കൗണ്ടറിൽ എത്തി. രാജേഷ് ഒരു വിദേശ മദ്യവും അഞ്ജലിക്ക് ഒരു ബിയറും ഓർഡർ ചെയ്തു.

അപ്പോഴാണ് ഒരു ജോലിക്കാരൻ അവരുടെ മേശയ്ക്കരികിലേക്ക് വന്നത്. അവന്റെ കയ്യിൽ രണ്ട് മാസ്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

"Welcome. Tonight begins in fifteen minutes," അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി അറിയാതെ രാജേഷിനെ നോക്കി. രാജേഷ് മാസ്ക് കൈയിലെടുത്തു. അവന്റെ മുഖത്തെ ചിരിക്ക് പിന്നിൽ മറ്റേതോ ഉണ്ടെന്ന് അഞ്ജലിക്ക് തോന്നി. അവൻ ഈ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് തന്നോട് പറഞ്ഞതിലും കൂടുതൽ അറിയുന്നുണ്ട്.

ആ തിരിച്ചറിവ് അവളുടെ കൗതുകം ഒന്നുകൂടി കൂട്ടി.

മനഗതിയിലുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രണയഗാനം ഡാൻസ് പ്ലോറിലാകെ ഒഴുകി.

ചുറ്റുമുള്ള ദമ്പതികളെപ്പോലെ രാജേഷും പതുകെ അഞ്ജലിയുടെ അരികിലേക്ക് നീങ്ങി.

"May I...?" അവൻ കൈ നീട്ടിക്കൊണ്ട് ചിരിച്ചു.

അഞ്ജലി അറിയാതെ ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"ഇതൊന്നും എനിക്കറിയില്ല..."

"ആർക്കും അറിയില്ല... എന്നെ നോക്കിയാൽ മതി."

അവൾ പതുകെ അവന്റെ കൈയിൽ കൈവെച്ചു.

രാജേഷ് മറ്റേ കൈ മെല്ലെ അവളുടെ അരയിൽ ചേർത്തു.

ആദ്യമൊക്കെ അഞ്ജലിയുടെ കാലുകൾ താളം തെറ്റി.

രണ്ടു തവണ അവൾ അബദ്ധത്തിൽ രാജേഷിന്റെ കാലിൽ തന്നെ ചവിട്ടി.

"സോറി..."

അവൾ നാണത്തോടെ പറഞ്ഞു.

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"റിലാക്സ്... ഇത് മത്സരമൊന്നുമല്ല."

അവളും അറിയാതെ ചിരിച്ചുപോയി.

പതിയെ അവളുടെ ശരീരം സംഗീതത്തിന്റെ താളവുമായി ഇണങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

മാറിമറിയുന്ന നീലയും ചുവപ്പും കലർന്ന വെളിച്ചങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൾ രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് അല്പം കൂടി ചേർന്നു.

ആദ്യമായാണ് ഇങ്ങനെ ആളുകൾക്കിടയിൽ ഭർത്താവിനൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യുന്നത്.

ആദ്യത്തെ നാണം പതിയെ അലിഞ്ഞുപോയി.

സംഗീതം... വെളിച്ചം... ചുറ്റുമുള്ള മുഖംമൂടികൾ...

എല്ലാം ചേർന്ന് അവളെ മറ്റൊരു ലോകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയതുപോലെ തോന്നി.

"See... ഇപ്പോൾ നന്നായില്ലേ..."

രാജേഷ് അവളുടെ ചെവിയരികിൽ പതുക്കെ ചോദിച്ചു.

അഞ്ജലി ചെറിയൊരു പുഞ്ചിരിയോടെ തലയാട്ടി.

ആ നിമിഷം...

ആ രാത്രിയിൽ ഇനി എന്തൊക്കെയാണ് കാത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് അവൾക്ക് യാതൊരു ധാരണയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

പെട്ടെന്നാണ് പാട്ടിന്റെ താളം മാറിയത്.

ഡാൻസ് ഫ്ലോറിലുടനീളം ഒരു ചെറിയ ചലനം പടർന്നു.

ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ചില ദമ്പതികൾ പരസ്പരം വിട്ടുമാറുന്നത് അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു...

"ഏട്ടാ...?"

അവൾ സംശയത്തോടെ രാജേഷിനെ നോക്കി. തൊട്ടടുത്ത നിമിഷം ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീയെ മറ്റൊരാളുടെ കൈയിലേക്ക് കൈമാറി. അഞ്ജലിയുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് വേഗത്തിലായി.

"രാജേഷേട്ടാ... എന്താ നടക്കുന്നത്?"

"ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ... ഇന്നത്തെ രാത്രി ഇനിയും തുടങ്ങിയിട്ടേ ഉള്ളൂ. റിലാക്സ്..."

അവൻ പതിയെ പറഞ്ഞു...

"ചുറ്റും ഒന്ന് നോക്ക്."

വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആളുകൾ. ആർക്കും തിരക്കില്ല, ആർക്കും നിർബന്ധമില്ല. അഞ്ജലിയുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് വേഗത്തിലായി.

"രാജേഷേട്ടാ... എനിക്ക് ഇപ്പോഴും തിരിച്ചു പോകാമല്ലോ?"

"തീർച്ചയായും. നീ ഒരു വാക്ക് പറഞ്ഞാൽ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ പോകാം."

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം മിണ്ടാതെ നിന്നു. അവളുടെ മനസ്സിൽ പേടിയും കൗതുകവും ഒരുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ഒരു മധ്യവയസ്കൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്ന് ചോദിച്ചത്:

"May I have this dance?"

അഞ്ജലി അറിയാതെ രാജേഷിനെ നോക്കി. അവൻ തീരുമാനം അവളുടെ കൈയിൽ വിട്ടുകൊണ്ട് മിണ്ടാതെ നിന്നു. അഞ്ജലി ചെറിയൊരു ചിരിയോടെ തലകുലുക്കി. "Sorry..." ആ മനുഷ്യൻ മാറിനടന്നു.

അടുത്ത നിമിഷം, രാജേഷ് അവളോട് അവിടെ നിൽക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ട് പതുക്കെ ദൂരേക്ക് മാറി. അപ്പോഴേക്കും നല്ല വെളുത്തു തുടുത്ത, സ്വർണ്ണനിറമുള്ള തലമുടിയോടു കൂടിയ, കണ്ടാൽ കൊതി തോന്നുന്ന ഒരു അതിസുന്ദരിയായ മദാമ്മ മറ്റൊരാളെ വിട്ട് രാജേഷിന്റെ മുന്നിലേക്ക് വന്നു.

അവൾ അവനെ നോക്കി കൊണ്ട് അവളുടെ മാസ്ക് ഒന്ന് മാറ്റി അത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അത്രക്ക് സുന്ദരി ആയിരുന്നു അവൾ... അവൻ അവൾക്ക് നേരെ കൈകൾ നീട്ടി, അവൾ തന്റെ കൈകൾ അവന് വിട്ടുകൊടുത്തു.

രാജേഷ് അവളുടെ തടിച്ച ഇടുപ്പിൽ പിടിച്ച് മെല്ലെ ഡാൻസ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അത് കണ്ടുനിന്ന അഞ്ജലിക്ക് അസൂയയും ദേഷ്യവും വന്നു, എങ്കിലും ഇത് ഇവിടുത്തെ രീതിയല്ലേ എന്ന് കരുതി അവൾ സമാധാനിച്ചു.

അഞ്ജലി ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു. അപ്പോൾ തന്നെ അവളുടെ പിന്നിൽ നിന്ന് ശാന്തമായ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. "Good evening."

അവൾ പതിയെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. നല്ല ഉയരമുള്ള, വന്യമായ ശരീരപ്രകൃതിയുള്ള, കറുത്ത ഇരുണ്ട ചർമ്മമുള്ള കണ്ടാൽ ഒരു ആഫ്രിക്കൻ വംശജനെ പോലെ തോന്നുന്ന പുരുഷനായിരുന്നു അത്.

അവന്റെ ആ വലിയ ശരീരവും പരുക്കൻ ലുക്കും കണ്ടതും അഞ്ജലി ഒന്നു ഞെട്ടി. ഇത്രയും പൗരുഷമുള്ള ഒരു കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരനെ അവൾ അന്നോളം കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവൻ പതിയെ തന്റെ കൈ മുന്നോട്ട് നീട്ടി.

"Would you like to dance?"

അഞ്ജലി അവനെ കണ്ട് സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ അറിയാതെ രാജേഷിനെ തിരഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും രാജേഷ് ആ വെള്ളക്കാരിയുമായി സംഗീതത്തിന്റെ ഒഴുക്കിനനുസരിച്ച് ഡാൻസിൽ മുഴുകിയിരുന്നു.

ഒരു നിമിഷം അവൾക്ക് തിരിച്ചു നടക്കണമെന്ന് തോന്നി. പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം മറ്റൊരു ചിന്ത മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി. ഇത്ര ദൂരം വന്നിട്ട് വീണ്ടും പഴയ അഞ്ജലിയായി പേടിച്ച് പിന്നോട്ട് പോകണോ? അവൾ ഒന്ന് ആലോചിച്ചു....

ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടുകൊണ്ട് തന്റെ കൈ പതിയെ അവന്റെ കൈയിൽ വെച്ചു.

"Thank you,"

അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളെ ഡാൻസ് ഫ്ലോറിലേക്ക് നയിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷം ആ അന്യനായ മനുഷ്യൻ വളരെ മാന്യമായി അവളുടെ അരയ്ക്കു പിന്നിലൂടെ കൈ വെച്ചു.

അഞ്ജലി ഒന്ന് ഞെട്ടി. പക്ഷേ ആ സ്പർശനത്തിൽ തിടുക്കമോ ബലപ്രയോഗമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫ്ലോ മുഴുവനെയും താളത്തിനൊപ്പം ചുവടുവെക്കുമ്പോൾ അവൻ മാസ്കിനുള്ളിലൂടെ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി വളരെ പതുക്കെ, ആഴമുള്ള ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു:

"ഹേയ്... നീ വളരെ സുന്ദരി ആയിരിക്കുന്നു.... എന്താ നിന്റെ പേര്.....?"

അവന്റെ ആ മാന്യമായ ചോദ്യം കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് അല്പം ആശ്വാസം തോന്നി. അവൾ തന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് പുറത്തുപറയാൻ മടിച്ചുകൊണ്ട് പതുക്കെ മന്ത്രിച്ചു:

"ആൻ... (Ann)."

"Nice name, Ann. I'm John,"

അവൻ വശ്യമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ജോണിന്റെ വന്യമായ കണ്ണുകൾ അഞ്ജലിയുടെ നാടൻ ശരീരഭംഗി ആകെ ആസ്വദിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച്, അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന ആ കറുത്ത ലോ-കട്ട് ടോപ്പിനുള്ളിൽ നിന്നും മൂക്കാൽ ഭാഗവും പുറത്തേക്ക് തള്ളി നിന്നിരുന്ന അവളുടെ ആ വലിയ മാറിടത്തിലേക്ക്...

ജോണിന്റെ ആ നോട്ടം അഞ്ജലി അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു അന്യപുരുഷൻ തന്റെ വലിയ മുലകളിലേക്ക് അങ്ങനെ നോക്കുന്നത് അവളിൽ ഭയത്തോടൊപ്പം തന്നെ ഒരു പ്രത്യേകതരം കാമവികാരവും ഉണർത്താൻ തുടങ്ങി.

"ആദ്യമായിട്ടാണോ ആൻ ഇവിടെ...?"

അവൻ പതിയെ ചോദിച്ചു.

"എന്താ അങ്ങനെ തോന്നുന്നുണ്ടോ???"

അഞ്ജലി ചോദിച്ചു.

"ആ ചെറുതായിട്ട്..."

അവൻ ചിരിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിലെ പിരിമുറുക്കം അല്പം കൂടി കുറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ തായ്‌ലന്റുകാരൻ ആണോ....?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"അല്പ ഞാൻ US ഇൽ നിന്നാണ്...."

ജോൺ തന്റെ നാട് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവളെ പതുക്കെ ഒന്നുകൂടി തന്നിലേക്ക് ചേർത്തുപിടിച്ചു. ഡാൻസ് ഫ്ലോറിലെ വെളിച്ചങ്ങൾ വീണ്ടും നിറം മാറി. പാർട്ടിയുടെ മൂഡ് പതിയെ മാറുന്നത് അഞ്ജലിക്ക് മനസ്സിലായി.

അടുത്തുള്ള ദമ്പതികൾ പരസ്പരം ചുംബിക്കാനും കെട്ടിപ്പിടിക്കാനും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ജോൺ ഇതുവരെ വളരെ മാന്യമായാണ് പിടിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, ചുറ്റുപാടുമുള്ള സംഗീതവും ആ അന്തരീക്ഷവും അഞ്ജലിയുടെ മൂഡ് ആകെ മാറ്റിമറിച്ചു. ഇപ്പോൾ ആ പിടിത്തത്തിലും അവന്റെ നോട്ടത്തിലും അവൾക്ക് മറ്റെന്തോ ഒരു വന്യമായ വികാരം അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങി, അവളുടെ ശരീരം തണുത്തു വിറച്ചു.

ജോണിന്റെ സ്പർശനം അവളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു സുഖമുള്ള ആഗ്രഹമായി മാറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് അവൾ വീണ്ടും രാജേഷിനെ തിരഞ്ഞത്.

ഹാളിന്റെ മറുഭാഗത്ത്, രാജേഷ് ആ സുന്ദരിയായ വെള്ളക്കാരിയെ ഭിത്തിയോട് ചേർത്തുനിർത്തി അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു വലിച്ചു ചുംബിക്കുകയായിരുന്നു!

ആ കാഴ്ച കണ്ടതും അഞ്ജലി ആകെ സ്തംഭിച്ചുപോയി. അവളുടെ ഹൃദയം ഒരു നിമിഷം നിലച്ചതുപോലെ തോന്നി. താൻ ജീവൻ തുല്യം സ്നേഹിക്കുന്ന ഭർത്താവ് മറ്റൊരു പെണ്ണിന്റെ വായ ഒട്ടിച്ചു കുടിക്കുന്നത് നേരിട്ട് കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിൽ കടുത്ത അമർഷവും സങ്കടവും ഒരുമിച്ച് ഇറച്ചുകയറി.

കണ്ണുകൾ അറിയാതെ നിറഞ്ഞു വന്നു. ഇത്തരം ഒരു അന്തരീക്ഷം അഞ്ജലിക്ക് തികച്ചും പുതിയതായിരുന്നു. രാജേഷ് തന്നോട് കള്ളം പറഞ്ഞ് ഈ അവസ്ഥയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതാണെന്ന ചിന്ത അവളെ ആകെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു.

അതുവരെ പതുക്കെ താളം പിടിച്ച ജോണിന്റെ ആ വലിയ കൈകളുടെ സ്പർശനം അവൾക്ക് പെട്ടെന്ന് താങ്ങാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നായി മാറി. അവൾ ജോണിന്റെ കനത്ത നെഞ്ചിൽ തന്റെ രണ്ട് കൈകളും വെച്ച് പതുക്കെ പിന്നോട്ട് മാറി.

"ജീസ്... വിട്... എനിക്ക് ഇവിടെ നിൽക്കണ്ട..."

അഞ്ജലി കരച്ചിലിന്റെ വക്കോളമെത്തിയ ശബ്ദത്തിൽ പതുക്കെ മന്ത്രിച്ചു. അവൾ അവിടുത്തെ ഡാൻസ് ഫ്ലോറിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് മാറി ഓടാനാണ് നോക്കിയത്.

അവളുടെ ആ പെട്ടെന്നുള്ള മാറ്റവും കണ്ണിലെ കണ്ണീരും കണ്ടതും ജോൺ ഒട്ടും ബലം പ്രയോഗിച്ചില്ല. അവൻ ഉടനെ തന്നെ തന്റെ കൈകൾ അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ നിന്നും മാറ്റി, പതുക്കെ പുറകോട്ട് മാറി നിന്നു.

"ഹേയ് ആൻ... നീ ok ആണോ...?"

ജോൺ വളരെ ശാന്തമായി, കരുതലോടെ ചോദിച്ചു.

അവൾ മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ തല താഴ്ത്തി നിൽക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ജോൺ അവളെ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചില്ല. അവൻ അവളോടൊപ്പം ഡാൻസ് ഫ്ലോറിന്റെ തിരക്കിൽ നിന്നും മാറി അല്പം ശാന്തമായ ഒരു കോണിലേക്ക് നടന്നു.

"I'm sorry, Ann. നിന്നെ വിഷമിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല," ജോൺ വളരെ മാന്യമായി പറഞ്ഞു. "നിന്റെ കണ്ണ് നിറഞ്ഞത് കണ്ടപ്പോഴേ എനിക്ക് മനസ്സിലായി, നീ ഈ പാർട്ടിയുടെ രീതികൾ അറിഞ്ഞു വന്നതല്ല എന്ന്.

നിന്റെ ബോയ്ഫ്രണ്ട് അവിടെ ചെയ്യുന്നത് കണ്ട് നീ സങ്കടപ്പെടുകയാണല്ലോ?"

അഞ്ജലി പതുകെ തലയുയർത്തി അവനെ നോക്കി. ജോണിന്റെ ആ പക്ഷ്യതയുള്ള പെരുമാറ്റവും മാനുഷതയും അവളുടെ ഉള്ളിലെ ഭയം കുറച്ചു.

"അവൻ... അവൻ എന്നോട് ഇതൊന്നും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല,"

അഞ്ജലി ശബ്ദം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു.

"ഇതാണ് ഈ മാസ്കറേഡ് പാർട്ടിയുടെ നിയമം ആൻ. ഇവിടെ വരുന്നവർ പരസ്പരം സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു,"

ജോൺ ദൂരേക്ക് നോക്കി പതുകെ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"അവിടെ നോക്കൂ, അവൻ ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു ലോകത്താണ്. അവൻ ആ പെൺകുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ ചൂട് ആസ്വദിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ നീ ഇവിടെ വിഷമിച്ചു നിന്നാൽ നിന്റെ രാത്രി മാത്രമാണ് നഷ്ടപ്പെടുക."

അഞ്ജലി ദൂരേക്ക് നോക്കി. രാജേഷ് ഇപ്പോഴും ആ പെണ്ണിന്റെ ഇടുപ്പിൽ കൈകൾ ആഴ്ത്തി അവളെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം ഭർത്താവ് തന്നെ മറന്ന് മറ്റൊരു പെണ്ണിലേക്ക് പോയത് കണ്ടപ്പോൾ ഉള്ളിൽ വന്ന കടുത്ത അമർഷവും സങ്കടവും, ജോൺ പറയുന്ന ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തോട് പൊരുത്തപ്പെടാൻ അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

ജോൺ പതുകെ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ഒരു ചുവട് കൂടി അടുത്തു. അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞു:

"നീ വിചാരിക്കുന്നത് പോലെ ഞാനൊരു മോശം മനുഷ്യനല്ല ആൻ. നിന്റെ ഈ നാടൻ ശരീരഭംഗി എന്നെ ശരിക്കും ആകർഷിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ച് നിന്റെ ഈ മനോഹരമായ കണ്ണുകളും ഈ വശ്യതയും.....

നിനക്ക് താല്പര്യമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇനി നിന്നെ തൊടില്ല....

"ഒരുപക്ഷേ ഞാൻ കരുതുന്നു നിങ്ങള് ഒരു വെക്കേഷനിൽ ആണെന്ന്... അത് നിന്റെ ബോയ്ഫ്രണ്ട് നന്നായി ആസ്വദിക്കുന്നു... നീയോ ഇവിടെ സങ്കടപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു....

ഇവിടെ വന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒക്കെ സംഭവിക്കും എന്ന് അറിയാത്ത ആൾ അല്ലായിരിക്കും നിന്റെ ബോയ്ഫ്രണ്ട്. അപ്പോ അവൻ നിന്റെ കൂടി സന്തോഷത്തിന്

വേണ്ടി ആയിരിക്കും ഇവിടെ വന്നത് അതിനാൽ സങ്കടം മാറ്റാൻ നിനക്ക് എന്റെ കൂടെ ഒരു ഡാൻസ് കൂടി ചെയ്തുകൂടെ? Just as a friend..."

ജോണിന്റെ വാക്കുകളും അവളോട് കാണിച്ച ആ വലിയ ബഹുമാനവും അഞ്ജലിയെ ചിന്തിപ്പിച്ചു..... രാജേഷിനോടുള്ള ഒരുതരം ദേഷ്യവും അതേസമയം ജോണിന്റെ ഈ മാനുഷമായ പെരുമാറ്റത്തോടുള്ള കൗതുകവും ചേർന്ന് അവളുടെ മനസ്സിലെ പ്രതിരോധത്തെ മെല്ലെ അലിയിച്ചു കളഞ്ഞു...

അവൾ ജോണിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി

സിഗ്നൽ മനസിലായ ജോൺ ചെറിയൊരു ചിരിയോടെ തന്റെ കൈ വീണ്ടും അവൾക്ക് നേരെ നീട്ടി അവളും ഒരു കൃത്രിമ ചിരിയോടെ അവളുടെ കൈ അവന്റെ കൈപ്പത്തിയിലേക്ക് വെച്ചുകൊടുത്തു.

അവളുടെ ആ പൂർണ്ണമായ സമ്മതം കിട്ടിയതും ജോൺ പതുക്കെ അവളെ വീണ്ടും തന്റെ വലിയ നെഞ്ചിലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിച്ചു. ഇത്തവണ അവളുടെ മനസ്സിൽ ഭയമുണ്ടായിരുന്നില്ല, പകരം ആ നീഗ്രോ പുരുഷന്റെ വന്യമായ ശരീരത്തിന്റെ ചൂട് അനുഭവിക്കാനുള്ള കൗതുകമായിരുന്നു.

അഞ്ജലിയുടെ ആ വിട്ടുകൊടുക്കൽ മനസ്സിലാക്കിയ ആ കറുത്ത മനുഷ്യന്റെ ചുണ്ടിൽ നിഗൂഢമായ ഒരു ചിരി തെളിഞ്ഞു.

അയാൾ അവളുടെ ചെവിയിൽ ചുണ്ട് ചേർത്ത് പതുക്കെ പറഞ്ഞു,

"ജസ്റ്റ് റിലാക്സ്..."

അവന്റെ ആ ചൂടുള്ള ശ്വാസം അവളുടെ ചെവിയിലും നഗ്നമായ തോളിലും സ്പർശിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ശരീരം മുഴുവൻ ഒരു കുളിർ കോരിത്തരിച്ചു. ജോൺ വളരെ മാനുഷമായാണ് പെരുമാറിയതെങ്കിലും, രാജേഷിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായി അവനിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട ആ കടുത്ത പുരുഷഗന്ധവും വന്യമായ ശരീരപ്രകൃതിയും അഞ്ജലിയെ ഉള്ളിൽ

നിന്നും ഉണർത്താൻ തുടങ്ങി. ചുവടുകൾ വെക്കുന്നതിനിടയിൽ, അഞ്ജലിയുടെ കറുത്ത ടോപ്പിനുള്ളിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് തള്ളി നിൽക്കുന്ന മാറിടത്തിന്റെ ഭംഗി ജോണിന്റെ കണ്ണുകളെ ആകെ ഉണർത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"നീ വളരെ മനോഹരമായി ഡാൻസ് ചെയ്യുന്നുണ്ട് ആൻ... തികച്ചും ആകർഷകമായ ഒരു ശൈലി..."

ജോൺ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് അല്പം കൂടി അടുത്തു മന്ത്രിച്ചു.

"നിന്നിൽ ഞാൻ അല്പം കൂടി സ്വാതന്ത്ര്യം എടുത്തോട്ടെ?"

അവന്റെ ആ ചോദ്യം കേട്ടതും അഞ്ജലിയുടെ ഹൃദയം പടപടാ ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി. പുകയുടെയും ലഹരിയുടെയും ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ, തികച്ചും അന്യനായ ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ അടിവയറ്റിൽ നിന്നും ഒരു വിറയൽ മുകളിലേക്ക് പടർന്നു.

അവൾക്ക് ഒരൊറ്റ വാക്കിൽ 'നോ' എന്ന് പറഞ്ഞ് അവനെ തടയാൻ പൂർണ്ണ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ആ സമയത്ത് അവളുടെ മനസ്സ് മറ്റൊന്നാണ് ചിന്തിച്ചിരുന്നത്.

തന്റെ ഭർത്താവ് മറ്റൊരു പെണ്ണിന്റെ കൂടെ ഈ അവസരം പരമാവധി ആസ്വദിക്കുന്നു, ഒപ്പം indirect ആയി തന്നോട് ആസ്വദിക്കാൻ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അതിനെല്ലാം പുറമെ ജോണിന്റെ ആ വലിയ പരുക്കൻ കൈകളുടെ സ്പർശനവും അവനിൽ നിന്നുയരുന്ന ആ കടുത്ത പുരുഷഗന്ധവും മദ്യത്തിന്റെ ചെറിയ ലഹരിയും അവളുടെ ശരീരത്തെ ആകെ തളർത്തിയിരുന്നു.

അവൾ മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ, ഒരു നിമിഷം വെളിച്ചത്തിനിടയിലൂടെ രാജേഷിനെ തിരഞ്ഞു. ഫ്ലോറിൽ അവനെ പെട്ടെന്ന് കാണാത്തതുകൊണ്ട് അവൾ പതുകെ മുന്നോട്ട് നടന്ന്, ഹാളിനോട് ചേർന്നുള്ള ഒരു ചെറിയ ബാൽക്കണിയിൽ ചെന്ന് നിന്ന് തന്റെ ഭർത്താവ് എവിടെയാണെന്ന് നോക്കി...

പെട്ടെന്ന് ആ കാഴ്ച അവളുടെ കണ്ണിൽ ഉടക്കി!

ബാൽക്കണിയുടെ ഇരുണ്ട കോണിൽ വെച്ച് രാജേഷ് ആ വെള്ളക്കാരിയെ മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വന്യമായി ചുംബിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ ഈ രാത്രിയിലെ തന്റെ നേട്ടങ്ങൾ മാത്രമാണ് നോക്കുന്നത്.

അവൻ അഞ്ചലി അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന കാര്യം പൂർണ്ണമായി മറന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പിച്ചു. അവന്റെ കൈകൾ ആ വെള്ളക്കാരിയുടെ വെളുത്തു തുടുത്ത വലിയ കുണ്ടികളിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങി വന്യമായി കുഴച്ചു മറിക്കുകയായിരുന്നു!

അവളെ ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കൈകൾ മുകളിലേക്ക് വന്ന് അവളുടെ വെളുത്ത മൂലകളിൽ അമർത്തി... അത് കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ചലിയുടെ ഉള്ളിൽ കടുത്ത വിഷമവും സങ്കടവും അമർഷവും തോന്നി. അവളുടെ കണ്ണുകൾബറിയാതെ നിറഞ്ഞൊഴുകി

"ഞാൻ അവന് വേണ്ടി ഇത്രയൊക്കെ സഹകരിച്ചിട്ടും അവൻ എന്നെ നോക്കുക പോലും ചെയ്യാതെ വേറൊരുത്തിയുടെ കൂടെ സുഖിക്കുകയാണല്ലോ... എന്നെ ഈ പാർട്ടിയുടെ രീതികൾ മറച്ചുവെച്ച് വിശ്വസിച്ചിച്ച് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ട് അവൻ അവന്റെ സ്വന്തം കാര്യം മാത്രം നോക്കി നടക്കുന്നു!"

ഉടനെ തന്നെ അവൾ സ്വയം സമാധാനിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. "രാജേഷ് അവിടെ സ്വന്തം നേട്ടങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും മാത്രം നോക്കി ആ വെള്ളക്കാരിയുമായി സുഖിക്കുമ്പോൾ, താൻ എന്തിനാണ് ഇവിടെ ഒറ്റയ്ക്ക് നിന്ന് സങ്കടപ്പെടുന്നത്

ഇന്നലെ അവൻ പറഞ്ഞത് പോലെ ഇതും ഒരു തരത്തിൽ റോൾ - പ്ലേ തന്നെ അല്ലേ താൽക്കാലിക സുഖത്തിന് വേണ്ടി പരസ്പരം മറ്റൊരാളാകുന്ന അവസ്ഥ...

അപ്പോഴും തനിക്ക് ഒരു അതിരുണ്ടാകും (Limit) എന്ന് അവൾ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ശരീരം വേറൊരാൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുകൂടിയില്ലായിരുന്നു...

അവൾ ബാൽക്കണിയിലേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ, അവളുടെ ശരീരം പതുക്കെ ശാന്തമാകുന്നത് ജോൺ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൾ തന്റെ ബോയ് ഫ്രണ്ട്സിനോടുള്ള ദേഷ്യത്തിൽ നിൽക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ആ പുരുഷൻ പതുക്കെ അവളുടെ പുറകിലേക്ക് വന്നു നിന്നു.

അവൻ അഞ്ചലിയുടെ തള്ളിനിൽക്കുന്ന ആ വലിയ കുണ്ടിയിലേക്ക് തന്റെ ശരീരം പൂർണ്ണമായി ചേർത്തു വെച്ചു!

ഒരായിരം ചിന്തകളിൽ മുഴുകി ഇരുന്ന അഞ്ചലി, അവന്റെ പാന്റീനുള്ളിൽ കടുത്തു മുഴുത്തു നിൽക്കുന്ന ആ വലിയ സാധനത്തിന്റെ വലിപ്പവും കനവും അഞ്ചലി

തന്റെ കുണ്ടിയുടെ മടക്കുകളിൽ കൃത്യമായി അറിഞ്ഞു. അവൾ അക്ഷരാർദ്ധത്തിൽ ഞെട്ടി പോയി...

പക്ഷേ, ആ ഒരൊറ്റ സ്പർശനത്തിൽത്തന്നെ രാജേഷിന്റേതിനേക്കാൾ എത്രയോ വലിപ്പവും കരുത്തുമുള്ള ഒന്നാണ് തന്റെ പുറകിൽ വന്ന് മുട്ടി നിൽക്കുന്നത് എന്ന് അഞ്ജലിക്ക് കൃത്യമായി മനസ്സിലായി.

അവളുടെ പിൻഭാഗം അവന്റെ ആ വലിയ കരുത്തിന് മുന്നിൽ പൂർണ്ണമായി അമർന്നുപോയിരുന്നു. ആ വലിയ കുണ്ഡയുടെ കടുത്ത ചൂട് അറിഞ്ഞതോടെ അഞ്ജലിയുടെ അടിവയറ്റിൽ നിന്നും ഒരു പുതിയ വിറയൽ മുകളിലേക്ക് പടർന്നു.

ആ നിമിഷം, അഞ്ജലിയുടെ മനസ്സിലേക്ക് പെട്ടെന്ന് ഒരു പഴയ ഓർമ്മ ഇറച്ചുകയറി. പണ്ട് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് കെഎസ്ആർടിസി ബസിലെ തിരക്കിൽ വെച്ച് ഏതോ ഒരു അന്യപുരുഷൻ തന്റെ കുണ്ടിയിൽ ഇതുപോലെ വന്ന് ജാക്കി വെച്ചു നിന്നത് അവൾ പെട്ടെന്ന് ഓർത്തുപോയി.

അന്ന് അവൾക്ക് വല്ലാത്ത അറപ്പും ദേഷ്യവുമാണ് തോന്നിയതെങ്കിൽ, ഇന്ന് ഈ കറുത്ത മനുഷ്യൻ തന്റെ പിൻഭാഗത്ത് അമർന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് തോന്നിയത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വികാരമായിരുന്നു!

മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയും ആ വലിയ ശരീരത്തിന്റെ കനത്ത സ്പർശനവും കാരണം കാലുകൾ ഇടറിയ അഞ്ജലി, അറിയാതെ ജോണിന്റെ ആ വീതിയുള്ള ഉറച്ച നെഞ്ചിലേക്ക് പതുക്കെ ചാഞ്ഞുപോയി.

അവൾ സ്വയം കീഴടങ്ങിയതല്ല, പകരം ആ സാഹചര്യത്തിൽ അവൾക്ക് തന്റെ ശരീരം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

അവൾ പതുക്കെ തന്നിലേക്ക് ഒതുങ്ങുന്നത് കണ്ടതും ജോൺ ആ അവസരം വളരെ പതുക്കെ മുതലെടുത്തു. അവൻ തന്റെ മുഖം അവളുടെ കഴുത്തിനടുത്തേക്ക് താഴ്ത്തി, അവിടെ മൃദുവായി ശ്വാസമെടുത്തു. അടുത്ത നിമിഷം ജോൺ പതുക്കെ തലയുയർത്തി അവളുടെ കവിളിൽ മെല്ലെ ചുണ്ടുകൾ അമർത്തി.

രാജേഷിന് ശേഷം അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ അവളെ ചുംബിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ പുരുഷനായിരുന്നു അവൻ. ആ പരക്കൻ ചുണ്ടുകളുടെ സ്പർശനത്തിൽ അവൾ ഉള്ളിലൊന്നു ഞെട്ടി.

"ജോൺ... പ്ലീസ്... വേണ്ട..."

അഞ്ജലി പരിഭ്രമത്തോടെ ശബ്ദം താഴ്ത്തി മന്ത്രിച്ചു.

"റിലാക്സ് ആൻ... ഐ ആം ജസ്റ്റ് ഹോൾഡിങ് യൂ,"

നീ അങ്ങോട്ട് നോക്കൂ നിന്റെ ബോയ്ഫ്രണ്ട് കാതറിനുമായി സുഖിക്കുകയാണ്....."

"കാതറിൻ...."

"അതേ അവൾ എന്റെ ഗേൾഫ്രണ്ട് ആണ്...."

"ഹാ... അവൾക്ക് അത് വിശ്വസിക്കാനായില്ല...."

"അവൾക്ക് ആ സമയത്തെ വികാരം പറഞ്ഞറിയിക്കാനായില്ല...."

"She is a bitch...."

"അവളുടെ മുന്നിൽ അവന് ജയിക്കാൻ കഴിയില്ല... ജീവനോടെ അവൾ അവനെ തിന്നും.... "

" പക്ഷേ നീ എന്തിനാണ് അവരെ നോക്കി വിഷമിക്കുന്നത് ആൻ....? നീയും അവനെ പോലെ ഈ നിമിഷം ആസ്വദിക്കൂ...

ജോൺ അവളുടെ കഴുത്തിൽ പരക്കുമായി കടിച്ചു ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് മന്ത്രിച്ചു.....
"നിങ്ങൾ പ്ലോറിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ മുതൽ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു കൊതിച്ചതാണ്....
നീ എത്രയോ സുന്ദരിയാണ്..."

നിന്റെ ഈ ശരീരം ഞാൻ പറ്റിയത് എന്റെ ഭാഗ്യമാണ്..."

ജോൺ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി വളരെ വശ്യമായി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കുണ്ണ അല്പം കൂടി അവളുടെ കുണ്ടിയിലേക്ക് ചേർത്ത് വച്ച് പറഞ്ഞു...

അവൻ പതുക്കെ അവളെ തന്റെ കൈകളിൽ പിടിച്ച് തിരിച്ചു നിർത്തി. അപ്രതീക്ഷിതമായി തിരിഞ്ഞുനിന്ന അഞ്ജലിയുടെ ആ കൊഴുത്ത വെളുത്ത മുലകൾ ജോണിന്റെ ഉറച്ച നെഞ്ചിലേക്ക് ശക്തമായി അമർന്നുപോയി!

ജോൺ ഒട്ടും തിടക്കം കൂട്ടാതെ അവളുടെ അരക്കെട്ടിലുള്ള തന്റെ പിടി ഒന്നുകൂടി മുറുക്കി, അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് പതുക്കെ മുഖം അടുപ്പിച്ചു.

അഞ്ജലി 'വേണ്ട' എന്ന് പറഞ്ഞ് മുഖം തിരിക്കാൻ ആഞ്ഞതാണ്, പക്ഷേ അപ്പോഴേക്കും ജോൺ അവളുടെ ആ ചുവന്ന നാടൻ ചുണ്ടുകളെ തന്റെ പരുക്കൻ ചുണ്ടുകൾക്കുള്ളിലാക്കി പതുക്കെ നുണയാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു!

അവൾ അനുവാദം കൊടുത്തതല്ല, പകരം ജോൺ വളരെ പ്ലാൻ ചെയ്ത് അവളുടെ ആ നിസ്സഹായതയും ഭർത്താവിനോടുള്ള ദേഷ്യവും മുതലെടുത്ത് അവളെ തന്റെ ലഹരിയിലേക്ക് പതുക്കെ വലിച്ചടുപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

ജോണിന്റെ ആ കറുത്ത വലിയ ചുണ്ടുകൾ അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളെ വിഴുങ്ങുകയായിരുന്നു. അവൻ അവളുടെ കീഴ്ചുണ്ട് വായയ്ക്കുള്ളിലാക്കി ആഞ്ഞു വലിച്ചു കുടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ സകല നിയന്ത്രണങ്ങളും പാളി.

ലഹരിയും രാജേഷിനോടുള്ള കടുത്ത ദേഷ്യവും കാരണം അവളുടെ ശരീരം അവന് മുന്നിൽ തളർന്നു വീണു.

അവൾ പതുക്കെ വായ പൊളിച്ച് അവന്റെ നാവിന് വഴിമാറികൊടുത്തു, അവൾ അറിയാതെ തന്നെ അവളുടെ ഒരു കൈ അവന്റെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു അടുപ്പിച്ചു.

ആ അവസരം മുതലെടുത്ത് ജോൺ അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ കിടന്ന കൈ പതുക്കെ മുകളിലേക്ക് കയറ്റി.

അവൻ തന്റെ വലിയ കനത്ത കൈപ്പത്തി അഞ്ജലിയുടെ ആ കറുത്ത ടോപ്പിന് മുകളിലൂടെ അവളുടെ ആ വലിയ കൊഴുത്ത മൂലയിലേക്ക് അങ്ങോട്ട് അമർത്തി വെച്ചു!

തുണിക്ക് മുകളിലൂടെയാണെങ്കിലും ആ കറുത്ത വിരലുകൾ തന്റെ വലിയ മൂലകളിൽ വന്ന് ശക്തമായി പിടുത്തമിട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി ഉള്ളിൽ നിന്നും ഒന്നു ഞെട്ടി വിറച്ചുപോയി.

അവന്റെ ആ ഒരൊറ്റ കൈയ്ക്കുള്ളിൽ അവളുടെ ഒരു മൂല മുഴുവനായി ഒതുങ്ങിയിരുന്നു.

അതോടെ അവൾ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ച ആ ലിമിറ്റ് ഒക്കെ പാളുകയാണെന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായി. പെട്ടെന്നുണ്ടായ പരിഭ്രമത്തിൽ അവൾ തന്റെ വലതുകൈ എടുത്ത് ജോണിന്റെ ആ വലിയ കൈപ്പത്തിക്ക് മുകളിൽ പിടിച്ച് മാറ്റാൻ നോക്കി.

"ഉഹ്... ജോൺ... വേണ്ട... പ്ലീസ്..." അവൾ ആ ചുംബനത്തിനിടയിലൂടെ കിതച്ചുകൊണ്ട് വളരെ പതുക്കെ മന്ത്രിച്ചു. അവൾ അവനെ തടയാൻ നോക്കിയതാണ്, പക്ഷേ അവളുടെ ആ ചെറിയ കൈക്ക് അവന്റെ ആ ഇരുമ്പ് പോലുള്ള കയ്യിനെ അവിടുന്ന് മാറ്റാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ജോൺ അവളുടെ ആ തടസ്സപ്പെടുത്തൽ ഒട്ടും കാര്യമാക്കിയില്ല. അവൻ അവളുടെ ആ ചെറിയ കൈപ്പത്തിയെയും ചേർത്ത് പിടിച്ച് അവളുടെ ആ വലിയ മുലകൾ ടോപ്പിന് മുകളിലൂടെ വന്യമായി അമർത്താൻ തുടങ്ങി.

ടോപ്പിന്റെ ലോ-കട്ട് കഴുത്തിലൂടെ പുറത്തേക്ക് തള്ളിനിന്നിരുന്ന അവളുടെ മുലച്ചാലിലേക്ക് അവന്റെ വലിയ വിരലുകൾ ആഴ്ന്നിറങ്ങി. ആ പച്ചയായ അമർത്തലിൽ അഞ്ജലിയുടെ അടിവയറ്റിൽ നിന്നും ഒരു കാമവിറയൽ ഇറച്ചുകയറി.

അടുത്ത നിമിഷം, ജോൺ തന്റെ വലിയ വിരലുകൾ കൊണ്ട് അവളുടെ ആ ലോ-കട്ട് ടോപ്പിന്റെ വശം പെട്ടെന്ന് ഒരൊറ്റ വശത്തേക്ക് വലിച്ചു മാറ്റി!

ടോപ്പ് മാറിയതോടെ, അവളുടെ ബ്ലാക്ക് ബ്രായുടെ ആ കപ്പിനുള്ളിൽ ഇറുകിപ്പൊതിഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന അവളുടെ വലിപ്പമുള്ള ആ വെളുത്ത മുല ബാൽക്കണിയിലെ ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് പുറത്തു ചാടി!

അടുത്ത നിമിഷം ജോൺ ആ ബ്രായ്ക്ക് മുകളിലൂടെത്തന്നെ അവളുടെ ആ മാറിടത്തിലേക്ക് പിടുത്തമിടാൻ ആഞ്ഞു. ആ ഒരൊറ്റ സെക്കൻഡിൽ അഞ്ജലിക്ക് പെട്ടെന്ന് ബോധം തിരിച്ചുകിട്ടി.

ഈ നിൽക്കുന്ന നിൽപ്പ് തുടർന്നാൽ അടുത്ത നിമിഷം അവൻ ആ ബ്രായും വലിച്ച് താഴെയിട്ട് ബാക്കി കാര്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുമെന്നും, താൻ വിചാരിച്ച ലിമിറ്റ് പൂർണ്ണമായി തകരുമെന്നും അവൾക്ക് കൃത്യമായി മനസ്സിലായി.

അവളുടെ ഉള്ളിലെ ഭയവും പ്രതിരോധവും ഒന്നിച്ച് ഉണർന്നു. അവൾ പെട്ടെന്ന് തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് ആ മാറിടം മറച്ചുകൊണ്ട് ജോണിനെ ശക്തിയായി പുറകിലേക്ക് തള്ളി.

"മതി... ജോൺ... പ്ലീസ്, ഇനി വേണ്ട!"

അവൾ കടുത്ത പരിഭ്രമത്തോടെ അവനോട് പറഞ്ഞു. ജോൺ എന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്നതിനോ അവളിലേക്ക് വീണ്ടും അടുക്കുന്നതിനോ മുൻപ് തന്നെ, അഞ്ജലി തന്റെ ടോപ്പ് വലിച്ച് ശരിയാക്കി ശരീരം മറച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കൈകളിൽ നിന്നും ബലമായി കുതറി മാറി.

ആ ഇരുണ്ട കോണിൽ നിന്നും അവൾ വേഗത്തിൽ ക്ലബിന്റെ ഉള്ളിലെ ജനക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ലക്ഷ്യമില്ലാതെ നടന്നു... കഴിഞ്ഞ മണിക്കൂറുകളിൽ എന്താക്കെയൊണ് സംഭവിച്ചത് അവളുടെ തല പെരുകുന്നത് പോലെ തോന്നി....

ക്ലബിൽ നിന്ന് ആളുകൾ ഓരോരുത്തരായി പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

അഞ്ജലി ഇപ്പോഴും ഹാളിന്റെ ഒരു വശത്ത് തന്നെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

കുറച്ചു നേരം മുൻപ് നടന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അവളുടെ മനസ്സിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുകയായിരുന്നു. അവൾക്ക് ഇപ്പോഴും അതൊന്നും വിശ്വസിക്കാൻ പോലും കഴിയുന്നില്ല.. സ്വയം ശാന്തമാകാൻ അവൾ പലതവണ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും മനസ്സ് അനുസരിച്ചില്ല.

അപ്പോഴാണ് രാജേഷ് അവളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നത്.

അവൻ സാധാരണ പോലെ തന്നെ തോന്നി.

മുഖത്ത് ക്ഷീണമുണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ... ഒരു ചെറിയ സന്തോഷവും.

ആ നിമിഷം അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിൽ എന്തോ ഒന്ന് കുത്തി.

അറിയാതെ അവളുടെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റും തിരഞ്ഞു.

Catherine അവിടെയെങ്ങും ഇല്ലായിരുന്നു.

"പോകാമോ...?"

രാജേഷ് പതിയെ ചോദിച്ചു.

അഞ്ജലി ഒന്നും പറയാതെ തലകുലുക്കി.

രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ച് പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

കാറിൽ കയറിയിട്ടും ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

പുറത്ത് ബാങ്കോക്കിന്റെ വെളിച്ചങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പിന്നിലേക്ക് മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

അഞ്ജലി ഡോറിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി ഇരുന്നു.

അവളുടെ മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു?

അത് ദേഷ്യമാണോ...

അസൂയയാണോ...

അല്ലെങ്കിൽ കുശുമ്പോ...

അതുമല്ലെങ്കിൽ കുറ്റബോധമോ...

അവൾക്ക് തന്നെ മനസ്സിലായില്ല.

പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം മറ്റൊരു ചിന്ത മനസ്സിലേക്ക് വന്നു.

"ഞാനും..."

അവൾ പെട്ടെന്ന് കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

സ്വന്തം മനസ്സിൽ നിന്ന് തന്നെ ഒളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ.

കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞ് രാജേഷ് തന്നെ നിശബ്ദത പൊട്ടിച്ചു.

"ഞാൻ കരുതിയതുപോലെ തന്നെ സംഭവിച്ചു."

അഞ്ജലി ഒന്ന് ഞെട്ടി അവനെ നോക്കി.

"എന്ത്...?"

രാജേഷ് ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"പാർട്ണർ മാറിയപ്പോൾ ഞാൻ ഇടയ്ക്ക് നിന്നെ നോക്കിയിരുന്നു."

"ഇടയ്ക്ക് നിന്നെ കണ്ടില്ല ... "

"കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നീ പഴയ സ്ഥലത്ത് തന്നെ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു."

"അത് ഞാൻ ഒന്നു ടോയ്ലറ്റിൽ പോയതാ..."

അവൻ സ്റ്റിയറിംഗിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് തുടർന്നു.

"അപ്പോഴേ ഞാൻ വിചാരിച്ചു..."

അഞ്ജലി അറിയാതെ ശ്വാസം പിടിച്ചു.

"...എന്റെ പാവം പെണ്ണിന് ഇതൊന്നും പറ്റില്ലെന്ന്."

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട നിമിഷം അഞ്ജലിക്ക് എന്തോ ഒന്ന് തകർന്നുവീഴുന്നതുപോലെ തോന്നി.

ഒരുവശത്ത് ആശ്വാസം.

അവൻ കണ്ടില്ല...

മറ്റൊരുവശത്ത് വല്ലാത്തൊരു കുറ്റബോധം.

അവൻ എന്നെ ഇത്രയും വിശ്വസിക്കുന്നു....

അവൾ വിൻഡോയിലേക്ക് മുഖം തിരിച്ചു.

ഇരുട്ടിലേക്ക് നോക്കിയിരുന്നെങ്കിലും ഒന്നും കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

റിസോർട്ടിൽ എത്തിയിട്ടും രണ്ടുപേരും അധികം സംസാരിച്ചില്ല.

വുമിൽ കയറിയ ഉടനെ അഞ്ജലി നേരെ ബാൽക്കണിയിലേക്ക് നടന്നു.

കടലിൽ നിന്ന് തണുത്ത കാറ്റ് അവളുടെ ശരീരത്തെ തണുപ്പിച്ചു....

രാജേഷ് പുറകിലൂടെ വന്ന് അവളുടെ തളി നിന്ന കുണ്ടിയിൽ കുണ്ണ ചേർത്ത് വച്ച് നിന്നു... അത് നിമിഷം തന്നെ ക്ലബിലെ രംഗങ്ങൾബഞ്ജലിയുടെ മനസ്സിലൂടെ മിന്നി മറഞ്ഞു....

അവൻ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും അവളുടെ മുലകൾ പിടിച്ചു അമർത്തി...

"എന്താ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നത് പോയി fresh ആയി വാ എനിക്ക് നല്ല മുടാ...?"

"ഒന്നുമില്ല."

ആ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ അവൻ മനസ്സിലായി, അവളുടെ മനസ്സിൽ എന്തോ ഉണ്ടെന്ന്. അവൻ അവളെ വിട്ട് ബാൽക്കണിയുടെ സൈഡിലേക്ക് നിന്നുകൊണ്ട് കടലിലേക്ക് നോക്കി നിന്നുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ നോക്കാതെ ചോദിച്ചു...

"ക്ഷീണമായോ?"

"അതും ഉണ്ട്."

പിന്നെ കുറച്ചു നേരം നിശബ്ദത.

അവസാനം അവൾ തന്നെ സംസാരിച്ചു.

"രാജേഷ്ടാ..."

"മ്..."

"നിങ്ങൾക്ക് ആ Catherine നെ നേരത്തെ അറിയാമായിരുന്നോ?"

രാജേഷ് അത്ഭുതത്തോടെ അവളെ നോക്കി.

"ഇല്ല."

"പിന്നെ എന്താ?"

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പിന്നെ വളരെ പതിയെ ചോദിച്ചു.

"എന്നെ അവിടെ ഒറ്റയ്ക്കാക്കി വിട്ടിട്ട്... നിങ്ങൾ അവളുടെ കൂടെ പോയി നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു."

രാജേഷ് മിണ്ടാതെ നിന്നു.

അവൾ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയില്ല.

"നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നിങ്ങളുടേതായ ഒരു ലോകത്തായിരുന്നു."

ഒരു നിമിഷം അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ മറ്റൊരു ചിന്തയും കടന്നുപോയി.

ആ രാത്രി തന്റെ ജീവിതത്തിലും ചില കാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരുന്നു.

പക്ഷേ...

രാജേഷേട്ടന് അതൊന്നും അറിയില്ല.

അവൻ കണ്ടില്ല.

ആ തിരിച്ചറിവ് അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു വിചിത്രമായ ധൈര്യവും ഒരു ചെറിയ കുറ്റബോധവും ഒരുമിച്ച് ഉണ്ടാക്കി.

രാജേഷ് പതിയെ ചോദിച്ചു.

"നിനക്ക് വിഷമമായോ?"

അഞ്ജലി ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

പിന്നെ ചെറുതായി തലകുലുക്കി.

"ആയി..."

"എന്തിന്?"

അവൾ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

"എന്തിന് എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ലേ...."

"നിങ്ങൾ അവിടെ എന്താ ചെയ്തത് എന്ന് ഞാൻ പറയണ്ടല്ലോ..."

"ആ സമയം നിങ്ങൾ എന്നെ അത് ക്ലബിൽ തനിച്ചാക്കി അവളുടെ പുറകെ പോയി...."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അവൻ ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കുകയായിരുന്നു, ആ രാത്രിയെ അവൻ കണ്ടതുപോലെ അല്ല അഞ്ജലി അനുഭവിച്ചതെന്ന്.

അവൾ പറഞ്ഞത് തെറ്റല്ലെന്ന് അവൻ തോന്നി.

"അഞ്ജലി..."

അവൻ പതിയെ വിളിച്ചു.

"നീ കണ്ടതൊക്കെ കണ്ടപ്പോൾ നിനക്ക് അങ്ങനെ തോന്നിയെങ്കിൽ... അതിൽ ഞാൻ നിന്നെ കുറ്റം പറയില്ല."

അഞ്ജലി മിണ്ടാതെ നിന്നു.

"അത് ഒരു വേറിട്ട ലോകമാണ്."

"ഇന്നലെ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ആ നിമിഷത്തെ ഒരു ലഹരി."

"പക്ഷേ..."

അവൻ ഒന്ന് നിർത്തി.

"അതിന്റെ ഇടയിൽ നീ ഒറ്റയ്ക്കാണെന്ന് ഞാൻ മറന്നുപോയി."

ആ വാക്ക് കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി ആദ്യമായി അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

"അതാ എനിക്ക് കൂടുതൽ വിഷമമായത്..."

"പക്ഷെ അഞ്ജലി അവിടെ ആരും നിന്നോട് മോശമായി ഒന്നും പെരുമാറില്ല എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട് അതാണ് അവിടുത്തെ രീതി..."

"എന്നാലും..."

"എന്റെ തെറ്റ് തന്നെ ആണ്.... സോറി...."

അൽപ സമയത്തെ നിശബ്ദതയ്ക്ക് ശേഷം അവൾ അഞ്ജലി വീണ്ടും സംസാരിച്ചു...

"ഇന്ന് ഒരാൾ എന്നോട് വന്ന് സംസാരിച്ചു."

"ആര്?"

"John."

"അവൻ പറഞ്ഞു... Catherine അവന്റെ ഗേൾഫ്രണ്ട് ആണെന്ന്...."

രാജേഷ് ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു.

"പിന്നെ അവൻ ഒരു കാര്യം കൂടി പറഞ്ഞു."

"എന്താ?"

"She is a bitch...."

അഞ്ജലി പതിയെ പറഞ്ഞു.

അവളുടെ മുന്നിൽ നിങ്ങൾ തോറ്റുപോകുമെന്ന്....

രാജേഷ് അറിയാതെ ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

ആ ചിരി കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് വീണ്ടും ഒരു ചെറിയ അസ്വസ്ഥത തോന്നി.

"ഞാൻ വെറുതെ പറഞ്ഞതല്ല."

അവൾ വളരെ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക്... എന്തോ അങ്ങനെയാണ് തോന്നിയത്."

രാജേഷ് അവളുടെ കൈയിൽ മെല്ലെ പിടിച്ചു.

"ശരി... ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചോളാം..."

അഞ്ജലി തലകുലുക്കി.

അന്നു രാത്രി ജോൺ ഉണ്ടാക്കിയ മാറ്റം കാരണം അഞ്ജലിക്ക് വല്ലാത്ത കഴപ്പ് ആയിരുന്നു...പതിവ് പോലെ അവർ കളിക്കാൻ തുടങ്ങി പക്ഷേ രാജേഷിനു തലേ ദിവസത്തെ അത് പ്രസരിപ്പ് കണ്ടില്ല.

വലിയ ഫീൽ ഒന്നുമില്ലാതെ ഒരു സാധാരണ കളി മാത്രം. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജേഷ് ഇറങ്ങി ബാൽക്കണിയിൽ പോയി ഒരു സിഗരറ്റും വലിച്ചു നിന്നു..

(മനസ് അസ്വസ്ഥമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ രാജേഷ് പുക വലിക്കൂ)

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം അവനെ നോക്കിയ ശേഷം night dress ഇട്ടുകൊണ്ട് അവന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.

"രാജേഷേട്ടാ എന്താ പറ്റിയത് എന്താ ആലോചിക്കുന്നത്?"

"ഒന്നുമില്ല."

"കള്ളം."

അഞ്ജലി അവന്റെ അടുത്ത് നിന്നു.

"John പറഞ്ഞ കാര്യമാണോ?"

രാജേഷ് മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

അത് തന്നെയാണെന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായി.

"അത് വിട്ടേക്ക് രാജേഷ്വേട്ടാ."

അവൻ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

"എനിക്ക് പറുണില്ല."

"എന്താ?"

"അവൻ പറഞ്ഞത്..."

അവൻ ഒന്ന് നിർത്തി.

"...അവൻ എന്നെ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയതുപോലെ അല്ല എനിക്ക് തോന്നിയത്."

അഞ്ജലി മിണ്ടാതെ കേട്ടു.

"ഒരു ആണ് മറ്റൊരു ആണിനോട്..."

അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..

'നിന്നെക്കൊണ്ട് പറ്റില്ല'

എന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ."

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"അതിന് നിങ്ങൾ എന്താ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?"

രാജേഷ് ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"അറിയില്ല."

"പക്ഷേ ഒരിക്കൽ എങ്കിലും അവളോട് സംസാരിക്കണം എന്ന് തോന്നുന്നു."

അഞ്ജലിയുടെ മുഖം പതിയെ മാറി.

"എന്തിന്?"

"John പറഞ്ഞത് ശരിയാണോ എന്ന് എനിക്ക് തന്നെ അറിയണം."

"അതോ..."

അവൾ ഒന്ന് നിർത്തി.

"...നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവളെ തോൽപ്പിക്കാൻ പറ്റുമെന്ന് തെളിയിക്കാനോ?"

രാജേഷ് അവളെ നോക്കി.

അഞ്ജലി ചോദിച്ചത് ശരിയാണെന്ന് അവൻ തോന്നി.

"ചിലപ്പോൾ രണ്ടും ആയിരിക്കാം."

റൂമിൽ നിശബ്ദതയായി.

അഞ്ജലി ബാൽക്കണിക്ക് പുറത്തേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞ് അവൾ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ പോകരുത് എന്ന് നീ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ പോകില്ല."

അഞ്ജലി ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

ഭർത്താവിനെ അളവറ്റ സ്നേഹിക്കുന്ന, അവൻ എവിടെയും തോൽക്കരുതെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഭാര്യയുടെ ആത്മാർത്ഥത അവൻ സമർത്ഥമായി മുതലെടുത്തു.

അവൾ ബാൽക്കണിക്ക് പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

കടലിൽ നിന്ന് വന്ന കാറ്റ് അവളുടെ മുടിയിഴകളെ പതുകെ തഴുകി.

കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഒടുവിൽ അഞ്ജലി പതിയെ സംസാരിച്ചു.

"അതാണ് പ്രശ്നം..."

രാജേഷ് അവളെ നോക്കി.

"എന്താ...?"

അവൾ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

"എനിക്ക് Catherineനെ ഇഷ്ടമല്ല."

"എനിക്കും."

"Johnനെയും ഇഷ്ടമല്ല."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"ഈ മുഴുവൻ കാര്യവും എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല."

"ഞാൻ ആണ് തെറ്റ് ചെയ്തത് ഞാൻ എന്തിനാ ഈ കാര്യം നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞത്.... അതല്ലേ ഇതിനെല്ലാം കാരണം.... "

"അങ്ങനെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ആദ്യം തെറ്റ് ചെയ്തത് ഞാനല്ലേ, നിന്നെ ആയ ക്ലബിലേക്ക് കൊണ്ട് പോയത് ഞാനല്ലേ...."

വീണ്ടും നിശബ്ദത.

അഞ്ജലി പതുകെ തിരിഞ്ഞ് അവനെ നോക്കി.

"പക്ഷേ..."

അവളുടെ ശബ്ദം അല്പം മൃദുവായി.

"...നിങ്ങളെ ഇങ്ങനെ കാണുന്നതും എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല."

രാജേഷ് അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

അഞ്ജലി തുടർന്നു.

"നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് അത് മനസ്സിലാകും."

"അത് ഒരു അപരിചിതൻ പറഞ്ഞ ഒരു വാക്ക് മാത്രമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം."

"പക്ഷേ അത് നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്കറിയാം."

രാജേഷ് പതിയെ കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി.

അഞ്ജലി അവന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.

"അതുകൊണ്ടാണ് എനിക്ക് ഒന്നും പറയാൻ പറ്റാത്തത്."

"ഞാൻ എന്ത് പറഞ്ഞാലും അത് ശരിയാകില്ല."

അഞ്ജലിയുടെ ശബ്ദത്തിൽ നിസ്സഹായത ഉണ്ടായിരുന്നു.

"ഞാൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് പോകരുത്..."

അവൾ അവന്റെ കൈയിൽ പതിയെ പിടിച്ചു.

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"ഒരു കാര്യം മാത്രം..."

"എന്താ...?"

"ഒരു ഭാര്യക്ക് തന്റെ ഭർത്താവ് ഇപ്പോഴും തന്റേത് മാത്രമായിരിക്കണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം അത് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു...."

രാജേഷ് മിണ്ടിയില്ല.

അഞ്ജലി കുറച്ചു നേരം അവനെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

"മതി..."

അവൾ പതിയെ പറഞ്ഞു.

"ഇനി ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കേണ്ട."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"നാളെ പതിനൊന്ന് മണിക്ക് പട്ടായ പോകാൻ കാർ വരും."

രാജേഷ് മെല്ലെ തലകുലുക്കി.

അപ്പോഴും മനസ്സിൽ എവിടെയോ രാജേഷ് തന്നെ ചതിക്കില്ല എന്നൊരു "ഉറപ്പില്ലാത്ത ഉറപ്പ്" അഞ്ജലിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു....

പ്രഭാതഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് അവർ റിസോർട്ടിൽ നിന്ന് പട്ടായയിലേക്ക് തിരിച്ചു....

അഞ്ജലി ഒരു തവണ കൂടി ചുറ്റും നോക്കി.

റിസോർട്ടിന്റെ ലോബിയും, പൂന്തോട്ടവും, ഇന്നലെ രാത്രിയിലെ ഓർമ്മകളും പതിയെ പിന്നിലേക്ക് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

Catherineനെ എവിടെയും കണ്ടില്ല.

Johnനെയും.

കാറിൽ കയറിയപ്പോൾ അഞ്ജലി അറിയാതെ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

അത് രാജേഷ് ശ്രദ്ധിച്ചു.

"എന്താ...?"

അവൾ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല."

"എന്തോ ഉണ്ടല്ലോ."

കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞ് അവൾ പതിയെ പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് തോന്നുന്നു... നമ്മൾ അവിടെ നിന്നും പോകുന്നത് നന്നായി എന്ന്."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പുറത്തേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു.

അഞ്ചലി അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്ന് നോക്കി.

ഇന്നലെ രാത്രി മുതൽ അവൾ ആദ്യമായി അവന്റെ മനസ്സ് വായിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

ഒരു ചെറിയ നിരാശ അവന്റെ മുഖത്ത് ഉണ്ടെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി.

അത് കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ മനസ്സിൽ വിചിത്രമായൊരു വികാരം തോന്നി.

ഒരുവശത്ത് ആശ്വാസം.

"ഇനി ആ സ്ത്രീയെ കാണേണ്ട..."

മറ്റൊരുവശത്ത് ചെറിയൊരു കുത്ത്.

"രാജേഷേട്ടന് വിഷമമായോ...?"

അവൾ പതിയെ അവന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചു.

"നിങ്ങൾ എന്താ ആലോചിക്കുന്നത്?"

രാജേഷ് ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല."

അഞ്ജലി കൂടുതൽ ചോദിച്ചില്ല.

ചില ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി കിട്ടാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി.

പട്ടായയിൽ എത്തിയ ശേഷമുള്ള ആദ്യ ദിവസം മുഴുവൻ അവർ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു.

കടൽക്കര.

ചെറിയ ഷോപ്പുകൾ.

തിരക്കേറിയ വഴികൾ.

പുതിയ കാഴ്ചകൾ.

പതിയെ ഇന്നലെ രാത്രിയുടെ ഭാരം അഞ്ജലിയുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

ആ സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചും...

John നെക്കുറിച്ചും...

അവൾ പിന്നെ ചിന്തിച്ചില്ല.

അഞ്ജലി അല്പം exposed ആയ dress ധരിച്ച് രാജേഷിന്റെ കൂടെ മണൽത്തീരത്തിലൂടെ നടക്കുകയാണ്. ഇപ്പോ അവൾക്ക് ഭയമില്ല മടിയില്ല.. സന്തോഷവും ആത്മവിശ്വാസവും മാത്രം....

അവൾ കടലിലേക്ക് നോക്കി എന്തോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് നിലത്തു നിന്ന് ഉയരുന്ന പോലെ തോന്നി.

"അയ്യോ... രാജേഷേട്ടാ!"

രാജേഷ് ഒരു വാക്കും പറയാതെ അവളെ രണ്ട് കൈകൊണ്ടും കോരിയെടുത്തു.

അഞ്ജലി ആദ്യം ഞെട്ടി അവന്റെ കഴുത്തിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.

"എന്നെ താഴെ നിർത്തൂ... ആളുകൾ കാണും..."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

മുഖത്ത് ഒരു കള്ളച്ചിരി മാത്രം.

അപ്പോഴാണ് അഞ്ജലിക്ക് ആ പഴയ സംഭാഷണം ഓർമ്മ വന്നത്.

അവളുടെ കണ്ണുകൾ വലുതായി.

"നിങ്ങൾക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നോ?"

രാജേഷ് ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"എന്റെ പെണ്ണ് ആദ്യമായി സ്വന്തം ഒരു ആഗ്രഹം പറഞ്ഞ ദിവസം ഞാൻ എങ്ങനെ മറക്കും?"

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

അവൾ നാണത്തോടെ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് മുഖം ഒളിപ്പിച്ചു.

"നിന്റെ കുഞ്ഞു കുഞ്ഞു മോഹങ്ങൾ കേൾക്കാനല്ലേ ഞാൻ ഇത്രയും കാലം കാത്തിരുന്നത്."

കടൽക്കാറ്റിനിടയിൽ, കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ അവൻ അവളെ അങ്ങനെ തന്നെ എടുത്ത് നടന്നു.

അഞ്ജലി അപ്പോൾ ചിന്തിച്ചത് തന്റെ dressനെക്കുറിച്ചോ, ചുറ്റുമുള്ള ആളുകളെക്കുറിച്ചോ ആയിരുന്നില്ല.

വർഷങ്ങളായി മനസ്സിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു ചെറിയ ആഗ്രഹം പോലും രാജേഷ്കുട്ടൻ മറക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവായിരുന്നു അവളുടെ മനസ്സ് നിറച്ചത്. അവൾ അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നെഞ്ചിൽ ചാരി കിടന്നു...

അവരെ കണ്ട മറ്റു കപ്പിൾസ് ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ അവരുടെ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു....

അഞ്ജലി അതീവ സന്തോഷത്തിൽ ആയിരുന്നു....

വൈകുന്നേരം സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന സമയം.

കടലിലേക്ക് പോകുന്ന ബോട്ടുകൾ പുറപ്പെടുന്ന ജെട്ടിക്ക് സമീപം അവർ നടക്കുകയായിരുന്നു.

സഞ്ചാരികളുടെ വലിയ തിരക്കായിരുന്നു.

അഞ്ജലി എന്തോ നോക്കിക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ട് നടന്നു.

പെട്ടെന്ന് അവളുടെ നടത്തം മന്ദമായി.

അവൾ നിശ്ചലമായി നിന്നു.

"രാജേഷ്ടാ..."

അവളുടെ ശബ്ദത്തിൽ എന്തോ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നു.

രാജേഷ് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"എന്താ?"

അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

കൈ ഉയർത്തി അൽപ്പം അകലെ കാണിച്ചു.

രാജേഷ് ആ ദിശയിലേക്ക് നോക്കി.

ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ രണ്ട് പരിചിത മുഖങ്ങൾ.

John.

അവന്റെ തൊട്ടടുത്ത് Catherine.

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലിയുടെ ഹൃദയം വേഗത്തിൽ മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അഞ്ജലി അറിയാതെ രാജേഷിന്റെ കൈയിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.

"രാജേഷ്ടാ..."

"മ്..."

"നമുക്ക് പോകാം."

അവളുടെ ശബ്ദത്തിൽ ഒരു ചെറിയ അസ്വസ്ഥത ഉണ്ടായിരുന്നു.

രാജേഷ് അവളെ ഒന്ന് നോക്കി.

അതേ സമയം John അവരെ കണ്ടിരുന്നു...

മുഖത്ത് പതിവുപോലുള്ള ഒരു ചിരിയോടെ അവൻ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

അഞ്ജലി അറിയാതെ രാജേഷിന്റെ കൈയിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.

"നമ്മൾ വീണ്ടും കണ്ടല്ലോ... ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല...."

രാജേഷും ചിരിച്ചു.

"അതെ... ലോകം ഇത്ര ചെറുതാണെന്ന് കരുതിയില്ല."

John അടുത്തേക്ക് വന്നു.

കുറച്ചു നേരം സാധാരണ കാര്യങ്ങളാണ് സംസാരിച്ചത്.

സ്ഥലം ഇഷ്ടമായോ...

ഇനി എവിടെയൊക്കെയാണ് പോകാൻ പ്ലാൻ... അഞ്ജലി അധികം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അവൾക്ക് ആ സംഭാഷണം വേഗം തീർന്നാൽ മതിയെന്നായിരുന്നു.

John ചോദിച്ചു.

"Sky Adventure പോയോ?"

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"ഇല്ല."

"പ്ലാൻ ഉണ്ടോ?"

രാജേഷ് തലയാട്ടി.

"ഇല്ല... അതൊന്നും ഞങ്ങൾക്ക് പറ്റിയ പരിപാടിയല്ല."

John ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു...

"എനിക്കും ആദ്യമൊക്കെ പേടിയിരുന്നു."

അഞ്ജലി ഉടനെ പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് അങ്ങനത്തെ സംഭവങ്ങളൊന്നും ഇഷ്ടമല്ല."

അപ്പോഴാണ് ഇതുവരെ മിണ്ടാതിരുന്ന Catherine സംസാരിച്ചത്.

"അത് നല്ല കാര്യമാണ്."

[https://i.postimg.cc/Gt0C5pYB/8d7dfb66-f9a2-4ceb-8245-c0b3eb0008b0-\(1\).jpg](https://i.postimg.cc/Gt0C5pYB/8d7dfb66-f9a2-4ceb-8245-c0b3eb0008b0-(1).jpg)

അഞ്ജലി അവളെ നോക്കി.

Catherine ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"എല്ലാവർക്കും എല്ലാ അനുഭവങ്ങളും ഇഷ്ടപ്പെടണമെന്നില്ല."

John തലയാട്ടി.

"Exactly."

ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞ് Catherine രാജേഷിനെ ഒന്ന് നോക്കി.

പിന്നെ വീണ്ടും അഞ്ജലിയെ.

"എല്ലാവർക്കും എല്ലാ വഴിയിലൂടെയും പോകാൻ ധൈര്യം ഉണ്ടാകണമെന്നുമില്ല."

John അത് കേട്ട് ചിരിച്ചു.

"വാ Catherine... നിന്റെ ഫിലോസഫി തുടങ്ങിയോ....."

അവൾ ചുമൽ കുലുക്കി.

"ഞാൻ വെറുതെ പറഞ്ഞതാ."

John പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു ചെറിയ visiting card എടുത്തു.

"ഇത് വെച്ചോളൂ."

രാജേഷ് അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി.

"എന്തിനാ?"

"എപ്പോഴെങ്കിലും U.S ൽ വന്നാൽ ഉപകാരപ്പെടും."

ഒരു നിമിഷം നിർത്തി അവൻ പറഞ്ഞു.

"അല്ലെങ്കിൽ വെറുതെ ഒരു സുഹൃത്തിനെ ഓർമ്മ വന്നാലും."

രാജേഷ് card വാങ്ങി.

അഞ്ജലി വീണ്ടും പതിയെ പറഞ്ഞു.

"രാജേഷ്ടാ... നമുക്ക് പോക്കാം."

യാത്ര പറഞ്ഞ് അവർ നടന്നു.

കുറച്ചു ദൂരം നടന്നിട്ടും അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അവസാനം അവൾ തന്നെ ചോദിച്ചു.

"ആ സ്ത്രീ എന്തിനാ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്...?"

രാജേഷ് ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഏത്?"

"എല്ലാവർക്കും എല്ലാ വഴിയിലൂടെയും പോകാൻ ധൈര്യം ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല' എന്നത്."

രാജേഷ് മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലിക്ക് എന്തോ ഒരു ദേഷ്യം തോന്നി.

"എന്റെ ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് എന്തറിയാം..."

ആ സംഭാഷണം അവിടെ അവസാനിച്ചു.

പക്ഷേ അത് അവരുടെ മനസ്സിൽ അവസാനിച്ചിരുന്നില്ല.

ആ രാത്രി ഉറങ്ങാൻ കിടന്നിട്ടും അഞ്ജലിക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല.

രാജേഷ് ജനലരികിൽ നിന്നു പുറത്തേക്ക് നോക്കുകയായിരുന്നു.

കുറച്ചു നേരം മിണ്ടാതിരുന്ന ശേഷം അഞ്ജലി തന്നെ ചോദിച്ചു.

"രാജേഷേട്ടാ..."

"മ്മ്മ..."

"ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ?"

"ചോദിക്കൂ."

അവൾ കുറച്ചു നേരം മിണ്ടിയില്ല.

പിന്നെ പതിയെ ചോദിച്ചു.

"ഇന്ന് ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞത് കേട്ടപ്പോൾ..."

"...നിങ്ങൾക്ക് വിഷമമായോ?"

രാജേഷ് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"ഏത്?"

"എല്ലാവർക്കും എല്ലാ വഴിയിലൂടെയും പോകാൻ ധൈര്യം ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല എന്ന് പറഞ്ഞത്. അവൾ എന്താണ് ഉദ്ദേശിച്ചത് എന്തൊക്കെ എനിക്ക് മനസ്സിലായി...."

രാജേഷ് ചെറുതായി ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"നീ അതൊക്കെ ഇപ്പോഴും ആലോചിക്കുകയാണോ?"

അഞ്ജലി തലകുലുക്കി.

"എനിക്ക് ദേഷ്യം വന്നു."

"എന്തിന്?"

അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"എന്റെ ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ച് അവൾക്ക് എന്തറിയാം..."

ഒരു നിമിഷം നിശബ്ദത.

അഞ്ജലി വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ എങ്ങനെയുള്ള ആളാണെന്ന് എനിക്ക് അറിയാം."

"അവൾക്ക് അറിയില്ല."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലി പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് ബെഡിലേക്ക് പോയി കിടന്നു

ആ രാത്രി അഞ്ജലി വേഗം ഉറങ്ങിപ്പോയി.

പക്ഷേ രാജേഷിന് മാത്രം ഉറക്കം വന്നില്ല.

അവൻ വെള്ളം കുടിക്കാൻ ബെഡ്ലാംപ് ഓൺ ചെയ്തപ്പോൾ മേശപ്പുറത്ത് കിടന്നിരുന്ന ജോണിന്റെ visiting card കണ്ടു..

അവൻ അത് എടുത്തു.

കുറച്ചു നേരം വെറുതെ നോക്കിയിരുന്നു.

പട്ടായയിൽ വെച്ച് നടന്ന ആ കണ്ടുമുട്ടൽ...

Catherine പറഞ്ഞ ആ അവസാന വാക്കുകൾ...

അഞ്ജലി പറഞ്ഞത്...

എല്ലാം അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ ഒരിക്കൽ കൂടി കടന്നുപോയി.

രാജേഷ് ഫോൺ എടുത്തു.

Johnന്റെ cardലെ നമ്പർ മെല്ലെ save ചെയ്തു.

John U.S

ഒരു നിമിഷം ആ പേരിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ WhatsApp തുറന്നു.

അൽപ്പം സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ profile photo തെളിഞ്ഞു.

Johnനും Catherinemനും ഒരുമിച്ചുള്ള ഒരു ചിത്രം.

രാജേഷ് screenലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

കുറച്ചു നേരം message box തുറന്ന് വെച്ചു.

എന്തെഴുതണം എന്ന് ആലോചിച്ചു.

പിന്നെ പതിയെ ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

Hi John... Raj here...

Message കുറച്ചു നേരം നോക്കിയിരുന്നു.

Delete ചെയ്യാൻ വിരൽ നീങ്ങി.

പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം അവൻ അത് send ചെയ്തു.

Message delivered.

രാജേഷ് ഫോൺ പതിയെ മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു.

എന്തുകൊണ്ടോ മനസ്സിലെ ഭാരം അല്പം കുറഞ്ഞതുപോലെ തോന്നി.

അപ്പോഴേക്കും ഫോണിൽ ഒരു ചെറിയ notification തെളിഞ്ഞു.

John U.S : Online

രണ്ടു നിമിഷങ്ങൾക്കകം മറുപടിയും വന്നു.

John:- "Hi Raj..."

"Nice to hear from you."

"How are you and Ann?"

രാജേഷ് അറിയാതെ ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

കട്ടിലിൽ സമാധാനമായി ഉറങ്ങുന്ന അഞ്ജലിയെ അവൻ ഒന്ന് നോക്കി.

പിന്നെ വീണ്ടും ഫോണിലേക്ക്.

അവൻ മറുപടി ടൈപ്പ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

Rajesh:- "We are doing fine..."

മുറിയിൽ വീണ്ടും നിശബ്ദതയായി.

പക്ഷേ ആ ചെറിയ സംഭാഷണത്തോടെ അവരുടെ യാത്രയിലെ മറ്റൊരു അധ്യായം പതിയെ തുറക്കുകയായിരുന്നു.

Rajesh:- "How's Catherine...."

രാജേഷ് ആ മറുപടി അയച്ച് ഫോണിലേക്ക് തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു. പാതിരാത്രിയുടെ നിശബ്ദതയിൽ ബെഡ്റൂമിന്റെ മങ്ങിയ വെളിച്ചം മാത്രം മുറിയിലാകെ പടർന്നു കിടക്കുന്നു.

കട്ടിലിൽ അഞ്ജലി ആഴത്തിലുള്ള ഉറക്കത്തിലായിരുന്നു. നൈറ്റ് ഡ്രസ്സിനുള്ളിൽ അവളുടെ കൊഴുത്തു വലിപ്പമുള്ള മുലകൾ ശാന്തമായി ഉയർന്നുതാഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

John U.S is typing...

ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞ് മെസ്സേജ് വന്നു.

John:- അവൾ എന്റെ തൊട്ടടുത്ത് തന്നെയുണ്ട് രാജ്. സത്യത്തിൽ കുറച്ചു മുൻപ് ഞങ്ങൾ നിന്നെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നത്.

രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിടിപ്പ് അറിയാതെ ഒന്ന് കൂടി.

അടുത്ത മെസ്സേജ്.

John:- ഇന്ത്യൻ പുരുഷന്മാർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ആകർഷണമുണ്ടെന്നാണ് അവൾ പറയുന്നത്... പക്ഷേ അവർ ഒരുപാട് ആലോചിക്കാറുണ്ടത്രേ.

ആ വാക്കുകൾ വായിച്ചതും രാജേഷിന്റെ ഉള്ളിൽ വീണ്ടും ഒരു പുരുഷസഹജമായ കടുത്ത വാശി ഇറച്ചുകയറി. 'നിന്നെക്കൊണ്ട് പറ്റില്ല' എന്ന് അവന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി ജോൺ പരിഹസിക്കുന്നത് പോലെയാണ് അവന് തോന്നിയത്.

ക്ലബിലെ ഇരുണ്ട കോണിൽ വെച്ച് കാതറിന്റെ വെളുത്തു തുടുത്ത വലിയ കുണ്ടികളിൽ കൈകൾ ആഴ്ത്തി അമർത്തിയതും, അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വന്യമായി കടിച്ചു വലിച്ച് ചുംബിച്ചതുമായ ഓർമ്മകൾ അവന്റെ അണ്ണാക്കിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറി, അവന്റെ കുണ്ണ പാന്റീനുള്ളിൽ വീണ്ടും കടുത്തു മുഴുകാൻ തുടങ്ങി.

രാജേഷ് പതുക്കെ ടൈപ്പ് ചെയ്തു:

Rajesh :- ഒരുപക്ഷേ അവൾക്ക് എന്നെ ഇനിയും ശരിക്കും അറിയില്ലായിരിക്കാം. ഒരു 10 മിനിറ്റ് ഡാൻസ് വെച്ച് നീ എന്റെ ഡൈര്യം അളക്കുന്നത് ശരിയാണോ...?

ജോണിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ഫോൺ വാങ്ങി കാതറിൻ ടൈപ്പ് ചെയ്തു..

Raj Catherine here...

ആ പേര് കണ്ടതും രാജേഷ് അറിയാതെ ഒന്ന് നിവർന്നിരുന്നു...

catherine:- നീ പറഞ്ഞത് ഞാൻ കണ്ടു... കൊള്ളാല്ലോ....

Catherine:- നീ പറഞ്ഞത് സത്യമെങ്കിൽ നീ തെളിയിക്ക്....

രാജേഷ് കുറച്ചു നേരം സ്ക്രീനിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

Rajesh:- തീർച്ചയായും അതിനു ആദ്യം നീ എവിടെയാണെന്ന് പറയൂ...

Catherine:- ജോണിന്റെ കാർഡ് നിന്റെ കയ്യിലുണ്ടല്ലോ. ഞങ്ങളെ കണ്ടെത്ത.

Rajesh:- അതിന് സമയം എടുക്കും.

Catherine:- ഒരുപക്ഷേ അതാണ് നിന്റെ പ്രശ്നം. നീ ഒരുപാട് ആലോചിക്കുന്നു.

രാജേഷിന്റെ മുഖം മറുകി.

അവൻ ഒട്ടും ആലോചിക്കാതെ ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

Rajesh:- അല്ലെങ്കിൽ പറയാൻ നിനക്ക് പേടിയാണോ...?

കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ മറുപടി വന്നില്ല.

പിന്നെ ഒരു വരി തെളിഞ്ഞു.

Catherine:- പേടിയോ...? എനിക്കോ...

Rajesh:- എങ്കിൽ നീ എവിടെയാണെന്ന് പറയൂ.

കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ മറുപടി വന്നില്ല.

Catherine:- നിനക്ക് നല്ല തിടക്കമാണല്ലോ.

Rajesh:- പാതിവഴിയിൽ നിർത്തിയ വെല്ലുവിളികൾ എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല.

കുറച്ചു സമയത്തേക്ക് റിപ്പേ ഒന്നും വന്നില്ല

Rajesh:- നീ എവിടെയാണെന്ന് പറയൂ.

Catherine is typing...

Catherine:- എന്തിന്...?

Catherine:- എല്ലാം ഞാൻ തന്നെ എളുപ്പമാക്കി തരണോ?

രാജേഷ് ഒട്ടും ആലോചിച്ചില്ല.

Rajesh-അല്ലെങ്കിൽ നീ തോറ്റുപോകുന്ന പേടിയാണോ?

സ്ക്രീൻ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ നിശബ്ദമായി.

പിന്നെ ഒരു മറുപടി വന്നു.

Catherine:- നിനക്ക് ശരിക്കും ഒരു ഉത്തരം വേണം, അല്ലേ?

Rajesh:- അതെ.

അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് അവളുടെ അവസാന മെസ്സേജ് തെളിഞ്ഞു.

Catherine:- ബ്ലൂ വേവ് റിസോർട്ട്....

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം അനങ്ങാതെ ഇരുന്നു.

അവൻ ഉടനെ ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

രാജേഷ്:- ബ്ലൂ വേവ് റിസോർട്ടിലോ...?

മറുപടി വരാൻ അധിക സമയം എടുത്തില്ല.

Catherine:- അതേ നിങ്ങളുടെ അതേ റിസോർട്ട്. Tower 3 3rd floor C305

രാജേഷിന്റെ നെറ്റി ചുളിഞ്ഞു.

ഒരു കാര്യം അവന് മനസ്സിലായില്ല അവൻ ഒട്ടും ആലോചിക്കാതെ ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

Raj:- ഞാൻ ഈ ഹോട്ടലിലാണ് എന്ന് നിനക്കെങ്ങനെ അറിയാം?

കുറച്ചു നേരം സ്ക്രീനിൽ...

Catherine is typing...

പിന്നെ അവളുടെ മറുപടി വന്നു.

Catherine:- ഞാൻ നിന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല എന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല, രാജ്....

രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിടിപ്പ് ഒന്ന് കൂടി.

അവൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

Raj:- നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നോ?

ഇത്തവണ മറുപടി വന്നത് വളരെ ചെറുതായിരുന്നു.

Catherine:- ഒരുചിലപ്പോൾ ആയിരിക്കാം.

അറിയാതെ അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് മറ്റൊരു കാര്യം വന്നു.

ക്ലബ്ബിൽ വെച്ച് Catherine തന്നെ നോക്കിയിരുന്നത്...

ഡാൻസ് ചെയ്യുമ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ...

പട്ടായയിൽ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടിയത്...

ഇപ്പോൾ ഇതാ അതേ റിസോർട്ട്...

ഇതൊക്കെ വെറും യാദൃശ്ചികമാണോ...?

രാജേഷ് വീണ്ടും chat തുറന്നു.

Catherine offline ആയിരുന്നു.

അവൻ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

"അല്ല..."

"ഇത് വെറും യാദൃശ്ചികമല്ല..."

അവൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

"എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടെന്ന് അവൾക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം...?"

അപ്പോ അവർ നമ്മളെ പിന്തുടരുകയായിരുന്നു... അവന്റെ ഉള്ളിലെ വാശി വീണ്ടും ഇരട്ടിയായി.

ഒരു കാര്യം മാത്രം അവൻ വിശ്വസിച്ചു.

Catherine തന്നെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്.

അവന്റെ ചുണ്ടിൽ അറിയാതെ ഒരു ചെറിയ ചിരി വന്നു.

കാരണം...

ആ നിമിഷം അവന്റെ മനസ്സിൽ യുക്തിയേക്കാൾ കൂടുതൽ സംസാരിച്ചത് അവന്റെ വാശിയും പൗരുഷവും ആയിരുന്നു.

"ശരി..."

അവൻ ഫോൺ മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു.

"ഇപ്പോൾ നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിയാം, Catherine..."

"...പക്ഷേ ഈ കളി തുടങ്ങിയത് നീയാണെങ്കിൽ, അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ഞാനായിരിക്കും."

അപ്പോഴും ഒരു കനത്ത ചിന്ത അവന്റെ ഉള്ളിൽ കനലായി അവശേഷിച്ചു. ജോണിനെ പോലെ ഒരു ആജ്ഞാബാഹു അവന്റെ ആനക്കുണ്ണ കയറ്റി പരുവപ്പെട്ട, അവളുടെ പൂറ്റിൽ താൻ ഇനി എങ്ങനെ വിളയാടി ജയിക്കും?

ഇത്രയും വെല്ലുവിളിച്ചിട്ട് തോറ്റാൽ നാണക്കേട് ആണ് അവരുടെ മുന്നിലും പിന്നെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും അഞ്ജലിയുടെ മുന്നിലും....എന്തായാലും ജോണിനെ കണ്ടിട്ട് കളിയുടെ കാര്യത്തിൽ അവൻ പിന്നോട്ട് ആണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല അപ്പോ കാര്യങ്ങൾ അത്ര ഹുസിയായിരിക്കില്ല...

രാജേഷ് ഉറപ്പിച്ചു..... അല്പം മുൻപ് വരെ കാതറിനെ കളിക്കുന്നത് ഒരു സ്വപ്നമായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോ അത് വാശിയും പോരാട്ടവുമായിരുന്നു....

അല്പസമയം ഇരുട്ടിലേക്ക് നോക്കി ആലോചിച്ച ശേഷം അവൻ അതിനുള്ള വ്യക്തമായ ഒരു പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കി. കാതറിന് മുന്നിൽ ഒരു ഇന്ത്യൻ പൗരുഷന്റെ കരുത്ത് തെളിയിക്കാൻ അവൻ ഒരു മാസ്റ്റർ പ്ലാൻ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രാജേഷ് എഴുന്നേറ്റു...

ഒരിക്കൽ കൂടി തിരിഞ്ഞ് കട്ടിലിലേക്ക് നോക്കി. നൈറ്റ് ഡ്രസ്സിൽ അവളുടെ വെളുത്ത മുലകളും മിനുസമുള്ള വലിയ തുടകളും കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു... അവൾ നല്ല ഉറക്കത്തിലാണ്, ഈ സമയത്ത് താൻ പോയി വന്നാലും അവൾ അറിയാൻ പോകുന്നില്ല.

രാജേഷ് പതുക്കെ കട്ടിലിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു. പാൻ്റ്സും ഷർട്ടും എടുത്തു ധരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണു പാൻ്റ്റിനുള്ളിൽ കടുത്തു മുഴുത്ത് കമ്പി പോലെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

കാതറിന്റെ ആ വെളുത്തു തുടുത്ത ശരീരം നഗ്നമാക്കി കീഴടക്കാനുള്ള വന്യമായ കൊതിയോടെ അവൻ മുറിയുടെ വാതിൽ പതുക്കെ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി ഒരു പുച്ചയുടെ കൗശലത്തോടെ 305 ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു...

അവൻ മൂന്നാം നിലയിലെ കോറിഡോറിലൂടെ നടന്നു... റൂം നമ്പർ 305 കണ്ടതും അവന്റെ നെഞ്ച് പാടപടന്നു മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി പുറത്ത് നല്ല കോൺഫിഡൻസ് കാണിച്ചു എങ്കിലും ഉള്ളിൽ നല്ല ടെൻഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു...

വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ അവൻ ഡോറിൽ മുട്ടി....

"ടപ്പ് ടപ്പ്...."

ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞതും door തുറക്കപ്പെട്ടു...

ഡോറിന്റെ പിന്നിൽ മറഞ്ഞു നിന്ന് കാതറിൻ...

പറഞ്ഞു....

Catherine:- "അപ്പോൾ... നീ വന്നല്ലേ...

സത്യത്തിൽ ഞാൻ അത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.

പല പുരുഷന്മാരും ആത്മവിശ്വാസവും ധൈര്യവും ഒന്നാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കാറുണ്ട്."

ഒരു നിമിഷം അവൾ രാജേഷിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ വളരെ പതിയെ പറഞ്ഞു.

Catherine:- നീ അതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനാണെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

Raj:- “നിന്റെ അഭിപ്രായം ഇപ്പോൾ മാറ്റണ്ട്, കാതറിൻ...

ജയിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ തർക്കിക്കാറില്ല.

എന്റെ പ്രവൃത്തികളാണ് എനിക്ക് വേണ്ടി സംസാരിക്കുന്നത്.”

രാജേഷ് പറഞ്ഞത് കേട്ടതും കാതറിന്റെ ചുണ്ടിൽ വീണ്ടും ആ ചെറിയ ചിരി തെളിഞ്ഞു.

അവൾ കുറച്ചു നേരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ വളരെ പതിയെ തലകുലുക്കി.

Catherine:-“നന്നായി..”.

എന്നെ പറഞ്ഞ് ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കണ്ട്.

ഒരു നിമിഷം അവൾ അവനെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ വാതിലിൽ നിന്ന് അല്പം മാറിനിന്നു.

“ഉള്ളിലേക്ക് വാ, രാജ്.”

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം അനങ്ങാതെ നിന്നു.

അവന്റെ മനസ്സിൽ വാശിയും സംശയവും ഒരുമിച്ച് നിറഞ്ഞുനിന്നു.

അവൻ ഒരിക്കൽ കൂടി കോറിഡോറിലേക്ക് നോക്കി.

പിന്നെ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ട് മുന്നോട്ട് നടന്നു.

കാതറിൻ ഒന്നും പറയാതെ വാതിൽ പതിയെ അടച്ചു.

രാജേഷ് മുറിക്കുള്ളിലേക്ക് ഒന്ന് നോക്കി.

പിന്നെ വളരെ ശാന്തമായി ചോദിച്ചു.

Raj:- “ജോൺ എവിടെ..?”

കാതറിൻ ഒരു നിമിഷം അവനെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ ചുണ്ടിൽ ഒരു ചെറിയ ചിരി വന്നു.

Catherine:- “അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല.”

രാജേഷ് ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

പിന്നെ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി വളരെ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

Raj:- “കാതറിൻ... ഈ കളി ഇവിടെ നിർത്താം..”.

അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

Raj:- “ഞാനിവിടെ വന്നത് എന്തെങ്കിലും തെളിയിക്കാൻ അല്ല... സത്യം പറഞ്ഞാൽ... ക്ലബ്ബിൽ വെച്ച് നിന്നെ കണ്ട നിമിഷം മുതൽ എനിക്ക് നിന്നെ മറക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല...”

അന്നു നിന്നെ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ പോലും എനിക്ക് വല്ലാത്ത വിഷമം തോന്നി രണ്ടാമത് കണ്ട് മുട്ടും എന്ന് പോലും കരുതിയില്ല...”

കാതറിൻ നിശബ്ദമായി നിന്നു.

രാജേഷ് വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

“അതുകൊണ്ട് ഇതുവരെ ഉള്ള ഈ വെല്ലുവിളികൾ എല്ലാം ഇവിടെ വിട്ടേക്കാം... ഒരാൾക്കും മറ്റൊരാളെ സെക്സിൽ തൊപ്പിക്കാൻ പറ്റില്ല ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടേതായ ഇഷ്ടങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും രീതികളും കാണും ... ”

“കുറച്ചു നേരത്തേക്കെങ്കിലും... നമ്മൾ പരസ്പരം സത്യസന്ധരായിരിക്കാം.”

മുറിയിൽ വീണ്ടും നിശബ്ദത നിറഞ്ഞു.

കാതറിൻ അവനെ നോക്കി നിന്നു.

അവളുടെ ചുണ്ടിൽ പതിയെ ഒരു ചെറിയ ചിരി തെളിഞ്ഞു.

“ രാജ് ഇവിടെ ഇരിക്കൂ....”

അവൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സോഫയിൽ ഇരുന്നു..

അവൾ പതുക്കെ മുന്നോട്ട് നടന്ന് രാജേഷിന്റെ തൊട്ടുമുന്നിൽ വന്നു നിന്നു. അവളിൽ നിന്നും ഉയർന്ന ആ വിദേശ സുഗന്ധവും മദ്യത്തിന്റെ നേർത്ത ലഹരിയും രാജേഷിന്റെ മുകളിലേക്ക് അടിച്ചുകയറി.

അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന കടും ചുവപ്പ് സിൽക്ക് നൈറ്റ് ഗൗണിന്റെ കഴുത്ത് വളരെ ആഴത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. അതിനുള്ളിൽ നിന്നും അവളുടെ വെളുത്തു തുടുത്ത വലിയ മുലകൾ പകുതിയോളം പുറത്തേക്ക് തള്ളി നിന്നിരുന്നു.

ആ കാഴ്ച കണ്ടതും രാജേഷിന്റെ നിയന്ത്രണം പാളി.

അവൾ രാജേഷ് ഇരുന്ന സോഫയുടെ ഒരു അറ്റത്ത് വന്നു ഇരുന്നു... രാജേഷ് അവൾക്ക് നേരെ കൈകൾ നീട്ടി അവൾ മെല്ലെ അവനെ ഒന്നു നോക്കി ആ നോട്ടത്തിൽ തന്നെ അവൻ അലിഞ്ഞു പോയി...അതിനു ശേഷം മെല്ലെ സോഫയുടെ മുകളിലൂടെ മുട്ടിൽ ഇഴഞ്ഞു വന്നു അവന്റെ മടിയിൽ ഇരുന്നു....

അവന്റെ കമ്പി ആയി നിന്ന കുണ്ണ അവളുടെ ഇരിപ്പിൽ കൂടുതൽ അമർന്നു... ഇത്രയും സുന്ദരിയെ ടിവി യിൽ മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ... അവൻ ആദ്യം അവളുടെ വെണ്ണ പോലെ മിനുസമായ കവിളിൽ ഉമ്മ വച്ചു... അവനവളെ കെട്ടിപിടിച്ചു...

അവളും രാജേഷിന്റെ കഴുത്തിൽ കൈകൾ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു. അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ കനത്ത ലഹരിയോടെ ഒരു ദീർഘമായ ഉമ്മ നൽകിയ ശേഷം, അവൻ അവളുടെ മുലയിൽ മെല്ലെ കൈവെച്ച് അമർത്തി....

അഞ്ജലിയുടെ പോലെ അല്പ കുറച്ചു കൂടി സോഫ്റ്റ് ആണ്.... അവൾ താഴേക്ക് ഇരഞ്ഞിറങ്ങി അവന്റെ പാന്റീനുള്ളിൽ മുഴുത്തുനിൽക്കുന്ന ആ വലിയ കുണ്ണ മെല്ലെ തടവി...

അവളെ മുന്നോട്ട് പോകാൻ അനുവദിക്കാതെ, കളിയുടെ കൺട്രോൾ ഏറ്റെടുക്കണമെന്നവൻ തോന്നി എന്നാലേ അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് കരുങ്ങൾ നടക്കൂ എന്നവൻ അറിയാമായിരുന്നു...

അവൻ എഴുന്നേറ്റ് അവളെ ബെഡിലേക്ക് മലർത്തിക്കിടത്തിയ നിമിഷം മുതൽ രാജേഷ് കളി മാറ്റിയെഴുതി. വിദേശികൾ പെട്ടെന്ന് തന്നെ കുണ്ണ കയറ്റാറുള്ള ആ ശൈലിക്ക് വിപരീതമായി, രാജേഷ് അവളുടെ ശരീരത്തെ ആസ്വദിക്കാൻ തുടങ്ങി....

അവന്റെ വിരലുകൾ അവളുടെ വസ്ത്രത്തിന് പുറത്തുകൂടി തള്ളി നിന്ന അവളുടെ മൂല ഞെട്ടിനു ചുറ്റും വിരലോടിച്ചത് മുതൽ അവന്റെ കരവിരുത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

കാതറിൻ തന്റെ കനത്ത തുടകൾ ഇരുവശത്തേക്കും അകത്തി അവനെ തന്റെ പൂറ്റിലേക്ക് വലിച്ച് അടുപ്പിക്കാൻ നോക്കിയെങ്കിലും, രാജേഷ് കൗശലപൂർവ്വം അവളുടെ രണ്ട് കൈകളും ബെഡിലേക്ക് അമർത്തി ലോക്ക് ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവൻ തന്റെ മുർച്ചയേറിയ നാവ് കൊണ്ട് അവളുടെ കാതുകൾക്കുള്ളിലേക്ക് കയറ്റി ചൂഴ്ത്തി.

അവൾ സുഖം കാരണം അവനെ തള്ളി മാറ്റാൻ നോക്കിയെങ്കിലും, അവൻ വാശിയോടെ അവളുടെ കാതുകൾ ചപ്പി വലിച്ച് ഉമിനീരുകൊണ്ട് നനച്ചു. അവൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പിടച്ചു പോയി...

ഇന്ന് വരെ അങ്ങനെ ഒരു സ്പർശം അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല...

അവിടെനിന്നും... ആ വെളുത്ത വിദേശ ശരീരത്തിൽ വന്യമായ ഒരു മാന്ത്രികത തീർക്കാൻ തുടങ്ങി. കാതറിന്റെ നീണ്ട കഴുത്തിലൂടെ അവളുടെ വെളുത്തുതുടുത്ത വലിയ മാറിടങ്ങളിലേക്ക് അവൻ തന്റെ നാവ് ആഴ്ത്തിയിറക്കി.

അവൾ തന്നെ അവളുടെ ഡ്രസ്സ് രണ്ടു വശങ്ങളിലേക്കും വെളുത്തു തുടുത്ത, മാറി പിങ്ക് നിറമുള്ള മൂലക്കണ്ണോട് കൂടിയുള്ള മൂലകൾ മെല്ലെ അവൻ വായ്ക്കുള്ളിലാക്കി...

ഉണക്കമുന്തിരി പോലെ ഇരുന്ന അവളുടെ മൂലക്കണ്ണുകൾ അവൻ മാറി മാറി കടിച്ചുവലിച്ച് ചുണ്ടുകൾ കൊണ്ട് ഉറിഞ്ചിക്കുടിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ കാതറിന്റെ ശരീരമാകെ ഒരു കറന്റ് ഓടിയതുപോലെ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി....

അവൻ ഒട്ടും തിടുകും ഇല്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ കാതറിൻ സ്വന്തം ശരീരം അവൻ വേണ്ടി വിട്ടു കൊടുത്ത് ശാന്തമായി ആസ്വദിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു....

വിദേശികൾക്ക് രഹസ്യ ഭാഗം അല്ലാത്ത പൊക്കിളിലേക്ക് ആയിരുന്നു അടുത്തതായി രാജേഷിന്റെ നാവിന്റെ യാത്ര... കാതറിന്റെ ആഴമുള്ള പൊക്കിളിലേക്ക് അവൻ തന്റെ നനഞ്ഞ നാവ് ഇട്ട് വന്യമായി ചുഴറ്റി.

സ്വന്തം പൊക്കിളിന് ഇത്രമാത്രം സുഖം തരാൻ കഴിയുമെന്ന് കാതറിൻ സ്വപ്നത്തിൽപ്പോലും കരുതിയിരുന്നില്ല....

രാജേഷ് പതുകെ വീണ്ടും താഴേക്ക് നീങ്ങി അവളുടെ വെളുത്ത അടിവയറ്റിലും മാംസളമായ തുടയിടുകുകളിലും തന്റെ നാവ് കൊണ്ട് വന്യമായി തഴുകി. അവൾ സുഖം താങ്ങാനാവാതെ കട്ടിലിൽ കിടന്ന് പുളഞ്ഞു.

ഒടുവിൽ അവളുടെ രണ്ട് വെളുത്ത തുടകളും ബലമായി ഇരുവശത്തേക്കും അകത്തി, കാമവെള്ളം ഒലിച്ചിറങ്ങി നനഞ്ഞു കുതിർന്നു കിടന്ന ഒരു തരി രോമം പോലുമില്ലാത്ത അവളുടെ ആ പിങ്ക് പൂറ്റിലേക്ക് അവൻ തന്റെ മുർച്ചയേറിയ നാവ് ആഴ്ത്തിയിറക്കി.

ഇത്രയും സുന്ദരി പുറു അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല....

"ഓഹ് മൈ ഗോഡ്... രാജ്... നീ എന്താണ് ഈ ചെയ്യുന്നത്... ആഹ്..."

കാതറിൻ സുഖത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ കട്ടിലിലെ ബെഡ്ഷീറ്റുകൾ കൈകളിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച് അട്ടഹസിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ നാവ് അവളുടെ പൂറ്റിൽ ഒരു പ്രത്യേക റിഥത്തിൽ ചലിക്കാൻ തുടങ്ങി... കൂട്ടത്തിൽ അവന്റെ ഒരു വിരലും...

ജോണിന്റെ വലിപ്പമുള്ള കനത്ത ലിംഗം കയറിയിറങ്ങി ശീലിച്ച അവളുടെ പൂറ്റിലേക്ക് രാജേഷിന്റെ നാവും വിരലുകളും ഒരേസമയം കയറി തുളച്ചപ്പോൾ അവൾക്ക് സകല നിയന്ത്രണങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു.

അഞ്ചു മിനിറ്റോളം നീണ്ട ആ കടുത്ത നക്കലിനൊടുവിൽ, ശരീരം വില്ലുപോലെ വളച്ച് കട്ടിലിലേക്ക് തല്ലിക്കൊണ്ട് കാതറിൻ തന്റെ ആദ്യത്തെ തവണ വന്യമായി കാമവെള്ളം പൊട്ടിയൊഴുക്കി തളർന്നു വീണു!

രാജേഷ് അവൾക്ക് ഒരു നിമിഷം വിശ്രമിക്കാൻ നൽകി... ഉടനെ തന്നെ അവൻ കളിയുടെ സെക്കൻഡ് ഗിയറിലേക്ക് കടന്നു.. അവൾ ശ്വാസമെടുക്കുന്നതിന് മുൻപ് തന്നെ അവൻ അവളുടെ മൂലകളിലും നിപ്പിളുകളിലും നാവ് കൊണ്ട് വട്ടമിട്ട് പാഞ്ഞത്, നേരെ താഴെ അവളുടെ പൂറ്റിലേക്ക് തന്റെ നാവുകൊണ്ട് പ്രഹരം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവളുടെ വെളുത്ത ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ മില്ലിമീറ്ററും അവൻ തന്റെ വായയ്ക്കുള്ളിലാക്കി.

അവളെ കമിഴ്ത്തി കിടത്തി അവളുടെ കഴുത്ത് മുതൽ മുതുകിലൂടെ കുണ്ടിയിലൂടെ കാൽ മടക്കും കാൽ വിരലുകൾ ഉൾപ്പെടെ അവളുടെ ശരീരത്തിലെ ഓരോ ഇഞ്ചും അവന്റെ നാവിന്റെ ചൂടറിഞ്ഞു....

വീണ്ടും പൂറ്റിലേക്ക് വന്ന് അതിലെ ഓരോ ഇതളുകളും രണ്ടു ചുണ്ടുകളും ഉപയോഗിച്ച് കടിച്ചു വലിച്ചു വിട്ടതോട് കൂടി രാജേഷിന്റെ ആ ഉത്തേജനത്തിന് മുന്നിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ കഴിയാതെ, വെറും പത്തു മിനിറ്റുകൾക്കുള്ളിൽ കാതറിൻ കട്ടിലിൽ കിടന്ന് കാലിട്ടിച്ച് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാമത്തെ തവണയും പൂർണ്ണമായി ഒഴുകി തീർത്തു!

അവൻ അവളുടെ മേലേക്ക് രണ്ടു വശത്തേക്കുമായി ഇരുന്നുകൊണ്ട് തന്റെ കമ്പി പോലെ കടുത്തു മുഴുത്ത കുണ്ണ അവളുടെ മുഖത്തിന് നേരെ കൊണ്ടുവന്നു.

അവൾ ആ കനത്ത സാധനം ക്ഷീണത്തോടെ വായയ്ക്കുള്ളിലാക്കി ഊമ്പാൻ തുടങ്ങി. അവൾ വീണ്ടും റിലാക്സ് ആകുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ രാജേഷ് അവളുടെ വായിൽ തന്നെ കുണ്ണ വെച്ചുകൊണ്ട് നേരെ തലതിരിഞ്ഞ് 69 പൊസിഷനിലേക്ക് മാറി.

അവൾ അതിനെ കൈകൾ കൊണ്ട് തടയാൻ നോക്കിയെങ്കിലും അവൻ തന്റെ ബലം പ്രയോഗിച്ച് അവൾക്ക് വീണ്ടും വത്സൻ അടിച്ചു കൊടുത്തു. രണ്ടു തവണ പൂർണ്ണമായി പോയതോടെ കാതറിന്റെ ഉള്ളിലെ ആ വെള്ളക്കാരി അഹങ്കാരമെല്ലാം പാടെ തകർന്നു തരിപ്പണമായിരുന്നു.

അവൾ ശ്വാസമെടുക്കാൻ പോലുമൊക്കാരെ രാജേഷിനെ ദയനീയമായി നോക്കി....

ഇതാണ് കൃത്യമായ സമയമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ രാജേഷ്, അവളുടെ രണ്ടു വെളുത്ത തുടകളും തന്റെ വീതിയുള്ള തോളിലേക്ക് എടുത്തു വെച്ച് അവന്റെ

കുലച്ചു നിന്ന കുണ്ണ അവളുടെ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന പിങ്ക് പൂറ്റിലേക്ക് ചേർത്ത് വച്ച് അമർത്തി ഒട്ടും തന്നെ ആയാസമില്ലാതെ തന്നെ കുണ്ണ ആഴ്ത്തിയിറക്കി!

"ആഹ്ഹ്ഹ്... രാജജ്ജ്..."

കാതറിൻ വേദനയും സുഖവും ഒന്നിച്ച് കലർന്ന ഒരു കനത്ത അട്ടഹാസം ആ മുറിയിലാകെ മുഴക്കി.

രാജേഷ് ഒട്ടും ദയയില്ലാതെ, ഒരു കാട്ടുകുതിരയെപ്പോലെ അവളുടെ മുകളിൽ ഇരുന്ന് വന്യമായ വേഗതയിൽ അടി തുടങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ഓരോ അടിയിലും അവളുടെ വലിപ്പമുള്ള മൂലകൾ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തുള്ളിമറിഞ്ഞു.

ജോണുമായി നോക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കുണ്ണയുടെ വലിപ്പക്കുറവിനെ അവൻ മറികടന്നത് അവന്റെ ഇടുപ്പിന്റെ ആഞ്ഞു തറയ്ക്കുന്ന ആ വന്യമായ വേഗത കൊണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ തവണ അവൻ ഉള്ളിലേക്ക് കയറ്റി അടിക്കുമ്പോഴും അവളുടെ ഉള്ളിലെ ഏറ്റവും ആഴമുള്ള ചുവരുകളിൽ അത് ചെന്ന് ആഞ്ഞു തട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വലിപ്പം കൊണ്ട് വെറുതെ വന്ന് ഇടിച്ചു പോകുന്ന ജോണിന്റെ ശൈലിയല്ല ഇത്, മറിച്ച് പൂറിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ തൊട്ടുള്ള കളി ആണെന്ന് അവൾ നടുക്കത്തോടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

രാജേഷിന്റെ വിയർപ്പുതുള്ളികൾ അവളുടെ മൂലകളിലേക്ക് വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ ആ വെറിയും, തളരാതെയുള്ള ആ പണ്ണലും കാതറിനെ പൂർണ്ണമായും തോൽപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഓരോ അടിക്കും അവൾ കട്ടിലിൽ കിടന്ന് തുള്ളി.

അവൾ ഒരു ഹിസ്റ്റീരിയ രോഗിയെ പോലെ കട്ടിലിൽ കിടന്നു ഉരുളാൻ തുടങ്ങി... പക്ഷേ അവൻ അവളുടെ 2 കാലുകളും അടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ട് അടി തുടർന്നു....

Kill me raaaaaaaaaajjjjj....

ആ വിളി രാജേഷിന്റെ വിജയത്തിന്റെ ഭേരി ആയിരുന്നു.... അപ്പോഴും അവൻ പോയിരുന്നില്ല അവൻ പാൽ വരായ 2 തവണയും തന്ത്രപരമായി കുണ്ണ ഊരി എടുത്ത് ബാലൻസ് ചെയ്ത് കൊണ്ട് അവൻ നന്നായി പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ പറ്റി...

പൂർണ്ണമായും ക്ഷീണിച്ച കാതറിന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവൻ കടിച്ചു വലിച്ചു...

ഒരു 2 മിനിറ്റ് അവളോടൊപ്പം കിടന്നതിന് ശേഷം അവൻ മലർന്നു കിടന്നുകൊണ്ട് അവളോട് ആജ്ഞാപിച്ചു...

"ഊമ്പടി പുണ്ടച്ചി...."

അവൾ എഴുന്നേറ്റ് വന്നു അവളുടെ പൂരിലെ തേൻ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ ആ കുണ്ണ ഊമ്പാൻ തുടങ്ങി...

ഇത്രയും സമയം പിടിച്ചുവെച്ചിരുന്ന തന്റെ മസിലുകൾ രാജേഷ് മെല്ലെ അയച്ചു. എന്നാൽ വെറുമൊരു സാധാരണ ഊമ്പൽ കൊണ്ട് അവളെ വിടാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല.

അവളുടെ ഉള്ളിലെ ആ വെള്ളക്കാരി അഹങ്കാരത്തിന്റെ കല്ലറയിലെ അവസാനത്തെ ആണി കൂടി അടിച്ചു കയറ്റേണ്ടത് ഈ നിമിഷത്തിലാണെന്ന് അവൻ ഉറപ്പിച്ചു.

അവൻ ഒട്ടും ദയയില്ലാതെ തന്റെ ശക്തമായ വിരലുകൾ അവളുടെ സ്വർണ്ണമുടികളിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു. എന്നിട്ട് അവളുടെ തല നേരെ മുന്നോട്ട് ആഞ്ഞു തള്ളി, അവന്റെ ആ കനത്ത കുണ്ണ ഒരൊറ്റ തള്ളലിന് അവളുടെ തൊണ്ടക്കുഴിയിലേക്ക് ആഴ്ത്തിയിറക്കി ഡീപ്പ് ത്രോട്ട് ചെയ്യിപ്പിച്ചു!

"ഉഹ്ഹ്... ഗ്ളക്..."

പെട്ടെന്നുള്ള ആ വന്ധ്യമായ ആഘാതത്തിൽ കാതറിന്റെ ശ്വാസം ഒരു നിമിഷം പൂർണ്ണമായി നിലച്ചുപോയി. ജോണിന്റെ വലിയ സാധനം വായയ്ക്കുള്ളിൽ എടുത്തു ശീലമുണ്ടെങ്കിലും, ഈ രീതിയിൽ കടുത്ത ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ തൊണ്ടക്കുഴിയുടെ അറ്റം വരെ തുളച്ചുകയറുന്ന ഒരു പരുക്കൻ മലയാളി ശൈലി അവൾ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ച ഒന്നായിരുന്നില്ല.

വേദനയും ശ്വാസംമുട്ടലും കാരണം അവളുടെ നീലക്കണ്ണുകളിൽ നിന്നും വെള്ളം വന്ന് തുടകളിലേക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങി.

പക്ഷേ, അവൾ രാജേഷിനെ തള്ളിമാറ്റിയില്ല. അവളുടെ ഉള്ളിലെ ബോൾഡ് ആയ ആ വെള്ളക്കാരി ക്യാരക്ടർ ആ വേദനയെപ്പോലും ഒരു സുഖമായി ഏറ്റെടുത്തു.

രാജേഷ് തന്റെ ഇടുപ്പ് മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ വായയെ ക്രൂരമായി കീഴ്പ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അവൾ കണ്ണീരോടെ തന്നെ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് വശ്യമായി നോക്കിക്കൊണ്ട് ആ കനത്ത സാധനം മുഴുവനായി അണ്ണാക്കിലേക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അത് അടിമപ്പെടലായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് രാജേഷിന്റെ ആ കടുത്ത പൗരുഷത്തിന് മുന്നിൽ അവൾ മനപ്പൂർവ്വം സ്വയം സമർപ്പിച്ചതായിരുന്നു.

രണ്ട് മിനിറ്റോളം നീണ്ട ആ കടുത്ത ഘട്ടത്തിനൊടുവിൽ രാജേഷിന്റെ ശരീരം വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞു. അവൻ കട്ടിലിലെ വിരികളിൽ നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് വന്യമായി അലറി:

"കാതറിൻ... എനിക്ക് വരുന്നു... എനിക്ക് വരുന്നു...!"

ആ ശബ്ദം കേട്ടതും കാതറിൻ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത രീതിയിൽ കൂടുതൽ ആവേശഭരിതയായി.

അവൾ രാജേഷിന്റെ കുണ്ണ അണ്ണാക്കിന്റെ പരമാവധി ആഴത്തിലേക്ക് ഇറക്കി സ്വയം തല മുന്നോട്ട് അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. രാജേഷിന്റെ പൗരുഷത്തിന്റെ ആ കനത്ത ചൂടുപാൽ മുഴുവൻ ഒരിറ്റുപോലും പുറത്തു കളയാതെ തൊണ്ടക്കുഴിയിലേക്ക് ഇറക്കി വിഴുങ്ങിയ ശേഷം, അവനെ നോക്കി വശ്യമായി ചിരിച്ചു.

എന്നിട്ട് വായ തുറന്ന് രാജേഷിനെ കാണിച്ചു. അവളുടെ വായിൽ ഒന്നും അവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല! രാജേഷിനെ സംബന്ധിച്ച് അത് അവന്റെ പൗരുഷത്തിന്റെ ഏറ്റവും സുഖമുള്ള കാഴ്ചയായിരുന്നു.

രാജേഷ് കനത്ത ശ്വാസം വലിച്ചുകൊണ്ട് കട്ടിലിലേക്ക് മലർന്നു കിടന്നു. അത്രയും സമയം മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടന്ന ആ കടുത്ത വാശിയും പ്രതികാരവും തീർന്നതിന്റെ ഒരു വലിയ Cosmic ജയചിരി അവന്റെ മുഖത്തുണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പോഴാണ്, തളർന്ന ശരീരത്തോടെ കാതറിൻ പതുകെ ഇഴഞ്ഞ് രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കിടന്നത്. അവൾ തന്റെ നനഞ്ഞ വിരലുകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലെ കറുത്ത രോമങ്ങളിൽ പതുകെ ചലിപ്പിച്ചു.

എന്നിട്ട് രാജേഷിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി തികച്ചും ശാന്തമായി, എന്നാൽ വശ്യമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ അവന്റെ കாதോരം അടുപ്പിച്ചു. വളരെ താഴ്ന്ന, കനത്ത ശബ്ദത്തിൽ അവൾ മന്ത്രിച്ചു:

"ഇന്ത്യൻ പുരുഷന്മാർ വെറും വാക്കുകളിൽ മാത്രമാണ് തന്റേടം കാണിക്കാറുള്ളതെന്ന് ജോൺ എപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്... പക്ഷേ നീ ഇന്ന് എന്നെ ശരിക്കും അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു, രാജ്..."

അവൾ പതുക്കെ തലയുയർത്തി രാജേഷിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. ആ കണ്ണുകളിൽ ഇപ്പോൾ പഴയ ധാർഷ്ട്യമായിരുന്നില്ല, പകരം രാജേഷിന്റെ ആ പരുക്കൻ മലയാളി ശൈലിയോടുള്ള കടുത്ത കൗതുകവും ലഹരിയുമായിരുന്നു.

"വലിപ്പത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ, ഒരു പെണ്ണിന്റെ ശരീരത്തെ എങ്ങനെ ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിക്കണമെന്ന് നിനക്ക് നന്നായി അറിയാം. കളിയിൽ ഞാൻ തോറ്റുപോയെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല..."

പക്ഷേ, നീ തന്നെ ഈ അനുഭവം എനിക്ക് അത്ര പെട്ടെന്ന് മറക്കാൻ കഴിയില്ല. നിന്റെ ആ പരുക്കൻ വേഗതയ്ക്ക് മുന്നിൽ ഞാൻ ഒരു നിമിഷം നിശ്ചലമായിപ്പോയി.

നിന്റെ ശരീരത്തിലെ ആ പാൽ ഒരിറ്റുപോലും കളയാതെ ഞാൻ വിഴുങ്ങിയത് അതിനുള്ള സമ്മാനമാണ്. "

ഞാൻ ഇപ്പോ കണ്ണും പൂട്ടി പറയുന്നു.. നിന്നെ ഞാൻ തെറ്റായി വിലയിരുത്തിയിരുന്നു...

"താക്സ് രാജ്..."

തന്റെ കയ്യിൽ പ്ലാൻ B-യും പ്ലാൻ C-യും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും പ്ലാൻ A തന്നെ വിജയിച്ച സന്തോഷത്തിൽ അവൻ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം വിട്ടു.

പക്ഷേ... മനുഷ്യൻ എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലായിടത്തും ജയിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ.

ആ രാത്രി നേടിയെന്ന് കരുതിയ ആ വിജയം, തന്റെ അമിത ആത്മവിശ്വാസം കാരണം ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ തോൽവിയിലേക്ക് തന്നെ നയിക്കുകയാണെന്ന് രാജേഷ് അപ്പോഴും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല...

ലൈക്കുകളും കമന്റുകളും കുറവാണ്.. എന്നാലും ഞാൻ തുടരുന്നു....

അതേസമയം... മുറിയിൽ....

റൂമിലെ കട്ടിലിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് ഒരു കടുത്ത ദുസ്വപ്നം കണ്ട് ഞെട്ടിവിറച്ച് ഉണർന്നു!

അവൾ വല്ലാതെ ശ്വാസമെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ശരീരം മുഴുവൻ വിയർത്തു കുളിച്ചിരുന്നു. ആ സ്വപ്നം അവളുടെ ഉള്ളിലെ സദാചാരബോധത്തെപ്പോലും ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നു...

"വെളുത്ത മാർബിളിൽ തീർത്ത ഒരു മഹത്തായ കൊട്ടാരം. ആകാശത്തെ തൊടുന്ന വലിയ തൂണുകൾ. സ്വർണ്ണവിളക്കുകളുടെ മങ്ങിയ വെളിച്ചം. നൂറുകണക്കിന് ആളുകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു രാജസഭ.

ആ സഭയുടെ നടുവിൽ ഉയർന്ന സിംഹാസനത്തിൽ അവൾ ഒരു ഗ്രീക്ക് രാജകുമാരിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച്, തന്റെ മാറിടങ്ങളും തുടകളും തുറന്നുകാട്ടി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരു രാജ്ഞിയെപ്പോലെ... അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദേവതയെപ്പോലെ! സഭയിലുള്ള എല്ലാവരും കാമത്തോടെയും അത്ഭുതത്തോടെയും അവളെത്തന്നെ നോക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ അഞ്ജലിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

'ഞാൻ ഇവിടെ എങ്ങനെ എത്തി...?'

അവൾ പരിഭ്രമത്തോടെ ചുറ്റും നോക്കി. അപ്പോഴാണ് ആ രാജസഭയുടെ വലിയ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടത്. അകത്തേക്ക് ആയുധമേന്തിയ സൈനികർ കയറിവന്നു. അവരുടെ നടുവിൽ ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു.

കഴുത്തിലും കൈകളിലും കനത്ത ഇരുമ്പ് ചങ്ങലകൾ മുറുകിയ അവസ്ഥയിൽ, ഒരു യുദ്ധത്തടവുകാരനെപ്പോലെ അവൻ മുന്നോട്ട് നടന്നു. സഭ മുഴുവൻ അയാളെ നോക്കി പുച്ഛത്തോടെ ചിരിച്ചു.

അഞ്ജലി ആദ്യം അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. പക്ഷേ അയാൾ പതുക്കെ തലയുയർത്തിയ നിമിഷം അവൾ ഞെട്ടിത്തരിച്ചുപോയി!

അത് ജോൺ (John) ആയിരുന്നു!

അതേസമയം, സഭയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് രാജകീയ വേഷത്തിൽ രാജേഷ് ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള എല്ലാവരും വളരെ ശാന്തരായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം വളരെ സ്വാഭാവികമാണെന്ന മട്ടിൽ.

ജോണിനെ സൈനികർ സഭയുടെ നടുവിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു നിർത്തി. അവന്റെ കൈകളിൽ ഇപ്പോഴും ചങ്ങലകളുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അവന്റെ ആ കറുത്ത ആജാനബാഹുവായ ശരീരത്തിലോ മുഖത്തോ ഒട്ടും ഭയമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവന്റെ ആ വന്യമായ നോട്ടം അഞ്ചലിയെ ഉള്ളിൽ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥയാക്കി. സഭയിലെ ഒരാൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:

"ശിക്ഷിക്കണം ഇവനെ!"

മറ്റൊരാൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു:

"അവൻ കടുത്ത ശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹനാണ്!"

പല ശബ്ദങ്ങളും അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉയർന്നു. പക്ഷേ ജോൺ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവൻ നിശബ്ദമായി ഉറച്ചുനിന്നു. അഞ്ചലിക്ക് അറിയാതെ അവന്റെ ആ നഗ്നമായ മസിലുകളിലേക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കേണ്ടി വന്നു.

എന്തുകൊണ്ടോ അവന്റെ ഭാഗം പിടിക്കണമെന്നും അവനെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുമുള്ള ഒരു വിചിത്രമായ തോന്നൽ അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഉയർന്നു വന്നു. അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവൾക്ക് തന്നെ മനസ്സിലായില്ല.

അപ്പോഴാണ് രാജേഷ് തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റത്. സഭ പെട്ടെന്ന് നിശബ്ദമായി. രാജേഷ് അഞ്ചലിയെ നോക്കി ഗാംഭീര്യത്തോടെ പറഞ്ഞു:

"രാജ്ഞി... തീരുമാനം നിന്റേതാണ്."

അഞ്ചലി ആശയക്കുഴപ്പത്തോടെ അവനെ നോക്കി:

"എന്റേയോ...?"

"അതെ,"

രാജേഷ് ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

"ഈ തടവുകാരനെ എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് നീ മാത്രമാണ്."

സഭ മുഴുവൻ അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് നോക്കി. അഞ്ജലിയുടെ ഹൃദയം ഭ്രാന്തമായ വേഗതയിൽ മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാവരും അവളുടെ ഒരു ഉത്തരത്തിനായി കാത്തുനിന്നു. രാജേഷ് വീണ്ടും തുടർന്നു:

"നിനക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഇവനെ ഇരുണ്ട തടവറയിലേക്ക് അയക്കാം... അല്ലെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും നാടുകടത്താം... അതുമല്ലെങ്കിൽ ഇവന്റെ ചങ്ങലകൾ അഴിച്ച് പൂർണ്ണമായി വിട്ടയക്കാം..."

ജോൺ അപ്പോഴും മിണ്ടാതെ അവളെത്തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം നിർത്തി. പിന്നെ ചുണ്ടിൽ വശ്യമായ ഒരു ചെറുചിരിയോടെ പറഞ്ഞു:

"അല്ലെങ്കിൽ... നിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇവനെ നിന്റെ സ്വന്തം അന്തഃപുരത്തിലെ കാവൽക്കാരനോ സേവകനോ ആക്കാം."

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട നിമിഷം അഞ്ജലിയുടെ അടിവയറ്റിൽ അറിയാതെ ഒരു കനത്ത മിന്നൽ പാഞ്ഞുപോയി, നെഞ്ചിടിപ്പ് ഇരട്ടിയായി! അത് അവൾ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിച്ച ഒരു കാര്യമല്ല.

എന്നിട്ടും... രാജേഷിന്റെ ആ അവസാന വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ അറിയാതെ വീണ്ടും ജോണിന്റെ ആ കറുത്തിരുണ്ട ശരീരത്തിലേക്കും വന്യമായ മുഖത്തേക്കും നീണ്ടുപോയി.

അവൻ അപ്പോഴും ഒരപേക്ഷയുമില്ലാതെ, ഭയമില്ലാതെ തലയുയർത്തി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് നോട്ടം മാറ്റി. സ്വന്തം മനസ്സിൽ ഉയർന്ന ആ വിചിത്രമായ കാമം കലർന്ന അസ്വസ്ഥത അവളെത്തന്നെ ഭയപ്പെടുത്തി.

'എന്താണ് എനിക്ക് സംഭവിക്കുന്നത്...?'

സഭയിലെ നൂറുകണക്കിന് ആളുകൾ അവളുടെ തീരുമാനത്തിനായി കാത്തുനിന്നു. പക്ഷേ അഞ്ജലി മാത്രം തന്റെ ഉള്ളിൽ ഉയർന്ന ആ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത വികാരങ്ങളോട് പോരാടുകയായിരുന്നു.

അവൾ എന്തോ പറയാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും വാക്കുകൾ പുറത്തുവന്നില്ല. അപ്പോഴാണ് രാജേഷ് വീണ്ടും ആജ്ഞാപിച്ചത്:

"അവനെ നിന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരൂ."

രണ്ട് സൈനികർ ജോണിനെ മുന്നോട്ട് നടത്തി സിംഹാസനത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് എത്തിച്ചു. അഞ്ജലിയുടെ ശ്വാസം നിലയ്ക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ജോൺ ഇപ്പോൾ അവളുടെ തൊട്ടുമുന്നിലായിരുന്നു.

അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്ന ചൂട് അവൾക്ക് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നിമിഷം.... അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക്) ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്ന രീതിയിൽ നോക്കി.

അഞ്ജലി കണ്ണ് മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും കഴിഞ്ഞില്ല. പെട്ടെന്ന് ജോൺ മുന്നോട്ട് ആഞ്ഞു വന്നു. അഞ്ജലി ഒരു പടി പിന്നോട്ട് മാറണമെന്ന് വിചാരിച്ചതാണ്, എന്നാൽ അവളുടെ കാലുകൾ തറഞ്ഞുപോയി, ശരീരം അനങ്ങിയില്ല.

അടുത്ത നിമിഷം... അവൻ ചങ്ങലകളോടെതന്നെ അവളെ തന്റെ കനത്ത കൈകളിലേക്ക് ചേർത്തുപിടിച്ചു! സഭ മുഴുവൻ നിശ്ചലമായി. രാജേഷും സൈനികരും എല്ലാവരും നോക്കി നിൽക്കേ...

അവൻ അഞ്ജലിയുടെ കൊഴുത്ത വലിയ മുലകൾ തന്റെ കറുത്ത കൈകൾ കൊണ്ട് വന്യമായി തെരിച്ചുടച്ചു! എന്നിട്ട് അവളുടെ ചുവന്ന ചുണ്ടുകളിലേക്ക് തന്റെ വായ അമർത്തി കടുത്ത ലഹരിയോടെ ചുംബിച്ചു...!

അഞ്ജലിയുടെ ശരീരമാകെ ഒരു വിചിത്രമായ വിറയൽ പടർന്നു. പക്ഷേ അവളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുത്തിയത് മറ്റൊന്നായിരുന്നു... ആ ബലപ്രയോഗത്തിലും അവൾ അവനെ തള്ളിമാറ്റിയില്ല!

അവൾ അത് ആസ്വദിക്കുകയായിരുന്നു! ആ ഒരു ചിന്ത മിന്നൽപോലെ അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി.

'ഞാൻ എന്തിനാണ് അവനെ തടയാതിരുന്നത്...?'

അവളുടെ ഹൃദയം ഭ്രാന്തുപിടിച്ചപോലെ മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അതേ നിമിഷം... അഞ്ജലി തെട്ടി കണ്ണുതുറന്നു!

ഇരുണ്ട മുറി. എയർ കണ്ടീഷണറിന്റെ നേർത്ത ശബ്ദം. വേഗത്തിൽ ഉയർന്നിറങ്ങുന്ന ശ്വാസം. അവൾ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ അനങ്ങാതെ കട്ടിലിൽ

കിടന്നു. സ്വപ്നത്തിലെ ഓരോ ദൃശ്യവും ഇപ്പോഴും അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ വ്യക്തമായിരുന്നു. അവൾ കണ്ണുകൾ മൂടുക അടച്ചു.

"ഇത് എന്തൊരു സ്വപ്നമാണ്...?"

പക്ഷ അവളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അലട്ടിയത് ആ സ്വപ്നമല്ലായിരുന്നു; ആ അവസാന നിമിഷമായിരുന്നു. അവൾ എന്തിനാണ് അവനെ തള്ളിമാറ്റാതിരുന്നത്...?

ആ ചോദ്യത്തിന് അവളുടെ കയ്യിൽ ഉത്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഉണർന്നിട്ടും അവളുടെ അടിവയറ്റിൽ ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ വിറയലും ചൂടും ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്ക് അപ്പോഴാണ് അത് മനസ്സിലായത്... അവളുടെ പാനീസാകെ കാമവെള്ളം വന്ന് ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു!

സ്വന്തം ശരീരത്തോട് അവൾക്ക് തന്നെ ഒരു ഭയം തോന്നി.

അവൾ പതുകെ കൈനീട്ടി തന്റെ അരികിലേക്ക് തൊടാൻ നോക്കി. പക്ഷേ... കട്ടിലിന്റെ ആ ഭാഗം തണുത്തു ശൂന്യമായി കിടക്കുകയായിരുന്നു. അഞ്ചലി പെട്ടെന്ന് കണ്ണുതുറന്നു.

"രാജേഷേട്ടൻ...?"

അവൾ പതുകെ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. ബാത്ത്റൂമിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകിടക്കുകയായിരുന്നു, അകത്ത് ലൈറ്റില്ല. ബാൽക്കണിയിലും ആരുമില്ല. അഞ്ചലിയുടെ നെറ്റി ചൂളിഞ്ഞു. ഇത്ര രാത്രിയിൽ അവൻ എവിടെ പോയി...?

അവൾ കട്ടിലിൽ നിന്നിറങ്ങി. അപ്പോഴാണ് മേശപ്പുറത്ത് ഇരിക്കുന്ന ഒരു കാർഡ് അവളുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടത്. അവൾ അത് കയ്യിലെടുത്തു. കാർഡിലെ പേര് വായിച്ചതും അവളുടെ ഹൃദയം ഒന്ന് പിടഞ്ഞു.

'JOHN'

അഞ്ചലി അനങ്ങാതെ നിന്നു. അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ ഒരേസമയം കടന്നുപോയി. വൈകുന്നേരത്തെ ആ പരിചയം, സംഭാഷണങ്ങൾ, ക്ലബ്ബിലെ സംഭവങ്ങൾ, രാജേഷിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള ആ അസ്വാഭാവിക പെരുമാറ്റം...

പിന്നെ ദാ ഇപ്പോൾ ഈ കാർഡ്! അവൾ പതുകെ കട്ടിലിന്റെ അരികിലേക്ക് ഇരുന്നു.

"ഇല്ല..."

അവളുടെ മനസ്സ് ഉടനെ എതിർത്തു.

"രാജേഷ്വേദൻ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല..."

പക്ഷേ ആ ചിന്ത അധികനേരം നിലനിന്നില്ല. കാരണം രാജേഷ് ഇപ്പോൾ മുറിയിലില്ലായിരുന്നു; അവളുടെ കയ്യിൽ ജോണിന്റെ വിസിറ്റിങ് കാർഡും ഉണ്ടായിരുന്നു! മുറിയിലെ നിശബ്ദത പെട്ടെന്ന് അവൾക്ക് അസഹ്യമായി തോന്നി.

അവൾ വീണ്ടും കാർഡിലേക്ക് നോക്കി. അറിയാതെ അവളുടെ വിരലുകൾ അതിന്റെ അരികിലൂടെ പതുകെ ചലിച്ചു.

സ്വപ്നം... കാർഡ്... രാജേഷിന്റെ അഭാവം... എല്ലാം കൂടിക്കലർന്ന ഒരു വിചിത്രമായ അസ്വസ്ഥത അവളുടെ ഉള്ളിൽ പടരാൻ തുടങ്ങി. മൊബൈൽ എടുത്ത് രാജേഷിന്റെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്യണമോ എന്ന് രണ്ടു വട്ടം ആലോചിച്ചെങ്കിലും വേണ്ട എന്ന് അവൾ തീരുമാനിച്ചു.

കുറച്ചുനേരം കൂടി ആ മുറിയിൽ ഇരുന്നാൽ ശ്വാസം മുട്ടുമെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി.

അഞ്ജലി പതുകെ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

കോറിഡോറിൽ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മങ്ങിയ മഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ആ വഴിയിലൂടെ അവൾ കുറച്ചുനേരം അനങ്ങാതെ നിന്നു. റിസോർട്ട് മുഴുവൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

കയ്യിൽ ഇപ്പോഴും ജോണിന്റെ വിസിറ്റിങ് കാർഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അത് അറിയാതെ മുറുകെപ്പിടിച്ചു.

"ഇല്ല... അവളെ കാണുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമല്ല എന്നറിയാവുന്ന രാജേഷ്വേദൻ എന്നെ ഒറ്റയ്ക്കാക്കി പോകില്ല..."

സ്വയം ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ സ്വപ്നത്തിലെ ദൃശ്യങ്ങൾ വീണ്ടും മനസ്സിലേക്ക് വന്നു. ആ കൊട്ടാരം... ആ രാജസഭ... ജോണിന്റെ ആ വന്യമായ മുഖം... അവൾ അസ്വസ്ഥതയോടെ തലകുലുക്കി.

"എന്താക്കെയാണ് ഞാൻ ഈ ചിന്തിക്കുന്നത്..."

സ്വയം ശാസിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ മുന്നോട്ട് നടന്നു. ലിഫ്റ്റിന്റെ മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം നിന്നു. പിന്നെ മനസ്സ് മാറ്റി, ലിഫ്റ്റ് വേണ്ടെന്ന് വെച്ച് സ്റ്റെയർകേസിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

കുറച്ചുനേരം ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരിക്കണം, അതായിരുന്നു അവളുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ഏക ആഗ്രഹം. സ്റ്റെയർകേസിലൂടെ മുകളിലേക്ക് കയറുമ്പോൾ കടലിൽ നിന്നുള്ള തണുത്ത കാറ്റ് മുഖത്തടിച്ചു.

അഞ്ചലി ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു. അല്പനേരത്തേക്കെങ്കിലും മനസ്സിലെ ചിന്തകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ അവൾ റൂഫ് ടോപ്പ് ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.

അവിടെ പൂളിന് അടുത്തുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിൽ അവൾ ഇരുന്നു. കയ്യിൽ ഇപ്പോഴും ജോണിന്റെ വിസിറ്റിങ് കാർഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അത് വിരലുകൾക്കിടയിൽ തിരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

കടലിൽ നിന്നുള്ള കാറ്റ് മുഖത്തടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവളുടെ ഉള്ളിലെ ചൂട് കുറയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

"രാജേഷേട്ടൻ പോകില്ല..."

ഒരിക്കൽക്കൂടി അവൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ അതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഉറപ്പ് ഇപ്പോൾ ആ വാക്കുകൾക്ക് ഇല്ലായിരുന്നു. അവൾ കണ്ണുകൾ അടച്ചു. ഉടനെ സ്വപ്നത്തിലെ ദൃശ്യങ്ങൾ വീണ്ടും മനസ്സിലേക്ക് വന്നു.

ആ കൊട്ടാരം... ജോണിന്റെ മുഖം... അവനെ തള്ളിമാറ്റാതിരുന്ന ആ നിമിഷം... അഞ്ചലി അസ്വസ്ഥതയോടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

"എന്താണ് എനിക്ക് സംഭവിക്കുന്നത്...?"

അവൾ പതിയെ സ്വയം ചോദിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷം രാജേഷിന്റെ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന കട്ടിൽ ഓർമ്മവന്നു. കയ്യിലിരുന്ന വിസിറ്റിങ് കാർഡ് അവൾ അറിയാതെ മറുകെപ്പിടിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് അവളുടെ നെഞ്ചിനുള്ളിൽ എന്തോ ഒടിഞ്ഞുപോകുന്നതുപോലെ തോന്നി. രാജേഷിനോടുള്ള ദേഷ്യമാണോ, പേടിയാണോ, വിഷമമാണോ, അതോ ഇതൊന്നുമല്ലാത്ത മറ്റൊന്നെങ്കിലുമാണോ... അവൾക്ക് തന്നെ മനസ്സിലായില്ല.

പക്ഷേ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് തടയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു വലിയ തുള്ളി കണ്ണുനീർ കവിളിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങി. അഞ്ജലി അത് തുടയ്ക്കാൻ പോലും ശ്രമിച്ചില്ല.

അല്പം മുൻപ് ഹോട്ടലിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത്...

റിസോർട്ടിലെ ബാർ കൗണ്ടറിൽ ജോൺ ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവന്റെ മുന്നിലിരുന്ന ബിയർ ഗ്ലാസ് ഏതാണ്ട് കാലിയായിരുന്നു. ചുറ്റും ഇപ്പോഴും കുറച്ച് ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ അവന്റെ ശ്രദ്ധ എവിടെയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പോഴാണ് ഫോണിന്റെ സ്ക്രീൻ തെളിഞ്ഞത്.

'Catherine'

ജോൺ ഫോൺ എടുത്തു. മെസ്സേജ് വളരെ ചെറുതായിരുന്നു:

Raj is coming. (രാജ് വരുന്നുണ്ട്.)

ജോൺ കുറച്ചുനേരം സ്ക്രീനിലേക്ക് തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു. അതിന് താഴെ മറ്റൊരു മെസ്സേജും വന്നില്ല. വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അതിന്റെ ആവശ്യവുമില്ലായിരുന്നു. അവന് കാര്യം മനസ്സിലായി.

ഒരു ചെറു ചിരി അവന്റെ ചുണ്ടിൽ തെളിഞ്ഞു. പക്ഷേ അത് സന്തോഷത്തിന്റെ ചിരിയല്ലായിരുന്നു.

അവൻ ഫോൺ വീണ്ടും മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു. ശേഷിച്ച ബിയർ ഒറ്റവലിക്ക് കുടിച്ചു തീർത്തു. പിന്നെ കുറച്ചുനേരം നിശബ്ദമായി ഇരുന്നു, കടലിന് അപ്പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട്.

മനസ്സിൽ പല ചിന്തകളും വന്നുപോയി... രാജ്, കാതറിൻ, ഇന്നത്തെ രാത്രി...

അവൻ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു. അല്പം കഴിഞ്ഞ് ബാർടെൻഡറെ വിളിച്ചു:

"Two beers."

ബാർടെൻഡർ തലകുലുക്കി. അൽപ്പസമയം കഴിഞ്ഞ് രണ്ട് തണുത്ത ബിയർ ബോട്ടിലുകൾ അവന്റെ മുന്നിൽ വന്നു. ജോൺ പണം കൊടുത്ത്, രണ്ട് ബിയറുകളും കയ്യിലെടുത്ത് എഴുന്നേറ്റു.

"Good night, sir,"

ബാർടെൻഡർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

ജോൺ തിരിഞ്ഞുനോക്കി

"Good night."

അതും പറഞ്ഞ് അവൻ ബാറിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി. റൂമിലേക്ക് തിരികെ പോകാൻ അവന് തോന്നിയില്ല. ഈ രാത്രി കാതറിനെ അവളുടെ വഴിക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് വിടുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് അവൻ കരുതി.

അതുകൊണ്ട് ലിഫ്റ്റിന് പകരം അവൻ സ്റ്റെയർകേസിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു—റൂഫ് ടോപ്പിലേക്ക്. അവിടെ കാറ്റും നിശബ്ദതയും മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ, അവന് ഇപ്പോൾ വേണ്ടിയിരുന്നതും അതുതന്നെയായിരുന്നു.

രണ്ട് ബിയർ ബോട്ടിലുകൾ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ജോൺ പതുക്കെ മുകളിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴും, ഏതാനും മിനിറ്റുകൾക്കുള്ളിൽ തന്റെ മുന്നിൽ മറ്റൊരാൾ കൂടി അതേ നിശബ്ദത തേടി എത്താൻ പോകുകയാണെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല...!

അഞ്ചലി ബെഞ്ചിലിരുന്നുകൊണ്ട് കടലിലേക്ക് നോക്കി. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ദൂരെയുള്ള റെയിലിംഗിന് സമീപം ഒരാൾ നിൽക്കുന്നത് അവളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. ഉയരമുള്ള ഒരു വലിയ രൂപം.

കൈയിൽ എന്തോ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു, കടലിലേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്.

അഞ്ജലിയുടെ ഹൃദയം അറിയാതെ ഒന്ന് പിടഞ്ഞു. ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് അത് ജോൺ ആണെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. പക്ഷേ ഉടനെതന്നെ അവൾ ആ ചിന്ത തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

"ഇല്ല... എന്താക്കെയാണ് ഞാൻ ഈ ചിന്തിക്കുന്നത്..." അവൾ സ്വയം ശാസിച്ചു. ആ സ്വപ്നം ഇപ്പോഴും തന്റെ മനസ്സിനെ ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിക്കുകയാണെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി.

അവൾ നോട്ടം മാറ്റി. പക്ഷേ എന്തുകൊണ്ടോ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും അങ്ങോട്ട് നോക്കാതിരിക്കാൻ അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

അപ്പോഴേക്കും ആ രൂപം പതിയെ തിരിഞ്ഞിരുന്നു. റൂഫ് ടോപ്പിലെ മങ്ങിയ വെളിച്ചം ഒരു നിമിഷം അയാളുടെ മുഖത്ത് വീണു. അഞ്ജലിയുടെ ശ്വാസം ഒരു നിമിഷം നിലച്ചുപോയി!

ജോൺ!

അവൾ പെട്ടെന്ന് നോട്ടം മാറ്റി. ഹൃദയം വീണ്ടും അസ്വാഭാവികമായ വേഗതയിൽ മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൾ പതിയെ ബെഞ്ചിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു. തിരികെ മുറിയിലേക്ക് പോകാമെന്ന് അവൾ തീരുമാനിച്ചു.

പക്ഷേ അപ്പോഴേക്കും വൈകിയിരുന്നു. ദൂരത്തുനിന്നുകൊണ്ട് ജോണും അവളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു.

ഈ സമയത്ത് റൂഫ് ടോപ്പിൽ അഞ്ജലിയെ (Ann) കാണുമെന്ന് ജോൺ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അവൻ പതുക്കെ ബിയർ ബോട്ടിലുകളുമായി അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു വന്നു.

"Ann...?"

അഞ്ജലി തലയുയർത്തിയില്ല.

"ഈ സമയത്ത് ഇവിടെ എന്താ...?"

മറുപടിയില്ല. ജോൺ തൊട്ടടുത്തെത്തി. അപ്പോഴാണ് മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്.

"Hey..." അവന്റെ ശബ്ദം വളരെ മൃദുവായി. "എന്താ പറിയത്...?"

അഞ്ജലി മുഖം തിരിച്ചു

"ഒന്നുമില്ല."

"അത് കള്ളം...."

ജോൺ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു. അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജോൺ കുറച്ചുനേരം അവളെ നോക്കി നിന്നു. പിന്നെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബിയർ ബോട്ടിൽ അവളുടെ അടുത്തുള്ള ബെഞ്ചിൽ വെച്ചു.

"ഞാൻ ഒന്നും ചോദിക്കുന്നില്ല,"

അവൻ പതിയെ പറഞ്ഞു.

"പക്ഷേ നീ ഒക്കെയല്ല."

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട നിമിഷം അഞ്ജലിയുടെ നിയന്ത്രണം പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇത്രയും നേരം ഉള്ളിൽ പിടിച്ചുവെച്ചിരുന്ന കണ്ണുനീർ ഒരുമിച്ച് പുറത്തുവന്നു. അവൾ മുഖം കൈകളിൽ പൊത്തി കരയാൻ തുടങ്ങി.

ജോൺ അമ്പരന്നെങ്കിലും കൂടുതൽ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല, ആശ്വസിപ്പിക്കാനും ശ്രമിച്ചില്ല. അവൻ വെറുതെ അവളുടെ അരികിലേക്ക് വന്നിരുന്നു. കടലിൽ നിന്നുള്ള തണുത്ത കാറ്റ് ഇരുവരുടെയും ഇടയിലൂടെ കടന്നുപോയി.

കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ജോൺ ശാന്തമായി ചോദിച്ചു:

"Raj...?"

ആ പേര് കേട്ടതും അഞ്ജലിയുടെ കരച്ചിൽ വീണ്ടും ശക്തമായി. ജോൺ പിന്നീട് ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല, അവൻ വെറുതെ കടലിലേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു. അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ തുടച്ചു.

അപ്പോഴാണ് ബെഞ്ചിൽ ഇരുന്ന ബിയർ ബോട്ടിൽ അവൾ കണ്ടത്. അവൾ കുറച്ചുനേരം അതിലേക്ക് നോക്കി, പിന്നെ ജോണിനെ നോക്കി ചോദിച്ചു:

"ഞാൻ... ഇത് കുടിച്ചോടെ...?"

ജോൺ ഒരു നിമിഷം അവളെ നോക്കി, പിന്നെ ബോട്ടിൽ അവളുടെ നേരെ നീട്ടി:

"Be my guest."

അഞ്ജലി ബോട്ടിൽ വാങ്ങി ഒരു വലിയ സിപ്പ് എടുത്തു. അതിന്റെ കയ്പ് തൊണ്ടയിലൂടെ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ കണ്ണുകൾ അടച്ചു. ജോൺ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല, അവളും.

കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ അവർ രണ്ടുപേരും കടലിലേക്ക് നോക്കി ഇരുന്നു. ഒരാൾക്ക് സംസാരിക്കാൻ തോന്നുന്നില്ല, മറ്റൊരാൾക്ക് ചോദിക്കാനും തോന്നുന്നില്ല.

"Ann...?"

അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് കണ്ണുകൾ തുടച്ചു.

"ഞാൻ പോകട്ടെ..."

അവൾ എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

John അവളെ നോക്കി.

"പോകാം..."

അവൻ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

"പക്ഷേ ഇപ്പോൾ വേണ്ട."

അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"നീ ഓകെ അല്ല."

അവൾ നോട്ടം മാറ്റി.

John ഒരു നിമിഷം അവളെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ വളരെ പതിയെ പറഞ്ഞു:

"നീ ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരിക്കേണ്ട അവസ്ഥയിൽ അല്ല ഇപ്പോൾ."

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട നിമിഷം അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിൽ എന്തോ ഒടിഞ്ഞു.

ഇത്രയും നേരം ശക്തമായി നിൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന അവൾക്ക് പെട്ടെന്ന് അതിന് കഴിഞ്ഞില്ല.

അടുത്ത നിമിഷം അവൾ മുന്നോട്ട് വന്ന് ജോണിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് മുഖം പൂശ്ത്തി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

ജോൺ ഒരു നിമിഷം അനങ്ങാതെ നിന്നു. പിന്നെ വളരെ പതിയെ അവളുടെ തോളിലൂടെ കൈയിട്ട് അവളെ തന്നിലേക്ക് ചേർത്തുപിടിച്ചു. അവൻ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല, ഒന്നും ഉപദേശിച്ചില്ല.

അവളെ വെറുതെ തന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടന്ന് കരയാൻ അനുവദിച്ചു. കടലിൽ നിന്നുള്ള കാറ്റ് അവരുടെ ചുറ്റും വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അഞ്ജലി അവന്റെ ഷർട്ട് തന്റെ കൈകളിൽ മറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് കരഞ്ഞു.

ആ നിമിഷം അവൾക്ക് വേണ്ടിയിരുന്നത് ഉത്തരങ്ങളായിരുന്നില്ല, പകരം ആ കനത്ത ഇരുട്ടിൽ ഒരാൾ കൂടെയുണ്ടെന്ന തോന്നൽ മാത്രമായിരുന്നു.

"Ann..."

അഞ്ജലി അപ്പോഴും കരയുകയായിരുന്നു. ജോൺ അവളുടെ തലയിൽ പതുക്കെ കൈവെച്ചു. കുറച്ചു നിമിഷം അവൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല, പിന്നെ വളരെ താഴ്ന്ന കനത്ത ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു:

"നീ ഇപ്പോൾ ആരെ ഓർത്താണോ കരയുന്നത്..."

അഞ്ജലിയുടെ കരച്ചിൽ അല്പം കൂടി ശക്തമായി. ജോൺ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

"ആ മനുഷ്യൻ..."

"ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും നിന്നെ ഓർത്തിരുന്നെങ്കിൽ, നിനക്ക് ഇവിടെ ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരുന്ന് ഇങ്ങനെ കരയേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു!"

ആ വാക്കുകൾ അവളുടെ നെഞ്ചിൽ ചെന്നു തറച്ചു. അവളുടെ കരച്ചിലിന്റെ ശക്തി പതുകെ കുറഞ്ഞു വരുന്നത് ജോണിന് മനസ്സിലായി...

അഞ്ചലി ജോണിന്റെ ആ കനത്ത നെഞ്ചിൽ മുഖം പൂർത്തി പതുകെ വിതുമ്പുകയായിരുന്നു. അവളുടെ കരച്ചിലിന്റെ ശക്തി പതിയെ കുറഞ്ഞു. ജോൺ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അവൻ വെറുതെ അവളുടെ തോളിലൂടെ കൈയിട്ട് നിന്നു. കടലിൽ നിന്നുള്ള തണുത്ത കാറ്റ് അവരുടെ ചുറ്റും വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് അഞ്ചലിക്ക് പെട്ടെന്ന് ബോധം വന്നത്.

താൻ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണെന്ന്. ആരുടെ നെഞ്ചിലാണ് ഇങ്ങനെ ഒട്ടിനിൽക്കുന്നതെന്ന്. അവളുടെ ശരീരം അറിയാതെ ഒന്ന് വിറച്ചു.

അവൾ പതിയെ തലയുയർത്തി. ജോൺ അവളെ തന്നെയായിരുന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

അഞ്ചലി പെട്ടെന്ന് നോട്ടം മാറ്റി.

"സോറി..."

വളരെ പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ അവൾ പറഞ്ഞു. ജോൺ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അവന്റെ കൈകൾ പതുകെ പിൻവാങ്ങി. പക്ഷേ അഞ്ചലിക്ക് അവിടെ നിന്ന് മാറിപ്പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതാണ് അവളെ കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥയാക്കിയത്. ഇപ്പോൾ തന്നെ തിരിഞ്ഞ് നടക്കണം.

മുറിയിലേക്ക് പോകണം. അവൾക്ക് അത് അറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവളുടെ കാലുകൾ അനങ്ങിയില്ല. ജോണും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവർക്കിടയിൽ ഒരു വിചിത്രമായ നിശബ്ദത പടർന്നു.

അഞ്ചലി ഒടുവിൽ ധൈര്യം സംഭരിച്ച് അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അപ്പോഴാണ് അവളൊരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചത്.

ആദ്യമായി. ആ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളിലും ഒരു സങ്കടം ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്നെപ്പോലെ.

അവൾ പെട്ടെന്ന് വീണ്ടും നോട്ടം മാറ്റി. കാരണം ആ നിമിഷം അവൾക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പേടിയാകാൻ ജോണെയല്ലായിരുന്നു.

സ്വന്തം മനസ്സിനെയാണിരിക്കുന്നത്.....

കുറച്ചു നേരം ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

കടലിൽ നിന്നുള്ള കാറ്റ് മാത്രം അവരുടെ ഇടയിലൂടെ വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒടുവിൽ അഞ്ജലി പതിയെ ചോദിച്ചു.

"രാജ് എവിടെയാ...?"

ആ ചോദ്യം കേട്ടതും ജോണിന്റെ മുഖം മാറി.

അവൻ ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലിയുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് വീണ്ടും കൂടി.

"John..."

അവൾ വീണ്ടും വിളിച്ചു.

"രാജ് എവിടെയാ...?"

ജോൺ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

പിന്നെ പതുക്കെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ഫോൺ പുറത്തെടുത്തു. അഞ്ജലി ആശയക്കുഴപ്പത്തോടെ അവനെ നോക്കി.

ജോൺ ഫോണിന്റെ സ്ക്രീൻ തുറന്ന് അവളുടെ നേരെ നീട്ടി. സ്ക്രീനിൽ ഒരു മെസ്സേജ് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

"Raj is coming..."

അഞ്ജലി ആദ്യം അത് മനസ്സിലാക്കിയില്ല.

പിന്നെ മെസ്സേജ് അയച്ച ആളിന്റെ പേര് അവളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു.

"Catherine."

അവളുടെ ഹൃദയം ഒരു നിമിഷം മിടിക്കാൻ മറന്നു.

"ഇത്..."

അവളുടെ ശബ്ദം ഇടറി.

ജോൺ കടലിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നു.

"ഒരുമണിക്കൂർ മുൻപ് വന്ന മെസ്സേജാണ്."

അത്ര മാത്രം പറഞ്ഞു. അതിന് ശേഷം അവൻ ഒന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്തില്ല.

അഞ്ജലിക്ക് ഇപ്പോ ഒരു മരവിപ്പ് മാത്രമാണ് തോന്നിയത്...

അഞ്ജലി പതിയെ ചോദിച്ചു.

"നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ പറുന്നു John...?"

ജോൺ അവളെ നോക്കി.

"എന്ത്...?"

അഞ്ജലി ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

പക്ഷേ ആ ചിരിയിൽ വേദന മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

"ഇതൊക്കെ..."

"അറിഞ്ഞിട്ടും..."

"സഹിക്കാൻ."

ജോൺ കുറച്ചു നേരം മിണ്ടാതെ നിന്നു.

പിന്നെ കടലിലേക്ക് നോക്കി.

"പറ്റുന്നില്ല, Ann..."

അവൻ പതിയെ പറഞ്ഞു.

"അതുകൊണ്ടല്ലേ ഇവിടെ വന്നു ഈ കുപ്പിയും പിടിച്ച് ഇരിക്കുന്നത്."

ഒരു നിമിഷം നിശബ്ദത.

പിന്നെ അവൻ കടലിലേക്ക് നോക്കി.

"ചില രാത്രികളിൽ..."

അവൻ ഒന്ന് നിർത്തി.

"നമ്മൾ ശക്തരാണെന്ന് അഭിനയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എളുപ്പം മദ്യപിക്കുന്നതാണ്."

അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ജോൺ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"ഇതിൽ താമശ എന്താണെന്ന് വച്ചാൽ...."

അവൻ ഒന്ന് നിർത്തി.

"ഇന്ന് രാത്രി നിന്നോട് സംസാരിക്കുമെന്ന് പോലും ഞാൻ കരുതിയിരുന്നില്ല."

അവൻ തന്ത്രപൂർവ്വം വിഷയം മാറ്റി

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി.

"എന്താ...?"

ജോൺ ചുമലുയർത്തി.

"പാർട്ടിയിൽ ഞാൻ അടുത്ത് വന്നപ്പോഴെല്ലാം നീ എന്നെ ഒഴിവാക്കുകയായിരുന്നു."

അവൻ അത് ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞത്.

പക്ഷേ ആ ചിരിയിൽ ഒരു ചെറിയ നിരാശ ഉണ്ടായിരുന്നു.

"ഞാൻ അത്ര മോശക്കാരനാണോ എന്ന് പോലും ഒരു നിമിഷം വിചാരിച്ചു."

ജോൺ അത് ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞത്.

പക്ഷേ ആ ചിരിയിൽ ഒരു ചെറിയ വേദന ഉണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ചലിയുടെ ഹൃദയം ഒന്ന് പിടഞ്ഞു.

"John..."

അവളുടെ ശബ്ദം പതിയെ ഇടറി.

ജോൺ അവളെ നോക്കി.

"ഞാൻ..."

അവൾ വാക്കുകൾ തേടി.

"I'm sorry, John..."

അവൾ പതിയെ പറഞ്ഞു.

"അന്ന് നിന്നെ വിഷമിപ്പിച്ചതിന്."

ജോണിന്റെ നെഞ്ചിനുള്ളിൽ എന്തോ ഒന്ന് പിടഞ്ഞു.

അവൻ പതുക്കെ അവളുടെ തോളിലൂടെ കൈയിട്ടു.

ഒരു നിമിഷം അവൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പിന്നെ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"അത് ഞാൻ എന്നേ മറന്നു, Ann."

അഞ്ജലി തലയാട്ടി.

"പക്ഷേ ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല."

ജോൺ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലി കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ അവനെ നോക്കി നിന്നു.

അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ ആ ചെറിയ വേദന അവൾ ആദ്യമായി വ്യക്തമായി കണ്ടു.

ആ നിമിഷം അവൾക്ക് ജോണിനോട് നന്ദി തോന്നിയോ...

സങ്കടം തോന്നിയോ...

അതോ മറ്റെന്തെങ്കിലും തോന്നിയോ...

അവൾക്ക് തന്നെ ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഒരു കാര്യം മാത്രം ഉറപ്പായിരുന്നു.

ഈ രാത്രി താൻ ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നില്ല.

അവൾ തിരിഞ്ഞു വന്ന് അവനെ പതിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

ഈ തവണ ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല.

അവനെ മനസ്സിലാക്കിയെന്ന് പറയാൻ....

ജോണിന്റെ കൈകൾ അവളുടെ തോളിലൂടെ പതുക്കെ ചുറ്റി അവളെ അവനോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു. കടലിൽ നിന്നുള്ള തണുത്ത കാറ്റ് വീശിയടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ആ കെട്ടിപ്പിടിത്തത്തിൽ അവർക്കിടയിൽ ഒരു പ്രത്യേക ചൂട് പടരാൻ തുടങ്ങി.

അവന്റെ ആ കനത്ത നെഞ്ചിലേക്ക് ഒരുങ്ങിനിന്ന ആ നിമിഷം... അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾക്ക് മുന്നിലൂടെ അവൾ അല്പം മുൻപ് കണ്ട ആ വിചിത്രമായ സ്വപ്നം ഒരു മിന്നൽ പോലെ കടന്നുപോയി!

സ്വപ്നത്തിൽ താൻ കണ്ട ആ ആജാനബാഹുവായ പുരുഷന്റെ പൗരുഷവും, അവന്റെ പരുക്കൻ സ്പർശനവും, കാമത്തിന്റെ ആ വന്യമായ ലഹരിയുമെല്ലാം ഇതാ ഇപ്പോൾ യാഥാർത്ഥ്യമായി തന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നു..

ആ ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് അവളുടെ ഉള്ളിലെ സകല സദാചാരബോധവും, രാജേഷിനോടുള്ള പതിവ്രതാ സങ്കല്പങ്ങളും പൂർണ്ണമായി ഉരുകിത്തീർന്നു. ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ ചൂട് അവളുടെ അടിവയറ്റിൽ ഒരു വലിയ കാട്ടുതീയായി പടർന്നു.

അവളിൽ വന്ന ആ പെട്ടെന്നുള്ള മാറ്റം ജോണും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൻ പതുക്കെ അവളുടെ മുഖം തന്റെ കൈകളിൽ എടുത്തു.

അഞ്ജലി ഇത്തവണ നോട്ടം മാറ്റിയില്ല. വിറയ്ക്കുന്ന, എന്നാൽ ഉള്ളിൽ കടുത്ത വാശിയും വന്യമായ കാമവും നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി.

ജോൺ പതുക്കെ തന്റെ മുഖം അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് അടുപ്പിച്ചു. അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ പതുക്കെ അടച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു വാക്കുപോലും പറയാതെ തന്റെ നിശബ്ദതയിലൂടെ അവന് പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങി.

അടുത്ത നിമിഷം, ജോണിന്റെ കറുത്ത പരുക്കൻ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ വിറയ്ക്കുന്ന ചുവന്ന ചുണ്ടുകളിലേക്ക് അമർന്നു.

ആദ്യം ഒരു നിമിഷം അഞ്ജലിയുടെ ശരീരം വലിഞ്ഞു മുറുകി. ഇതിനപ്പുറത്തേക്ക് പോയാൽ പിന്നെ ഒരു മടങ്ങിപ്പോക്കില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അവളുടെ ഉപബോധമനസ്സിൽ ഒരു ഭയമായി വന്നു.

അവൾ പതുക്കെ മുഖം ചെറുതായി ഒന്ന് വെട്ടിച്ച് അവന്റെ ചുംബനത്തിൽ നിന്നും നിസ്സഹായമായി മാറാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ ജോൺ അല്പം ബലത്തിൽ അവളെ അമർത്തി ചുംബിച്ചു....

ജോണിന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ നഗ്നമായ തോളുകളിലൂടെയും കഴുത്തിലൂടെയും വന്യമായി പടർന്നപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ അടിവയറ്റിൽ നിന്നും ഒരു കാട്ടുതീ ആളിപ്പടർന്നു.

അവൻ തന്റെ ഒരു വലിയ കനത്ത കൈപ്പത്തി പതുകെ മുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന്, അവളുടെ ആ നീല സിൽക്ക് ഡ്രസ്സിന്റെ നേർത്ത വള്ളി തോളിൽ നിന്നും താഴേക്ക് പതുകെ തള്ളിവിട്ടു.

വസ്ത്രത്തിന്റെ വശങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയപ്പോൾ, രാത്രിയുടെ തണുത്ത കാറ്റിലേക്ക് അവളുടെ കൊഴുത്തു വലിപ്പമുള്ള നാടൻ മാറിടങ്ങളിൽ ഒന്ന് പകുതിയോളം നഗ്നമായി പുറത്തുചാടി.

ഒരു അന്യപുരുഷന്റെ മുന്നിൽ തന്റെ ശരീരം ഇങ്ങനെ നഗ്നമാക്കപ്പെടുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവിൽ അവൾ വീണ്ടും നാണം കൊണ്ട് ഒന്നു പിടഞ്ഞു. അവൾ വിറയ്ക്കുന്ന കൈകൾ കൊണ്ട് അവളുടെ ആ നഗ്നത മറയ്ക്കാൻ നോക്കി.

"John... വേണ്ട... ആരെങ്കിലും വന്നാലോ നമുക്ക് ഇവിടെ നിർത്താം..."

അവൾ ശ്വാസമെടുക്കാൻ പോലും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ട് വളരെ ദയനീയമായി മന്ത്രിച്ചു. അവളുടെ ആ പരിഭ്രമം ജോണിന് മനസ്സിലായി. അവൻ അവളുടെ മൂലകളിൽ നിന്നും പതുകെ കൈകൾ പിൻവലിച്ചു.

പക്ഷേ അവളെ വിട്ടുകലാതെ അല്പം ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ട് അവൻ പതുകെ ചോദിച്ചു:

"ആൻ... നമുക്ക് ആ പൂളിന്റെ അപ്പുറത്തെ വശത്തേക്ക് പോയാലോ? അവിടെ അത്രയ്ക്ക് വെളിച്ചമില്ല..."

"നീയെന്താ ഈ പറയുന്നത് ജോൺ...? അത് ശെരിയാകില്ല വേണ്ട..."

അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു. അവളുടെ ഉള്ളിലെ നാടൻ പെണ്ണിന്റെ മടി അപ്പോഴും അവളെ പിന്നോട്ട് വലിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെനിന്ന് മാറി മറ്റൊരിടത്തേക്ക് പോയാൽ പിന്നെ തന്റെ നിയന്ത്രണം പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് അവൾ ഭയന്നു.

ജോൺ അവളുടെ ആ പരിഭ്രമം കണ്ട് ചെറുതായി ഒന്ന് ചിരിച്ചു. അവൻ വളരെ ശാന്തമായി, അവളെ ഒട്ടും നിർബന്ധിക്കാത്ത രീതിയിൽ പറഞ്ഞു:

"സാരമില്ല ആൻ... നിനക്ക് താൽപര്യമില്ലെങ്കിൽ ഒന്നും വേണ്ട പക്ഷേ ആ ഭാഗത്ത് നല്ല കാറ്റാണ്... നമ്മൾ അവിടെ നിന്നാൽ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ നമുക്കവരെ കാണാം പക്ഷേ അവർക്ക് കാണാൻ പറ്റില്ല... അവിടെയാകുമ്പോൾ നിനക്കും ധൈര്യമായിരിക്കാം."

അവന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് ശരിക്കും ഭയം തോന്നി....

"വേണ്ട ജോൺ, രാജ് റൂമിൽ എത്തുന്നതിനു മുൻപ് എനിക്കവിടെ എത്തണം അല്ലെങ്കിൽ അവൻ സംശയം തോന്നും... അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഇവിടെ വച്ച് നിർത്താം... ഞാൻ പൊയ്ക്കൊട്ടേ??..."

"പേടിക്കണ്ട ആൻ രാജേഷ് റൂമിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയാൽ അപ്പോ തന്നെ കാരനിൻ എനിക്ക് മെസ്സേജ് അയക്കും... ഞാൻ ബാറിൽ ആണെന്ന് ആണ് അവൾ വിചാരിച്ചിരുന്നത്..."

"അപ്പോ അതുകൊണ്ട് ആൻ നമുക്ക് അധികം സമയം ഇല്ല അല്ല സമയം കൂടി മാത്രമേ നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് ഉള്ളൂ... അത് നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത് പ്ലീസ്..."

അതുകേട്ട അവൾ പകുതി സമ്മതത്തോടെ തലയാട്ടി. അവർ പതുക്കെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല... ജോൺ അവളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു അവക്ക് മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റു...

ആ ഇരുണ്ട വശത്തേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. നടക്കുന്ന വഴിയിൽ ജോൺ അവളെ പുറകിലൂടെ കൈ ഇട്ട് അവളുടെ കൈയുടെ ഇടയിലൂടെ, ഡ്രസ്സിന്റെ മുകളിലൂടെ അവളുടെ മലയുടെ വശങ്ങളിലേക്ക് കൈകൾ പടർത്തുകയും ചെയ്തു.

അവന്റെ ആ പരുക്കൻ കൈകൾ തന്റെ മലകളുടെ വശങ്ങളിൽ തൊട്ടുകൊണ്ട് പതുക്കെ തഴുകിയപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ശ്വാസമൊന്ന് ഇടറി. പക്ഷേ അവൾ ഇത്തവണ അവനെ തള്ളിമാറ്റിയില്ല.

പൂളിന്റെ മറുഭാഗത്തുള്ള, ചെറിയ ഫൗണ്ടനും കനത്തു നിൽക്കുന്ന ബാംബു മരങ്ങളും ഉള്ള ആ മറവിലേക്ക് അവർ എത്തിച്ചേർന്നു. ആ മുളങ്കാടുകളുടെ നിഴൽ അവർക്ക് ചുറ്റും ഒരു സുരക്ഷിത കവചം തീർത്തു.

അവിടെയെത്തിയതും ജോൺ അവളെ തന്റെ ആ കനത്ത നെഞ്ചിലേക്ക് പതുക്കെ വലിച്ചടുപ്പിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് വളരെ താഴ്ന്ന, കനത്ത ശബ്ദത്തിൽ അവൻ പറഞ്ഞു:

"Ann... please... എനിക്ക് നിന്നെ ഭയങ്കര ആഗ്രഹമാണ്. ഇന്ന് ഈ രാത്രി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒരിക്കലും എനിക്ക് നിന്നെ ഇങ്ങനെ കിട്ടില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം.

ഇവിടെ ഇപ്പോൾ നമ്മൾ രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ സങ്കടങ്ങളും മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ ഇരുട്ടിൽ ആരും ഇതൊന്നും അറിയാൻ പോകുന്നില്ല ആൻ..."

ആ മുളകാടുകളുടെ കനത്ത നിഴലിലേക്ക് അവളെ ചേർത്തുനിർത്തുമ്പോഴും അഞ്ജലിയുടെ ഹൃദയം ഭ്രാന്തമായി മിടിക്കുകയായിരുന്നു. ആരും കാണില്ലെന്ന് ജോൺ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടും, ഒരു അന്യപുരുഷന്റെ ശാരീരിക വന്യതയ്ക്ക് മുന്നിൽ തന്റെ ശരീരം പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങാൻ പോവുകയാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് അവളിൽ കടുത്ത നാണമാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്.

ജോൺ പതുക്കെ അവളുടെ മുഖം തന്റെ കൈകളിൽ എടുത്ത് അവളുടെ വിറയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടുകളിലേക്ക് വീണ്ടും അമർന്നു.

ഇത്തവണ അവൾ തിരികെ ചുംബിച്ചെങ്കിലും, അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ നീല സിൽക്ക് ഡ്രസ്സിന്റെ നേർത്ത വളളികളിലേക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ അറിയാതെ ഒന്നു പിടഞ്ഞു.

അവൻ വളരെ പതുക്കെ ആ നേർത്ത വളളികൾ അവളുടെ തോളുകളിൽ നിന്നും താഴേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. വസ്ത്രം പതുക്കെ തെന്നിമാറി അവളുടെ കൊഴുത്തു വലിപ്പമുള്ള മാറിടങ്ങൾ ആ രാത്രിയുടെ തണുത്ത കാറ്റിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി നഗ്നമായി പുറത്തുചാടിയ നിമിഷം, അഞ്ജലി നാണം താങ്ങാനാവാതെ കണ്ണുകൾ മൂറുകെ അടച്ചു.

അവൾ പെട്ടെന്ന് തന്റെ ഇരു കൈകളും നെഞ്ചിന് കുറുകെ വെച്ച് ആ നഗ്നത മറയ്ക്കാൻ നോക്കി, മുഖം ജോണിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് പൂഴ്ത്തി ഒളിപ്പിച്ചു.

സ്വന്തം ഭർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ പോലും നാണത്തിന്റെ ഭാരം മാറിയത് കുറച്ചു കാലം മുൻപാണ് അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആ പ്രവൃത്തി അവളെ അത്രമേൽ നാണിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു.

പക്ഷേ ജോൺ അവളുടെ ആ നാണത്തെ വളരെ വശ്യമായിത്തന്നെയാണ് നേരിട്ടത്. അവൻ ബലം പ്രയോഗിക്കാതെ, അവളുടെ കൈത്തണ്ടകളിൽ മൃദുവായി പിടിച്ച് ആ കൈകൾ പതുക്കെ വശങ്ങളിലേക്ക് മാറ്റി.

എന്നിട്ട് അവളുടെ നഗ്നമായ അല്പം ഇടിഞ്ഞ മാറിടങ്ങളിലേക്ക് തന്റെ കനത്ത കൈവെള്ള അമർത്തി വളരെ പതുക്കെ ഉടച്ചു തിരുമ്മാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ വിരലുകൾ അവളുടെ മുലക്കണ്ണുകളിൽ തൊട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലി നാണം കൊണ്ടും സുഖം കൊണ്ടും ഒരു കനത്ത ഞരക്കത്തോടെ തല പുറകിലേക്ക് ചരിച്ചു.

അവളുടെ ആ വിറയൽ കണ്ടപ്പോൾ ജോണിന്റെ ഉള്ളിലെ ലഹരി കൂടി. അവൻ പതുക്കെ കുനിഞ്ഞ് അവളുടെ ആ വെളുത്ത മുലകളിലേക്ക് തന്റെ ചുണ്ടുകൾ അമർത്തി.

അവൻ വളരെ പതുക്കെ, എന്നാൽ കടുത്ത തീവ്രതയോടെ അവളുടെ മുലക്കണ്ണുകൾ വായിലാക്കി നനച്ചു വലിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലി സുഖത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ ജോണിന്റെ തോളുകളിൽ തന്റെ നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അവനിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി ഒട്ടിനിന്നു.

അവൻ മറുകെ കൊണ്ട് അവളുടെ ആ സിൽക്ക് ഡ്രസ്സ് അരക്കെട്ടിന് മുകളിലേക്ക് പതുക്കെ ചുരുട്ടിയെടുത്തു. വസ്ത്രത്തിന്റെ ആ ഉയർന്ന കീറലിലൂടെ അവളുടെ തടിച്ച വെളുത്ത തുടകളും അടിവയറും പൂർണ്ണമായി നഗ്നമായി നിന്നു.

മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ തന്റെ ശരീരം ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണമായി തുറക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി വീണ്ടും നാണം കൊണ്ട് വിറച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു കൈകൾ കൊണ്ടും ജോണിന്റെ വീതിയേറിയ തോളുകളിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു.

ഫൗണ്ടറിൽ നിന്നും വെള്ളം വീഴുന്നതിന്റെ നേർത്ത ശബ്ദം..... ബാംബുകൾക്കിടയിലൂടെ കാറ്റ് അവളുടെ മുലകളിൽ നേരിട്ട് പതിച്ചു.... അവൻ നൈറ്റ് ഗൗണിന്റെ അടിയിലൂടെ അവളുടെ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന പാന്റീസിന് മുകളിലേക്ക് കൈപ്പത്തി അമർത്തി.

ആ സ്പർശനം അറിഞ്ഞതും അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് ഞെട്ടി ഒന്നു പിടഞ്ഞു. അവൾ വേഗത്തിൽ അവന്റെ ആ വലിയ കൈകളിൽ പിടിച്ച് അത് തടയാൻ ശ്രമിച്ചു...

ഒരിക്കലും അത് അരുത് എന്നതല്ല പക്ഷേ നാണത്തിൽ നിറഞ്ഞ പ്രതിഷേധം മാത്രമായിരുന്നു....

പക്ഷേ ജോൺ ഒട്ടും ബലം പ്രയോഗിച്ചില്ല. അവൻ അവളുടെ കൈകളെ തളളിമാറ്റാതെ, അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി വീണ്ടും താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ യാചിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"മതി ജോൺ പ്ലീസ് ഒത്ത തുടർന്നാൽ ശെരിയാകില്ല പ്ലീസ്...."

"പ്ലീസ് ആൻ... എനിക്ക് അവിടെ ഒന്നു തൊട്ടാൽ മാത്രം മതി, വേറെ ഒന്നും വേണ്ട... പ്ലീസ് എന്നെ ഇങ്ങനെ പാതിവഴിയിൽ നിർത്തി തളർത്തരുത്..."

ജോൺ ഒട്ടും തിടുക്കം കൂട്ടാതെ വളരെ ശാന്തമായി അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞ ആ കടുത്ത യാചനയും, അതേസമയം അവളുടെ മൂലക്കണ്ണുകളിൽ അവന്റെ വിരലുകൾ തീർത്ത ആ കടുത്ത ലഹരിയും അഞ്ജലിയെ പൂർണ്ണമായി മയക്കിക്കളഞ്ഞു..

ആ യാചനയ്ക്ക് മുന്നിൽ കടുത്ത മടിയോടെയാണെങ്കിലും അവൾ തന്റെ കാലുകളിലെ ആ കടുത്ത ബലം പതുകെ അയച്ചു കൊടുത്തു... അവൾ തന്റെ തുടകൾ ചെറുതായി വിടർത്തി.

അവൾ കാലിലെ ബലം വിട്ടതോടെ ജോൺ വളരെ പതുകെ അവളുടെ പാന്റീസിന് മുകളിലൂടെ അവളുടെ ആ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന പൂറ്റിലേക്ക് വിരലുകൾ അമർത്തി തിരുമ്മാൻ തുടങ്ങി.

വിദേശിയായ അവന്റെ കൈകളുടെ ആ കടുത്ത പരുക്കൻ സ്പർശനം തന്നെ സുഖത്തിൽ അഞ്ജലി അപ്പാടെ ഉരുകിപ്പോവുകയായിരുന്നു. അവൾ പോലും അറിയാതെ അവളുടെ ശരീരം ആ വന്യമായ സ്പർശനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പൂർണ്ണമായി തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

പാന്റീസിനുള്ളിൽ നിന്നും ഒലിച്ചിറങ്ങിയ കാമവെള്ളം അവളുടെ തുടകളെ നനച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവൻ വളരെ മൃദുവായി അവളുടെ പാന്റീസ് ഒരു വശത്തേക്ക് അല്പം മാറ്റി അവളുടെ ആ നനവാർന്ന ഭാഗത്തേക്ക് തന്റെ വലിയ വിരലുകൾ ചലിപ്പിച്ചു!

ആ കടുത്ത പരുക്കൻ സ്പർശനം തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഏറ്റവും രഹസ്യമായ ഭാഗത്ത് നേരിട്ട് പതിഞ്ഞതും അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് ഞെട്ടി ഒന്നു പിടഞ്ഞു.

അവൾ വേഗത്തിൽ കണ്ണുകൾ തുറന്ന് ജോണിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നേരിട്ട് നോക്കി. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ കടുത്ത പരിഭ്രാന്തി ഉണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ, ആ നിമിഷം ജോൺ അവളെ തിരിച്ചു നോക്കിയത് കടുത്തൊരു യാചനയോടെയായിരുന്നു. അവന്റെ ആ വലിയ കറുത്ത കണ്ണുകളിൽ കാമഭ്രാന്തിനൊപ്പം ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെയുള്ള കെഞ്ചൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ആ കണ്ണുകളിലെ കാന്തശക്തിക്ക് മുന്നിൽ അഞ്ജലിയുടെ നാവും പ്രതിരോധവും ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് തളർന്നുപോയി. അവൾ അവനെ തള്ളിമാറ്റാൻ ആഞ്ഞ കൈകൾ പതുകെ അയഞ്ഞു.

ജോൺ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് തന്റെ മുഖം ഒന്നുകൂടി അടുപ്പിച്ചു, അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ തന്റെ ചുടുശ്വാസം അടിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ തന്റെ അന്തിമ ആഗ്രഹം മന്ത്രിച്ചു...

ഐ ലവ് യു ആൻ....

വെറും കാമം മാത്രമല്ല.. അതിലുപരി ജോണിന് തന്നോട് ഇഷ്ടവും കൂടി ഉണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് ഉള്ളിൽ ഒരു വല്ലാത്ത സന്തോഷം തോന്നി..

ഒരു വിദേശി പുരുഷൻ തന്റെ മുന്നിൽ ഇത്രമാത്രം ഉരുകിത്തീരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിലെ സ്ത്രീസഹജമായ അഹങ്കാരം പൂർണ്ണമായി ഉണർന്നു. അവൾ അറിയാതെ തന്നെ അവളുടെ കാലുകളിലെ ആ കടുത്ത ബലം പൂർണ്ണമായി അയഞ്ഞു കൊടുത്തു...

അവൾ തന്റെ തുടകൾ ഇരുവശത്തേക്കും ചെറുതായി വിടർത്തിക്കൊടുത്തു.

അത് കണ്ടതും ഒട്ടും സമയം കളയാതെ അവളുടെ പാന്റീസ് പതുകെ താഴേക്ക് ഊരി മാറ്റി. രാത്രിയിലെ തണുത്ത കാറ്റേറ്റ് അഞ്ജലിയുടെ നനവാർന്ന പൂറ് ആ മൺവെളിച്ചത്തിൽ പൂർണ്ണമായി തുറക്കപ്പെട്ടു.

അവൾ അടുത്തതായി അവൻ എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഓർത്ത് ശ്വാസമടക്കി നിന്ന കൃത്യം നിമിഷത്തിൽ, ജോൺ ആ ബാംബു മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിലേക്ക് പതുകെ മുട്ടുകുത്തി ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ ആ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന പൂറ്റിലേക്ക് തന്റെ മുഖം അടുപ്പിച്ചു.

തൊട്ടടുത്ത നിമിഷം, ജോൺ തന്റെ വലിയ ചുടുള്ള നാവ് പുറത്തെടുത്ത് അവളുടെ പൂറ്റിലേക്ക് ആഴ്ത്തിയിറക്കി വന്യമായി നക്കാൻ തുടങ്ങി!

"ആഹ്... ഉം... ജോൺ... അമ്മേ..." അഞ്ജലിക്ക് നിയന്ത്രണം പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു. അവൾ ആ ബാംബു മരങ്ങളിൽ നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് തന്റെ ഇടുപ്പ് മുന്നോട്ട് തള്ളി ഒരൊറ്റ കിടപ്പായിരുന്നു.

ജോൺ പതുകെ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. അവൻ അഞ്ജലിയുടെ വിയർത്തു കുളിച്ച മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ കടുത്ത കാമച്ചൂടിൽ മയങ്ങി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ജോൺ അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ പതുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി നോക്കി വശ്യമായ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു

"ആൻ... നിനക്ക്... നിനക്ക് എന്റെ കുണ്ണ എത്രത്തോളം വലുതാണെന്ന് കാണാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ...?"

ആ ചോദ്യം കേട്ടതും അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം ഞെട്ടി. അന്ന് പാർട്ടി ഹാളിൽ വച്ച് ജോൺ അവന്റെ കുണ്ണ കുണ്ടിയിൽ മുട്ടിച്ചപ്പോഴേ അവൾക്ക് ഏകദേശ രൂപം കിട്ടിയിരുന്നു....

എന്നാലും വലിയ വിദേശി പൗരുഷം ഒന്നു കാണാനുള്ള കടുത്ത ജിജ്ഞാസ അവളുടെ ഉള്ളിൽ ജ്വലിച്ചുയർന്നു. പക്ഷേ, അവളുടെ നാടൻ സദാചാരബോധം പുറമേക്ക് അതിനെ എതിർത്തു. അവൾ വേഗം മുഖം തിരിച്ചു.

"ഇല്ല... ഇല്ല ജോൺ... എനിക്ക് കാരണമേ! പ്ലീസ്," അവൾ ശ്വാസം മുട്ടുന്ന ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ, അഞ്ജലി 'ഇല്ല' എന്ന് ചുണ്ടുകൾ കൊണ്ട് പറഞ്ഞെങ്കിലും, അവളുടെ ആ കടുത്ത ശ്വാസഗതിയിൽ നിന്നും വിടർന്ന കണ്ണുകളിൽ നിന്നും അവളുടെ ഉള്ളിലെ ആ കടുത്ത ആഗ്രഹം വായിച്ചെടുക്കാൻ ജോണിന് ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവൾ നാവുകൊണ്ട് വേണ്ടെന്ന് പറയുമ്പോഴും ആ കണ്ണുകൾ തന്റെ പുരുഷത്വത്തിന് വേണ്ടി ദാഹിക്കുകയാണെന്ന് ജോൺ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൻ തന്റെ കൗശലച്ചിരിയോടെ പാന്റിന്റെ സിപ്പിലേക്ക് കൈകൾ കൊണ്ടുപോയി.

അവൻ പതുകെ സിപ്പ് താഴേക്ക് വലിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും അഞ്ചലി പരിഭ്രാന്തിയോടെ പുറകോട്ട് മാറാൻ നോക്കി.

"വേണ്ട ജോൺ... വേണ്ട വേണ്ട... പ്ലീസ്...എനിക്ക് കാണേണ്ട എന്ന് പറയുമ്പോഴും അവളുടെ കണ്ണുകൾ അറിയാതെ തന്നെ ജോണിന്റെ പാൻ്റിന്റെ സിപ്പിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങുകയായിരുന്നു.

ജോൺ തന്റെ പാൻ്റിന്റെ സിപ്പ് പൂർണ്ണമായി താഴ്ത്തി, ആ മലപോലെയുള്ള കനത്ത ആനക്കുണ്ണ പുറത്തേക്ക് എടുത്തു! ആ മങ്ങിയ നീല വെളിച്ചത്തിലും ആ കുണ്ണ കണ്ട് അഞ്ചലിയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു, വായ അത്ഭുതം കൊണ്ടും ഭയം കൊണ്ടും തനിയെ തുറന്നുപോയി!

രാജേഷ്വേദൻ കാണിച്ച സിനിമയിലെ നായകനേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് തടിച്ചതും കറുത്തതുമായ ഒന്നായിരുന്നു അത്. അവളുടെ തൊണ്ട പൂർണ്ണമായി വരണ്ടുപോയി, ഒരൊറ്റ വാക്ക് പോലും സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം അവൾ നിശ്ചലയായി.

ജോൺ അവളുടെ ആ തളർന്ന നിൽപ്പ് കണ്ട് ഒരു നിഗൂഢമായ പുഞ്ചിരിയോടെ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ഒന്നുകൂടി അടുത്തു. അവൻ അവളുടെ വിറയ്ക്കുന്ന വലതുകൈ പതുകെ എടുത്തു.

"ഭയപ്പെടേണ്ട ആൻ... നീ ഇതൊന്ന് തൊട്ടു നോക്കൂ... ജസ്റ്റ് ഫീൽ ഇറ്റ്..."

ജോൺ താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ അവളുടെ കாதോരും മന്ത്രിച്ചു. അഞ്ചലിയുടെ മനസ്സ് വലിഞ്ഞു മുറുകി. ഒരു മലയാളി നായർ കൂട്ടി ഇതാ ഒരു അമേരിക്കൻ നീഗ്രോയുടെ പീരങ്കി പോലെ നിൽക്കുന്ന കുണ്ണയിൽ തൊടാൻ പോകുന്നു...

അവസാനമായി ഒന്നു പിടഞ്ഞെങ്കിലും, അവളുടെ വിരലുകൾ ആ വലിയ സാധനത്തിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അടിവയറ്റിൽ നിന്നും ഒരു കടുത്ത മിന്നൽ പാഞ്ഞുപോയി.

അവൾ പതുകെ കണ്ണുകൾ പൂട്ടി... തന്റെ കൈകൾ പിൻവലിക്കാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചതേയില്ല.

ജോൺ അവളുടെ മൃദുവായ കൈപ്പത്തി ആ കറുത്തു തടിച്ച പരുക്കൻ സാധനത്തിന് മുകളിലേക്ക് പതുകെ അമർത്തിവെച്ചു!

"ആഹ്...!"

അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ നിന്നും സുഖം കലർന്ന ഒരു നേർത്ത മൂളൽ പുറത്തേക്ക് വന്നു. ആദ്യത്തെ സ്പർശനത്തിൽത്തന്നെ അതിന്റെ കടുത്ത ചൂടും, പുറത്തേക്ക് തള്ളിനിൽക്കുന്ന കനത്ത ഞരമ്പുകളും അവളുടെ കൈപ്പത്തിക്കുള്ളിൽ തുടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

തന്റെ ഭർത്താവിന്റേതിനേക്കാൾ ഇരട്ടി വലിപ്പമുള്ള ആ വിദേശി പൗരൂഷം, സ്വന്തം കയ്യിലൊതുങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിലെ സ്ത്രീസഹജമായ കാമഭ്രാന്ത് അതിന്റെ പരകോടിയിലെത്തി. അവൾ പതുകെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

മടിയോടെയാണെങ്കിലും, അവൾ തന്റെ വിരലുകൾ കൊണ്ട് ആ വലിയ സാധനത്തെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ ചെറിയ കൈക്കുള്ളിൽ അത് പൂർണ്ണമായി ഒതുങ്ങുന്നുപോലുമില്ലായിരുന്നു! അവൾ പതുകെ തന്റെ കൈകൾ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും ചലിപ്പിച്ച് അതിനെ തടവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ജോൺ സുഖം കൊണ്ട് കണ്ണുകൾ പൂട്ടി തല പുറകോട്ട് ചരിച്ചു.

"ഓഹ്... ആൻ... യു ആർ സോ ഹോട്ട്..."

കനത്ത ശബ്ദത്തിൽ മുളി.

ജോൺ അവളെ പിടിച്ച് അവിടെ ഫൗണ്ടൻ ന്റെ താഴേക്ക് ഇരുത്തിയ ശേഷം അവളുടെ മുഖത്തിന് നേരെ അവൻ അത് കറുത്ത പെരുമ്പാമ്പിനെ കൊണ്ട് വന്നു... അവന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലായ അഞ്ജലി പറഞ്ഞു...

"പ്ലീസ് ജോൺ എനിക്ക് പറ്റില്ല.... "

സ്വന്തം ഭർത്താവിന്റെ കുണ്ണ പോലും കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പേ ആണ് ആദ്യമായി ഊമ്പിയത്... പക്ഷേ അവൾക്ക് ആദ്യത്തെ അത്ര മടി ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും അവൾ പറ്റില്ല എന്ന് തന്നെ ഉറച്ചു നിന്നു....

അവൻ നിർബന്ധിച്ചില്ല...

"ആൻ നിനക്കിഷ്ടമില്ലാത്തത് ഒന്നും ഇന്ന് ഇവിടെ നടക്കില്ല...."

അവൻ മെല്ലെ അഞ്ജലിയുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ച് അവളെ മുകളിലേക്ക് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. അവൻ അവളുടെ വിയർത്തു കുളിച്ച മുഖത്തേക്ക് നോക്കി,

ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് അവളുടെ ചുണ്ടുകളെ തന്റെ വായയ്ക്കുള്ളിലാക്കി വന്യമായി ചപ്പി വലിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ആ കടുത്ത ചുംബനത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ പൂട്ടി അവനിലേക്ക് വീണ്ടും അലിഞ്ഞു ചേർന്നു. തങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ലാളനകൾ ഇനിയും ഇങ്ങനെ തുടരുമെന്നാണ് അവൾ കരുതിയത്.

പക്ഷേ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജോൺ പെട്ടെന്ന് അവളെ ചുവരിലേക്ക് തിരിച്ചുനിർത്തി. അവൻ അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ രണ്ടു കൈകൾ കൊണ്ടും മുറുക്കപ്പെട്ടിട്ടു, എന്നിട്ട് അവളുടെ തോളിലേക്ക് തന്റെ കനത്ത കൈകൾ വെച്ച് താഴേക്ക് അല്പം ഭാരം കൊടുത്തു.

അതോടെ അഞ്ജലിക്ക് ആ കല്ലുചുവരിലേക്ക് കൈകൾ കുത്തി അല്പം മുന്നോട്ട് കുനിയേണ്ടി വന്നു.

അവൾ ആ നിൽപ്പിൽ ശ്വാസമടക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ, ജോൺ പുറകിലൂടെ അവളുടെ ആ നീല നിറത്തിലുള്ള നൈറ്റ് ഡ്രസ്സ് ഒരൊറ്റ വലിക്ക് മുകളിലേക്ക് പൊക്കി അരയ്ക്കൊപ്പം ചുരുട്ടിവെച്ചു!

രാത്രിയിലെ തണുത്ത കാറ്റ് അവളുടെ നഗ്നമായ നിതംബങ്ങളിലും തുടകളിലും വന്ന് അടിച്ച ആ കൃത്യ നിമിഷത്തിലാണ്... അഞ്ജലിക്ക് കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പ് മനസ്സിലായത്!

ജോണിന്റെ അടുത്ത നീക്കം വെറുമൊരു ചുംബനമല്ല, പകരം അവന്റെ ആ മലപോലെയുള്ള കനത്ത കുണ്ണ തന്റെ ഇടുങ്ങിയ പൂറ്റിലേക്ക് കയറ്റാൻ പോവുകയാണെന്ന കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യം അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു!

ആ ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിലെ ലഹരിയെല്ലാം ഇല്ലാതായി. അവളുടെ ഉള്ളിൽ കടുത്തൊരു മാനസിക സംഘർഷം ഉടലെടുത്തു! നാട്ടിൻപുറത്തെ സദാചാര സാഹചര്യങ്ങളിൽ വളർന്ന, ഭർത്താവിനെ മാത്രം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള തന്റെ ശരീരം ഇതാ മറ്റൊരു വിദേശി പുരുഷന് മുന്നിൽ പൂർണ്ണമായി തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതിനപ്പുറത്തേക്ക് ഒരു പടി കടന്നാൽ താൻ രാജേഷ്ടന്റെ മാത്രം അഞ്ജലി അല്ലാതെയാകും, താനൊരു പരസ്ത്രീയായി മാറുമെന്ന കടുത്ത ചിന്ത അവളുടെ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ ഭയപ്പെടുത്തി.

അതിനെല്ലാം പുറമെ രാജേഷ്വേദൻറെ കുണ്ണയുടെ നേരെ ഇരട്ടി വലിപ്പവും നീളവും ഉള്ള ഈ കുണ്ണ കയറിയാൽ തന്നെ തന്റെ പൂർ കീറി പോകുമെന്ന് അവൾക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു....

അവൾ പെട്ടെന്ന് തിരിഞ്ഞു... അവന്റെ ബെഞ്ചിൽ കൈ വച്ച് കൊണ്ട് കെഞ്ചി...

"വേണ്ടാ... പ്ലീസ് ജോൺ... എനിക്ക് കഴിയില്ല..."

അഞ്ജലി ചുവരിലേക്ക് ചാരിനിന്ന് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കുതറാൻ നോക്കി. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണീർ തുള്ളികൾ പുറത്തേക്ക് ചാടി.

അവളുടെ ആ കടുത്ത മാനസിക സംഘർഷവും കരച്ചിലും കണ്ടിട്ടും ജോൺ ഒട്ടും പിന്മാറിയില്ല പിന്മാറിയാൽ അവനുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടത്തെ കുറിച്ച് അവൻ വളരെയധികം ബോധവനായിരുന്നു..., അവൻ തന്റെ കനത്ത ശരീരം അവളുടെ

"ആൻ .. നമ്മൾ ഇത്രദൂരം വന്നില്ലേ... എനിക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഓർത്തിരിക്കാൻ ഒരു നല്ല നിമിഷം തന്നുകൂടെ???"

"പക്ഷേ....."

"ഇത്...."

"നീ വലിപ്പത്തെ കുറിച്ച് ഓർത്ത് പോകണ്ട... നിന്റെ ശരീരം ഇവനെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണ്...."

അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല... വീണ്ടും അവൻ അഞ്ജലിയെ തിരിച്ചു കുനിച്ചു നിറുത്തി..

അവളുടെ പൂർ പുറകിലേക്ക് തള്ളി വന്നു... അവൻ അവളുടെ മേലേക്ക് ചേർന്നു നിന്നുകൊണ്ട് ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു...

"ആൻ... റിലാക്സ്... "

അപ്പോഴേക്കും അവന്റെ കമ്പി കുണ്ണ അവളുടെ പൂറിന്റെ കവാടത്തിൽ മുത്തമിട്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്നു...

കണ്ണുകൾ മറുക്കെ പൂട്ടി ചുവരിലേക്ക് നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് തന്റെ ഇടുപ്പ് പതുക്കെ പുറകോട്ട് തള്ളി നൽകി. അത് അവളുടെ അന്തിമമായ സമ്മതമായിരുന്നു!

അവൾ പതുക്കെ വഴിമാറിയെന്ന് മനസ്സിലായതോടെ ജോൺ ഒട്ടും സമയം കളഞ്ഞില്ല. അവൻ അവളുടെ നടുവിൽ ഒരുക്കെ അമർത്തിപ്പിടിച്ച്, തന്റെ കറുത്ത കുണ്ണ പിടിച്ചു അവളുടെ പൂരിലേക്ക് 2 തവണ ഉറച്ചു അതിനു ശേഷം കൃത്യമായി പ്ലേസ് ചെയ്തു....

ഇടുപ്പ് അല്പം ബലം കൊടുത്ത് മുന്നോട്ട് തള്ളി. ആ വലിയ സാധനത്തിന്റെ അഗ്രം അഞ്ജലിയുടെ ഇടുങ്ങിയ പൂരിതളുകളെ ഇരുവശത്തേക്കും വകഞ്ഞുമാറ്റി ഉള്ളിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങി.

വിദേശിയായ അവന്റെ ആ വലിപ്പം താങ്ങാൻ കഴിയാതെ അഞ്ജലിയുടെ പൂരിന്റെ ചുവരുകൾ കടുത്ത രീതിയിൽ വലിഞ്ഞുമുറുകി.

അഞ്ജലി കല്ലുചുവരിലേക്ക് കൈകൾ കുത്തി ശ്വാസമടക്കി നിന്ന ആ നിമിഷം, ജോൺ അവളുടെ നടുവിൽ തന്റെ കനത്ത കൈപ്പത്തി അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഈ തായ്‌ലൻഡ് യാത്രയിൽ വെച്ച് രാജേഷ് അവളെ കളിച്ചപ്പോൾ പോലും, അവന്റെ സാധാരണ വലിപ്പമുള്ള കുണ്ണ ഇറുകിപ്പിടിച്ചാണ് അവളുടെ ആ ഇടുങ്ങിയ പൂരിലേക്ക് കയറിയിരുന്നത്.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കുണ്ണയുടെ കൃത്യം ഇരട്ടി നീളവും വണ്ണവുമുള്ള ആ വിദേശി പൗരുഷമാണ് അവളുടെ യോനീദ്വാരത്തിന്റെ വക്കിൽ മുട്ടി നിൽക്കുന്നത്.

ജോൺ തന്റെ ഇടുപ്പ് പതുക്കെ മുന്നോട്ട് തള്ളി. ആ കറുത്തു തടിച്ച ആനക്കുണ്ണയുടെ കനത്ത ചുവന്ന മൊട്ട് അഞ്ജലിയുടെ ഇടുങ്ങിയ നാടൻ പൂരിതളുകളെ ഇരുവശത്തേക്കും ബലമായി വകഞ്ഞുമാറ്റി ഉള്ളിലേക്ക് അല്പാല്പമായി അണഞ്ഞു കയറാൻ തുടങ്ങി.

രാജേഷിന്റെ നേർത്ത സ്പർശനം മാത്രം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള അവളുടെ പൂരിന്റെ ചുവരുകൾ, ജോണിന്റെ ആ വന്യമായ വണ്ണത്തിനു മുന്നിൽ ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് വിങ്ങി വിറച്ചു, വലിഞ്ഞുമുറുകി.

"ആഹ്ഹ്... ജോൺ... പ്ലീസ്... ചത്തുപോവും... വേണ്ടോ...!"

അഞ്ജലി വേദന കൊണ്ട് കല്ലുചുവരിലേക്ക് മുഖമമർത്തി പിടഞ്ഞു.

അവളുടെ പൂറിന്റെ ഉൾച്ചുവരുകളെല്ലാം ആ കനത്ത വലിപ്പം താങ്ങാനാവാതെ വലിഞ്ഞു കീറുന്നതുപോലെ അവൾക്ക് തോന്നി. കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ രാജേഷ് കയറിയപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ടതിനേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് കടുത്ത അമർച്ചയും വന്യമായ ചൂടുമാണ് അവളുടെ അടിവയറ്റിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറിയത്.

പാതിയിലധികം ഉള്ളിലേക്ക് കയറിയപ്പോഴേക്കും അഞ്ജലിയുടെ പൂറിന്റെ ഇടുക്കം കാരണം ജോണിന്റെ ആ വലിയ സാധനം മുന്നോട്ട് നീങ്ങാനാവാതെ ഒന്നു തടഞ്ഞു നിന്നു.

അത്രമാത്രം ഇറുകിയതായിരുന്നു അവളുടെ മാറിടങ്ങൾ പോലെ തന്നെ ആ നാടൻ പൂറും.

ജോൺ ഒന്നു നിർത്തി, മെല്ലെ അടിച്ചു തുടങ്ങി അവൻ അവൾക്ക് വേദന മേള മാറി സുഖം വരാൻ തുടങ്ങി ഇപ്പോഴും ജോണിന്റെ കുണ്ഡലയുടെ പകുതി പുറത്താണ്....

അവളുടെ തുടുത്ത രണ്ടു നിതംബങ്ങളിലും തന്റെ വലിയ കൈകൾ കൊണ്ട് മറുക്കെ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. എന്നിട്ട്, തന്റെ സർവ്വശക്തിയുമെടുത്ത് ഇടുപ്പ് മുന്നോട്ട് ആട്ടി ഒരൊറ്റ കനത്ത കുതിച്ചു കയറ്റമായിരുന്നു!

"ഹാഹ്... അമ്മേ....!!" അഞ്ജലിയുടെ തൊണ്ടയിൽ നിന്നും കടുത്തൊരു നിലവിളി ഉയർന്നു പാറി. രാജേഷിന്റെ കുണ്ഡലയ്ക്ക് ഒരിക്കലും എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയാതിരുന്ന, അവളുടെ പൂറിന്റെ ഏറ്റവും ആഴത്തിലുള്ള ആ രഹസ്യ ഭിത്തിയിലേക്ക് ജോണിന്റെ ആ നീളമുള്ള കുണ്ഡലയുടെ അഗ്രം വന്ന് കഠിനമായി ഇടിച്ചു തകർത്തു!

ഒരൊറ്റ ആഞ്ഞടിക്കലിൽ ജോണിന്റെ കനത്ത കുണ്ഡല അതിന്റെ ചുവടുവരെ, ആ മദനരോമങ്ങൾ അവളുടെ പൂരിതളുകളിൽ മുട്ടുന്നതുവരെ പൂർണ്ണമായി ഉള്ളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി. അത്രയും വലിയൊരു പൗരുഷം ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് തുളച്ചുകയറിയ ആ കടുത്ത ആഘാതത്തിൽ അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണീർ തുളളികൾ

ചുവരിലേക്ക് തെറിച്ചുവീണു. അവളുടെ ശ്വാസം ഒരൊറ്റ നിമിഷത്തേക്ക് നിലച്ചുപോയി.

പക്ഷേ, ആ കടുത്ത വേദന നീണ്ടുനിന്നത് ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ജോണിന്റെ ആ വലിയ സാധനം അവളുടെ പുറിലെ പ്രകൃതിദത്തമായ കാമവെള്ളത്തിൽ കുതിർന്ന് പതുകെ മുന്നോട്ടും പുറകോട്ടും ചലിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ, വലിഞ്ഞു മുറുകിയ അവളുടെ യോനീചുവരുകൾ ആ വണ്ണത്തോട് പതുകെ പൊരുത്തപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

വേദന അപ്പാടെ മാറി, രാജേഷിൽ നിന്നും ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത കടുത്തൊരു മാന്ത്രിക ലഹരി അവളുടെ നട്ടെല്ലിലൂടെ ഇറച്ചുകയറി.

ജോൺ തന്റെ ഇടുപ്പ് വന്യമായ വേഗതയിൽ പുറകോട്ട് വലിച്ച് വീണ്ടും വീണ്ടും ആഞ്ഞടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഓരോ പ്രഹരത്തിലും ജോണിന്റെ കനത്ത അടിവയർ അഞ്ജലിയുടെ വലിയ നിതംബങ്ങളിൽ വന്ന് അടിക്കുന്ന ശബ്ദം ആ ബാബു കാട്ടിൽ മുഴങ്ങിപ്പൊന്തി.

അഞ്ജലി ആ സുഖം താങ്ങാൻ കഴിയാതെ ചുവരിലേക്ക് നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തി, ജോണിന്റെ ഓരോ അടികൾക്കും അനുസരിച്ച് തന്റെ വലിയ നിതംബങ്ങൾ പുറകോട്ട് തള്ളി നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു...

ചുവരിലേക്ക് അമർന്നുനിന്നുള്ള ആ കടുത്ത പ്രഹരങ്ങൾക്കിടയിൽ ജോൺ പെട്ടെന്ന് തന്റെ രീതി മാറ്റി.

ജോൺ പെട്ടെന്ന് അഞ്ജലിയെ ചുവരിൽ നിന്നും മുന്നോട്ട് മാറ്റി നിർത്തി. അവൻ ഒട്ടും തിടുക്കം കൂട്ടാതെ, അവളുടെ നീല നൈറ്റ് ഡ്രസ്സ് പൂർണ്ണമായി അവളുടെ നെഞ്ചിന് മുകളിലേക്ക് ചുരുട്ടിവെച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം, അവൻ തന്റെ ശക്തമായ ഇരു കൈകളും അവളുടെ തുടകൾക്കിടയിലൂടെയും അരക്കെട്ടിലൂടെയും ആഴ്ത്തിറക്കി, അവളെ ഒരൊറ്റ വലിക്ക് വായുവിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി ഉയർത്തി!

അഞ്ജലിയുടെ കൈകളും തുടകളും ഒരുമിച്ച് ചേർത്തുപിടിച്ച്, അവളുടെ ശരീരം മുഴുവൻ വായുവിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ട്, അവളുടെ നനവാർന്ന പൂറ് മാത്രം താഴേക്ക് കൃത്യമായി വരുന്ന രീതിയിലാണ് അവൻ അവളെ തന്റെ കൈ കരുത്തിൽ എയറിൽ നിർത്തിയത്.

നിലത്തുനിന്നും പൂർണ്ണമായി ഉയർന്നുപോയ അഞ്ജലി ഭയം കൊണ്ടും ആവേശം കൊണ്ടും ജോണിന്റെ തോളുകളിൽ മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

അവളെ ഒരടി പോലും നിലത്തു തൊടാൻ അനുവദിക്കാതെ, വായുവിൽ അങ്ങനെ തൂക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവളെ മെല്ലെ താഴ്ത്തി. അവളുടെ പൂരിലേക്ക് അവന്റെ കുണ്ണ മെല്ലെ ആഴിന്നിറങ്ങി...

ഇന്ന് വരെ രാജേഷിന്റെ കുണ്ണ തൊടാത്ത ഏതൊക്കെയോ ഭാഗത്തുണ്ടെന്നോണിന്റെ ആന കുണ്ണ വന്നു തട്ടി

"ഹാഹ്... അമ്മേ...!" അഞ്ജലി സുഖം കൊണ്ടും വായുവിൽ ഉണ്ടായ ആ ആഘാതം കൊണ്ടും ശ്വാസം കിട്ടാതെ പിടഞ്ഞു.

നിലത്തോ ചുവരിലോ യാതൊരു താങ്ങുമില്ലാതെ, പൂർണ്ണമായും ജോണിന്റെ കൈക്കരുത്തിൽ മാത്രം എയറിൽ കിടന്ന് ആ കനത്ത പ്രഹരങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നത് അഞ്ജലിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ അനുഭവമായിരുന്നു.

ഈ പൊസിഷനിൽ ജോണിന്റെ കനത്ത കുണ്ണയുടെ ഓരോ ആഞ്ഞടിക്കലും അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാരവും താങ്ങിക്കൊണ്ടാണ് ഉള്ളിലേക്ക് തുളച്ചുകയറിയത്. വിദേശിയായ അവന്റെ ആനക്കുണ്ണ അവളുടെ പൂരിന്റെ ഏറ്റവും ആഴത്തിലുള്ള സുഖമുകുളങ്ങളെ അത്രയും വന്യമായി വന്ന് ഇടിച്ചു തകർത്തു.

ശരീരം വായുവിൽ കിടന്നു വിറയ്ക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിലെ സുഖമുകുളങ്ങൾ ഓരോന്നായി പൊട്ടി ഒലിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ പൂറിൽ നിന്നും കാമവെള്ളം ഒരു അരുവിപോലെ ജോണിന്റെ കുണ്ണയിലൂടെ താഴേക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങി.

കളി അതിന്റെ പരകോടിയിൽ എത്തിനിൽക്കെ, ജോണിന്റെ ശ്വാസഗതിക്ക് കടുപ്പം കൂടുന്നത് അഞ്ജലി അറിഞ്ഞു. അവൻ തന്റെ പാൽ അവളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് ഒഴുക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയാണെന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായി.

ആ നിമിഷം, കടുത്ത ലഹരിക്കിടയിലും അവളുടെ ഉള്ളിലെ ആ പ്രധാന ചിന്ത ഉണർന്നു. അവൾ ജോണിന്റെ തോളുകളിൽ നഖങ്ങൾ ആഴ്ത്തി, ശ്വാസം കിട്ടാതെ ആവേശത്തോടെയും പരിഭ്രാന്തിയോടെയും അവന്റെ കാതോരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:

"ജോൺ... നോ... പ്ലീസ്... എന്റെ ഉള്ളിൽ ഒഴിക്കരുത്... പുറത്തെടുക്കൂ... ഉള്ളിൽ ഒഴിക്കരുത് ജോൺ... പ്ലീസ്...!"

അഞ്ജലിയുടെ ആ കടുത്ത യാചന കേട്ടതും, ജോൺ ഒട്ടും മടിക്കാതെ അവളുടെ ശരീരം തന്റെ കൈക്കരുത്തിൽ നിന്നും താഴേക്ക് ഇറക്കി നിലത്തു നിർത്തി.

ജോൺ അവളെ ആ ബാംബു മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ മുന്നിലിരുത്തി. അഞ്ചലി മുട്ടുകുത്തി ഇരുന്ന് ശ്വാസമടക്കി നോക്കുമ്പോൾ, ജോൺ തന്റെ കനത്ത കുണ്ണ കൃത്യമായി അവളുടെ മുഖത്തിന് നേരെ പിടിച്ച് വന്യമായ ആവേശത്തോടെ കുലുക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവന്റെ വലിയ കൈപ്പത്തിക്കുള്ളിൽ പോലും ഒരുങ്ങാത്തവിധം കറുത്തു തടിച്ച ആ പൗരൂഷം ആവേശത്തോടെ തുറന്നടയുന്നത് അഞ്ചലി ഒരു അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കിയിരുന്നു. ഇത്രയും സമയം തന്റെ ഇടുങ്ങിയ പൂരിനെ കീറിമുറിച്ച് വന്യമായ സുഖം തന്നത് ഈ സാധനമാണല്ലോ എന്ന് ഓർത്ത് അവൾ ഒരു നിമിഷം അതിശയിച്ചുപോയി.

പെട്ടെന്നാണ്, ഒരു അഗ്നിപർവ്വതം പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നതുപോലെ ജോണിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ആ കനത്ത മദനരസം റോക്കറ്റ് പോലെ പുറത്തേക്ക് ചീറ്റിത്തെറിച്ചത്! ഒപ്പം ആ രാത്രിയുടെ നിശബ്ദതയെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് ജോണിന്റെ കനത്ത അലർച്ചയും ആ ബാംബു കാട്ടിൽ മുഴങ്ങിപ്പൊന്തി.

അവന്റെ കുണ്ണയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ കനത്ത ചീറ്റൽ കൃത്യമായി വന്നു വീണത് അഞ്ചലിയുടെ തലയുടെ നെറുകയിലായിരുന്നു. ആ ചൂടുള്ള ദ്രാവകം തലയിൽ പതിച്ച ആ കൃത്യ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ, ജോൺ സുഖം കൊണ്ട് വന്യമായി അലറിക്കൊണ്ട് അവളോട് ആജ്ഞാപിച്ചു:

"തുറക്കൂ ആൻ... നിന്റെ വായ തുറക്കൂ...!"

നാട്ടിൻപുറത്തെ സദാചാരബോധം കാരണം അഞ്ചലി ഒരു നിമിഷം മടിച്ചുനിന്നു. ആ മടി കാരണം രണ്ടാമത്തെ കനത്ത ചീറ്റൽ അവളുടെ ഒരു കണ്ണിന് തൊട്ടുമുകളിലായി വന്ന് പതിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും അവളുടെ നെറുകയിൽ വീണ ആദ്യത്തെ കനത്ത പാൽ പതുകെ ഒലിച്ചിറങ്ങി അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. അതിന്റെ ആ കടുത്ത ചൂടും വശ്യമായ ഗന്ധവും അവളുടെ മനസിനെ ഒന്ന് രുചിച്ചു നോക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു...

നാവുകൊണ്ട് ഒന്നു തൊട്ട് നോക്കി പക്ഷേ അവൾക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല... അവൾ ചുണ്ടുകൾ മുറുകെ പിടിച്ചു..അവന്റെ കളിവെള്ളം താടിയിലൂടെ താഴേക്ക് ഒഴുകിപ്പടർന്നു.

അത്രയും ഭ്രാന്തമായി, പരസ്പരം ശരീരങ്ങൾ വന്യമായി പങ്കുവെച്ച ശേഷം അവർക്ക് അങ്ങനെ പെട്ടെന്ന് വെറുതെ പിരിഞ്ഞുപോകാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അവൻ പതുകെ മുട്ടുകുത്തി ഇരുന്ന്, തന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും പട്ടുപോലെയുള്ള ഒരു തൂവാല പുറത്തെടുത്തു.

എന്നിട്ട് വാത്സല്യത്തോടെ അഞ്ജലിയുടെ നെറുകയിലും കണ്ണിനു മുകളിലും പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്ന തന്റെ പാൽത്തുള്ളികൾ വളരെ പതുകെ തുടച്ചു മാറ്റാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലും താടിയിലും ഒലിച്ചിറങ്ങിയ നനവുകൾ അവൻ ആ തൂവാല കൊണ്ട് ഒപ്പിയെടുത്തു.

ഒരു വിദേശി പുരുഷനിൽ നിന്നും ഇത്രയും കടുത്ത വന്യതയ്ക്ക് ശേഷം ഇങ്ങനെയൊരു ആർദ്രമായ പരിചരണം അഞ്ജലി ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അവളുടെ കണ്ണുകൾ അറിയാതെ ഒന്നു നനഞ്ഞു.

വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം ശരിയാക്കി എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുമ്പോൾ ആ ബാംബു കാട്ടിൽ വിടപറച്ചിലിന്റെ ഒരു കനത്ത നിശബ്ദത പടർന്നു. ജോൺ അഞ്ജലിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്ന് അവളുടെ രണ്ടു കൈകളും തന്റെ വലിയ കൈപ്പത്തിക്കുള്ളിൽ ഒതുക്കിപ്പിടിച്ചു.

അവൻ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ആഴത്തിൽ, ഒരു കനത്ത ചുംബനം നൽകി

"താങ്ക് യു ആൻ... എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും നല്ല രാത്രി സമ്മാനിച്ചതിന്..,"

ജോൺ വികാരാധീനനായി പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി ഒന്നും മിണ്ടാതെ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി പതുകെ തലയാട്ടി. ആ ബാംബു കാടിന്റെ മറവിൽ നിന്നും അവൾ തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ, അവളുടെ മനസ്സിൽ വല്ലാത്തൊരു ഭാരവും അതേസമയം ഒരു പുതിയ പെണ്ണായി മാറിയതിന്റെ ലഹരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ജലി വുമിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ അവളുടെ മനസ്സ് കുറ്റബോധവും പരിഭ്രാന്തിയും കലർന്ന ഒരു കടുത്ത കടലിരമ്പം പോലെയായിരുന്നു. കഴുത്തിലും വസ്ത്രങ്ങളിലും അപ്പോഴും പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്ന ജോണിന്റെ പാലും പരുക്കൻ കൈകളുടെ ചൂടും ഗന്ധവും അവളുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് കൂട്ടി.

ഒരു സാധാരണ നാട്ടിൻപുറത്തുകാരിയായ താൻ തന്റെ ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന കടുത്ത തിരിച്ചറിവ് അവളുടെ കാൽമുട്ടുകളെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു.

കണ്ണീരും ഭയവും നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ, കടുത്ത സംശയത്തോടും പേടിയോടും കൂടി അവൾ 412-ാം നമ്പർ റൂമിന്റെ വാതിൽ പതുക്കെ തുറന്നു. അകത്തേക്ക് നോക്കിയ അവൾ കണ്ടത് ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞ വിജനമായ മുറിയാണ്.

രാജേഷ് അപ്പോഴും വന്നിട്ടില്ല എന്ന് ഉറപ്പായ ആ നിമിഷം, ജോൺ തൊട്ടുമുമ്പ് തന്റെ കാതോരം പറഞ്ഞ ആ വാക്കുകൾ അവളുടെ മനസ്സിൽ വീണ്ടും മുഴങ്ങി വന്നു:

"നീ പേടിക്കേണ്ട അഞ്ജലി... കാരറിൻ നിന്റെ ഭർത്താവിനെ അത്ര പെട്ടെന്നൊന്നും വിടില്ല...!"

ജോൺ പറഞ്ഞത് എത്ര കൃത്യമാണെന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായി. താൻ ദാമ്പത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ തെറ്റ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു പരപുരുഷന്റെ വന്ധ്യമായ കരുത്തിന് മുന്നിൽ തന്റെ ശരീരം പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന കടുത്ത കുറ്റബോധം അവളുടെ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ വേട്ടയാടി.

അവളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ഒരു നേർത്ത വിങ്ങൽ ഉയർന്നു വന്നു.

പക്ഷേ, ആ സങ്കടത്തിനിടയിലും അവൾ തന്റെ മനസ്സിനെ സ്വയം ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഞാൻ മാത്രമല്ല ഇതിന് ഉത്തരവാദി... എന്നെ ഈ ചതുപ്പിലേക്ക് വലിച്ച് ഇഴച്ചിട്ടത് രാജേഷ്ടൻ തന്നെയാണ്,"

അവൾ ഉള്ളിൽ ചിന്തിച്ചു. സ്വന്തം ഭാര്യയെ ക്ലബ്ബിൽ കൊണ്ടുപോയി സ്വന്തം കാര്യം മാത്രം നോക്കുകയും, താഴെ മറ്റൊരു വെള്ളക്കൊരിയുടെ ശരീരത്തിൽ കാമവെറിയോടെ ചെയ്ത രാജേഷിന്റെ പ്രവർത്തിയാണ് തന്നെക്കൊണ്ട് ഇത് ചെയ്യിച്ചതെന്ന് അവൾ സ്വയം ന്യായീകരിച്ചു.

രാജേഷ്ടൻ തന്റെ പവിത്രമായ താലിയെ വഞ്ചിച്ചപ്പോൾ, സാഹചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം മൂലം തനിക്കും തെറ്റ് ചെയ്യേണ്ടി വന്നു... അവൾ സ്വയം ആശ്വസിച്ചു...

എങ്കിലും, അത് അവളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കറുത്ത രഹസ്യത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു. അത്രയും കാലം ഭർത്താവിന് മാത്രം അറിയാമായിരുന്ന തന്റെ ശരീരം, ഇന്ന് ആ ബാംബു കാട്ടിൽ വെച്ച് മറ്റൊരു വിദേശി പുരുഷന്റെ ആനക്കുണ്ണയുടെ ആഴങ്ങളറിഞ്ഞു എന്ന കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യം...

ഇന്നുവരെ അറിയാത്ത വന്യമായ സുഖം തന്നെ ആ പുരുഷത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ... ചുണ്ടിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച ജോണിന്റെ പാലിന്റെ ആദ്യത്തെ രുചി... ഇതെല്ലാം ഇനി മരണം വരെ മറ്റാരും അറിയാതെ തന്റെ ഉള്ളിൽ മാത്രം ഒരുക്കേണ്ട 'കടുത്ത രഹസ്യത്തിന്റെ ഭാരം' ആയി അവളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു വലിയ പാറപോലെ

വന്നു കിടന്നു. ആ രഹസ്യത്തിന്റെ ഭാരവും ചുമന്ന് അവൾ പതുകെ ബാത്റുമിലേക്ക് നടന്നു...

പ്രഭാത സൂര്യന്റെ ഇളം വെളിച്ചം മുഖത്ത് പതിച്ചപ്പോഴാണ് അഞ്ജലി പതുകെ കണ്ണുകൾ തുറന്നത്.

കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ അവൾ അനങ്ങാതെ കിടന്നു.

മുറിയിലെ നിശബ്ദത.

ഏയർ കണ്ടീഷണറിന്റെ നേരിയ ശബ്ദം.

ജനലിലൂടെ അകത്തേക്ക് വീഴുന്ന വെളിച്ചം.

എല്ലാം സാധാരണമായിരുന്നു.

അഞ്ജലി പതുകെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

"ഇന്നലത്തെ പോലെ..."

ഒരു നിമിഷം അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി.

"ഇതും ഒരു സ്വപ്നമായിരുന്നെങ്കിൽ..."

പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ അവളുടെ നെഞ്ചിനുള്ളിൽ എന്തോ ഒന്ന് പിടഞ്ഞു.

അത് സ്വപ്നമായിരുന്നില്ല.

ആ തിരിച്ചറിവ് വന്ന നിമിഷം അവൾ പതുകെ തല തിരിച്ച് തന്റെ അരികിലേക്ക് നോക്കി.

രാജേഷ് സമാധാനമായി ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

പുലർച്ചെ എപ്പോഴോ കാതറിന്റെ മുറിയിൽ നിന്നും തിരികെ എത്തിയ അവൻ, താൻ ചെയ്ത വഞ്ചനയെക്കുറിച്ച് യാതൊരു കുറ്റബോധവുമില്ലാതെ ശാന്തമായി കിടക്കുകയാണ്. അവൾ എഴുന്നേറ്റ് കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു.

തന്റെ നീല നൈറ്റ് ഡ്രസ്സിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ രാത്രി ആ ബാംബു കാട്ടിൽ വെച്ച് അത് അരയ്ക്കൊപ്പം ചുരുട്ടിവെച്ച ജോണിന്റെ കനത്ത കൈകളും, വായുവിൽ ഉയർത്തി നിർത്തി അവളുടെ ഇടുങ്ങിയ പൂറ്റിലേക്ക് അവൻ തന്റെ കുണ്ണ ആഴ്ത്തിറക്കിയതുമായ ആ നിമിഷങ്ങൾ ഓരോന്നായി അവളുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറി.

അഞ്ജലി അറിയാതെ തന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ വിരലുകളമർത്തി. ജോണിന്റെ കനത്ത പാലിന്റെ ആ ആദ്യത്തെ രുചി അപ്പോഴും അവളുടെ നാവിൻതുമ്പിൽ ഉള്ളതുപോലെ അവൾക്ക് തോന്നി.

അപ്പോഴേക്കും രാജേഷ് പതുകെ കണ്ണുകൾ തുറന്ന് ഒന്നു മലർന്നു കിടന്നു. അഞ്ജലി ഉണർന്നിരിക്കുന്നത് കണ്ട് അവൻ പതുകെ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

"എന്താ അഞ്ജു... നേരത്തെ ഉണർന്നോ? ഉറക്കം എങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നു...?"

രാജേഷ് വളരെ സാധാരണ മട്ടിൽ ചോദിച്ചു.

അവന്റെ മുഖത്ത് അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ഭാവം അഞ്ജലിയെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. കാതറിന്റെ റൂമിൽ പോയി തകർത്തത് അവൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല, താൻ രാത്രി മുഴുവൻ റൂമിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന ഭാവത്തിലാണ് അവൻ നിൽക്കുന്നത്.

രാജേഷിന്റെ ഈ ഒളിച്ചുകളി മനസ്സിലാക്കിയ അഞ്ജലി, ഈ ഒളിച്ചു കളി ഇവിടെ വരെ പോകും എന്നറിയാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു... അതുകൊണ്ട് തന്നെ വളരെ സാധാരണമായ ഭാവത്തോടെ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി പതുകെ ചോദിച്ചു:

"ഞാൻ നന്നായി ഉറങ്ങി രാജേഷ്ടാ... പക്ഷേ, ഇന്നലെ രാത്രി എപ്പോഴോ ഞാൻ പാതിരാത്രിക്ക് ഉണർന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ അടുത്തില്ലായിരുന്നു. ബെഡിൽ നോക്കിയിട്ട് കണ്ടില്ല... എവിടെപ്പോയതായിരുന്നു?"

അഞ്ജലിയുടെ ആ അപ്രതീക്ഷിതമായ ചോദ്യം കേട്ടതും രാജേഷിന്റെ മുഖം ഒന്നു വിളറി. അവൻ പെട്ടെന്ന് കടുത്ത പരിഭ്രമത്തോടെ അപ്പുറത്തേക്ക് നോട്ടം മാറ്റി, തന്റെ പതർച്ച മറച്ചുവെക്കാൻ ഒരു വ്യാജ ചിരി വരുത്തിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

"അതോ... അത്... ഇന്നലെ രാത്രി എനിക്ക് വയറിന് അത്ര സുഖമില്ലായിരുന്നു അഞ്ജു. എന്ത് കഴിച്ചതാണോ ആവോ... ഞാൻ കുറെ നേരം ബാത്റൂമിൽ ആയിരുന്നു.

പിന്നെ കുറച്ചു നേരം പുറത്ത് ഇറങ്ങി നടന്നു...."

രാജേഷ് കള്ളം പറഞ്ഞു.

അവന്റെ ആ പതർച്ചയും കള്ളവും കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിൽ കടുത്തൊരു പരിഹാസച്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

"ആണോ... ഇപ്പോഴൊങ്ങനെയുണ്ട്? കുറവുണ്ടോ?"

അവൾ ഒന്നും അറിയാത്തതുപോലെ ചോദിച്ചു.

"ആഹ്... ഇപ്പോൾ കുഴപ്പമില്ല. നീ വേഗം റെഡിയാവ്, നമുക്ക് റെസ്റ്റോറന്റിലേക്ക് പോകാം. വിശക്കുന്നുണ്ട്,"

രാജേഷ് ഒന്നു ശ്വാസം വിട്ടുകൊണ്ട് വേഗം എഴുന്നേറ്റ് ബാത്റൂമിലേക്ക് നടന്നു.

തന്റെ ദാമ്പത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ തെറ്റിന്റെ കനത്ത ഭാരം ഉള്ളിലുണ്ടെങ്കിലും, രാജേഷിന്റെ കള്ളത്തരത്തെ തന്റെ ഒരൊറ്റ ചോദ്യം കൊണ്ട് പൂട്ടാൻ കഴിഞ്ഞതിന്റെ കയ്പുള്ളൊരു സംതൃപ്തി അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ വേഗം വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി റെഡിയായി.

അല്പസമയത്തിനകം അഞ്ജലിയും രാജേഷും ഒരുമിച്ച് റിസോർട്ടിലെ വലിയ റെസ്റ്റോറന്റിലേക്ക് നടന്നു ചെന്നു. ഹാൾ കടുത്ത വെളിച്ചത്താൽ തിളങ്ങിനിന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ച് ഒരു ടേബിളിന് ഇരുവശത്തുമായി ഇരുന്നു ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് ഓർഡർ ചെയ്തു.

രാജേഷിന്റെ മുഖത്ത് ഇപ്പോഴും താൻ ചെയ്ത വഞ്ചന അഞ്ജലി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന ആശ്വാസവും അഹങ്കാരവുമായിരുന്നു. താൻ സുരക്ഷിതനാണെന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ അവൻ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ്... ഹാളിലേക്ക് ജോണും കാതറിനും ഒരുമിച്ച് കയറിവന്നത്!

അവരെ കണ്ടതും രാജേഷ് കസേരയിൽ അല്പം നിവർന്നിരുന്നു. അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു വശ്യമായ ചിരി വിരിഞ്ഞു. എന്നാൽ കാതറിൻ അടുത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ രാജേഷിനെ നോക്കി വളരെ സ്വാഭാവികമായി ഒന്നു പുഞ്ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. അത്രമാത്രം ചെയ്തത് രാജേഷിനെ ഞെട്ടിച്ചു...

അവർ രണ്ടുപേരും രാജേഷിന്റെയും അഞ്ജലിയുടെയും തൊട്ടടുത്ത ടേബിളിൽ വന്നിരുന്നു.

ഗുഡ് മോർണിംഗ് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ജോൺ കസേര വലിച്ചിട്ടപ്പോൾ, അവന്റെ കണ്ണുകൾ നേരെ വന്നു പതിച്ചത് അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ രാത്രി ആ ബാംബു കാട്ടിലെ ഇരുട്ടിൽ വെച്ച് സംഭവിച്ചതെല്ലാം ഒരു മിന്നൽ പോലെ അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ പാഞ്ഞു...

അഞ്ജലി ആദ്യം ഒന്ന് പരിഭ്രമിച്ചെങ്കിലും, രാജേഷിന് മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കാൻ അവൾ സാധാരണ പോലെ അഭിനയിച്ചു... പക്ഷേ ജോണിന്റെ നോട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ സുഖം തന്നവളോടുള്ള ഒരു നേർത്ത നന്ദിയും വശ്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അതേ സമയം, തൊട്ടപ്പുറത്തിരുന്ന കാതറിൻ രാജേഷിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കാൻ എന്നോണം അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നേരിട്ട് നോക്കി. അവൾ തന്റെ ചുണ്ടുകൾ പതുക്കെ നനച്ചുകൊണ്ട്, കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് രാജേഷിനെ വശീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഇന്നലെ രാത്രി തന്റെ ബെഡിൽ കിടന്ന് രാജേഷ് കാണിച്ച വീര്യത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു അവളുടെ ആ നോട്ടം.

കാതറിൻ രാജേഷിനെ കണ്ണുകൊണ്ട് വശീകരിക്കുന്നത് രാജേഷ് ആസ്വദിക്കുന്നത് അഞ്ജലി കൃത്യമായി കണ്ടു. ഒരു നിമിഷം അവൾ കണ്ടു എന്നത് രാജേഷിനും മനസിലായി...

രാജേഷ് തന്റെ പരിഭ്രാന്തി മറയ്ക്കാൻ വളരെ സാധാരണ മട്ടിൽ സംഭാഷണം തുടങ്ങി.

"കാതറിൻ... ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എന്താ പ്ലാൻ? പട്ടായയിൽ വേറെ എന്തെങ്കിലും കാണാൻ പോകുന്നുണ്ടോ...?"

"ഉണ്ട്."

കാതറിൻ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"കുറച്ച് സ്ഥലങ്ങൾ കാണണം. പിന്നെ വൈകുന്നേരം ഷോപ്പിങ്ങും."

സംഭാഷണം സാധാരണ രീതിയിൽ മുന്നോട്ട് പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അഞ്ജലി അതിൽ അധികം ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

അവൾ തന്റെ കാപ്പി കപ്പിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ജോൺ മേശപ്പുറത്തിരുന്ന് ഒരു ടിഷ്യൂ എടുത്തത്.

വളരെ സ്വാഭാവികമായി.

അവൻ തന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ വശം പതുക്കെ തുടച്ചു.

അതിന് ശേഷം അഞ്ജലിക്ക് മാത്രം മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ തന്റെ കണ്ണുകൾ ഒന്ന് ചിമ്മി കാണിച്ചു!

അത്ര മാത്രം.

പക്ഷേ ആ ചെറിയ ആംഗ്യം കണ്ട നിമിഷം അഞ്ജലിയുടെ ഹൃദയം ഒന്ന് പിടഞ്ഞു.

കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ ഒരു നിമിഷം മിന്നൽ പോലെ അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി.

ബാംബു കാടിന്റെ ഇരുട്ട്.

കടലിൽ നിന്നുള്ള കാറ്റ്.

ജോണിന്റെ കൈകൾ.

അതിനുശേഷം...

കഴിഞ്ഞ രാത്രി അവന്റെ പാൽ മുഴുവനും മുഖത്തേക്ക് ഒഴിച്ചതും ശേഷം തന്റെ മുഖത്തും ചുണ്ടുകൾക്ക് ചുറ്റുമായി പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്ന പാല് വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ അവൻ തുടച്ചു കൊടുത്തതുമായ ആ വന്യമായ നിമിഷത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു അവന്റെ ആ ചെറിയ ആംഗ്യം.

അഞ്ജലിക്ക് ഉള്ളിൽ വല്ലാത്തൊരു കോരിത്തരിപ്പ് ഉണ്ടായി aa തരിപ്പ് അവളുടെ പൂർ വരെ നീണ്ടു...

അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് നോട്ടം താഴ്ത്തി.

കാപ്പി കപ്പ് എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ വിരലുകൾ അറിയാതെ ഒന്ന് വിറച്ചു.

"അഞ്ജു...?"

രാജേഷിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടാണ് അവൾ ഞെട്ടി യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് തിരികെ വന്നത്.

"എന്താ...?"

"ഞാൻ എന്തോ ചോദിച്ചല്ലോ."

അഞ്ജലി നിർബന്ധിച്ച് ഒന്നു ചിരിച്ചു.

"സോറി... ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല."

അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ അവളുടെ ശ്രദ്ധ അപ്പോഴും മേശപ്പുറത്ത് കിടന്നിരുന്ന ആ വെളുത്ത ടിഷ്യൂവിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

അഞ്ജലിയുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് കൂടി. അവൾ ടേബിളിന് താഴെ തന്റെ ഡ്രസ്സിന്റെ അറ്റങ്ങൾ മറുക്കപ്പെട്ടിട്ടു. രാജേഷേട്ടൻ താൻ അറിയാതെ കാതറിനെ കളിച്ചു തകർത്തു എന്ന് കരുതി അഹങ്കരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ തൊട്ടടുത്തിരിക്കുന്ന

തന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞ രാത്രി അനുഭവിച്ചു തീർത്തത് കാതറിന്റെ പുരുഷനാണെന്ന വലിയ സത്യം രാജേഷ്

അറിയുന്നില്ലല്ലോ എന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ പറയാൻ പറ്റാത്ത ഒരു വികാരം നിറഞ്ഞു. അവൾ പതുക്കെ ജോണിനെ നോക്കി ഒരു കൃത്രിമ ചിരി ചിരിച്ചു രാജേഷ് അപ്പോഴും താൻ മാത്രമാണ് ഇവിടെ വലിയ കളി കളിച്ചതെന്ന് കരുതി അഹങ്കാരത്തോടെ കാപ്പി കുടിക്കുകയായിരുന്നു...

ബ്രെക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞ് നാലുപേരും റിസോർട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി.

തായ്‌ലൻഡിലെ പ്രഭാതവെയിൽ അപ്പോഴേക്കും ശക്തമായിരുന്നു.

ബീച്ചിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ വിനോദസഞ്ചാരികളുടെ തിരക്കും കടകളുടെ നിരയും നിറഞ്ഞിരുന്നു.

കാതറിൻ മുന്നിൽ നടന്നു.

അവൾക്ക് ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാം പരിചിതമായ ഒരു ലോകം പോലെയായിരുന്നു.

രാജേഷ് അവളുടെ അടുത്തായി നടന്നു. അഞ്ജലി മാത്രം അല്പം പിന്നിലായിരുന്നു. അവളുടെ മനസ്സ് ഇപ്പോഴും പ്രഭാതത്തിലെ സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായി മോചിതമായിരുന്നില്ല.

ബീച്ചിലേക്ക് നടക്കുന്നതിനിടെ കാതറിൻ കടലിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി ചിരിച്ചു.

"ഞാൻ ഇന്ന് നേരെ വെള്ളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങും."

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"അത് നിന്റെ മുഖം കണ്ടാൽ തന്നെ മനസ്സിലാകും."

കാതറിൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"പിന്നെ അഞ്ജലി...?"

അവൾ തിരിഞ്ഞ് ചോദിച്ചു.

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം അഞ്ജലിയെ നോക്കി.

അവളുടെ ശരീരം അത്യാവശ്യം മൂടിയിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങളിലേക്കു അവന്റെ കണ്ണുകൾ പോയി.

പിന്നെ അവൻ ചിരിച്ചു.

"ആൻ..?"

"അവൾ ബീച്ചിൽ വരും, കടൽ നോക്കും, ഫോട്ടോ എടുക്കും..."

അവൻ ചുമലുയർത്തി.

"...അല്ലാതെ വെള്ളത്തിലിറങ്ങുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല."

കാതറിൻ ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു.

"Really?"

"ഉറപ്പായും...."

രാജേഷ് ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"അവൾക്ക് കംഫർട്ട് ആയ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം അവൾ ചെയ്യും."

"ഇതൊന്നും അവളുടെ സ്റ്റൈൽ അല്ല."

മുന്നിൽ നിന്നാണ് പറഞ്ഞതെങ്കിലും അഞ്ജലി അത് നന്നായി കേട്ടു... പക്ഷേ അവൾ കേട്ട ഭാവം കാണിച്ചില്ല...

ആ വാക്കുകൾ അഞ്ജലിയുടെ മനസ്സിൽ തറച്ചുകയറി.

അതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

പക്ഷേ ആ നിമിഷം അവൾക്ക് തോന്നിയത് ഒന്ന് മാത്രമാണ്.

രാജേഷ് തന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ച് എത്ര കാര്യങ്ങളാണ് ഉറപ്പിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

അവൾ എന്ത് ചെയ്യും.

എന്ത് ചെയ്യില്ല.

എന്ത് ധരിക്കും.

എന്ത് ധരിക്കില്ല.

അവൾ ശാന്തമായി മുന്നോട്ട് നടന്നു ...

അപ്പോഴാണ് വഴിയരികിലെ ഒരു കടയുടെ മുന്നിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന മനോഹരമായ swimwear കളിലേക്ക് അവളുടെ കണ്ണ് പതിഞ്ഞത്.

ഒരു നിമിഷം.

അവൾ നോട്ടം മാറ്റി.

പിന്നെ വീണ്ടും അങ്ങോട്ട് നോക്കി.

അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും താൻ ധരിക്കുമെന്ന് പോലും ചിന്തിക്കാത്ത തരത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ.

അഞ്ചലി ഒരു ചെറിയ ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

അവൾ തൊട്ടടുത്തുള്ള ഒരു മാല വിൽക്കുന്ന കടയിൽ അല്പം നിന്ന് അവിടെ ഉള്ള മുത്തുമാലയിൽ അവൾ വിരലോടിച്ചു...

"ആൻ വരുന്നില്ലേ..."

രാജേഷ് വിളിച്ചു ചോദിച്ചു...

"2 മിനിറ്റ് ഇപ്പോ വരാം..."

പത്ത് മിനിറ്റിന് ശേഷം അവൾ അവരെല്ലാം ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് എത്തി... അവളുടെ കൈയിൽ ഒരു ചെറിയ പേപ്പർ ബാഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നാലും ആരും ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല.

അഞ്ജലിക്കും അതായിരുന്നു വേണ്ടിയിരുന്നത്.

ബീച്ചിലെത്തിയപ്പോൾ കടലിന്റെ നീലനിറം കണ്ണുകളെ മിന്നിച്ചു.

കാതറിൻ വളരെ സ്വാഭാവികമായി തന്റെ beachwear ധരിച്ച് വെള്ളത്തിനരികിലേക്ക് നടന്നു. പിന്നാലെ ജോണും.... രാജേഷിന്റെ മനസിൽ അവരോടൊപ്പം കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ കാതറിനോപ്പം കടലിൽ കുളിക്കണം എന്നാണ്.... അത് അഞ്ജലിക്ക് മനസിലായി...

"ഇങ്ങനെ നോക്കി ഇരിക്കാതെ വേണമെങ്കിൽ പോയി കുളിച്ചോ..."

അവൾ കടലിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"പോയിക്കോ."

അതിന് ശേഷം ഒരു നിമിഷം പോലും അവൻ മടിച്ചില്ല.

"അപ്പോൾ ഞാൻ പോയിട്ട് വരാം."

അതും പറഞ്ഞ് രാജേഷ് എഴുന്നേറ്റു.

"നീ വരുന്നില്ലേ...?"

എന്ന് പോലും ചോദിച്ചില്ല.

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി നിന്നു.

രാജേഷ് നേരെ കാതറിന്റെയും ജോണിന്റെയും ഭാഗത്തേക്ക് നടന്നു.

അൽപസമയത്തിനകം കാതറിനൊപ്പം ചിരിച്ചും സംസാരിച്ചും കടലിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്ന അവനെ അവൾ കണ്ടു.

അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ അറിയാതെ ഒരു കയ്പുള്ള പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

അത്രയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ഒരിക്കൽ...

ഒരു തവണ മാത്രം...

"നീ വരുന്നില്ലേ?" എന്നൊരു ചോദ്യം.

അത്ര മാത്രം മതിയായിരുന്നു.

പക്ഷേ അതുപോലും അവൻ ചോദിച്ചില്ല.

അവൾ പതുകെ തല തിരിച്ചു.

കയ്യിലിരുന്ന ചെറിയ പേപ്പർ ബാഗിലേക്ക് അവളുടെ കണ്ണുകൾ വീണു.

അത് വാങ്ങുമ്പോൾ പോലും താൻ എന്തിനാണ് വാങ്ങുന്നതെന്ന് അവൾക്ക് വ്യക്തമായിരുന്നില്ല.

പക്ഷേ ഇപ്പോൾ...

അതിന്റെ കാരണം അവൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ചലി ദൂരെയിരുന്ന രാജേഷിനെ വീണ്ടും ഒന്നു നോക്കി.

അവൻ ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു.

തന്നെ മറന്നതുപോലെ.

ആ കാഴ്ച കണ്ട നിമിഷം അവളുടെ ഉള്ളിൽ എന്തോ ഒന്ന് പതുകെ ഉറച്ചു.

കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് ദിവസമായി...

തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മറ്റുള്ളവരുടെ തീരുമാനങ്ങൾ കൊണ്ടായിരുന്നു.

ഈ യാത്ര.

ആ ക്ലബ്ബ്.

ആ രാത്രി.

ഈ പ്രഭാതം പോലും.

പക്ഷേ ഇനി വേണ്ട.

ഒരിക്കലേക്കിലും...

ഒരു തീരുമാനമെങ്കിലും...

തന്റേതായിരിക്കണം.

അഞ്ജലി ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

പിന്നെ കയ്യിലിരുന്ന ബാഗ് മുറുകെ പിടിച്ച് പതുക്കെ changing room ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.

Changing roomന്റെ വാതിൽ അടഞ്ഞതും അഞ്ജലി കുറച്ചുനേരം അനങ്ങാതെ നിന്നു.

പുറത്ത് കടലിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാമായിരുന്നു.

കയ്യിലിരുന്ന പേപ്പർ ബാഗ് അവൾ പതുക്കെ തുറന്നു.

അതിനുള്ളിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ വസ്ത്രം പുറത്തെടുത്തു.

ഒരു നിമിഷം അവൾ അത് നോക്കിനിന്നു.

ഇത് വാങ്ങുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ധൈര്യം ഇപ്പോൾ എവിടെയോ മറഞ്ഞുപോയതുപോലെ തോന്നി.

"ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്...?"

അവൾ അറിയാതെ സ്വയം ചോദിച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ രാവിലെ രാജേഷ് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അവളുടെ മനസ്സിലേക്ക് വന്നു.

"ഇതൊന്നും അവളുടെ സ്റ്റൈൽ അല്ല."

അഞ്ജലി പതുകെ കണ്ണാടിയിലേക്ക് നോക്കി.

എത്ര വർഷങ്ങളായി മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞ അഞ്ജലിയെയാണ് താൻ ജീവിച്ചത്...?

നാടൻ അഞ്ജലി.

പാവം അഞ്ജലി.

ഇത് ചെയ്യാത്ത അഞ്ജലി.

അത് ധരിക്കാത്ത അഞ്ജലി.

ആദ്യമായി...

ആ അഞ്ജലിയെക്കുറിച്ച് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് താനാണെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി.

അഞ്ജലി ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

പിന്നെ കണ്ണാടിയിൽ നിന്നിരുന്ന സ്വന്തം പ്രതിബിംബത്തെ കുറച്ചുനേരം നോക്കി.

ഇത്തവണ അവൾ നോട്ടം മാറ്റിയില്ല.

രാജേഷ് കടലിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് എന്തോ പറയുകയായിരുന്നു.

കാതറിൻ അത് കേട്ട് ചിരിക്കുന്നുണ്ട്....

അപ്പോഴാണ് അവളുടെ നോട്ടം രാജേഷിന്റെ തോളിന് പിന്നിലൂടെ എവിടെയോ പതിഞ്ഞത്.

അവളുടെ മുഖത്തെ ചിരി പെട്ടെന്ന് മാറി....

ഒരു നിമിഷം അത്ഭുതം.

പിന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ഭാവം...

"Raj..."

അവൾ പതുകെ വിളിച്ചു.

രാജേഷ് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

"Raj..."

ഇത്തവണ കாதറിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ എന്തോ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു.

രാജേഷ് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"എന്താ...?"

കാതറിൻ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

പകരം അകലെയുള്ള ഒരിടത്തേക്ക് കണ്ണുകൊണ്ട് കാണിച്ചു.

രാജേഷ് ആ ദിശയിലേക്ക് നോക്കി.

അടുത്ത നിമിഷം അവന്റെ വായ അറിയാതെ തുറന്നുപോയി.

അവൻ അനങ്ങാതെ നിന്നു.

താൻ കാണുന്നത് ശരിക്കും അഞ്ജലിയാണോ എന്ന് പോലും അവൻ ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു.

രാജേഷ് കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ അനങ്ങാതെ നിന്നു.

അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും മാറിയില്ല.

Clubലേക്ക് പോകുന്ന ദിവസം അവളെ കുറച്ച് modern dress ധരിപ്പിക്കാൻ താനാണ് നിർബന്ധിച്ചത്.

പക്ഷേ ഇന്ന് അതല്ല.

ഇന്ന് അവൾ ആരുടെയും നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിയതല്ല.

ആരും പറഞ്ഞതുമല്ല.

ഈ തീരുമാനം പൂർണ്ണമായും അവളുടേതായിരുന്നു.

അതാണ് അവനെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയത്.

അഞ്ജലി പതുക്കെ മുന്നോട്ട് നടക്കുമ്പോൾ രാജേഷിന് ആദ്യമായി ഒരു തോന്നൽ ഉണ്ടായി.

ഇത്രയും കാലം താൻ കണ്ടത് അഞ്ജലിയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമായിരുന്നോ...?

താൻ ഒരിക്കലും അറിയാൻ ശ്രമിക്കാത്ത മറ്റൊരു അഞ്ജലി കൂടി അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നോ...?

കടലിൽ നിന്നുള്ള കാറ്റ് അവളുടെ മുടിയിഴകളെ പിന്നിലേക്ക് പറത്തി.

അവളുടെ മുഖത്ത് പരിഭ്രമമുണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ ശക്തമായ മറ്റൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു തീരുമാനം.

അഞ്ജലി ധരിച്ചിരുന്നത് ഒരു കറുത്ത ബിക്കിനിയായിരുന്നു. അവളുടെ കനത്ത വട്ടമുലകളെ മറുക്കിപ്പിടിച്ച ആ ബിക്കിനിയുടെ വള്ളികൾ അവളുടെ കഴുത്തിന് പുറകിലൂടെ കെട്ടിയിട്ടിരുന്നു.

അവളുടെ വെണ്ണക്കൽ പാകിയതുപോലെയുള്ള വയറും ആഴമുള്ള പൊക്കിൾച്ചുഴിയും ആ വെയിലിൽ തിളങ്ങിനിന്നു. ഇടുപ്പിൽ നിന്നും താഴേക്ക് ഒരു സുതാര്യമായ കറുത്ത നെറ്റ് പോലെയുള്ള തുണി മാത്രമാണ് അവൾ ഒരു വശത്തായി കെട്ടിവെച്ചിരുന്നത്.

അതിനുള്ളിലൂടെ അവളുടെ വെളുത്തുതുടുത്ത നീണ്ട കനത്ത തുടകളും ഇടുപ്പിന്റെ വക്രതയും പൂർണ്ണമായും കാണാമായിരുന്നു. മുടി മുകളിലേക്ക് വട്ടത്തിൽ കെട്ടിവെച്ച്, തന്റെ നഗ്നമായ കഴുത്തിന് പുറകിൽ കൈകൾ വെയ്ക്കുമ്പോൾ അവൾ തായ്‌ലൻഡിലെ ഏതോ കാമദേവതയെപ്പോലെ വശ്യമായി തോന്നിപ്പിച്ചു.

ജോൺ തന്റെ സൺഡ്ഡാസ് പതുകെ താഴ്ത്തി.

ഒരു നിമിഷം അവൻ അനങ്ങാതെ നിന്നു.

അവന്റെ മുഖത്ത് അത്ഭുതമുണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മറ്റൊന്നും.

ബഹുമാനം.

ഇന്ന് രാവിലെ വരെ എല്ലാവരും കരുതിയിരുന്ന അഞ്ജലി അല്ലായിരുന്നു ഇപ്പോൾ അവരുടെ മുന്നിലൂടെ നടന്നുവന്നത്.

സ്വന്തം തീരുമാനമെടുത്ത ഒരു അഞ്ജലിയായിരുന്നു.

കാതറിൻ പതുകെ ചിരിച്ചു.

രാജേഷ് അപ്പോഴും അവളെ തന്നെ നോക്കിനിന്നു.

എന്നാൽ അഞ്ജലി അവരുടെ ആരുടെയും മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയില്ല.

അവൾ നേരെ കടലിലേക്ക് നടന്നു.

ആദ്യമായി...

മറ്റുള്ളവർ എന്ത് വിചാരിക്കും എന്നതിനെക്കാൾ,

താൻ എന്താണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നതായിരുന്നു അവൾക്ക് പ്രധാനമായിരുന്നത്.

ബീച്ചിലൂടെ അഞ്ജലി പതുകെ മുന്നോട്ട് നടന്നു.

അവളുടെ നടപ്പിൽ ഇപ്പോഴും ചെറിയൊരു മടിയുണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഓരോ ചുവടും മുന്നോട്ട് പോകുന്നതാവും അത് പതുകെ കുറഞ്ഞു.

ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ചിലരുടെ നോട്ടം അവളിലേക്ക് തിരിയുന്നത് രാജേഷ് ശ്രദ്ധിച്ചു.

അടുത്തുകൂടി നടന്നുപോയ ഒരു വിദേശ ദമ്പതികൾ പോലും ഒരു നിമിഷം തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

കാതറിൻ അതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട് ചെറുതായി പുഞ്ചിരിച്ചു.

പക്ഷേ അവന്റെ കണ്ണുകളും അഞ്ജലിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിൽ വീണ്ടും ആ വിചിത്രമായ വികാരം ഉയർന്നു.

അഭിമാനമോ...

അസ്വസ്ഥതയോ...

അവന് തന്നെ മനസ്സിലായില്ല.

പക്ഷേ ഇതൊന്നും അഞ്ജലി ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

അല്ലെങ്കിൽ...

ശ്രദ്ധിക്കാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.

അവൾ നേരെ കടലിലേക്ക് നടന്നു.

തിരമാലകൾ വന്ന് അവളുടെ കാലുകളിൽ തട്ടി.

തണുത്ത വെള്ളം കണങ്കാലുകളെ പൊതിഞ്ഞു.

അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

കടലിൽ നിന്നുള്ള കാറ്റ് മുഖത്തടിച്ചു.

ആദ്യമായി...

കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് ദിവസത്തിനിടയിൽ ആദ്യമായി...

അവളുടെ നെഞ്ചിനുള്ളിൽ ഒരു ചെറിയ ആശ്വാസം നിറയുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

ആ നിമിഷം അവൾക്ക് പ്രധാനമായിരുന്നത് ആരാണ് തന്നെ നോക്കുന്നത് എന്നതല്ലായിരുന്നു.

വളരെക്കാലത്തിന് ശേഷം...

താൻ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം എന്തോ ഒന്ന് ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന ബോധം മാത്രമായിരുന്നു.

ഒരു തിരമാല വന്ന് അഞ്ജലിയുടെ കാലുകളിൽ തട്ടി.

അവൾ ചിരിച്ചു.

മനസ്സിന്റെ ഉള്ളറകളിൽ നിന്ന് വന്ന ഒരു ചിരി.

"തണുപ്പുണ്ടല്ലേ..."

രാജേഷ് അടുത്തെത്തി പറഞ്ഞു.

"കുറച്ചുണ്ട്..."

അഞ്ജലി മറുപടി പറഞ്ഞു.

രാജേഷ് അപ്പോഴും അവളെ തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അവൾക്ക് അത് മനസ്സിലായി.

അറിയാതെ അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു

.

"എന്താ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നത്...?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

രാജേഷ് ഒന്ന് പരുങ്ങി.

"ഒന്നുമില്ല..."

അഞ്ജലി തലകുലുക്കി.

പിന്നെ മുന്നിലേക്ക് വന്ന ഒരു തിരമാലയിൽ കൈ മുക്കി അവന്റെ നേരെ വെള്ളം തെറിപ്പിച്ചു.

"കള്ളം."

അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം അമ്പരന്നു.

പിന്നെ അവനും ചിരിച്ചു.

ആ ചിരി കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി അറിയാതെ തന്റെ കൈ അവന്റെ നേരെ നീട്ടി.

"വാ..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

"അവിടെ വരെ പോകാം."

ഒരു നിമിഷം പോലും ആലോചിക്കാതെ രാജേഷ് അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു.

സത്യത്തിൽ ആ നിമിഷം അവൾ അവന്റെ ഭാര്യ മാത്രമായിരുന്നില്ല.

വീണ്ടും പുതുതായി പരിചയപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെപ്പോലെയാണിരുന്നത്.

അവർ രണ്ടു പേരും വളരെ സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു... വെള്ളത്തിൽ അവർ രണ്ടാളും കൂടി ആർത്തുല്ലസിച്ചു... എന്തൊക്കെയോ പുതിയത് പോലെ....

അടുത്ത തിരമാല വന്നപ്പോൾ അഞ്ജലി ആദ്യം ഓടി.

"രാജേഷ്ടാ... പിടിക്കാമെങ്കിൽ പിടിക്കൂ..."

അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം അവരന്നു.

വളരെ കാലങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവളെ ഇങ്ങനെ കളിയായി കാണുകയാണ്.

അവനും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ പിന്നാലെ ഓടി.

തിരമാലകൾ ഇരുവരുടെയും മേൽ ചിതറിപ്പറന്നു.

അഞ്ജലി വീണ്ടും പിന്നിലേക്ക് നീങ്ങി.

പക്ഷേ ഇത്തവണ രാജേഷ് അവളുടെ കൈയിൽ പിടിച്ചു.

"കിട്ടിപ്പോയല്ലോ..."

അവൻ വിജയഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"ചതി..."

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"ഇതാണോ ചതി?"

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

അവരുടെ ചിരി തിരമാലകളുടെ ശബ്ദത്തിൽ ലയിച്ചു.

ദൂരെയുള്ള beach chair ൽ ഇരുന്ന ജോൺ അവരെ നോക്കി.

അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി ഉണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ജലി വീണ്ടും മനസ്സുതുറന്ന് ചിരിക്കുന്നത് കാണുന്നത് മാത്രം മതി എന്നുപോലെ.

കാതറിൻ അതെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് കടലിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

കുറച്ചുനേരം കൂടി അവർ വെള്ളത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു.

അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു വിചിത്രമായ സംതൃപ്തി നിറഞ്ഞു....

നഷ്ടപ്പെട്ടത് എന്തോ തിരികെ കിട്ടിയ പോലെ....

അപ്പോഴാണ് ദൂരെ നിന്ന് കാതറിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടത്.

"Raj...!"

ഇരുവരും തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

Jet ski counter ന്റെ അടുത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് കാതറിൻ കൈവീശുകയാണ്.

"Come here!"

അവളുടെ മുഖത്ത് പതിവ് പുഞ്ചിരി ഉണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ കണ്ണുകളിൽ മറ്റേന്തോ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ജലിയെയും രാജേഷിനെയും കുറച്ചുനേരമായി അവൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു.

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം മടിച്ചു.

കാതറിൻ വീണ്ടും കൈവീശി.

"Raj... come on!"

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി.

ആ ഒരു നിമിഷത്തിൽ രാജേഷിന്റെ മുഖത്ത് വന്ന ആശയക്കുഴപ്പം അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവൾക്ക് അടുത്തത് എന്താണെന്ന് മനസ്സിലായി.

അഞ്ജലി ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"പോയിട്ട് വാ..."

അവൾ വളരെ സ്വാഭാവികമായി പറഞ്ഞു.

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം അവളെ നോക്കി.

പിന്നെ കാരറിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

"ഞാൻ ഇപ്പോ വരാം."

അത്രയും പറഞ്ഞ് അവൻ വെള്ളത്തിലൂടെ മുന്നോട്ട് നടന്നു.

അവൻ അകന്നുപോകുന്നത് അഞ്ജലി നോക്കി നിന്നു.

അവളുടെ മുഖത്തെ ചിരി മാഞ്ഞില്ല.

പക്ഷേ ഉള്ളിൽ ഒരു ചിന്ത മാത്രം ഉയർന്നു.

"ചിലർക്ക് ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് മാറാം"

"ചിലർക്ക് ഒരു മണിക്കൂർ കൊണ്ട് മാറാം..."

"ചിലർക്ക് ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് മാറാം..."

"പക്ഷേ ചില ആളുകൾ ഒരിക്കലും മാറില്ല..."

ദൂരെയായി കാരറിൻ രാജേഷിന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ച് jet ski യുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

അത് കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

ഈ തവണ അവൾക്ക് സങ്കടം കുറവായിരുന്നു.

കാരണം ഇപ്പോൾ അവൾക്ക് സത്യം വ്യക്തമായി കാണാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

രാജേഷ് വെള്ളത്തിലൂടെ jet ski ൽ അടുത്ത് എത്തി.. അവിടെ നിന്നും അവൻ തിരിഞ്ഞു അഞ്ജലിയെ നോക്കി... അവൾ കരയിലേക്ക് നടക്കുന്നു...

അപ്പോഴാണ് രാജേഷ് ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചത്.

ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ചിലരുടെ നോട്ടം അഞ്ജലിയിലേക്ക് തിരിയുന്നു.

ആദ്യം അവന് അത് അഭിമാനമായി തോന്നി.

പക്ഷേ മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും ആളുകൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ആ വികാരം പതുക്കെ മാറാൻ തുടങ്ങി.

അഞ്ജലി അറിയാതെ തന്റെ മുടി പിന്നിലേക്ക് ഒതുക്കി.

രാജേഷ് ഒരു നിമിഷം അവളെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

"ഇവൾ ശരിക്കും എന്റെ അഞ്ജു തന്നെയാണോ...?"

അവൻ മനസ്സിൽ ചോദിച്ചു.

അതിലും വിചിത്രമായ മറ്റൊരു ചിന്ത അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഉയർന്നു.

ഇത്രയും കാലം...

താൻ ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയതാണോ?

അല്ലെങ്കിൽ...

ഇന്ന് ആദ്യമായാണോ അവൾ തന്നെ സ്വയം ലോകത്തിന് മുന്നിൽ കാണിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്?

അവളുടെ ശരീരത്തിന് ഇത്രയധികം ആകർഷണം ഉണ്ടെന്ന് രാജേഷ് തിരിച്ചറിഞ്ഞു... പുറകിൽ നിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ആടി ഉലയുന്ന കുണ്ടികൾ വല്ലാത്ത ഭംഗി തന്നെ....

"രാജ്... വെറുതെ സമയം കളയല്ലേ... വരു..."

കാതറിൻ അവനെ വിളിച്ചു...

അവൻ നേരെ jet ski ബൈക്കിൽ കയറികാതറിൻ പുറകിൽ അവനെ കെട്ടി പിടിച്ചു രാജേഷ് മെല്ലെ ഓടിച്ചു തുടങ്ങി....

അഞ്ജലി മനഃപൂർവ്വം തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല. അവൾക്ക് അത് കാണാൻ താൽപര്യമില്ലായിരുന്നു.

Jet skിയുടെ ശബ്ദം പതുക്കെ ദൂരേക്ക് മാഞ്ഞുപോയി.

കരയിലെത്തിയ അഞ്ജലി കുറച്ചുനേരം കടലിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

ദൂരെയായി നീല വെള്ളത്തിനുമുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പൊട്ടുപോലെ രാജേഷും കാതറിനും സഞ്ചരിക്കുന്ന jet ski കാണാമായിരുന്നു.

അവൾ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

പിന്നെ changing roomന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് നടന്നു...

"Ann..."

പിന്നിൽ നിന്നും ജോണിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടാണ് അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയത്

അവൻ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരിയോടെ അവളെ നോക്കുകയായിരുന്നു.

"നീ പോയില്ല jet ski rideന്...?"

ഇല്ല പോയില്ല

അഞ്ജലി ചുമലുയർത്തി.

അതെന്താ ഇഷ്ടമല്ലേ

"ഇഷ്ടക്കേടില്ല... പിന്നെ പേടിയും ഉണ്ട് "

അവൾ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

"പക്ഷേ ഒരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ല."

ജോൺ കുറച്ചുനേരം അവളെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ കടലിലേക്ക് കണ്ണോടിച്ചു.

"നിനക്ക് ഇഷ്ടമാണല്ലോ..."

അവൻ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

"പേടി രണ്ടാമത്തെ കാര്യമല്ലേ..."

അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

കാരണം അത് ശരിയായിരുന്നു.

പേടിയുണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ വലിയ കാര്യം അവൾക്ക് ചെയ്യണമെന്ന ആഗ്രഹമായിരുന്നു.

ജോൺ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"ഇന്ന് രാവിലെ മുതൽ എത്ര കാര്യങ്ങളാണ് ആദ്യമായി ചെയ്തത് എന്ന് അറിയാമോ നിനക്ക്...?"

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി.

"ഇതും അതുപോലൊരു കാര്യം മാത്രം."

അവൾ അറിയാതെ ചിരിച്ചു.

"നിങ്ങൾക്ക് പറയാൻ എളുപ്പമാണ്."

"അതെ."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"കാരണം ഞാൻ താഴെ വീണാലും നീയല്ലല്ലോ."

അഞ്ജലി അറിയാതെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അവളുടെ ചിരി കേട്ടപ്പോൾ ജോണിന്റെയും മുഖം തെളിഞ്ഞു.

"വാ..."

അവൻ കടലിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

"ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ അഞ്ചു മിനിറ്റിൽ തിരിച്ചു വരാം."

"ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ...?"

അഞ്ജലി ചോദിച്ചു.

"അപ്പോൾ പിന്നെ എന്നെ കുറ്റം പറയരുത്."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ചു.

പിന്നെ ദൂരെയുള്ള കടലിലേക്ക് നോക്കി.

ഇന്ന് രാവിലെ മുതൽ ഓരോ തവണയും താൻ പേടിച്ച കാര്യങ്ങളെയാണ് നേരിട്ടത്.

അപ്പോൾ ഇതും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായിക്കൂടെ.

അവൾ പതുകെ തലയാട്ടി.

"Okay..."

ജോൺ വിജയഭാവത്തിൽ ചിരിച്ചു.

"That's my girl..."

പറയാൻ വന്നത് അവൻ അവസാന നിമിഷം വിഴുങ്ങി.

പകരം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"That's the spirit."

ഇരുവരും jet ski counter ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.

ഓപ്പറേറ്റർ അവരെ കണ്ടതും എഴുന്നേറ്റു.

"Sir?"

ജോൺ jet skiയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

"Available?"

"Yes sir."

ഓപ്പറേറ്റർ ചിരിച്ചു.

"15 minutes, 30 minutes, premium package..."

ജോൺ അഞ്ചലിയെ നോക്കി.

"30 minutes?"

അഞ്ചലിയുടെ കണ്ണുകൾ വലുതായി.

"വേണ്ട ജോൺ..."

അവൾ ഉടനെ പറഞ്ഞു.

"15 മിനിറ്റ് മതി."

ജോൺ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"See...?"

അവൻ ഓപ്പറേറ്ററോട് തിരിഞ്ഞു.

"15 minutes."

ഓപ്പറേറ്റർ life jacket എടുത്ത് അവരുടെ നേരെ നീട്ടി.

അഞ്ജലി അത് കൈയിൽ വാങ്ങുമ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയം വീണ്ടും വേഗത്തിൽ മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

പക്ഷേ ഇത്തവണ...

അത് ഭയം മാത്രം കൊണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒരു പുതിയ അനുഭവത്തിന്റെ ആവേശം കൂടി അതിൽ കലർന്നിരുന്നു.

ജോൺ അവൾക്ക് life jacket ശരിയായി കെട്ടിക്കൊടുത്തു.

പിന്നെ ആദ്യം jet skiയിൽ കയറി ഇരുന്നു.

"വാ..."

അവൻ കൈ നീട്ടി.

അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം കടലിലേക്ക് നോക്കി.

പിന്നെ അവന്റെ കൈ പിടിച്ച് സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പിന്നിലേക്ക് കയറി ഇരുന്നു.

തിരമാലകൾ jet skiയുടെ വശങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞ് ചെറുതായി കുലുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"മുറുകെ പിടിച്ഛോളൂ..."

ജോൺ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം മടിച്ചു.

പിന്നെ പതുക്കെ അവന്റെ തോളുകളിൽ പിടിച്ചു.

"ഇത്ര പോരാ..."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"ആദ്യ തിരമാല വന്നാൽ നീ കടലിലാകും."

അഞ്ജലി അറിയാതെ ചിരിച്ചു.

ഒടുവിൽ കുറച്ചുകൂടി മുറുകെ പിടിച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം engineന്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നു.

Jet ski പതുക്കെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി.

ആദ്യം വേഗം കുറവായിരുന്നു.

പക്ഷേ കരയിൽ നിന്ന് അകന്നതോടെ ജോൺ വേഗം കൂട്ടി.

"ജോൺ...!"

അഞ്ജലി ഞെട്ടി വിളിച്ചു.

അവളുടെ ശബ്ദത്തിൽ ഭയവും ആവേശവും ഒരുമിച്ച് ഉണ്ടായിരുന്നു.

Jet ski തിരമാലകളെ മുറിച്ചുകടന്ന് മുന്നോട്ട് പാഞ്ഞു.

കടലിൽ നിന്നുള്ള കാറ്റ് അവളുടെ മുഖത്തടിച്ചു.

മുടിയിഴകൾ പിന്നിലേക്ക് പറന്നു.

ആദ്യത്തെ ഭയം പതുക്കെ മറ്റൊന്നായി മാറുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

ആവേശമായി.

സ്വാതന്ത്ര്യമായി.

ഒരു വലിയ ചിരി അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ വിരിഞ്ഞു.

"ഓ മൈ ഗോഡ്...!"

അവൾ അറിയാതെ വിളിച്ചു.

ജോൺ പിന്നിലേക്ക് ഒന്ന് നോക്കി.

"Still scared?"

അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"കുറച്ച്..."

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"പക്ഷേ നിർത്തരുത്!"

അതുകേട്ടതും ജോൺ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

Jet ski വീണ്ടും മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു.

അഞ്ജലിക്ക് ശരിക്കും കടലിന് മുകളിൽ പറക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

കര വളരെ ദൂരെയായി.

അവിടെ നിന്നിരുന്ന ആളുകളെ പോലും വ്യക്തമായി കാണാൻ പറ്റുന്നില്ല.

അവളുടെ മനസ്സിൽ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലെ വേദനകളും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് അകന്നുപോയതുപോലെ തോന്നി.

ആ നിമിഷം അവൾ ചിന്തിച്ചിരുന്നത് ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു.

ഈ അനുഭവം.

ഈ കാറ്റ്.

ഈ കടൽ.

വളരെ നാളുകൾക്ക് ശേഷം മനസ്സ് നിറഞ്ഞ് ചിരിക്കുന്ന സ്വന്തം ശബ്ദം.

ദൂരെയായി മറ്റൊരു jet ski വെള്ളം ചിതറിപ്പോകുകയാണ് പോകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവൾ അറിയാതെ ചിരിച്ചു.

ഇന്ന് രാവിലെ changing roomന്റെ മുന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം താൻ ചെയ്യുമെന്ന് പോലും വിശ്വസിക്കാനാകുമായിരുന്നില്ല.

പക്ഷേ ഇപ്പോൾ...

അവൾ അത് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. സ്വന്തം തീരുമാനപ്രകാരം. സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം.

അഞ്ജലിയുടെ ചിരി കേട്ടപ്പോൾ ജോൺ പിന്നിലേക്ക് ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"Enjoy ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലേ...?"

അഞ്ജലി ആവേശത്തോടെ തലയാട്ടി.

"ഒരുപാട്..!"

അവളുടെ കണ്ണുകൾ കുട്ടികളെപ്പോലെ തിളങ്ങുകയായിരുന്നു.

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"Good..."

കുറച്ചുനേരം കൂടി jet ski മുന്നോട്ട് പോയി.

പിന്നെ അവൻ പതുകെ വേഗം കുറച്ചു.

അഞ്ചലി അത്ഭുതത്തോടെ അവനെ നോക്കി.

"എന്താ...?"

ജോൺ കടലിലേക്ക് കൈ നീട്ടി കാണിച്ചു.

ചുറ്റും വെള്ളം മാത്രം.

കര വളരെ ദൂരെയായിരുന്നു.

"കുറച്ചുകൂടി bold ആകണോ...?"

അഞ്ചലി കണ്ണുകൾ ചുരുക്കി.

"എന്താ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്...?"

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"നീ ഓടിക്കുന്നോ...?"

അഞ്ചലിയുടെ വായ അറിയാതെ തുറന്നുപോയി.

"ഞാനോ...?"

"അതെ."

"ജോൺ... എനിക്ക് പേടിയാണ്."

"ഡ്രൈവ് ചെയ്യാറില്ലേ....?"

"കാർ ഓടിക്കും..."

"അത് മതിയല്ലോ."

അഞ്ജലി ഉടനെ തലകുലുക്കി.

"അത് റോഡാണ്."

"ഇത് കടലാണ്."

"അതുകൊണ്ടാണ് safe."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"ഇവിടെ മതിലിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇടിക്കാനും പറ്റില്ല."

അഞ്ജലി അറിയാതെ ചിരിച്ചു.

പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ വീണ്ടും മടി വന്നു.

"വേണ്ട ജോൺ..."

"ഞാൻ വീഴും."

"ഞാൻ പിടിച്ചോളാം. ഇനി അറിയാതെ വീണാലും വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങി കിടക്കും..."

അവൻ വളരെ സാധാരണ മട്ടിൽ പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

അവൻ കളിയാക്കുകയോ impress ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

തനിക്ക് കഴിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളുടെ മുഖമായിരുന്നു അത്.

അഞ്ജലിയുടെ നെഞ്ചിനുള്ളിൽ വീണ്ടും ആ വിചിത്രമായ ധൈര്യം തലപൊക്കി.

ഇന്ന് രാവിലെ bikini വാങ്ങിയപ്പോഴും ഇതേ തോന്നലായിരുന്നു.

അവൾ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

"അഞ്ച് മിനിറ്റ് മാത്രം..."

ജോൺ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"Deal."

John വെള്ളത്തിലേക്ക് ചാടി...

അഞ്ചലി jet skiയുടെ മുന്നിലേക്ക് പതുക്കെ നീങ്ങി ഇരുന്നു.

ജോൺ വീണ്ടും പുറകിൽ കയറി .

ഹാൻഡിലിൽ കൈവെച്ച നിമിഷം തന്നെ അവളുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് കൂടി.

"ജോൺ... ഇത് ശരിക്കും safe ആണല്ലോ...?"

"Relax, Ann..."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"ഞാൻ ഇവിടെ തന്നെയുണ്ട്."

അഞ്ചലി ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

പക്ഷേ engineന്റെ ശബ്ദം കേട്ടതോടെ അവളുടെ ധൈര്യം വീണ്ടും ചോർന്നു.

"എനിക്ക് പറ്റില്ല..."

"പറ്റും."

ജോൺ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

അടുത്ത നിമിഷം അവൻ മുന്നോട്ട് വന്നു അവളോട് ചേർന്നു ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ ഇരുകൈകൾക്കും മുകളിലൂടെ തന്റെ കൈകൾ വച്ചു.

"ഇങ്ങനെ..."

അവൻ പതുകെ ഹാൻഡിൽ തിരിച്ചു കാണിച്ചു.

"ഇടത്തേക്ക് പോകണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ."

"വലത്തേക്ക് പോകണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ."

"Speed?"

"ഇത്."

ജോൺ അവളുടെ വിരലുകൾ throttleലേക്ക് പതുകെ നീക്കി.

"പക്ഷേ ആദ്യം പതുകെ."

അഞ്ജലി തലയാട്ടി.

അവൾ പതുകെ throttle അമർത്തി.

Jet ski മുന്നോട്ട് നീങ്ങി.

ആദ്യം വളരെ പതുകെ.

പിന്നെ അല്പം വേഗത്തിൽ.

"Oh my God..."

അഞ്ജലി അറിയാതെ ചിരിച്ചു.

"I'm doing it...!"

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"അതെ."

"ഇപ്പോൾ നീയാണ് ഓടിക്കുന്നത്."

"ഞാൻ ശരിക്കും ഓടിക്കുകയാണ്!"

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"അതെ. പിന്നെ അഞ്ചു മിനിറ്റ് മുൻപ് ആരായിരുന്നു 'എനിക്ക് പറ്റിപ്പ്' എന്ന് പറഞ്ഞത്?"

അഞ്ജലി അറിയാതെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"അത് വേറെ കാര്യമാണ്."

"ഓഹ്... ഇപ്പോൾ expert ആയല്ലോ."

"കുറച്ച്."

അവൾ കളിയാടി പറഞ്ഞു.

ജോൺ തലയാട്ടി.

"അഞ്ചു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ confidence വന്നല്ലോ."

"ഇന്ന് രാവിലെ മുതൽ പല കാര്യങ്ങളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്."

ആ മറുപടി പറഞ്ഞ ഉടനെ അഞ്ജലി ഒന്നു നിശ്ശബ്ദയായി.

ജോൺ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പക്ഷേ അവൾ എന്താണ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് അവന് മനസ്സിലായിരുന്നു.

കടലിൽ നിന്നുള്ള കാറ്റ് ഇരുവരുടെയും മുഖത്തടിച്ചു.

അഞ്ജലി വീണ്ടും വേഗം കൂട്ടി.

ഇത്തവണ ഭയം കുറവായിരുന്നു.

ആവേശം കൂടുതലായിരുന്നു.

ദൂരെയായി ഒരു വള്ളം കാണാം.

അതിനപ്പുറം ആകാശവും കടലും തമ്മിൽ ചേരുന്ന നീല വര.

"ഇത് ഭയങ്കര ഫീലാണ്..."

അഞ്ജലി പതുകെ പറഞ്ഞു.

"എന്ത്?"

"ഇങ്ങനെ..."

അവൾ വാക്കുകൾ തേടി.

"...ഒന്നിനെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നത്."

ജോൺ കുറച്ചുകൂടി അടുത്തേക്ക് ഇരുന്നുകൊണ്ട് ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

"എന്നെ വിശ്വസിച്ചതിന് താങ്ക്സ്.... ആൻ...."

അഞ്ജലി ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

Jet ski ഒരു ചെറിയ തിരമാലയിൽ കയറി വീണ്ടും താഴേക്ക് വന്നു.

അവൾ ഞെട്ടി ചിരിച്ചു.

"ഓഹ്!"

"Relax."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"ഇപ്പോൾ നീ തന്നെയല്ലേ captain."

അഞ്ജലി അഭിമാനത്തോടെ വീണ്ടും ഹാൻഡിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.കൊണ്ട് ചിന്തിച്ചു.. ഇന്നലെ വരെ സ്വയം തീർത്ത തടവറയിൽ ആയിരുന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ കടലിന്റെ നടുവിൽ jet ski ഓടിക്കുന്നു...

അതും സ്വന്തം തീരുമാനപ്രകാരം.

സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം...

കുറച്ചുനേരം കൂടി കടലിന്റെ നടുവിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച ശേഷം ജോൺ തന്റെ വാച്ചിലേക്ക് ഒന്ന് നോക്കി.

"Ann..."

അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഇനി തിരികെ പോകേണ്ട സമയമായി."

അഞ്ജലി ചുണ്ടുകൾ ചുളിച്ചു.

"ഇത്ര പെട്ടെന്നോ...?"

"ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്ന ആളാരായിരുന്നു കുറച്ചുമുമ്പ് പേടിയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞത്?"

ജോൺ കളിയാക്കി.

അഞ്ജലി അറിയാതെ ചിരിച്ചു.

"അത്... അപ്പോൾ."

"Exactly."

ജോൺ തലയാട്ടി.

"ഇനി തിരിച്ചു പോകാം."

അഞ്ജലി ഹാൻഡിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.

പക്ഷേ ഇത്തവണ അവളുടെ കൈകൾ വിറച്ചില്ല. ഭയവും ഇല്ലായിരുന്നു.

അവൾ പതുകെ jet ski തിരിച്ചു.

ദൂരെയായി ബീച്ച് വീണ്ടും കാണാൻ തുടങ്ങി.

ആളുകൾ ചെറു രൂപങ്ങളായി കാണപ്പെട്ടു.

കരയും മണൽപ്പരപ്പും പതുകെ വലുതായി വന്നു.

"John..."

അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് വിളിച്ചു.

"എന്താ...?"

"തിരികെ പോകുമ്പോഴും ഞാൻ തന്നെ ഓടിച്ചാൽ കുഴപ്പമുണ്ടോ...?"

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"ഇപ്പോൾ അത് ചോദിക്കാൻ പോലും വൈകിപ്പോയി."

അഞ്ജലി ആശ്ചര്യത്തോടെ അവനെ നോക്കി.

"എന്തുകൊണ്ട്...?"

"കാരണം കഴിഞ്ഞ പത്ത് മിനിറ്റായി ഓടിക്കുന്നത് നീ തന്നെയല്ലേ."

അഞ്ജലി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അത് കേട്ട് ജോണും ചിരിച്ചു.

അവൾ അറിയാതെ അല്പം കൂടി വേഗം കൂട്ടി.

Jet ski വീണ്ടും വെള്ളം കീറിപ്പായാൻ തുടങ്ങി.

അപ്പോഴേക്കും കരയിൽ...

കാതറിനും രാജേഷും അവരുടെ ride കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയിരുന്നു.

കാതറിൻ എന്തോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

പക്ഷേ രാജേഷിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ കടലിലായിരുന്നു. ദൂരെയായി ഒരു jet ski അവരുടെ ഭാഗത്തേക്ക് വരുന്നത് അവൻ കണ്ടു. ആദ്യം പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും തോന്നിയില്ല.

പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം അവന്റെ കണ്ണുകൾ ചുരുണ്ടു.

"ഒരു മിനിറ്റ്..."

അവൻ അറിയാതെ പറഞ്ഞു.

"എന്താ...?"

കാതറിൻ ചോദിച്ചു.

രാജേഷ് മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അവന്റെ കണ്ണുകൾ അകലെയുള്ള jet skiയിലായിരുന്നു.

അത് അടുത്തുവരുന്തോറും അവന്റെ മുഖത്തെ അത്ഭുതം കൂടി. കാരണം handle പിടിച്ചിരുന്നത് ജോണല്ലായിരുന്നു.

അഞ്ജലിയിായിരുന്നു.

കാതറിനും അത് ശ്രദ്ധിച്ചു.

അവളുടെ പുരികങ്ങൾ അറിയാതെ ഉയർന്നു.

"Wow..."

അവൾ പതുകെ പറഞ്ഞു.

"Didn't expect that."

രാജേഷ് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

അവന്റെ മനസ്സിൽ രാവിലെ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മുഴങ്ങി.

"ഇതൊന്നും അവളുടെ സ്നേഹം അല്ല..."

പക്ഷേ ഇന്ന് രാവിലെ മുതൽ നടന്ന ഓരോ കാര്യവും ആ വിശ്വാസത്തെ പൊളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരു നിമിഷം അവന്റെ കണ്ണുകൾ ജോണിലേക്ക് പോയി. Jet skiയുടെ പിന്നിൽ ഇരുന്ന് ജോൺ എന്തോ പറയുകയാണ്. അതുകേട്ട് അഞ്ജലി ചിരിച്ചു. വീണ്ടും.

ഒരിക്കൽ കൂടി. ആ ചിരി കണ്ട നിമിഷം രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിൽ എന്തോ ഒന്ന് ചെറുതായി മുറുകി. എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവന് മനസ്സിലായില്ല. ജോൺ അഞ്ജലിയെ നോക്കുന്നതിൽ അവന് പ്രശ്നമില്ല.

സത്യത്തിൽ അതിൽ ഒരു അഭിമാനം പോലും അവന് തോന്നിയിരുന്നു.

ക്ലബിലും... മസാജ് ചെയ്തപ്പോഴും.....

മറ്റുള്ളവർ അഞ്ജലിയെ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ അവൻ അത് ആസ്വദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷേ ഇപ്പോൾ...

ഇത് അതുപോലെയാണിരുന്നില്ല. കാരണം ജോൺ അഞ്ജലിയെ നോക്കുന്നത് മാത്രമല്ല.

അഞ്ജലിയും ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അവന്റെ കൂടെ. അവൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക്. അവന്റെ company ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട്. രാജേഷ് അറിയാതെ പുരികം ചുളിച്ചു.

ഒരു മിനിറ്റ്...

ഇവർ ഇത്രയും comfortable ആയത് എപ്പോഴാണ്...?

ആ ചിന്ത അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ ഒരു മിന്നൽ പോലെ കടന്നുപോയി. അവൻ ഉടനെ തന്നെ ആ ചിന്ത തട്ടിമാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ എന്തുകൊണ്ടോ... ആദ്യമായി...

ജോണിനെ കാണുമ്പോൾ അവന് ഒരു ചെറിയ അസ്വസ്ഥത തോന്നി...

Jet ski കരയോട് അടുത്തെത്തി.

അഞ്ജലി വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ വേഗം കുറച്ചു.

അവളുടെ മുഖത്ത് ഭയമോ പരിഭ്രമമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആവേശം മാത്രം. അഭിമാനവും. അവസാനം jet ski പതുകെ വെള്ളത്തിൽ നിശ്ചലമായി. അഞ്ജലി ഒരു വലിയ ശ്വാസം വിട്ടു.

പിന്നെ തിരിഞ്ഞ് ജോണിനെ നോക്കി. "ഞാൻ ചെയ്തു."

അത് ഒരു കുട്ടി പരീക്ഷ ജയിച്ച സന്തോഷത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെയാണിരുന്നെന്ന്.

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"അതെ."

"നീ ചെയ്തു."

അൽപം അകലെ നിന്നുകൊണ്ട് രാജേഷ് അത് നോക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്ന് രാവിലെ മുതൽ നടന്ന ഓരോ കാര്യവും അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ വീണ്ടും കടന്നുപോയി.

Changing room.

ബിക്കിനി.

കടലിലെ കളി.

ഇപ്പോൾ jet ski.

അവൻ കരുതിയിരുന്ന അഞ്ജലി അല്ലായിരുന്നു ഇപ്പോൾ തന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത്.

അപ്പോഴാണ് കാതറിൻ അവന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്ന് നിന്നത്.

"Interesting..."

അവൾ പതുകെ പറഞ്ഞു.

"നിന്റെ ഗേൾഫ്രണ്ടിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കും തെറ്റിദ്ധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നു."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവന്റെ കണ്ണുകൾ അപ്പോഴും അഞ്ജലിയിലായിരുന്നു.

ദൂരെയായി അഞ്ജലി എന്തോ പറഞ്ഞ് ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകേട്ട് ജോണും ചിരിച്ചു. ആ കാഴ്ച കണ്ട നിമിഷം രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിനുള്ളിൽ വീണ്ടും ആ ചെറിയ അസ്വസ്ഥത ഉണർന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവന് മനസ്സിലായില്ല.

പക്ഷേ ഒരു കാര്യം അവന് ഉറപ്പായിരുന്നു.

ഇന്ന് രാവിലെ ബീച്ചിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന പോലെ അല്ല ഇനി കാര്യങ്ങൾ.

എന്തോ മാറിയിരുന്നു. ആ മാറ്റം കൃത്യമായി എന്താണെന്ന് മാത്രം അവന് ഇപ്പോഴും മനസ്സിലായിരുന്നില്ല.

ബീച്ചിലെ ബാക്കിയുള്ള സമയം വളരെ വേഗത്തിൽ കടന്നുപോയി.

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തെ ആവേശം അപ്പോഴും മാഞ്ഞിരുന്നില്ല.

അവൾ പലതവണ അതിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ കാരനും ജോണും ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

രാജേഷ് മാത്രം ഇടയ്ക്കിടെ അവളെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഇന്ന് മുഴുവൻ അവൻ കണ്ട അഞ്ജലിയെ തന്റെ മനസ്സിന് ഇപ്പോഴും പൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം നാലുപേരും റിസോർട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.

ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം മുറികളിലേക്ക് പോയി.

മുറിയിൽ എത്തി രണ്ടു പേരും ബെഡിൽ കിടന്നു....

അഞ്ജലിയുടെ മനസ്സ് വളരെ സന്തോഷത്തിൽ ആയിരുന്നു....

അൽപ സമയത്തെ നിശബ്ദതയ്ക്ക് ശേഷം രാജേഷ് അഞ്ജലിയോട് ചോദിച്ചു...

"Jet ski ride എങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു...?"

"സൂപ്പർ ആയിരുന്നു."

വീണ്ടും നിശബ്ദത....

"നിനക്ക് അതിന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നോട് പറയാമായിരുന്നല്ലോ..."

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി.

"എപ്പോൾ...?"

രാജേഷ് ഒന്ന് പരുങ്ങി.

"എന്ത്...?"

"Jet ski rideന് മുമ്പ്...?"

അഞ്ജലി ശാന്തമായി ചോദിച്ചു.

"എന്നോട് ചോദിച്ചിരുന്നോ...?"

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

മുഖത്ത് ദേഷ്യമില്ല. പക്ഷേ വാക്കുകൾക്ക് ഭാരം ഉണ്ടായിരുന്നു.

"ഞാൻ വരുന്നില്ലെ എന്ന് പോലും നിങ്ങൾ ചോദിച്ചില്ല രാജേഷേട്ടാ..."

മുറിയിൽ കുറച്ചുനേരം നിശബ്ദത പടർന്നു.

"ഞാൻ Johnനോടും പറഞ്ഞതല്ല."

അവൾ പതുക്കെ തുടർന്നു.

"അവൻ ചോദിച്ചു..."

"ഞാൻ പോയി."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

കാരണം ആ നിമിഷം അവൻ മനസ്സിലായി...

സംസാരം jet skiയെക്കുറിച്ചല്ല.

Johnനെക്കുറിച്ചുമല്ല.

അഞ്ജലി പറഞ്ഞത് വളരെ ചെറിയ ഒരു കാര്യമായിരുന്നു.

പക്ഷേ അതിന്റെ ഭാരം വലുതായിരുന്നു.

മൊബൈൽ ബെൽ കേട്ടാണ് രാജേഷ് ഉണർന്നത്... അവൻ അഞ്ജലിയെ നോക്കി അവൾ സായാഹ്ന സൂര്യനെ നോക്കി ബാൽക്കണിയിൽ കസേരയിൽ ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ കിടക്കുകയായിരുന്നു....

രാജേഷ് ഫോൺ എടുത്തു.

അൽപസമയം സംസാരിച്ച ശേഷം അവൻ അഞ്ജലിയെ നോക്കി.

"Ready ആവണം."

"എന്തിന്...?"

അഞ്ജലി ചോദിച്ചു.

"കാതറിനാണ് വിളിച്ചത്...."

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"ഇന്ന് രാത്രി roomൽ ഇരിക്കാൻ പറ്റില്ലെന്ന് പറയുന്നു."

അഞ്ജലി പുരികം ഉയർത്തി.

"പിന്നെ...?"

"Walking Street."

അഞ്ജലി നെറ്റി ചുളിച്ചു.

"അതെന്താ...?"

രാജേഷ് ഒന്നു അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

"നിനക്ക് അറിയില്ലേ...?"

അഞ്ജലി തലയാട്ടി.

"ഇല്ല."

അത് കേട്ട് രാജേഷ് ചിരിച്ചു

"പട്ടായയിലെ ഏറ്റവും famous സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഇവിടെ വരെ വന്നിട്ട് അവിടെ പോയില്ലെങ്കിൽ അതൊരു ക്രൈം ആണെന്നാ അവൾ പറയുന്നത്..."

"അവിടെ എന്താണുള്ളത്...?"

"പോയാൽ കാണാം."

രാജേഷ് കളിയാടി പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി സംശയത്തോടെ അവനെ നോക്കി.

അവൻ കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചില്ല.

രാത്രി ഏഴുമണിയോടെ നാലുപേരും റിസോർട്ട് ലോബിയിൽ കണ്ടുമുട്ടി.

"Ready?"

കാതറിൻ ആവേശത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ഈ Walking Streetൽ എന്താണുള്ളത്...?"

അഞ്ജലി കൗതുകത്തോടെ ചോദിച്ചു.

കാതറിൻ ആദ്യം രാജേഷിനെ നോക്കി.

പിന്നെ ജോണിനെ.

രണ്ടുപേരും ചിരി ഒളിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

"എന്താ...?"

അഞ്ജലി ചോദിച്ചു.

കാതറിൻ ചിരിച്ചു.

"നീ തന്നെ കണ്ടാൽ മതി."

"Surprise."

ടാക്സി വന്ന് നിന്നത് കടും ചുവപ്പും നീലയും നിയോൺ വെളിച്ചങ്ങൾ കൊണ്ട് പകൽ പോലെ തിളങ്ങിനിൽക്കുന്ന പട്ടായ വാക്കിംഗ് സ്ട്രീറ്റിന്റെ ആ വലിയ കവാടത്തിന് മുന്നിലാണ്.

വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി ആ തെരുവിലേക്ക് ഒന്നു നോക്കിയ അഞ്ജലി ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് ശരിക്കും തരിച്ചുപോയി! നാട്ടിൻപുറത്തെ സദാചാരബോധത്തിലും വീട്ടുചുമരുകൾക്കുള്ളിലും മാത്രം ജീവിച്ചു ശീലിച്ച അവൾക്ക് മുന്നിൽ തുറക്കപ്പെട്ടത് ഇത്രയും കാലം ഭാവനയിൽ പോലും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു നഗ്നലോകമായിരുന്നു.

ചുറ്റും കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന വലിയ ബോർഡുകൾ... കാതടപ്പിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ സംഗീതം... അന്തരീക്ഷത്തിൽ വശ്യമായ പെർഫ്യൂമുകളുടെയും കഞ്ചാവിന്റെയും മദ്യം മണക്കുന്ന പുകച്ചുരുളുകളുടെയും കടുത്ത ഗന്ധം.

റോഡിന് ഇരുവശത്തുമായി നിരനിരയായി നിൽക്കുന്ന ഗോ-ഗോ ബാറുകൾക്ക് മുന്നിൽ, തികച്ചും നഗ്നതയോടടുത്ത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച നൂറുകണക്കിന് തായ് പെൺകുട്ടികളാണ് വിദേശികളെ ആകർഷിക്കാൻ നിൽക്കുന്നത്.

വെറും ടൂ പീസ് വസ്ത്രങ്ങളും ശരീരഭാഗങ്ങൾ ഒട്ടും മറയ്ക്കാത്ത സുതാര്യമായ വലക്കണ്ണികളുള്ള നൈലോൺ വസ്ത്രങ്ങളും മാത്രം ധരിച്ച അവർ, തെരുവ് വിളക്കുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തങ്ങളുടെ തുടുത്ത മാറിടങ്ങളും നിതംബങ്ങളും വശ്യമായി ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പുരുഷന്മാരെ ബാറുകളിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു.

പെൺകുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ മാറിടത്തിലേക്ക് വിദേശികളെ വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നതും, വലിയ ബോർഡുകളിൽ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന പലതരത്തിലുള്ള പ്രൈവറ്റ് അഡൽറ്റ് ഷോകളുടെയും ഗോ-ഗോ ബാറുകളുടെയും പരസ്യങ്ങളും കണ്ടപ്പോൾ, ഈ തെരുവ് വെറുമൊരു വിനോദസഞ്ചാര കേന്ദ്രമല്ലെന്ന് അഞ്ജലിക്ക് പൂർണ്ണമായി ബോധ്യപ്പെട്ടു.

വിനോദത്തിന് അപ്പുറം കാമത്തിന്റെയും നഗ്നതയുടെയും കച്ചവടം പച്ചയായി നടക്കുന്ന, നിയമങ്ങളോ നിയന്ത്രണങ്ങളോ ഇല്ലാത്ത ഒരു മായാലോകമാണിതെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

സ്വന്തം ഭർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ വെച്ച് അന്യപുരുഷന്മാർ തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് നോക്കിയാൽ പോലും കടുത്ത സദാചാരം പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന രാജേഷ്, യാതൊരു മടിയുമില്ലാതെ ഈ വേശ്യാതെരുവിന്റെ വന്യതയിലേക്ക് തന്നെയും കൂട്ടി നടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിൽ കടുത്ത അമർഷവും അറപ്പും ഇറച്ചുകയറി.

കാതറിനോടൊപ്പം വഴിയരികിലെ പെൺകുട്ടികളുടെ മാറിടങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണെറിഞ്ഞു നടക്കുന്ന രാജേഷിന്റെ മുന്നിലേക്ക് അവൾ വേഗത്തിൽ നടന്നു കയറി.

അവന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ച് ഒറ്റവലിക്ക് അവളെ അഭിമുഖമായി നിർത്തിക്കൊണ്ട്, ചുറ്റുമുള്ള വലിയ സംഗീത ബഹളത്തിനിടയിലും കനത്ത ശബ്ദത്തിൽ അഞ്ജലി ചോദിച്ചു:

"എന്തിനാ എന്നെ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവന്നത്? എന്തിനാ രാജേഷ്വേട്ടാ എന്നെ ഈ തെരുവിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നത്...?"

പെട്ടെന്നുള്ള അഞ്ജലിയുടെ ആ ചോദ്യം കേട്ട് രാജേഷ് ഒന്നു പകച്ചുപോയി. കാതറിനും ജോണും പെട്ടെന്ന് നടപ്പ് നിർത്തി അവരെത്തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

രാജേഷ് തന്റെ മുഖത്തെ അമ്പരപ്പ് മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിച്ച്, ചുറ്റുമുള്ള തെരുവിലേക്ക് കൈ ചൂണ്ടി ഒരൊറ്റ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു:

"ഇതെന്താ അഞ്ജു നീ ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നത്? ഇത് പട്ടായ വാക്കിംഗ് സ്ട്രീറ്റാണ്! ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തുനിന്നും ആളുകൾ ഇവിടുത്തെ ലൈഫ് കാണാൻ വരുന്നു.

നമ്മളും അത് ആസ്വദിക്കാൻ വന്നതാ. നീ ഇതിനെ അത്ര വലിയ കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല..."

"ആസ്വദിക്കാനോ?"

അഞ്ജലി രാജേഷിന്റെ മുഖത്തേക്ക് കടുപ്പത്തിൽ നോക്കി പരിഹാസത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"സ്ത്രീകളുടെ ശരീരം പച്ചയായി വിൽക്കാൻ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വേശ്യാതെരുവാണോ നിങ്ങൾ എനിക്ക് കാണിച്ചുതരാൻ കൊണ്ടുവന്ന ആസ്വാദനം?"

"നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ പുരുഷന് ഇതൊക്കെ കണ്ട് ആസ്വദിക്കാൻ തോന്നുമായിരിക്കും, പക്ഷെ ഒരു ഭാര്യയെയും കൂട്ടി വരാൻ പറ്റിയ സ്ഥലമാണോ ഇത്?"

അഞ്ജലിയുടെ ആ കടുപ്പത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളും നാടൻ ചിന്താഗതിയെന്ന പ്രഹാസനവും രാജേഷിനെ ശരിക്കും പ്രകോപിപ്പിച്ചു. വിദേശ സുഹൃത്തുക്കളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് ഭാര്യ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തത് അവന്റെ ആൺ അഹങ്കാരത്തിന് വലിയൊരു തിരിച്ചടിയായിരുന്നു.

അവൻ അഞ്ജലിയെ ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കി മുഖം തിരിച്ചു.

"ഓഹ്! നിന്റെ ഭ്രാന്ത് കാണാൻ എനിക്ക് സമയമില്ല. മൂഡ് കളയാനായിട്ട് ഓരോന്ന് ഇറങ്ങിക്കൊളാം!"

നിനക്ക് വേണമെങ്കിൽ കൂടെ വാ അല്ലെങ്കിൽ റൂമിൽ പോയ്ക്കോ..."

അവൻ ദേഷ്യത്തോടെ പിറുപിറുത്തു.

അത് കണ്ട കാതറിൻ പതുകെ രാജേഷിന്റെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു..

"Leave it Raj... ആദ്യമായി ആയതുകൊണ്ടാണ്... അവൾ പതുകെ ശീലിച്ചാളും. വാ നമ്മൾക്ക് പോകാം,"

രാജേഷ് അഞ്ജലിക്ക് പിന്നാലെ വരുന്ന ജോണിനെ നോക്കി... ജോൺ കണ്ണുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പൊക്കോളൂ ഞാൻ നോക്കിക്കൊളാം എന്ന രീതിയിൽ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണിച്ചു... രാജേഷ് തിരിഞ്ഞു നടന്നു...

അഞ്ജലി ഒന്നും മിണ്ടാതെ താഴേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു... അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു ... രാജേഷ് അഞ്ജലിയെ അവിടെത്തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് പോലെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ കാതറിനോടൊപ്പം ആ ജനത്തിരക്കിലേക്ക് നടന്നു നീങ്ങി.

പെട്ടെന്ന് ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ തനിച്ചായതുപോലെ തോന്നി...

അവൾ പതുകെ തിരിഞ്ഞ് ജോണിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. ജോൺ ഇതുവരെ ഒരു വാക്ക് പോലും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവൻ ചുറ്റുമുള്ള തെരുവിലേക്കും, പിന്നെ അഞ്ജലിയിലേക്കും നോക്കി.

അവളുടെ മുഖത്തെ അസ്വസ്ഥതയും പരിഭ്രമവും അവന് വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു.

കുറച്ചുനേരം മിണ്ടാതിരുന്ന ശേഷം അവൻ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

"Ann..."

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി.

"നിനക്ക് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നത് തെറ്റല്ല."

അവൾ ഒന്നു അമ്പരന്നു. ജോൺ തുടർന്നു.

"ഈ സ്ഥലം എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ തോന്നില്ല."

"പിന്നെ രാജ് ചിലപ്പോ ഈ സ്ഥലത്തെ കുറിച്ച് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല..."

"ചിലർക്ക് ഇത് ആഘോഷമാണ്."

"ചിലർക്ക് തെട്ടൽ."

"രണ്ടും ശരിയാണ്."

അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അവൻ അവളെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

"നിനക്ക് അസ്വസ്ഥത തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് പറയാൻ നിനക്ക് അവകാശമുണ്ട്."

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തെ മുറുക്കം പതുക്കെ അയഞ്ഞു. ജോൺ കൈകൾ പോക്കറ്റിലിട്ട് തെരുവിലേക്ക് ഒന്നു നോക്കി.

"പക്ഷേ ഒരു കാര്യം ഞാൻ പറയാം."

"ഈ തെരുവ് മുഴുവൻ നീ ഇപ്പോൾ കണ്ട ആ കാഴ്ചകൾ മാത്രമല്ല."

"ഇവിടെ സംഗീതമുണ്ട്."

"തെരുവ് കലാകാരന്മാരുണ്ട്."

"നല്ല ഭക്ഷണമുണ്ട്."

"ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആളുകളുണ്ട്."

പിന്നെ അവൻ അഞ്ജലിയെ നോക്കി.

"നിനക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരിടത്തേക്കും പോകേണ്ട."

"നിനക്ക് അസ്വസ്ഥത തോന്നുന്ന എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ട."

"പക്ഷേ..."

അവൻ ചെറുതായി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഇവിടെ കാണാനുള്ളത് എന്താണെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് നീയായിരിക്കട്ടെ."

എന്തുകൊണ്ടോ അവന്റെ വാക്കുകൾ അവളുടെ ഉള്ളിലെ ദേഷ്യം കുറച്ചു.

അവൻ രാജേഷിനെപ്പോലെ അവളെ പരിഹസിച്ചില്ല. പക്ഷേ രാജേഷ് തെറ്റാണെന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൾക്ക് സ്വന്തം തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള ഇടം മാത്രം കൊടുത്തു. അതാണ് അവൾക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആശ്വാസമായത്.

അഞ്ജലി ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു. പിന്നെ പതുകെ തലയാട്ടി.

"ശരി..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

"നമുക്ക് നടക്കാം."

അവർ രണ്ടുപേരും പതുകെ മുന്നോട്ട് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ ജോൺ ആ തെരുവിന്റെ ഓരോ രഹസ്യങ്ങളും കാഴ്ചകളും അഞ്ജലിക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങി.

"ആൻ... നമ്മൾ ഇനി കേട്ടിട്ടുപോലും ഇല്ലാത്ത ഒരുപാട് ജീവിതങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ആണ് സഞ്ചരിക്കാൻ പോകുന്നത് നീ കാണുന്ന ഈ വലിയ തിളക്കം ഒന്നിന്റെയും അവസാനമല്ല.

ഈ കാണുന്ന ഗോ-ഗോ ബാറുകൾക്ക് ഉള്ളിൽ വലിയൊരു വ്യവസായം നടക്കുന്നുണ്ട്,"

ഒരു വലിയ ബാറിന്റെ മുന്നിലെ പെൺകുട്ടികളെ ചൂണ്ടി ജോൺ പറഞ്ഞു.

"ഇവിടെ നിൽക്കുന്ന ഓരോ പെൺകുട്ടിക്കും ഒരു നമ്പറോ ടാഗോ ഉണ്ടാകും. ഉള്ളിൽ കയറുന്ന പുരുഷന്മാർക്ക് അവരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, ബാറിന് 'ബാർ ഫൈൻ' എന്നൊരു തുക നൽകി ആ പെൺകുട്ടികളെ തങ്ങൾക്കൊപ്പം രാത്രി മുഴുവൻ പുറത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാം."

അത് കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി അത്ഭുതത്തോടെയും അല്പം അറപ്പോടെയും തന്റെ കൈകൾ നെഞ്ചോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു.

"അപ്പോൾ... ഈ പെൺകുട്ടികളെല്ലാം വെറും കച്ചവടവസ്തുക്കൾ മാത്രമാണോ ജോൺ?"

"ഇവിടെ അതെ ആൻ,"

ജോൺ വശ്യമായി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തുടർന്നു.

"പക്ഷെ അതിലും വിചിത്രമായ മറ്റൊരു ലോകം കൂടിയുണ്ട് ഇവിടെ. നീ ആ നിൽക്കുന്ന സുന്ദരികളെ നോക്കൂ..."

വഴിയരികിൽ അതിവസ്ത്രധാരണം ചെയ്ത്, വശ്യമായി ആംഗ്യം കാട്ടി നിൽക്കുന്ന ചില പെൺകുട്ടികളെ ജോൺ കാണിച്ചുതന്നു.

"അവരെ കണ്ടാൽ നല്ല ഭംഗിയുള്ള സ്ത്രീകൾ ആണെന്നേ തോന്നൂ. പക്ഷെ അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആണുങ്ങളാണ്! തായ്‌ലൻഡിൽ അവരെ 'ലേഡിബോയ്സ്' എന്ന് വിളിക്കും.

സർജറിയിലൂടെ സ്ത്രീകളായി മാറിയവർ. പല വിദേശികളും ഇവരുടെ യഥാർത്ഥ സ്വത്വം അറിയാതെയാണ് ഇവരുടെ കെണിയിൽ വീഴുന്നത്."

"ദൈവമേ! ആണുങ്ങളോ?"

അഞ്ജലി തന്റെ വായ് പൊത്തിക്കൊണ്ട് ആ അത്ഭുതക്കാഴ്ചയിലേക്ക് നോക്കി. സ്ത്രീകളെപ്പോലും നാണിപ്പിക്കുന്ന അഴകുള്ള അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആണുങ്ങളായിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

പട്ടായയുടെ ആ വിചിത്രമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അവളെ അങ്ങേയറ്റം അമ്പരപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

"ഇത് മാത്രമല്ല ആൻ... ഇവിടുത്തെ 'പിങ് പോങ് ഷോകൾ' ഇതിലും കിടിലമാണ്. സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ രഹസ്യഭാഗങ്ങൾ കൊണ്ട് പലതരത്തിലുള്ള അഭ്യാസങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ലൈവ് ഷോകളാണത്," ജോൺ വളരെ പച്ചയായി, യാതൊരു മടിയുമില്ലാതെ അവളുടെ കാര്യം കുനിഞ്ഞ് പറഞ്ഞു.

അവന്റെ ആ പരക്കൻ ശബ്ദവും വിവരണവും കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ശരീരമാകെ ഒരു വിറയൽ പടർന്നു....

"ലേഡിബോയ്സ് മാത്രമല്ല ആൻ, ഈ തെരുവിലെ മറ്റൊരു വലിയ രഹസ്യം ദാ അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്," ജോൺ തെരുവിന്റെ അല്പം ഇരുണ്ട ഒരു കോണിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

അവിടെ സ്പോർട്സ് ഷർട്ടും മുറുക്കമുള്ള ഷോർട്സും ധരിച്ച്, ജിമ്മിൽ പോയി നിർമ്മിച്ചെടുത്ത കനത്ത ശരീരവുമായി കുറച്ചു യുവാക്കൾ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ നോട്ടത്തിലും നിൽപ്പിലും ഒരു പ്രത്യേക വശ്യതയുണ്ടായിരുന്നു.

"അതാരാണ് ജോൺ?"

അഞ്ജലി കൗതുകത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"അവരാണ് ഇവിടുത്തെ ജിഗോളോകൾ."

ജോൺ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

"പണത്തിന് വേണ്ടി ശരീരം വിൽക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ. ഇവിടെ പുരുഷന്മാർ മാത്രമല്ല, സ്ത്രീകളും ഉപഭോക്താക്കളാകാറുണ്ട്."

അഞ്ജലി അത്ഭുതത്തോടെ ആ കൂട്ടത്തിലേക്ക് നോക്കി.

"ആണുങ്ങളും...?"

അവളുടെ ശബ്ദത്തിൽ യഥാർത്ഥ ആശ്ചര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുവരെ സ്ത്രീകൾ മാത്രം ശരീരം വിൽക്കുന്ന ലോകത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവൾ കേട്ടിരുന്നത്. പക്ഷേ ഇവിടെ നിയമങ്ങൾ തന്നെ വേറെയായിരുന്നു. അവൾ കുറച്ചുനേരം ആ യുവാക്കളെ നോക്കി നിന്നു.

തങ്ങളെത്തന്നെ ഒരു സ്ത്രീ നോക്കുന്നത് ആ യുവാവ് കൃത്യമായി ശ്രദ്ധിച്ചു. അവൻ അഞ്ജലിയുടെ നോട്ടം കണ്ടതും ചുണ്ടിൽ ഒരു വശ്യമായ ചിരി വരുത്തി.

എന്നിട്ട് ഒട്ടും മടിയില്ലാതെ, അഞ്ജലി നോക്കിനിൽക്കെത്തന്നെ, അവൻ ധരിച്ചിരുന്ന ടൈറ്റ് ഷോർട്സിന് മുകളിലൂടെ തന്റെ തുടകൾക്കിടയിലേക്ക് കൈവെച്ചു. അവന്റെ ഷോർട്സിനുള്ളിൽ ഒരു വലിയ പടവലങ്ങയുടെ വലിപ്പത്തിൽ കനത്തു വീർത്തു കിടന്നിരുന്ന തന്റെ നീളമുള്ള കുണ്ണ അവൻ കൈകൊണ്ട് മറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ജലിക്ക് നേരെ ഒന്നുലച്ചു കാണിച്ചു!

വസ്ത്രത്തിന് മുകളിലൂടെ പോലും അതിന്റെ കനപ്പും നീളവും കൃത്യമായി കാണാമായിരുന്നു.

അഞ്ജലി ഉടനെ നോട്ടം മാറ്റി. അവൾ ആകെ നാണിച്ചു പോയി... അവളുടെ കവിളുകളിൽ ചെറിയൊരു ചൂട് പടർന്നു. അത് വയറ്റിൽ ഒരു വിറയലും...

"ദൈവമേ..."

അവൾ അറിയാതെ പറഞ്ഞു.

"ഇവിടെ എല്ലാം തലകീഴായ പോലെയാണല്ലോ."

ജോൺ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"അല്ല ആൻ..."

"നമ്മൾ പരിചയമില്ലാത്ത ലോകം കാണുമ്പോൾ അങ്ങനെ തോന്നും."

വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആളുകൾ.

ഓരോരുത്തരും ഓരോ ജീവിതങ്ങൾ.

ഒരു നിമിഷം അവൾക്ക് തോന്നി ഇവിടെ ആരും മറ്റൊരാളുടെ ജീവിതം എങ്ങനെ ജീവിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നില്ല. ആ ചിന്ത തന്നെ അവളെ അല്പം അസ്വസ്ഥയാക്കി.

അതേസമയം എന്തുകൊണ്ടോ ഒരു വിചിത്രമായ കൗതുകവും അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഉണർന്നു.

"ജോൺ..."

അവൾ പതുക്കെ ചോദിച്ചു.

"ഇവിടെ വരുന്ന എല്ലാവരും ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കായിട്ടാണോ വരുന്നത്...?"

ജോൺ തലയാട്ടി.

"അല്ല."

"ചിലർ അതിന് വരും."

"ചിലർ വെറുതെ കാണാൻ വരും."

"ചിലർ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും കാണാത്ത ലോകം എങ്ങനെയാണെന്ന് അറിയാൻ വരും."

അവൻ അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"നീ ഇപ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ കൂട്ടത്തിലാണ്."

"എന്നാലും കൂടുതൽ ആൾക്കാരും വരുന്നത് ആൻ പറഞ്ഞ കാര്യത്തിന് വേണ്ടി ആണ്..."

അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ അറിയാതെ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

അവളുടെ ആ പരിഭ്രമവും ലഹരിയും കണ്ട് ജോൺ പതുക്കെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അവൾ അറിയാതെ ജോണിന്റെ കനത്ത കൈകളിൽ മൂറുകെ പിടിച്ചു.... അവൾ മുന്നിലെ രാജേഷിനെ നോക്കി...

കാതറിൻ രാജേഷിന് ജോണിനെ പോലെ മെല്ലെ മെല്ലെ ഈ തെരുവ് അഞ്ജലിയെ പൂർണ്ണമായും മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വന്തം തീരുമാനപ്രകാരം, സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു പുതിയ അഞ്ജലി!

"ജോൺ... ഇവിടെ നിയമങ്ങളോ വിലക്കുകളോ ഇല്ലേ?"

അഞ്ജലി തന്റെ ശബ്ദം താഴ്ത്തി, വിറയലോടെ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല ആൻ... ഈ തെരുവിൽ ഉള്ളവർക്ക് ഒരാറ്റ നിയമമേയുള്ളൂ; സ്വന്തം ആഗ്രഹങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി അഴിച്ചുവിടുക!"

ജോൺ അവളുടെ തോളിലെ പിടി അല്പം കൂടി മറുക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലിക്ക് അല്പം നാണം തോന്നി. ജോൺ അവളുടെ മുഖത്തെ ആ ഭാവമാറ്റങ്ങൾ കൃത്യമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ കവിളുകൾ അപ്പോൾ കടുത്ത ലഹരിയാൽ ചുവന്നു തുടുത്തിരുന്നു.

കുറച്ചുനേരം അവർ മിണ്ടാതെ നടന്നു.

പിന്നെ ജോൺ പതുക്കെ ചോദിച്ചു.

"ഈ തെരുവിൽ കണ്ടതിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ നിന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയത് എന്താണ്...?"

അഞ്ജലി ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അവൾ പിന്നിലേക്ക് ഒന്ന് നോക്കി. അവിടെ ഇപ്പോഴും ആ യുവാക്കൾ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ജോണിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു. കാരണം അവളുടെ നോട്ടം എവിടേക്കാണ് പോയതെന്ന് അവൻ കണ്ടിരുന്നു.

"ജിഗോളോകളോ...?"

അവൻ കളിയാടി ചോദിച്ചു.

അഞ്ജലിയുടെ കവിളുകൾ ചെറുതായി ചുവന്നു.

"അല്ല..."

അവൾ പറഞ്ഞെങ്കിലും ശബ്ദത്തിൽ ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു. ജോൺ ചിരിച്ചില്ല.

അവളെ രക്ഷിക്കാനും ശ്രമിച്ചില്ല.

അവൻ വെറുതെ കാത്തുനിന്നു.

അവസാനം അഞ്ജലി തന്നെ പതുകെ പറഞ്ഞു.

"പുരുഷന്മാരും അങ്ങനെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ലോകമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല."

"അതായിരിക്കും."

ജോൺ തലയാട്ടി.

"അതാണ് എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയത്."

അവൾ ഒന്ന് കൂടി അത് യുവാവിനെ നോക്കി..

"എന്താ ആൻ..."

അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് ജോണിനെ നോക്കി.

"ആ ജിഗോളോകളെ കണ്ടിട്ട് വരാൻ തോന്നുന്നില്ലേ...?"

"ഏയ് അങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല."

അഞ്ജലി ഉടനെ പറഞ്ഞു.

"ഇല്ലേ...?"

ജോൺ കളിയാടി ചോദിച്ചു.

അവൾ തലയാട്ടി.

കുറച്ചുനേരം രണ്ടുപേരും മിണ്ടാതെ നടന്നു.

പിന്നെ ജോൺ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു.

"സത്യം പറ..."

"എന്ത്...?"

"Try ചെയ്യാൻ തോന്നുന്നുണ്ടോ...?"

അഞ്ജലി ഒന്ന് അമ്പരന്നു.

"എന്ത് try ചെയ്യാൻ...?"

ജോൺ മുഖം ഗൗരവത്തിൽ പിടിച്ചുനിർത്താൻ ശ്രമിച്ചു.

"അതേ... അവരെ."

ഒരു നിമിഷം അഞ്ജലിക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

പിന്നെ അവൻ എന്താണ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് തലച്ചോറിൽ തെളിഞ്ഞു. അടുത്ത നിമിഷം അവളുടെ കണ്ണുകൾ വലുതായി.

"ജോൺ!"

അഞ്ജലി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കൈയിൽ അടിക്കാൻ ഓങ്ങി. ജോൺ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിച്ചു.

പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം അവളുടെ കൈ വീണ്ടും തന്റെ നേരെ വരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അറിയാതെ ഒരു കൈകൊണ്ട് അവളുടെ കൈത്തണ്ടയിൽ പിടിച്ചു.

എല്ലാം ഒരു നിമിഷം കൊണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ജലി പെട്ടെന്ന് നിശ്ചലമായി.

ജോണും.

രണ്ടുപേരുടെയും ചിരി ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് മാഞ്ഞു. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ബഹളത്തിനിടയിലും ആ ചെറിയ നിശ്ശബ്ദത അവൾക്ക് വ്യക്തമായി അനുഭവപ്പെട്ടു.

ജോണിന്റെ വിരലുകൾ ഇപ്പോഴും തന്റെ കൈത്തണ്ടയിൽ ഉണ്ടെന്ന് അഞ്ജലി അറിഞ്ഞു.

അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിയ നിമിഷം അവളുടെ ഹൃദയം ഒന്ന് മിടിപ്പ് തെറ്റി.

പക്ഷേ അത് ഒരു നിമിഷം മാത്രം.

അടുത്ത സെക്കൻഡിൽ തന്നെ അവൾ ചെറുതായി കൈ പിൻവലിച്ചു.

"വിട്..."

അവൾ ചിരി ഒളിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

ജോൺ ഉടനെ കൈ വിട്ടു.

"Sorry."

അവൻ ചിരിച്ചു.

"നീ എന്നെ ശരിക്കും അടിക്കുമെന്ന് തോന്നി."

"അടിച്ചേനേ."

അഞ്ജലി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അവൾ മുന്നിലേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി.

പക്ഷേ എന്തുകൊണ്ടോ... അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലെ ആ ചെറിയ പുഞ്ചിരി മായാതെ തന്നെ നിന്നു.

അപ്പോഴേക്കും മുന്നിൽ നിന്നും കാതറിൻ അവരെ നോക്കി ഉറക്കെ വിളിച്ചു:

"Guys... Come fast! ഇവിടെ ഒരു അടിപൊളി മിറർ മേസ് ക്ലബ്ബ് ഉണ്ട്. വാ വേഗം!"

കാതറിൻ ആവേശത്തോടെ കൈ വീശിക്കൊണ്ട് വിളിച്ചു.

അഞ്ജലിയും ജോണും തമ്മിൽ നോക്കി ചിരിച്ചു.

"പോവാം..."

ജോൺ പറഞ്ഞു.

മുന്നിൽ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ കാതറിനും രാജേഷും ഇതിനോടകം നടന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

അവരുടെ പിന്നാലെ അഞ്ജലിയും ജോണും നടന്നു.

കുറച്ചു ദൂരം മുന്നോട്ട് പോയപ്പോൾ വലതുവശത്തായി നിറയെ നീയോൺ ലൈറ്റുകൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ച ഒരു വലിയ പ്രവേശന കവാടം അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു.

പ്രവേശന കവാടത്തിന് മുകളിൽ വലിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നു.

INFINITY MIRROR MAZE

കവാടത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും നിറയെ കണ്ണാടികളും വർണ്ണവെളിച്ചങ്ങളും.

അകത്ത് നിന്ന് ആളുകളുടെ ചിരിയും ആരവവും കേൾക്കാമായിരുന്നു.

"ഇതെന്താ...?"

അഞ്ജലി കൗതുകത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"അകത്ത് കയറിയാൽ മനസ്സിലാകും."

കാതറിൻ കണ്ണിറുക്കി.

"ഞാൻ ആദ്യമായി വന്നപ്പോൾ പത്ത് മിനിറ്റ് ഒരു കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കുള്ള വഴി അന്വേഷിച്ചു."

രാജേഷ് ചിരിച്ചു.

"നിനക്ക് മാത്രമല്ല, എനിക്കും പണി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്."

"Exactly!"

കാതറിൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"That's why it's fun."

ടിക്കറ്റ് എടുത്ത ശേഷം നാലുപേരും പ്രവേശന കവാടത്തിലേക്ക് നടന്നു.

അകത്തേക്ക് കടക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു സ്റ്റാഫ് അംഗം അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു...

"Welcome to the maze!"

കാതറിൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നിലേക്ക് ഓടി.

അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ നാലുപേരും നാല് ദിശകളിലായി ചിതറിപ്പോയി.

അഞ്ചലി മുന്നിൽ കണ്ട തുറന്ന വഴിയാണെന്ന് കരുതി നടന്നത് ഒരു കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിലേക്കായിരുന്നു.

"അയ്യോ!"

അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് നിന്നു.

അവളുടെ സ്വന്തം പ്രതിബിംബം തന്നെ അവളെ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ഇടത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

വീണ്ടും കണ്ണാടി.

വലത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

വീണ്ടും കണ്ണാടി.

ചുറ്റുമുള്ള നിറവെളിച്ചങ്ങളിൽ ഏതാണ് യഥാർത്ഥ വഴി എന്നും ഏതാണ് പ്രതിബിംബമെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

അൽപദൂരെ ജോണിന്റെ ചിരി കേട്ടു.

മറ്റൊരിടത്ത് കാതറിന്റെ ശബ്ദവും.

പക്ഷേ ആരെയും കാണാനായില്ല.

അപ്പോഴേക്കും മറ്റൊരു വഴിയിലൂടെ രാജേഷ് അകത്തേക്ക് വന്നു.

മുന്നിൽ ഒരു നിമിഷം അഞ്ജലിയെ കണ്ടു.

"ആൻ..."

അവൻ സ്വാഭാവികമായി അവളുടെ പിന്നാലെ പോകാൻ തുടങ്ങി.

പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം കാതറിൻ എവിടെ നിന്നോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

അവൾ പെട്ടെന്ന് രാജേഷിന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചു.

"Raj..."

രാജേഷ് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"ആൻ ആ വഴിയിലല്ലേ പോയത്..."

അവൻ പറഞ്ഞു.

കാതറിൻ ചുറ്റുമുള്ള കണ്ണാടികളിലേക്ക് നോക്കി ചിരിച്ചു.

"Mirror mazeന്റെ secret അറിയാമോ...?"

"എന്ത്...?"

"നീ മുമ്പ് പോയ വഴിയിലൂടെ വീണ്ടും വീണ്ടും പോയാൽ..."

അവൾ അവനോട് കുറച്ചുകൂടി ചേർന്ന് നിന്നു.

"...കണ്ട കാഴ്ചകൾ തന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും കാണേണ്ടി വരും."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

കാതറിൻ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

പിന്നെ അവന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ച് മറ്റൊരു വഴിയിലേക്ക് വലിച്ചു.

"അതിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങണമെങ്കിൽ..."

അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു കുസൃതി ചിരി വിരിഞ്ഞു.

"പുതിയ വഴികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കണം."

ഒരു നിമിഷം നിർത്തിയ ശേഷം അവൾ അവന്റെ ചെവിയോട് ചേർത്ത് പറഞ്ഞു....

"Like yesterday..."

രാജേഷ് അവളെ നോക്കി.

ആ വാക്കുകൾ രാജേഷിന്റെ നെഞ്ചിൽ ഒരു വലിയ കൊള്ളിയാൻ പോലെയാണ് വന്ന് പതിച്ചത്. ഇന്നലെ രാത്രി ആ റിസോർട്ടിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ കാതറിന്റെ നഗ്നമായ ശരീരത്തെ തന്റെ കൈക്കുള്ളിലാക്കി അനുഭവിച്ച ആ സുന്ദര നിമിഷങ്ങൾ അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറി.

അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ കാതറിൻ പതുക്കെ പിന്നോട്ട് നടന്ന് ആ കണ്ണാടിവഴിയുടെ കൂടുതൽ ഇരുണ്ട ഒരു തിരിവിലേക്ക് മറയുന്നത് കണ്ടു. അഞ്ജലി എവിടെയുണ്ടെന്നോ അവൾ തന്നെ തിരയുന്നുണ്ടെന്നോ ഉള്ള ചിന്തകൾ പൂർണ്ണമായി മറന്ന്, രാജേഷ് കാതറിന് പിന്നാലെ ആ ഇടുങ്ങിയ വഴികളിലേക്ക് വേഗത്തിൽ നടന്നു നീങ്ങി.

ഒരു വലിയ കണ്ണാടി ഭിത്തിയുടെ മറവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞതും കാതറിൻ പെട്ടെന്ന് നടപ്പ് നിർത്തി അവനെ നോക്കി നിന്നു. അവിടെ വെളിച്ചം വളരെ കുറവായിരുന്നു.

മങ്ങിയ നീല വെളിച്ചം മാത്രം താളത്തിൽ മിന്നിമറയുന്ന ആ കോണിൽ, കണ്ണാടികളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ തന്നെ രൂപങ്ങളല്ലാതെ മറ്റാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

രാജേഷ് ഒട്ടും സമയം കളയാതെ കാതറിനോട് അടുത്തു നിന്നു. "കാതറിൻ... നീ ശരിക്കും എന്നെ ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിക്കുകയാണ്," അവൻ പതുക്കെ പിറുപിറുത്തു.

കാതറിൻ വശ്യമായി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു അവൾ തന്റെ കൈവിരലുകൾ രാജേഷിന്റെ ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടണുകൾക്ക് മുകളിലൂടെ പതുകെ ചലിപ്പിച്ചു. അവളുടെ ആ നോട്ടവും വിരലുകളുടെ സ്പർശനവും അവന്റെ ലഹരിയെ ഇരട്ടിയാക്കി.

അടുത്ത നിമിഷം രാജേഷ് തന്റെ നിയന്ത്രണം കൈവിട്ട് അവളെ ആ കണ്ണാടിയിലേക്ക് ചേർത്തുനിർത്തി. അവളുടെ വസ്ത്രത്തിനുള്ളിലൂടെ പുറത്തേക്ക് തള്ളിനിൽക്കുന്ന ആ വലിയ മുലകളെ അവൻ തന്റെ കൈപ്പത്തിക്കുള്ളിലാക്കി ഭ്രാന്തമായി ഞെരടാൻ തുടങ്ങി.

കാതറിൻ ചെറിയൊരു മൂളലോടെ തല പുറകിലേക്ക് ഇട്ട് കണ്ണുകൾ പൂട്ടി.

അവളുടെ ആ വികാരം കണ്ടതും രാജേഷിന്റെ ഉള്ളിലെ പൗരുഷം ഉണർന്നു. അവൻ തന്റെ ഒരു കൈ പതുകെ താഴേക്ക് നീക്കി, അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന ആ ടൈറ്റ് വസ്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കൈകടത്തി അവളുടെ നഗ്നമായ ആ തുടകൾക്കിടയിലെ പൂറ് പതുകെ തടവാൻ തുടങ്ങി.

ആ ചൂടുള്ള സ്പർശനത്തിൽ കാതറിന്റെ ശരീരം വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞു.

അവൾ പതുകെ കണ്ണുകൾ തുറന്ന് രാജേഷിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. വശ്യമായ ഒരു ചിരിയോടെ അവൾ തന്റെ വലതുകൈ പതുകെ താഴേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, രാജേഷ് ധരിച്ചിരുന്ന ഷോർട്സിന്റെ സിപ്പുകൾക്കിടയിലൂടെ അവന്റെ കനത്തു വീർത്തു നിന്നിരുന്ന ആ വലിയ കുണ്ഡയെ തന്റെ കൈപ്പത്തിക്കുള്ളിലാക്കി മറുകെ പിടിച്ചു.

വസ്ത്രത്തിന് മുകളിലൂടെ അവൾ അത് മുകളിലേക്കും താഴേക്കും പതുകെ ഉരസി ചലിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ രാജേഷിന് ഒരു കടുത്ത സുഖം തോന്നി.

ആ കണ്ണാടിക്കൂട്ടിന്റെ ഇരുട്ടിൽ, കാതറിന്റെ വശീകരണത്തിൽ അവൻ പൂർണ്ണമായും ഉരുകിയൊലിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ആ കാമത്തിന്റെ അടുത്ത ഘട്ടത്തിലേക്ക് നീങ്ങാൻ ഒരുങ്ങിയ ആ സെക്കന്റിൽ...

പെട്ടെന്ന് ആ തിരിവിലേക്ക് കുറച്ചധികം ആളുകളുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ചിരിയും തായ് ഭാഷയിലുള്ള സംസാരവും കാൽപ്പെരുമാറ്റവും ഇറച്ചുകയറി. ആ ടൂറിസ്റ്റുകളുടെ കൂട്ടം തങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന ഈ ഇരുണ്ട കോണിലേക്ക് തന്നെയാണ് വരുന്നതെന്ന് മനസ്സിലായതും കാതറിൻ പെട്ടെന്ന് രാജേഷിന്റെ കൈകളിൽ നിന്നും മാറി ഒതുങ്ങിനിന്നു.

രാജേഷ് പെട്ടെന്ന് ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് തിരികെ വന്നു, ശ്വാസമെടുക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ട് അവൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് ഒതുക്കി.

ആ ജനക്കൂട്ടം തങ്ങളെ കടന്നുപോകുന്നത് വരെ കാതറിൻ ഒന്നും അറിയാത്തതുപോലെ ആ കണ്ണാടിയിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു. അവർ മുന്നോട്ട് പോയതും അവൾ പതുക്കെ രാജേഷിന്റെ അരികിലേക്ക് അടുത്തു വന്നു.

അവന്റെ കവിളിൽ പതുക്കെ തഴുകിക്കൊണ്ട്, ആരും കേൾക്കാത്ത വണ്ണം വളരെ താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ അവൾ ചോദിച്ചു:

"രാജ്... ഇന്ന് നൈറ്റ് കൂടി നീ എന്റെ റൂമിലേക്ക് വരുമോ...?"

കാതറിന്റെ ചോദ്യം അവൻ തീരെ പ്രതീക്ഷിച്ചതേ ഇല്ല....

ഇന്നലെ രാത്രി ആ റിസോർട്ടിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ അവർക്കിടയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളും, പങ്കുവെച്ച നിമിഷങ്ങളും രാജേഷിന്റെ മനസ്സിലൂടെ മിന്നിമറഞ്ഞു.

"രാജ്...?"

കാതറിൻ വീണ്ടും വിളിച്ചു.

രാജേഷ് ഞെട്ടി അവളെ നോക്കി.

ഒരു നിമിഷം മുമ്പ് വരെ അവളുടെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാൻ പോലും അവന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

കാതറിൻ അത് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

വളരെ വ്യക്തമായി.

അവൾ കുറച്ചുനേരം അവനെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ പതുക്കെ ചിരിച്ചു.

പക്ഷേ ആ ചിരിയിൽ എന്തോ മാറിയിരുന്നു.

"Interesting..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

"എന്താ...?"

രാജേഷ് ചോദിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല."

അവൾ തോളുയർത്തി.

കാതറിൻ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

അകലെയെവിടെയോ അഞ്ജലിയുടെ ചിരി കേട്ടു.

രാജേഷിന്റെ നോട്ടം അറിയാതെ ആ ദിശയിലേക്ക് നീങ്ങി.

കാതറിൻ അത് കണ്ടു ചിരിച്ചു...

പക്ഷേ ആ ചിരിയിൽ ചെറിയൊരു കുത്തുണ്ടായിരുന്നു.

"കാതറിൻ..."

രാജേഷ് എന്തോ പറയാൻ ശ്രമിച്ചു.

"Relax."

അവൾ ഇടയ്ക്ക് പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ ആരെയും നിർബന്ധിക്കാറില്ല."

ഒരു നിമിഷം നിശ്ശബ്ദത.

പിന്നെ അവൾ അടുത്തേക്ക് വന്ന് വളരെ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

"പക്ഷേ ഒരു കാര്യം മാത്രം."

"എന്ത്...?"

"നാളെ രാത്രി എല്ലാവരും ഓരോ വഴിക്ക് പോകും."

അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"അതിന് ശേഷം..."

അവൾ ഒരു നിമിഷം നിർത്തി.

"ചില അവസരങ്ങൾ വീണ്ടും തിരികെ വരില്ല."

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

കാതറിൻ ചെറുതായി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"Think about it."

പിന്നെ അവൾ തിരിഞ്ഞ് നടന്നു.

അൽപനേരത്തിനകം അഞ്ജലി maze ന്റെ exit ലൂടെ പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

പുറത്തെ നീയോൺ വെളിച്ചം മുഖത്ത് പതിച്ചതും അവൾ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

"Finally..."

അവൾ ചിരിച്ചു.

കുറച്ച് നിമിഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം മറ്റൊരു exit ൽ നിന്ന് കാതറിൻ പുറത്തുവന്നു.

അഞ്ജലിയെ കണ്ടതും അവൾ പുരികം ഉയർത്തി.

"ഓഹ്..."

"നീയാണോ ആദ്യം എത്തിയത്...?"

അഞ്ജലി ചുമലുയർത്തി.

"തോന്നുന്നു."

അപ്പോഴേക്കും ജോണും പുറത്തേക്ക് വന്നു.

"Seriously...?"

അവൻ ചിരിച്ചു.

"നീ ആദ്യം പുറത്തുവന്നോ?"

അഞ്ജലി വിജയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

"അതെ."

"Impossible."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

അവർ രാജേഷിന് വേണ്ടി കാത്തിരുന്നു....

"നാളെ എന്താ plan...?"

ജോൺ ചോദിച്ചു.

അഞ്ജലി ചുമലുയർത്തി.

"ഒന്നും തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ല."

പിന്നെ ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞ് കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

"എന്തായാലും നാളെ രാത്രി ഞങ്ങൾ തിരികെ പോകും."

ജോണിന്റെ മുഖത്തെ ചിരി ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് മങ്ങി.

"നാളെ രാത്രിയോ...?"

"അതെ."

അഞ്ജലി തലയാട്ടി.

"അവധിയും തീർന്നു."

"That was fast..."

ജോൺ അറിയാതെ പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"എനിക്കും അങ്ങനെ തന്നെയാണ് തോന്നുന്നത്."

കുറച്ചുനേരം ജോൺ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പിന്നെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അപ്പോൾ ഇത് goodbye ആകുമല്ലോ."

"Goodbye ആവണമെന്നില്ല."

അഞ്ജലി ഫോൺ പുറത്തെടുത്തു.

"നിന്റെ number പറ."

ജോൺ ഒരു നിമിഷം അമ്പരന്നു.

പിന്നെ ചിരിച്ചു.

"Sure."

രണ്ടുപേരും number save ചെയ്തു.

"ഞാൻ കേരളത്തിൽ വന്നാൽ വിളിക്കട്ടെ...?"

ജോൺ ചോദിച്ചു.

"തീർച്ചയായും."

അഞ്ജലി പറഞ്ഞു.

"അപ്പോൾ നിങ്ങളെന്നെ help ചെയ്യുമല്ലോ...?"

"എന്ത് help...?"

"കാതറിനെ സാരി ഉടുക്കാൻ പഠിപ്പിക്കണം."

അഞ്ജലി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"അതാണോ വലിയ കാര്യം...?"

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"അതെ."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"ഞാൻ എപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്..."

"Especially കേരളത്തിലെ പെൺകുട്ടികൾ സാരി ഉടുക്കുമ്പോൾ വേറെ ഒരു ഭംഗിയുണ്ട്."

"കാതറിനോട് പറഞ്ഞാൽ അവൾ എന്നെ കളിയാക്കും."

"അതിന് നിങ്ങൾ കേരളത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടോ..? "

"ഉണ്ട്... ഒരു തവണ.. ഓണത്തിന്..."

"അടുത്ത തവണ വരുമ്പോൾ കാതറിൻ നമുക്ക് കേരള ഗേൾ ആക്കാം"

"അഞ്ജലി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു."

"Deal."

അപ്പോഴേക്കും mazeന്റെ exitൽ നിന്ന് രാജേഷ് പുറത്തുവന്നു.

"എന്താ ഇത്ര ചിരി...?"

അവൻ ചോദിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല."

കാതറിൻ ചിരിച്ചു.

"അടുത്ത ഓണത്തിന് കാതറിൻ ആണ് കേരള ഗേൾ..."

അത് കേട്ട് എല്ലാവരും വീണ്ടും ചിരിച്ചു.

"Good luck, Catherine"

രാജേഷും ചിരിച്ചു.

അവർ അടുത്ത് കണ്ട ഒരു റെസ്റ്റോറന്റിൽ കയറി..

Dinner മുഴുവൻ ചിരിയും തമാശയും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു.

കാതറിൻ കൂടുതലായി സംസാരിച്ചത് ജോണിനോടായിരുന്നു.

ജോൺ ഇടയ്ക്കിടെ അഞ്ജലിയെയും സംഭാഷണത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു.

അഞ്ജലിയും സ്വാഭാവികമായി മറുപടി പറഞ്ഞു.

അതിൽ അസാധാരണമായി ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അതാണ് രാജേഷിനെ കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥനാക്കിയത്.

കാരണം അവർക്കിടയിൽ അവൻ എതിർക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ജോൺ മാന്യമായിരുന്നു.

അഞ്ജലി സന്തോഷവതിയായിരുന്നു.

പക്ഷേ എന്തുകൊണ്ടോ...

ഇന്നലെ വരെ കാണാതിരുന്ന ഒരു സൗഹൃദം ഇന്ന് അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അത് എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് രാജേഷിന് മനസ്സിലായില്ല.

ഒരിക്കൽ അഞ്ജലി ചിരിച്ചപ്പോൾ ജോണും ചിരിച്ചു.

അത്ര മാത്രം.

പക്ഷേ രാജേഷിന്റെ മനസ്സ് അതിൽ പോലും കൂടുങ്ങി.

അവൻ സ്വയം ശകാരിച്ചു.

"ഞാൻ എന്തൊക്കെയാ ചിന്തിക്കുന്നത്..."

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് നാലുപേരും റസ്റ്റോറന്റിന് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി.

രാത്രിക്കാറ്റിന് കടലിന്റെ മണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

"അപ്പോൾ..."

കാതറിൻ കൈകൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"Tomorrow is the last day."

"അതെ."

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"സമയം പോയത് അറിഞ്ഞില്ല."

"Exactly."

ജോൺ പറഞ്ഞു.

കുറച്ചുനേരം കൂടി സംസാരിച്ച ശേഷം എല്ലാവരും ഹോട്ടലിലേക്ക് തിരികെ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ലോബിയിലെത്തിയപ്പോൾ കാതറിനും ജോണും ലിഫ്റ്റിന് സമീപം നിന്നു.

"Good night, guys."

കാതറിൻ പറഞ്ഞു.

"Good night."

അഞ്ജലി മറുപടി നൽകി.

ജോൺ അഞ്ജലിയെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

"See you tomorrow."

"See you."

അഞ്ജലിയും ചിരിച്ചു.

അത്ര മാത്രം.

പക്ഷേ ആ ചെറിയ സംഭാഷണം പോലും രാജേഷിന്റെ മനസ്സിൽ എന്തോ ഇളക്കി.

കാരണം ആ ചിരി അവൻ മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതായിരുന്നു.

ഹോട്ടലിലെ ഇടനാഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ രാജേഷിന്റെ മനസ്സ് വീണ്ടും കാതറിന്റെ വാക്കുകളിലേക്ക് പോയി.

"ഇന്ന് നൈറ്റ് കൂടി നീ എന്റെ റൂമിലേക്ക് വരുമോ...?"

അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

പോകണോ...?

പോകാതിരിക്കണോ...?

അവൻ തന്നെ ഉറപ്പില്ല.

അതോടൊപ്പം മറ്റൊരു ചിന്തയും അവനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ബീച്ചിൽ...

ജെറ്റ് സ്കിയിൽ...

വാക്കിംഗ് സ്ക്രീറ്റിൽ...

എത്ര തവണയാണ് താൻ അഞ്ജലിയെ ഒറ്റയ്ക്ക് വിട്ടത്...?

എത്ര തവണയാണ് അവളുടെ ഇഷ്ടം ചോദിക്കാതെ തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തത്...?

റൂമിന്റെ മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ അഞ്ജലി വാതിൽ തുറന്നു.

അകത്തേക്ക് കയറുന്നതിന് മുമ്പ് അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

"Good night."

അവൾ പതിവുപോലെ പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അകത്തേക്ക് നടന്നു.

വാതിൽ അടഞ്ഞു.

റൂമിലെത്തിയ ശേഷവും രാജേഷിന്റെ അസ്വസ്ഥത മാറിയില്ല.

അവൻ ബാഗ് ഒരിടത്ത് വച്ചു.

വെള്ളം കുടിച്ചു.

വീണ്ടും ജനലിന്റെ അരികിലേക്ക് നടന്നു.

വീണ്ടും തിരികെ വന്നു.

അവന്റെ ഓരോ ചലനവും അഞ്ജലി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതിനു മുൻപായിരുന്നെങ്കിൽ അവൾ ചോദിച്ചേനെ.

"എന്താ പ്രശ്നം?"

"എന്താ ആലോചിക്കുന്നത്?"

"എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചോ?"

പക്ഷേ ഇന്ന് അവൾ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല.

കാരണം ചോദിക്കാതെ തന്നെ അവൾക്ക് ഉത്തരം അറിയാമായിരുന്നു.

രാജേഷ് ആദ്യമായി തന്റെ ഉള്ളിൽ തന്നെ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു.

ആ തിരിച്ചറിവ് അവളുടെ ഉള്ളിൽ ചെറിയൊരു സന്തോഷം നിറച്ചു.

അറിയാതെ അവൾ മനസ്സിൽ ചിരിച്ചു.

കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ് ഇരുവരും കിടന്നു.

റൂമിലെ വെളിച്ചം അണഞ്ഞു.

അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

ഉറങ്ങിയതുപോലെ കിടന്നു.

അൽപസമയം കഴിഞ്ഞ് അവൾ പതുക്കെ കണ്ണുതുറന്നു.

രാജേഷ് ഇപ്പോഴും ഉണർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കൈകൾ തലയുടെ പിന്നിൽ വെച്ച് മേൽക്കൂരയിലേക്ക് നോക്കി കിടക്കുന്നു.

അഞ്ജലി വീണ്ടും കണ്ണുകളടച്ചു.

വീണ്ടും കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ് നോക്കി.

ഇത്തവണയും അവൻ ഉണർന്നിരുന്നു.

റൂമിലെ ഡിജിറ്റൽ ക്ലോക്കിന്റെ വെളിച്ചം മാത്രം അവന്റെ മുഖത്ത് വീണുനിൽക്കുകയായിരുന്നു.

അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ വീണ്ടും ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

പിന്നെ അവൾ വീണ്ടും ഉറക്കം അഭിനയിച്ചു.

എത്ര പ്രാവശ്യം ഉണർന്ന് നോക്കിയെന്ന് അവൾക്കുതന്നെ അറിയില്ല.

ഓരോ തവണയും രാജേഷ് ഉണർന്നുതന്നെയായിരുന്നു.

അവസാനം...

പിന്നീട് എപ്പോഴോ...

അഞ്ജലി അറിയാതെ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

പെട്ടെന്ന് ഒരിക്കൽ അവൾ കണ്ണുതുറന്നു.

റൂമിൽ ഇരുട്ടായിരുന്നു.

പുറത്ത് എവിടെയോ വാഹനങ്ങളുടെ ശബ്ദം മാത്രം.

അഞ്ജലി സ്വാഭാവികമായി തന്റെ അരികിലേക്ക് നോക്കി.

കിടക്കയുടെ മറുവശം ശൂന്യമായിരുന്നു.

ഒരു നിമിഷം അവൾക്ക് ഉറക്കം പൂർണ്ണമായി മാറിയില്ല.

പക്ഷേ അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ അവൾ നേരെ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

ഫോണെടുത്ത് സമയം നോക്കി.

1:45 AM.

അവളുടെ നോട്ടം വീണ്ടും കിടക്കയിലേക്ക് പോയി.

രാജേഷ് കിടന്ന ഭാഗത്തെ ബെഡ്ഷീറ്റ് തണുത്തുകിടക്കുകയായിരുന്നു.

അതായത് ഇപ്പോഴല്ല.

കുറച്ചുസമയം മുമ്പേ അവൻ എഴുന്നേറ്റ് പോയിരുന്നു.

അഞ്ജലി ഒന്നും മിണ്ടാതെ കിടക്കയിൽ ഇരുന്നു.

അവളുടെ നോട്ടം വാതിലിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങി.

പിന്നെ നിലത്തേക്ക്.

രാജേഷിന്റെ ചെരുപ്പുകളും അവിടെയില്ലായിരുന്നു.

"പോയല്ലോ..."

അവൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

അത്ഭുതമെന്നും തോന്നിയില്ല.

നിരാശയും ഇല്ല.

എന്തുകൊണ്ടോ...

അത് മുൻകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിച്ച കാര്യം പോലെ തോന്നി.

അപ്പോഴാണ് അവളുടെ ഫോണിൽ WhatsApp notification കണ്ടത്.

25 മിനിറ്റ് മുൻപ് വന്ന ഒരു message.

John.

അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം സ്ക്രീനിലേക്ക് നോക്കി.

പിന്നെ message തുറന്നു.

"I am on the rooftop."

അത്ര മാത്രം.

അഞ്ജലി കുറച്ചുനേരം ആ സന്ദേശത്തിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

റൂമിൽ വീണ്ടും നിശബ്ദത നിറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി വീണ്ടും message ലേക്ക് നോക്കി.

"I am on the rooftop."

അത്ര മാത്രം.വിളിയില്ല, നിർബന്ധമില്ല.

ചോദ്യങ്ങളില്ല. അവൾ ഫോൺ പതുകെ താഴെ വച്ചു. കിടക്കയുടെ ശൂന്യമായ ഭാഗത്തേക്ക് വീണ്ടും നോക്കി.

ഇന്നലെ രാത്രി ഇതേ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ നെഞ്ച് പൊട്ടുന്ന പോലെ തോന്നിയിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന്...

"ഇല്ല..?"

ഇന്ന് അവൾ കരയുന്നില്ല.

കാത്തിരിക്കുന്നുമില്ല.കാരണം ഇന്ന് അവൾക്ക് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായിരുന്നു.

രാജേഷ് തന്റെ തീരുമാനം എടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ തന്റെ ഊഴമാണ്.

അഞ്ജലി ഫോൺ വീണ്ടും കൈയിലെടുത്തു.

കുറച്ചുനേരം സ്ക്രീനിലേക്ക് നോക്കി നിന്ന ശേഷം അവൾ ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

"റൂഫ്റ്റോപ്പിൽ എന്താ പരിപാടി...?"

Reply വരാൻ അധിക സമയം എടുത്തില്ല.

"ചുമ്മാ.. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു....."

അഞ്ജലി അത് വായിച്ച് ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

പിന്നെ വീണ്ടും ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

"റൂമിലേക്ക് പോകുന്നില്ലേ...???"

Reply വരാൻ കുറച്ച് സെക്കൻഡുകൾ എടുത്തു.

"പോകണം..."

"ഇപ്പോൾ അല്ല."

"കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ്."

അഞ്ജലി ആ മെസ്സേജിലേക്ക് കുറച്ചുനേരം നോക്കി നിന്നു.

അവൻ എന്താണ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് അവൾക്ക് കൃത്യമായി മനസ്സിലായി.

അതുകൊണ്ടാണ് അവൾ ആ ചോദ്യം ചോദിച്ചത്.

ജോൺ റൂഫ്റ്റോപ്പിൽ തന്നെയുണ്ട്.

കാരണം അവന്റെ റൂമിൽ പോകാൻ കഴിയില്ല.

അല്ലെങ്കിൽ...

പോകാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ഏതായാലും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായിരുന്നു.

രാജേഷ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളുടെ കോണിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

വിഷമം കൊണ്ടല്ല.

അത്ഭുതം കൊണ്ടുമല്ല.

ഒരുതരം ശാന്തത കൊണ്ടാണ്.

ഇനി ഒന്നും ഊഹിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു.

ഉത്തരം അവൾക്ക് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"ഉറക്കം വരുന്നില്ലേ..?"

ജോൺ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല.."

അഞ്ജലി മറുപടി നൽകി.

കുറച്ച് നിമിഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം മറ്റൊരു മെസ്സേജ് വന്നു.

"റൂഫ്‌ടോപ്പിൽ നല്ല തണുത്ത കാറ്റുണ്ട്..."

"വരുന്നോ....?"

അഞ്ജലി കുറച്ചുനേരം ഫോണിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ മെല്ലെ ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

"റൂഫ്‌ടോപ്പിൽ തണുപ്പാണെങ്കിൽ..."

അവൾ ഒരു നിമിഷം നിർത്തി.

ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

"എന്റെ വൃഥിയിൽ ഒരു കപ്പ് ചൂട് കാപ്പിയുണ്ട്."

മെസ്സേജ് അയച്ച ശേഷം അവൾ ഫോൺ മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു.

ഈ തവണ അവൾ കാത്തിരുന്നില്ല.

അവൻ എന്ത് മറുപടി പറയും എന്ന് ചിന്തിച്ചില്ല.

കാരണം മെസ്സേജിന്റെ ഉദ്ദേശം ജോണിനെ വിളിക്കുക മാത്രമായിരുന്നില്ല.

ഇന്ന് മുഴുവൻ അവളുടെ ജീവിതം മറ്റുള്ളവർ തീരുമാനിച്ചിരുന്നില്ല.

ഇതും അവളുടെ തീരുമാനമായിരുന്നു.

അൽപനേരം കഴിഞ്ഞ് ഫോൺ തെളിഞ്ഞു.

"On my way."

ആ രണ്ട് വാക്കുകളിലേക്ക് അഞ്ജലി കുറച്ചുനേരം നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ ഫോൺ lock ചെയ്ത് മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു.

വൃഥിയിൽ വീണ്ടും നിശബ്ദത നിറഞ്ഞു.

പുറത്ത് എവിടെയോ ലിഫ്റ്റിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു.

അഞ്ജലി ജനലിനരികിലേക്ക് നടന്നു.

പട്ടായയുടെ രാത്രിവെളിച്ചങ്ങൾ ദൂരെയായി തിളങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു.

അവളുടെ മനസ്സിൽ വിചിത്രമായ ഒരു ശാന്തതയായിരുന്നു.

ഇന്നലെ വരെ അവൾക്ക് ഉത്തരങ്ങൾ വേണമായിരുന്നു.

ഇന്ന് അവൾക്ക് ഒരു കാര്യം മാത്രമേ അറിയേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ.

താൻ എന്താണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

അൽപനേരം കഴിഞ്ഞ് വാതിലിൽ ഒരു മൃദുവായ മുട്ടുകേട്ടു.

അഞ്ചലി തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ട ശേഷം അവൾ വാതിലിനരികിലേക്ക് നടന്നു.

വാതിലിന്റെ ലോക്ക് തിരിച്ച് അവൾ അത് പതുക്കെ തുറന്നു.

വാതിൽ തുറന്ന ആ ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് ജോൺ ഒരു സെക്കൻഡ് ശ്വാസമെടുക്കാൻ പോലും മറന്ന് പകച്ചുനിന്നുപോയി! അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത് walking streetൽ കണ്ട അതേ അഞ്ചലിയെ ആയിരുന്നു.

പക്ഷേ, ഇതാ അവന്റെ കൺമുന്നിൽ വാതിലിന് നേരെ നിൽക്കുന്നത് തികച്ചും വിഭ്രാന്തിയുണർത്തുന്ന മറ്റൊരു വശ്യരൂപമായിരുന്നു!

നീണ്ട കറുത്ത മുടി പൂർണ്ണമായും അഴിച്ചിട്ടിരുന്നു. അവളുടെ നനവാർന്ന ശരീരത്തിലും മുഖത്തും ഒരു വന്യമായ പുതുമയുണ്ടായിരുന്നു. മുഖത്ത് ഒട്ടും makeup ഇല്ല.

ഇളം ചുവപ്പും കടും ചുവപ്പും കലർന്ന നേർത്ത സുതാര്യമായ തുണിയുള്ള ഒരു സാരി അവൾ തികച്ചും അലസമായാണ് ചുറ്റിയിരുന്നത്. സ്വന്തം മുറിയിൽ സ്വസ്ഥമായി ഇരിക്കാൻ വേണ്ടി ധരിച്ചതുപോലെയുള്ള ആ വസ്ത്രധാരണം അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ വന്യമായ വടിവുകളെ ഒട്ടും മറച്ചുവെച്ചിരുന്നില്ല.

വസ്ത്രത്തിന്റെ സുതാര്യതയിലൂടെ അവളുടെ അണിവയറും പൊക്കിൾ കുഴിയും പച്ചയായി പുറത്തുകാണാം. കറുത്ത ആഴമുള്ള ഡിസൈനർ ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ നിന്നും അവളുടെ തുടുത്ത വലിയ മുലകൾ പകുതിയോളം പുറത്തേക്ക് തള്ളി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

വാതിൽക്കൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ആ നഗ്നമായ വയറിലെ നേർത്ത സ്വർണ്ണ അരഞ്ഞാണും അതിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങിയ മുടിയിഴകളും ജോണിന്റെ കണ്ണുകളെ അങ്ങോട്ട് മാത്രം തള്ളിയിട്ടു.

ആ സുന്ദരമായ നാടൻ സൗന്ദര്യവും അതിന്റെ വന്യമായ വശ്യതയും ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് ജോണിന്റെ ആൺരക്തത്തെ ഭ്രാന്തമായ രീതിയിൽ തിളപ്പിച്ചു മറിച്ചു!

അഞ്ജലിയുടെ ആ വിരിഞ്ഞ മാറിടത്തിലേക്കും നഗ്നമായ വയറിലേക്കും നോക്കിനിന്ന ജോണിന്റെ തുടകൾക്കിടയിൽ, അവൻ ധരിച്ചിരുന്ന ടൈറ്റ് ജീൻസിനുള്ളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന അവന്റെ വലിയ കുണ്ണ ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് കരിങ്കല്ല് പോലെ കമ്പിയായി വലിഞ്ഞു മുറുകി വസ്ത്രത്തിന് മുകളിലൂടെ പോലും അത് കനത്തു വീർത്തു നിൽക്കുന്നത് കൃത്യമായി കാണുമായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റിയത് അവളുടെ വസ്ത്രമോ മുടിയോ മാറിടങ്ങളോ ആയിരുന്നില്ല. അവളുടെ കണ്ണുകളായിരുന്നു. ഇന്ന് മുഴുവൻ എന്തൊക്കെയോ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീയുടെ കനത്ത ശാന്തത അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ജോണിന്റെ വന്യമായ ആ നോട്ടം ഒരു നിമിഷം അവളിൽ തങ്ങിനിന്നു. അവന്റെ ഉള്ളിലെ ആ കനത്ത ആൺവികാരം മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിച്ച് അവൻ പതുകെ വശ്യമായി ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"എന്താ...?"

അഞ്ജലി തന്റെ കാന്തികമായ ശബ്ദത്തിൽ പതുകെ ചോദിച്ചു.

ജോൺ പതുകെ തലയാട്ടി.

"ഒന്നുമില്ല,"

പിന്നെ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി തന്റെ കനത്ത ശബ്ദത്തിൽ പതുകെ പറഞ്ഞു.

"ഇന്ന് പകൽ മുഴുവൻ ഞാൻ മറ്റൊരാളെയാണ് കണ്ടത്..."

അഞ്ജലി തന്റെ പുരികം ചെറുതായൊന്ന് ഉയർത്തി.

"എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ...?"

ജോൺ അവളുടെ ആ നഗ്നമായ വയറിലേക്കും മൂലകളിലേക്കും വീണ്ടും കണ്ണോടിച്ചുകൊണ്ട് പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഇപ്പോൾ ഞാൻ കേരളത്തിൽ നിന്ന് വന്ന ഒരു ദേവതയെ കാണുന്നുണ്ട്. ദൈവമേ... നീ അതീവ സുന്ദരിയാണ് ആൻ..."

അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ വശ്യമായൊരു പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

പിന്നെ അവൾ പതുക്കെ പിന്നോട്ട് മാറി അവനെ ഉള്ളിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു...

അവൾ ചിരിച്ചു

"വാതിൽ lock ആയ ശബ്ദം റൂമിൽ മുഴങ്ങി. ഈ തവണ സാഹചര്യങ്ങളല്ല തീരുമാനമെടുത്തത്."

"നീ വിളിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ശരിക്കും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല."

അഞ്ജലി ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"ഞാനും."

"അപ്പോൾ എന്തിനാണ് വിളിച്ചത്...?"

അഞ്ജലി കുറച്ചുനേരം അവനെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ തന്റെ സാരിയുടെ മൂത്താണി ഒന്ന് ശരിയാക്കി.

"ഓർമ്മയുണ്ടോ...?"

"എന്ത്...?"

"കേരളത്തിലെ പെൺകുട്ടികളും സാരിയും."

ജോണിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

"ഓർമ്മയുണ്ട്."

"ഈ ട്രിപ്പിൽ എന്റെ കയ്യിൽ ആകെ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഈ ഒരു സാരിയാണ്."

അഞ്ജലി പതുകെ പറഞ്ഞു.

"ഇത് ഉടുക്കണമെന്ന് ആദ്യം പ്ലാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."

ജോൺ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ അവന്റെ മുഖത്തെ സന്തോഷം കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ അഞ്ജലിക്ക് ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വന്നു

അഞ്ജലി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"പക്ഷേ..."

അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

"ഇന്ന് മുഴുവൻ എന്നെ comfortable ആക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഒരാൾക്ക് വേണ്ടി ഇത്രയെങ്കിലും ചെയ്യാമല്ലോ."

ഒരു നിമിഷം ജോൺ മിണ്ടാതെ നിന്നു.

പിന്നെ പതുകെ ചിരിച്ചു.

"Thank you, Ann."

ആ രണ്ട് വാക്കുകൾ മാത്രം.

പക്ഷേ എന്തുകൊണ്ടോ...

അഞ്ജലിക്ക് അത് കേട്ടപ്പോൾ സന്തോഷം തോന്നി.

അഞ്ജലി മെല്ലെ തിരിഞ്ഞ് ആ മുറിയുടെ ബാൽക്കണിയിലേക്ക് നടന്നു. പുറത്തെ തണുത്ത കാറ്റിൽ സാരിയുടെ നേർത്ത മൂന്താണി പതുകെ ഉലഞ്ഞു. ദൂരെ പട്ടായ നഗരത്തിന്റെ നിയോൺ വെളിച്ചങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കൺചിമ്മുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവൾ ആ ഇരുമ്പുകൈവരിയിൽ കൈകൾ കുത്തി ദൂരേക്ക് നോക്കി പതുകെ പറഞ്ഞു:

"ജോൺ... ഈ രാത്രിക്ക് വല്ലാത്തൊരു ഭംഗിയുണ്ട്, അല്ലേ?... ഒരുപക്ഷേ, നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് ചെലവഴിക്കുന്ന അവസാനത്തെ രാത്രി ആയതുകൊണ്ടാകാം..."

അവളുടെ ആ വാക്കുകളിലെ ആർദ്രതയും വശ്യതയും ജോണിനെ പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അകത്തെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നും അവൻ പതുകെ ബാൽക്കണിയിലേക്ക് നടന്നു.

അവളുടെ ഓരോ ചലനവും, സാരിക്കുള്ളിലെ ആ വശ്യമായ ശരീരവടിവുകളും അവന്റെ ഉള്ളിലെ ആൺകരുത്തിനെ ഭ്രാന്തമായ രീതിയിൽ ഉണർത്തുകയായിരുന്നു.

അവൻ മെല്ലെ അഞ്ജലിയുടെ തൊട്ടുപിന്നിലായി വന്നു നിന്നു. അവളുടെ നനവാർന്ന കറുത്ത ചുരുണ്ട മുടിയിഴകൾക്കിടയിലൂടെ അരിച്ചുവന്ന സോപ്പിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും സുഗന്ധം അവൻ ആവോളം ശ്വസിച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം, ജോൺ തന്റെ വലിയ കനത്ത ശരീരം പുറകിൽ നിന്നും അവളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി അമർത്തിവെച്ചു! തന്റെ പാന്റിനുള്ളിൽ കനത്ത്, കരിങ്കല്ല് പോലെ വീർത്തുനിന്നിരുന്ന അവന്റെ ആ വലിയ കുണ്ണ അഞ്ജലിയുടെ ആ കടുംചുവപ്പ് സാരിക്കുള്ളിലെ വലിയ കുണ്ടിയിൽ കഠിനമായി വന്നു മുട്ടി അമർന്നു.

ആ സ്പർശനം പെട്ടെന്ന് ഏറ്റവും അഞ്ജലി അറിയാതെ കൈവരിയിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ച് ഒരു ദീർഘശ്വാസമെടുത്തു. 2 ദിവസം മുന്നേ ക്ലബ്ബിൽ വച്ച് ഉണ്ടായ ഇതേ അനുഭവം അന്നു അവൾക്ക് ഒരു ചെറിയ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോ അവൾ അത് ആഗ്രഹിക്കുന്നു...

അവളുടെ പിൻഭാഗം ജോണിന്റെ തുടകൾക്കിടയിലെ ആ കനപ്പിലേക്ക് കൂടുതൽ ആഴ്ന്നുപോയി

ജോൺ പതുകെ കുനിഞ്ഞ് അവളുടെ നഗ്നമായ തോളിലേക്ക് തന്റെ ചുണ്ടുകൾ അമർത്തി. മൃദുവായി ഒരു ചുംബനം നൽകി!

അവന്റെ പരക്കൻ താടീരോമങ്ങൾ അവളുടെ കഴുത്തിലെ ചർമ്മത്തിൽ ഉരസി നീങ്ങിയപ്പോൾ അവളിൽ കാമത്തിന്റെ വിറയൽ പടർന്നു. അതേസമയം തന്നെ അവൾ തന്റെ വലിയ നിതംബം വന്യമായ താളത്തിൽ പുറകിലേക്ക് ഒന്നുലച്ച്, തന്റെ കുണ്ടിയിൽ അമർന്നിരിക്കുന്ന ജോണിന്റെ ആ വലിയ കമ്പിപ്പാറ പോലെയുള്ള കുണ്ണയ്ക്ക് മുകളിലേക്ക് വീണ്ടും

വീണ്ടും ഉരസി അമർത്തിക്കൊടുത്തു. ആ ഉരസലിൽ ജോൺ ഒരു വന്യമായ മൃഗത്തെപ്പോലെ അലറിക്കൊണ്ട് അവളുടെ ഇടുപ്പിലെ പിടിമുറക്കി, സാരിയുടെ മടക്കുകൾക്കിടയിലൂടെ തന്റെ കൈകൾ അവളുടെ നഗ്നമായ വയറിലേക്ക് ആഴ്ത്തിയിറക്കി...

അടുത്ത നിമിഷം, പൊടുന്നനെ അഞ്ജലി ജോണിന് നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു! അവളുടെ ഈ അപ്രതീക്ഷിത നീക്കത്തിൽ ജോൺ ഒന്ന് അമ്പരന്നു. പക്ഷേ, അവന് ചിന്തിക്കാൻ പോലും സമയം കൊടുക്കാതെ, അഞ്ജലി തന്റെ രണ്ട് കൈകൾ കൊണ്ടും അവന്റെ ഷർട്ടിന്റെ കോളറിൽ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ കാൽവിരലുകളിൽ ഊന്നി മുകളിലേക്ക് പൊങ്ങി.

അടുത്ത സെക്കൻഡിൽ, അവൾ തന്റെ ചുണ്ടുകൾ ജോണിന്റെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് അമർത്തി, അവന്റെ കനത്ത അധരങ്ങളെ വന്യമായി കടിച്ചു വലിക്കാൻ തുടങ്ങി!

അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും ഇത്രയും ഭ്രാന്തമായ ഒരു തുടക്കം ജോൺ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അവളുടെ ചുണ്ടുകളുടെ ആ കടുത്ത കടിക്കലിൽ അവന്റെ ഉള്ളിലെ വികാരം അതിന്റെ പരകോടിയിലെത്തി.

അവളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ ആ വശീകരണത്തിൽ അവൻ പൂർണ്ണമായും ആവേശ ഭരിതനായി

.

അവൻ തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ കഠിനമായി ഉടക്കിപ്പിടിച്ച്, ആ കടുംചുവപ്പ് സാരിക്കുള്ളിലെ അവളുടെ വശ്യമായ ശരീരം തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് അമർത്തിപ്പിടിച്ചു.

ജോണിന്റെ ശ്വാസം കനത്തു, അവന്റെ തുടകൾക്കിടയിൽ പാന്റീനുള്ളിൽ ഇരുമ്പുദണ്ഡ് പോലെ നിവർന്നുനിന്ന ആ വലിയ കുണ്ഡ അവളുടെ വയറിന്റെ താഴെ കഠിനമായി വന്ന് മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവന്റെ വലിയ കൈകൾ അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ നിന്നും താഴേക്ക് നീങ്ങി, അവളുടെ ആ വലിയ സുന്ദരമായ കുണ്ടികൾക്ക് താഴെക്കൂടി കൈകൾ കടത്തി അവൾക്ക് ചിന്തിക്കാൻ പോലും സമയം നൽകാതെ അവളെ ഒരൊറ്റ വാരിയെടുക്കലിന് മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി!

അഞ്ജലി ലഹരിയോടെ തന്റെ രണ്ട് കാലുകളും ജോണിന്റെ ഇടുപ്പിന് ഇരുവശത്തുമായി കോർത്തുപിടിച്ചു.

ജോൺ അവളെയും ചുമലിലേറ്റി ബാൽക്കണിയിൽ നിന്നും ആ വുമിന്റെ ഉള്ളിലെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നടന്നു. കട്ടിലിനരികിലേക്ക് എത്തിയതും അവൻ അവളെ പതുക്കെ ആ വലിയ മെത്തയിലേക്ക് മലർത്തിക്കിടത്തി.

ബെഡിലേക്ക് വീണ നിമിഷം അഞ്ജലിയുടെ അഴിഞ്ഞുകിടന്ന ആ കറുത്ത ചുരുണ്ട മുടിയിഴകൾ കട്ടിലിൽ പടർന്നു കിടന്നു. ജോൺ ഒട്ടും സമയം കളയാതെ അവളുടെ സൈഡിലേക്ക് കനത്ത ശരീരവുമായി കയറി കിടന്നു.

അവളുടെ കറുത്ത ഡിസൈനർ ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കുകൾ ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് അവൻ ആവേശത്തോടെ പൊട്ടിച്ചു മാറ്റി. കറുത്ത ബ്ലൗസും ബ്രായും ഒരൊറ്റ വലിക്ക് താഴേക്ക് മാറിയതും, ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് അഞ്ജലിയുടെ തികച്ചും തുടുത്ത, പാൽനിറമുള്ള ആ വലിയ മുലകൾ ഒന്നിച്ച് പുറത്തേക്ക് തെറിച്ചു വീണു!

ജോൺ ഒട്ടും സമയം കളയാതെ തന്റെ മുഖം അവളുടെ ആ വലിയ മാറിടത്തിലേക്ക് പൂഴ്ത്തി, അവളുടെ വലത്തെ മുലയെ തന്റെ വലിയ വായയ്ക്കുള്ളിലാക്കി കഠിനമായി കടിച്ചു ചുപ്പാൻ തുടങ്ങി.

"ആഹ്... ജോൺ... ഉം..."

അവന്റെ പരുക്കൻ നാവും ചുണ്ടുകളും തന്റെ മുലക്കണ്ണിൽ ഉടക്കിപ്പിടിച്ച് വലിച്ചുകുടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ജലി ലഹരി മൂത്ത് കട്ടിലിലെ മെത്തയിൽ വിരലുകൾ ആഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് നടുവ് വില്ലുപോലെ മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി.

ജോണിന്റെ മറ്റേ കൈ അവളുടെ ഇടത്തെ മുലയെ തന്റെ കൈപ്പത്തിക്കുള്ളിലാക്കി ഭ്രാന്തമായി ഉടച്ചു ഞെരടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവളുടെ രണ്ട് മുലകളും അവന്റെ കൈപ്പത്തിക്കുള്ളിൽ അമരുമ്പോഴും അവൾക്ക് കൂടുതൽ വന്യമായ സുഖം വേണമായിരുന്നു. അവൾ ജോണിന്റെ തലമുടി ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച് തന്റെ മാറിടത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ ശക്തമായി അമർത്തിക്കൊണ്ട് ശ്വാസമെടുക്കാൻ പോലും ബുദ്ധിമുട്ടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു:

"ജോൺ..... എന്റെ മുലയെട്ടിൽ കഠിനമായി കടിക്കൂ... കടിച്ചു വലിക്കൂ... ഉം... ആഹ്..."

അഞ്ജലിയുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ കേട്ടതോടെ ജോൺ കൂടുതൽ ആവേശഭരിതനായി.... അവൻ തന്റെ ഒരു കൈ അഞ്ജലിയുടെ ഇളം പാൽനിറമുള്ള മുലകളിലേക്ക് അമർത്തി വച്ച് മറ്റേ മുല കണ്ണിൽ മെല്ലെ കുടിച്ചു...

"ജോൺ... കുറച്ചുകൂടി ശക്തിയായി... എനിക്ക് അത് അങ്ങനെയേ വേണ്ടൂ..."

അഞ്ജലി കിതച്ചുകൊണ്ട് മന്ത്രിച്ചു.

ജോൺ തന്റെ കൈകൊണ്ട് അവളുടെ മുലയെ നല്ലൊന്നം അമർത്തി പിടിച്ചുടച്ചു... പിന്നെ അവളുടെ മുലക്കണ്ണിൽ അല്പം ശക്തിയായി തന്നെ കുടിച്ചു.... അവൾ അത് വേദനയിലും സുഖം കണ്ടെത്തി.....

അഞ്ജലിയുടെ ഉടൽ ആ പരുക്കൻ സ്പർശനത്തിൽ വിറച്ചു. അവളുടെ ശ്വാസം കനത്തു, ഓരോ തവണ അവൻ അവളുടെ മുലത്തെട്ടിൽ അമർത്തുമ്പോഴും അവളിൽ നിന്നൊരു നേർത്ത ഞരക്കം പുറത്തേക്ക് വന്നു.

മുലകൾക്കിടയിലുള്ള ആഴത്തിലുള്ള കുഴിയിലേക്ക് ജോൺ തന്റെ മുഖം പൂഴ്ത്തി. അവൻ തന്റെ നാക്ക് കൊണ്ട് അവളുടെ മുലയുടെ വശങ്ങളിൽ പതുക്കെ നക്കിത്തുടങ്ങി.

അത് കേവലം ഒരു സ്പർശനമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് അവളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ ഓരോന്നായി തട്ടിയുണർത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നു.

"ആഹ്... അതെ... അവിടം... കുറച്ചുകൂടി താഴെ..."

അവൾ തന്റെ തല ബെഡിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആട്ടി. ജോണിന്റെ ഓരോ ചലനവും അവളുടെ ഉള്ളിലെ കാമത്തെ കൂടുതൽ കടുപ്പിച്ചു. അവൻ അവളുടെ മുലക്കണ്ണിൽ വായ വെച്ച് ഒരു കുഞ്ഞിനെയെന്നപോലെ ആഞ്ഞു വലിച്ചു.

ഒരേസമയം മുല ഞെരടിക്കൊണ്ടും മുലക്കണ്ണ് കുടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള ജോണിന്റെ ആ പ്രവൃത്തിയിൽ അഞ്ജലി ആകെ തകർന്നുപോയി. അവളുടെ നടുവ് വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞു.

ജോണിന്റെ പിടിയിൽ അവളുടെ മുലകൾ കൂടുതൽ ചുവന്നു തുടുത്തു. അവൻ അവളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ ഓരോന്നായി മനസ്സിലാക്കി, അവളുടെ ശരീരത്തെ ഒരു കളിപ്പാട്ടത്തെപ്പോലെ കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഓരോ സ്പർശനവും അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിലെ തൃപ്തിയെ പൂർണ്ണമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു

അവൻ പതുകെ താഴേക്ക് നീങ്ങി, അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ തങ്ങിനിന്നിരുന്ന ആ നേർത്ത കടുംചുവപ്പ് സാരിയുടെ മടക്കുകളിലേക്ക് കൈകൾ നീട്ടി. ഒട്ടും തിടുക്കം കൂട്ടാതെ, വളരെ പതുകെ അവൻ ആ തൂണി അവളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും വകഞ്ഞുമാറ്റാൻ തുടങ്ങി.

സാരിയുടെ ആദ്യത്തെ മടക്ക് അവൻ പതുകെ വലിച്ചഴിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലി ലഹരിയോടെ ഒരു ദീർഘശ്വാസമെടുത്തു. അവളുടെ നഗ്നമായ വയറിന്റെ താഴെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പതുകെ പുറത്തേക്ക് തെളിഞ്ഞു വന്നു.

ജോൺ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ആ സാരി പൂർണ്ണമായും അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ നിന്നും മെല്ലെ അഴിച്ചുമാറ്റി കട്ടിലിന്റെ ഒരു വശത്തേക്ക് നീക്കിയിട്ടു.

ഇപ്പോൾ അവൾ മുകളിൽ പൂർണ്ണ നഗ്നയായും, താഴെ അടിപ്പാവാട മാത്രം അണിഞ്ഞും ജോണിന് മുന്നിൽ മലർന്നു കിടക്കുകയാണ്. സാരിയുടെ ആവരണം മാറിയതോടെ അവളുടെ വെളുത്ത തുടകളുടെ വശ്യതയും നാഭിച്ചുഴിയുടെ ആഴവും ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി.

ജോൺ പതുകെ കുനിഞ്ഞ് അവളുടെ നഗ്നമായ അടിവയറ്റിൽ തന്റെ ചുണ്ടുകൾ അമർത്തി. പരക്കൻ താടീരോമങ്ങൾ അവളുടെ വയറിലെ ചർമ്മത്തിൽ ഉരസിക്കൊണ്ട് അവൻ പതുകെ നക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ജലി അറിയാതെ തന്റെ കാലുകൾ കട്ടിലിൽ ഉറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഇടുപ്പ് പതുകെ മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊടുത്തു.

അവളുടെ അടിപ്പാവാടയുടെ വള്ളിയിലേക്ക് ജോണിന്റെ വിരലുകൾ നീങ്ങി...

ജോൺ അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് അവളുടെ അടിപ്പാവാടയുടെ നേർത്ത വള്ളിയിൽ വിരലുകൾ കോർത്തു. അവൻ പതുകെ ആ വള്ളി വലിച്ചഴിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലി അറിയാതെ തന്റെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും മൂറുകി അടച്ചു.

അവൻ ഒട്ടും തിടുകും കൂട്ടാതെ, ആ അടിപ്പാവാട അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ നിന്നും മെല്ലെ താഴേക്ക് വലിച്ച് നീക്കാൻ തുടങ്ങി. തുണി പതുകെ താഴേക്ക് നീങ്ങുന്നതോറും അവൾ തന്റെ ഇടുപ്പ് പൊക്കിക്കൊടുത്തു....

അഞ്ജലിയുടെ വിരിഞ്ഞ തുടകളും അവളുടെ നഗ്നമായ കാൽപ്പാദങ്ങളും ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെട്ടു വന്നു. ഒടുവിൽ ആ വസ്ത്രവും കട്ടിലിൽ നിന്നും താഴേക്ക് പതിച്ചപ്പോൾ, അഞ്ജലി പൂർണ്ണമായും നഗ്നയായി ജോണിന് മുന്നിൽ മെത്തയിൽ പടർന്നു കിടന്നു.

സാരിയും പാവാടയും മാറിയ ആ നഗ്നതയിൽ അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ വശ്യത അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിലായിരുന്നു. അവളുടെ വെളുത്ത തുടകൾക്കിടയിലുള്ള ആ കറുത്ത മദനപ്പൂവ് കാമത്തിന്റെ ഈർപ്പത്താൽ നേർത്തു തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ജോൺ ഒരു നിമിഷം ആ വശ്യരൂപം നോക്കി നിന്നു. അവന്റെ നോട്ടം തന്റെ നഗ്നതയിലുടനീളം പതിയുന്നത് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് ഉള്ളിൽ വല്ലാത്തൊരു തരിപ്പ് തോന്നി.

അവൾ തന്റെ രണ്ട് കാലുകളും പതുകെ ഒന്നു കൂടി അകത്തി വെച്ചുകൊണ്ട് ജോണിനെ തനിക്ക് മുകളിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു.

"ജോൺ..."

അവൾ ദീർഘശ്വാസത്തോടെ വിളിച്ചു.

ജോൺ പതുകെ അവളുടെ തുടകൾക്കിടയിലേക്ക് നീങ്ങി നിന്നു. അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ നഗ്നമായ ഇടുപ്പിൽ മറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അവൻ പതുകെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി...

അവൻ പതുകെ അവളുടെ കാൽപ്പാദങ്ങൾ ഉയർത്തി തന്റെ തോളിലേക്ക് വെച്ചു. അടുത്ത നിമിഷം, അവൾ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത രീതിയിൽ ജോൺ തന്റെ മുഖം അവളുടെ ആ നഗ്നമായ തുടകൾക്കിടയിലേക്ക് അമർത്തി!

അവൻ തന്റെ ചുടുള്ള ചുണ്ടുകളും പരുക്കൻ നാവും അവളുടെ ആ നനവാർന്ന മദനപ്പൂവിലേക്ക് ചേർത്തു വെച്ച് ആസ്വദിച്ച് നക്കാൻ തുടങ്ങി!

"ആഹ്ഹ്... ജോൺ... ഉം... ദൈവമേ...!"

അപ്രതീക്ഷിതമായി അവന്റെ പരക്കൻ നാവ് തന്റെ കത്തിലും പൂറ്റിന്റെ ഇതളുകളിലും ആഞ്ഞുരസി നക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ജലി ലഹരി മുത്ത് കട്ടിലിൽ കിടന്ന് പിടഞ്ഞുപോയി.

അവളുടെ രണ്ട് കൈകളും മെത്തയിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു, നടുവ് വില്ലുപോലെ മുകളിലേക്ക് ഉയർന്നു. രാജേഷിൽ നിന്നും ഇതുപോലെ ഉള്ള സുഖം ലഭിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു ഇത്...

ജോൺ അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ ഉൾമടക്കുകളിലേക്ക് തന്റെ നാവ് ആഴ്ത്തിയിറക്കി വന്യമായ താളത്തിൽ ചുഴറ്റി നക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവളിൽ നിന്നും ഒലിച്ചിറങ്ങിയ ക്രമനീര് മുഴുവൻ അവൻ ലഹരിയോടെ കുടിച്ചിറക്കി.

"ആഹ്... ജോൺ... നിർത്തല്ലേ... അങ്ങനെ തന്നെ... ഉം... എനിക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുന്നു..."

അഞ്ജലി ക്രമത്തിന്റെ പരകോടിയിലെത്തി ഉറക്കെ ഞരങ്ങിക്കൊണ്ട് തന്റെ കൈകൾ ജോണിന്റെ തലമുടിയിൽ ആഴ്ത്തി, അവന്റെ മുഖം തന്റെ പൂറ്റിലേക്ക് കൂടുതൽ കൂടുതൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു.

അവൾ എപ്പോഴും സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്ന ആ വന്യമായ സുഖം ഇന്ന് അവളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറുകയായിരുന്നു...

പതുക്കെ ആ കടുത്ത ഹാംഗ്ഓവറിൽ നിന്നും അഞ്ജലി ബോധത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു. അവളുടെ നഗ്നമായ പൂറ്റിൽ അമർന്നിരിക്കുന്ന ജോണിന്റെ മുഖത്തെ ചൂട് അവൾക്ക് വല്ലാത്തൊരു സുഖം നൽകി.

അവൾ പതുക്കെ തലയുയർത്തി, തന്റെ കൈകൾ താഴേക്ക് നീട്ടി ജോണിന്റെ തോളുകളിൽ പിടിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൾ അവനെ തന്റെ മുകളിലേക്ക് ശക്തമായി വലിച്ചിട്ടു.

ആ വലിയിൽ ജോൺ അവളുടെ ശരീരത്തിന് മുകളിലേക്ക് പടർന്നു വീണതും, അഞ്ജലി ഒട്ടും സമയം കളയാതെ അവന്റെ കനത്ത ശരീരത്തെയും കൊണ്ട് കട്ടിലിൽ ഒരൊറ്റ തിരിയൽ തിരിഞ്ഞു!

ആ തിരിയലിൽ പൊടുന്നനെ കളി മാറി മറഞ്ഞു—ഇപ്പോൾ ജോൺ കട്ടിലിൽ മലർന്നു കിടക്കുകയാണ്, അഞ്ജലി അവന്റെ മുകളിലും!

അവൾ ഒട്ടും സമയം കളയാതെ ജോണിന്റെ വലിയ ഇടുപ്പിന് ഇരുവശത്തുമായി തന്റെ വിരിഞ്ഞ നഗ്നമായ തുടകൾ പരമാവധി അകത്തി വെച്ച് അവന്റെ അരയ്ക്ക് മുകളിലായി വശ്യമായി കയറിയിരുന്നു.

അവളുടെ നഗ്നമായ തുടകളുടെ ചൂട് അവന്റെ വയറ്റിൽ കഠിനമായി അമർന്നു.

അവന്റെ മുകളിൽ പൂർണ്ണ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച ലഹരിയിൽ അഞ്ജലി ജോണിന്റെ മുഖത്തേക്ക് വന്യമായി നോക്കി. എന്നിട്ട് അവൾ തന്റെ കൈകൾ അവന്റെ ഷർട്ടിന്റെ കോളറിലേക്ക് നീട്ടി.

അവന്റെ ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടണുകൾ ഓരോന്നായി കഠിനമായി വലിച്ചഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഷർട്ടിന്റെ മുൻഭാഗം പൂർണ്ണമായി തുറക്കപ്പെട്ടതും, ജോണിന്റെ വിരിഞ്ഞ നെഞ്ചിലെ അവന്റെ മൂലക്കണ്ണുകളും ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു.

അഞ്ജലി വശ്യമായി ഒന്നു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് താഴേക്ക് കുനിഞ്ഞു. അവൾ തന്റെ നാവ് നീട്ടി അവന്റെ നെഞ്ചിലെ രോമങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ പതുക്കെ ചലിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട്, അവന്റെ വലത്തെ മൂലക്കണ്ണിലേക്ക് തന്റെ ചുണ്ടുകൾ അമർത്തി, അത് നാവുകൊണ്ട് വട്ടത്തിൽ തടവി നക്കിത്തുടങ്ങി...

അവന്റെ നെഞ്ചിലെ ആ സ്പർശനത്തിന് ശേഷം അഞ്ജലി പതുക്കെ തന്റെ ശരീരം താഴേക്ക് നീക്കി. അവൾ അവന്റെ ജീൻസിന്റെ ബെൽറ്റിലും സിപ്പറിലും കൈകൾ വെച്ചു.

അവൾ ആ സിപ്പർ താഴേക്ക് വലിച്ച് അവന്റെ ജീൻസും അടിവസ്ത്രവും ഒന്നിച്ച് താഴേക്ക് ഊരിമാറ്റാൻ തുടങ്ങി. ജോൺ തന്റെ ഇടുപ്പ് അല്പം മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊടുത്ത് അവളെ സഹായിച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം, ആ വസ്ത്രങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി മാറിപ്പോയതും, ജോണിന്റെ ആ വലിയ കനത്ത കുണ്ണ ഒരൊറ്റ തെറിക്കലിന് പുറത്തേക്ക് വന്നു!

അത് ചോരയോട്ടം കൊണ്ട് കരിങ്കല്ല് പോലെ കനത്തു വീർത്ത്, നീണ്ടു നിവർന്ന് അവളുടെ അടിവയറിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് തുടിച്ചു നിന്നു. അഞ്ജലി തന്റെ ഇടുപ്പ് അല്പം കൂടി താഴേക്ക് ഇറക്കി വെച്ചു.

അവൾ തന്റെ നഗ്നമായ തുടകൾക്കിടയിലൂടെ താഴേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ ആ കയ്യിൽ ഒരുങ്ങാത്ത വലിയ പൗരുഷം അവളുടെ കൺമുന്നിൽ കൃത്യമായി തെളിഞ്ഞു നിന്നു.

ഇന്നലെ രാത്രി ജോൺ തന്റെ കുണ്ണ അവളുടെ വായയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് വെച്ചുതരാൻ നോക്കിയപ്പോൾ വല്ലാത്തൊരു മടിയും വിമുഖതയുമായിരുന്നു അവൾക്ക് തോന്നിയിരുന്നത്.....പക്ഷേ ഇപ്പോൾ.....

അഞ്ജലി അല്പം കൗതുകത്തോടും അതിലേറെ വന്യമായ വശ്യതയോടും കൂടി ആ വലിയ കുണ്ണയെ നോക്കി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. അവൾ പതുകെ മുന്നോട്ട് കുനിഞ്ഞു.

അവളുടെ കറുത്ത ചുരുണ്ട മുടിയിഴകൾ ജോണിന്റെ തുടകളിലേക്ക് പടർന്നു വീണു. അവൾ തന്റെ ഇടതുകൈ കൊണ്ട് അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം, അവൾ തന്റെ ചുവന്ന ചുണ്ടുകൾ പരമാവധി വട്ടത്തിൽ തുറന്ന്, ജോണിന്റെ ആ വലിയ കുണ്ണയുടെ കടുംതവിട്ടുനിറമുള്ള ആ മൊട്ടിനെ പതുകെ തന്റെ വായയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് ഇറക്കി വെച്ചു!

"ആഹ്ഹ്... ആൻ.. ഉം...!"

ജോൺ ലഹരി മുത്ത് കട്ടിലിൽ കിടന്ന് പിടഞ്ഞുപോയി. അവളുടെ ചുടുള്ള വായയ്ക്കുള്ളിലെ ആ വശ്യമായ നനവ് അവന്റെ കുണ്ണയെ കൂടുതൽ കഠിനമാക്കി മാറ്റി.

അഞ്ജലി ഒട്ടും തിടുകും കൂട്ടാതെ, കൗതുകത്തോടെ ആ വലിയ പൗരുഷത്തെ തന്റെ നാക്കുകൊണ്ട് ചുഴറ്റി വലിച്ച് ഊമ്പാൻ തുടങ്ങി...

ജോണിന്റെ ആ വലിയ കുണ്ണ അവളുടെ വായയ്ക്കുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി ഒതുങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവൾ തന്റെ നാക്കുകൊണ്ട് അതിന്റെ കടുംതവിട്ടുനിറമുള്ള മൊട്ടിന് ചുറ്റും വട്ടത്തിൽ വലിച്ച് നക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇടയ്ക്ക് അവൾ പതുകെ തന്റെ വായ പുറത്തെടുത്തു. കുണ്ണയിൽ അവളുടെ ഉമിനീര് പറ്റിപ്പിടിച്ച് ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ അത് തിളങ്ങി നിന്നു.

അഞ്ജലി ഒട്ടും സമയം കളയാതെ തന്റെ വലതുകൈപ്പത്തി കൊണ്ട് ആ വലിയ കുണ്ണയുടെ ചുവട്ടിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൾ അത് മുകളിലേക്കും താഴേക്കും വന്യമായ താളത്തിൽ കഠിനമായി കുലുക്കാൻ തുടങ്ങി!

"ഉം... ആഹ്... ആൻ..."

അഞ്ജലിയുടെ വശ്യമായ ആ ഊമ്പലിലും കഠിനമായ കുലുക്കലിലും ജോൺ പൂർണ്ണമായും തകർന്നുപോയിരുന്നു. അവന്റെ അരക്കെട്ട് ലഹരി മുത്ത് മുകളിലേക്ക് തനിയെ ഉയർന്നു പൊങ്ങി.

ഇനിയും കുറച്ചു സെക്കൻഡുകൾ കൂടി അവൾ ഇത് തുടർന്നാൽ തന്റെ ഉള്ളിലെ ആ കനത്ത കാമപ്പാൽ അണപൊട്ടി അവളുടെ വായയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങുമെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി.

അവൻ ലഹരിയോടെ കിതച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ കൈകൾ അവളുടെ തോളിൽ വെച്ച് പതുക്കെ മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി.

"ആഹ്... അഞ്ജലി... മതി... നിർത്ത... ഇനിയും ചെയ്താൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ പാല് പോകും..."

ജോൺ ശ്വാസമെടുക്കാൻ വിയർത്തു കൊണ്ട് കനത്ത ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു.

അവന്റെ ആ വാക്കുകൾ കേട്ടതും അഞ്ജലി തന്റെ വായ പതുക്കെ പുറത്തെടുത്തു. അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലും താടിയിലും ജോണിന്റെ ഉമിനീരും കാമത്തിന്റെ നനവും പറ്റിപ്പിടിച്ച് തിളങ്ങി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവൾ ജോണിന്റെ അവസ്ഥ കണ്ട് വശ്യമായ ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെ അവനെ നോക്കി ഒന്നു കണ്ണുചിമ്മി. അവൾക്ക് ജോണിന്റെ തല പിടിച്ച് മുഖത്തേക്ക് അടുപ്പിച്ച് കണ്ണിൽ നോക്കി പറഞ്ഞു.....

"Today I am going to fuck you hard, John..."

ആ വാക്കുകൾ കേട്ടതും ജോണിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് ഭ്രാന്തമായ വികാരം അണപൊട്ടിയൊഴുകി, നേരത്തെ ഇരുന്ന അതേ പൊസിഷനിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചുവന്നു.

ജോണിന്റെ വലിയ ഇടുപ്പിന് ഇരുവശത്തുമായി അവളുടെ വിരിഞ്ഞ നഗ്നമായ തുടകൾ പരമാവധി അകത്തി വെച്ച്, അവൾ അവന്റെ അരയ്ക്ക് മുകളിലായി വീണ്ടും കയറി ഇരുന്നു.

അഞ്ജലി ജോണിന്റെ വിരിഞ്ഞ നെഞ്ചിലേക്ക് തന്റെ രണ്ട് കൈപ്പത്തികളും ശക്തമായി ഊന്നിപ്പിടിച്ചു. അവൾ തന്റെ ഇടുപ്പ് പതുക്കെ മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി,

ജോണിന്റെ ആ വലിയ കനത്ത കുണ്ണയുടെ മൊട്ട് തന്റെ നനഞ്ഞു കുതിർന്നു കിടക്കുന്ന പൂറിന്റെ വാതിൽക്കലേക്ക് കൃത്യമായി വെച്ചു.

ആ ചൂടുള്ള സ്പർശനം ഏറ്റവും രണ്ടുപേരുടെയും ഉള്ളിലൂടെ ഒരു കനത്ത മിന്നൽ പാഞ്ഞുപോയി.

അവൾ ജോണിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ട്, ഒട്ടും തിടുക്കം കൂട്ടാതെ തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം മുഴുവൻ പതുക്കെ താഴേക്ക് ഇറക്കാൻ തുടങ്ങി.

"ആഹ്ഹ്... ജോൺ... ഉം..."

അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരുങ്ങാത്ത ആ വലിയ കുണ്ണ അവളുടെ ഇടുങ്ങിയ പൂറിന്റെ ഇതളുകളെ വകഞ്ഞുമാറ്റി പതുക്കെ ഉള്ളിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ജലി വേദനയും സുഖവും ഒന്നിച്ച് കലർന്ന ഒരു കനത്ത ഞരക്കത്തോടെ കണ്ണുകൾ മറുക്കി അടച്ചു.

ജോണിന്റെ പൗരൂഷം അവളുടെ ഉള്ളിലെ ഓരോ ചുവരുകളെയും മുട്ടിക്കൊണ്ട് ആഴത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവൾ തന്റെ ഇടുപ്പ് പൂർണ്ണമായും താഴേക്ക് അമർത്തിയതും, ജോണിന്റെ ആ വലിയ കുണ്ണ അതിന്റെ ചുവടുവരെ അഞ്ജലിയുടെ പൂറ്റിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി ആഴ്ന്നിറങ്ങി മറഞ്ഞു!

ആ നിറവിൽ അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം ശ്വാസമെടുക്കാൻ പോലുമാവാതെ ജോണിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് വീണുപോയി. അവളുടെ നഗ്നമായ മൂലകൾ അവന്റെ നഗ്നമായ നെഞ്ചിൽ കഠിനമായി അമർന്നു കിടന്നു.

ജോൺ അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ തന്റെ വലിയ കൈകൾ കൊണ്ട് മറുകെ പിടിച്ച്, അവളെ തന്നിലേക്ക് ഒന്നു കൂടി അമർത്തി.

ഒരു നിമിഷത്തെ ആ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്ക് ശേഷം, അഞ്ജലി പതുക്കെ തന്റെ നടുവ് വീണ്ടും മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി. അവൾ അവന്റെ മുകളിൽ ഇരുന്ന് താളത്തിൽ തന്റെ ഇടുപ്പ് മുകളിലേക്കും താഴേക്കും ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ആദ്യത്തെ അടികൾ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഓരോ തവണ അവൾ താഴേക്ക് അമരുമ്പോഴും അവരുടെ നഗ്നമായ ഇടുപ്പുകൾ തമ്മിൽ കുട്ടിയടിക്കുന്ന ശബ്ദവും അവരുടെ ശ്വാസവും ആ മുറിയിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടു...

അഞ്ജലി ജോണിന്റെ മുകളിൽ ഇരുന്ന് തന്റെ ഇടുപ്പ് താളത്തിൽ ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഇത്രയും വർഷമായിട്ടും തന്റെ ഭർത്താവായ രാജേഷിനോടുള്ള കളികളിൽ പോലും അവൾ ഒരിക്കൽ പോലും ഈയൊരു പൊസിഷനിൽ കയറി ഇരുന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു!

പക്ഷേ ഇന്ന്, ജോണിന്റെ ഈ ശരീരത്തിന് മുകളിൽ ഇരുന്ന്, അവന്റെ ആ വലിയ പൗരുഷത്തെ സ്വന്തം പൂറ്റിനുള്ളിലിട്ട് അവൾ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും അമർത്തുമ്പോൾ അവൾക്ക് വല്ലാത്തൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവും ആൺകരുത്തിനെ കീഴടക്കിയതിന്റെ അഹങ്കാരവും തോന്നി.

"ആഹ്... ജോൺ... എനിക്ക്... Super..."

ജോണിന്റെ ഇടുപ്പ് ചലനങ്ങളുടെ വേഗതയും അവന്റെ ശ്വാസത്തിന്റെ ചൂടും കൂടിയപ്പോഴേക്കും അവന് തന്റെ പരകോടിയിലേക്ക് അടുക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലായി. ഇനിയും നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം അവന്റെ ഉള്ളിലെ പാല് അണപൊട്ടാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

അവൻ അഞ്ജലിയുടെ നഗ്നമായ ഇടുപ്പിൽ നിന്നും കൈകൾ മുകളിലേക്ക് നീട്ടി, അവളെ തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചേർത്ത് അമർത്തിപ്പിടിച്ചു.

അവളെ തന്റെ നെഞ്ചോട് ചേർത്തുവെച്ചുകൊണ്ട്, ജോൺ കട്ടിലിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് തന്നെ റോക്കറ്റ് വേഗത്തിൽ തന്റെ ഇടുപ്പ് മുകളിലേക്ക് ആഞ്ഞാഞ്ഞ് അടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

താഴെ നിന്നുള്ള അവന്റെ ഓരോ വെട്ടിലും അഞ്ജലി അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കൂടുതൽ അമർന്നുപോയി. അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ ഏറ്റവും ആഴങ്ങളിലേക്ക് അവന്റെ ആ വലിയ കുണ്ഡ തുളച്ചുകയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ആ ഭ്രാന്തമായ വേഗതയിൽ അഞ്ജലിയുടെ ശരീരവും പൂർണ്ണമായി ഉരുകിത്തീർന്നിരുന്നു. അവളുടെ അടിവയറ്റിൽ നിന്നും കാമത്തിന്റെ തരംഗങ്ങൾ വീണ്ടും ഉണർന്നു. അവൾക്കും ഇതാ സ്പെലനം സംഭവിക്കാറായിരിക്കുന്നു!

രണ്ടുപേരും ഒരേസമയം ആ ലഹരിയുടെ അറ്റത്തേക്ക് കുതിക്കുകയായിരുന്നു.

ജോൺ കിതച്ചുകൊണ്ട്, വിയർപ്പിൽ കുതിർന്ന ശബ്ദത്തിൽ അവളുടെ കാതുകളിൽ ചോദിച്ചു:

"അഞ്ജലി... എനിക്ക്... എനിക്ക് വരാറായി! പാൽ പുറത്ത് കളയേണ്ട?"

അവന്റെ ചോദ്യം കേട്ടതും അഞ്ജലി അവന്റെ കഴുത്തിൽ തന്റെ കൈകൾ കൂടുതൽ മറുക്കിപ്പിടിച്ചു. തന്റെ ഉള്ളിലെ ആഗ്രഹം അവൾ ഒട്ടും മടിയില്ലാതെ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:

"വേണ്ട ജോൺ... പുറത്ത് കളയേണ്ട... എനിക്ക് വേണം! എന്റെ പൂറിന്റെ ഉള്ളിൽ തന്നെ വേണം...!"

അവളുടെ ആ വാക്കുകൾ കേട്ടതോടെ ജോണിന്റെ ഉള്ളിലെ അവസാന നിയന്ത്രണവും തകർന്നു. അവൻ തന്റെ ഇടുപ്പ് പരമാവധി ശക്തിയിൽ മുകളിലേക്ക് ഒരൊറ്റ ആഴ്ത്തൽ കൂടി ആഴ്ത്തി അവിടെത്തന്നെ തറപ്പിച്ചു നിർത്തി.

അടുത്ത നിമിഷം, ചുടോടെ അവന്റെ പാൽ അഞ്ജലിയുടെ പൂറ്റിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ശക്തിയായി ചീറ്റിയൊഴുകി. ഒപ്പം തന്നെ അഞ്ജലിയുടെ ശരീരവും കാമത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ വിറച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ സ്പലനനീരും ഒന്നിച്ച് പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ജോണിന്റെ കുണ്ഠ മെല്ലെ അവളുടെ പൂറിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങി. അത് പുറകോട്ട് മാറിയതും, അവളുടെ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞ ജോണിന്റെ വെളുത്ത പാടും അഞ്ജലിയുടെ സ്വന്തം മദനനീരും ഒരുമിച്ച് കലർന്ന്, അവളുടെ ആ ചുവന്ന പൂറ്റിന്റെ ഇതളുകളിലൂടെ പുറത്തേക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങി.

കട്ടിലിലെ വെള്ള ബെഡ്ഷീറ്റിലേക്ക് ആ കാമദ്രാവകം ഒരുമിച്ച് ഇറ്റുവീണു പടർന്നു. രണ്ടുപേരും ശ്വാസമെടുക്കാൻ മറന്ന്, പരസ്പരം മുറുകെ പുണർന്ന് ആ കട്ടിലിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി തളർന്നു വീണു...

ആ സുഖത്തിന്റെ തളർച്ചയിൽ രണ്ടുപേരും കുറച്ചുനേരം ഒരക്ഷരം പോലും മിണ്ടാതെ പരസ്പരം പുണർന്നു കിടന്നു. ശ്വാസം പതുക്കെ സാധാരണ ഗതിയിലായപ്പോൾ ജോൺ അഞ്ജലിയെ തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചേർത്തുപിടിച്ച് അവളുടെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടി.

"എങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു അഞ്ജലി?"

ജോൺ പതുകെ ചോദിച്ചു.

അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നും തലയുയർത്തി ആ ലഹരിയോടെ നോക്കി.

"എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും സുഖകരമായ നിമിഷങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇത്, അത്രമേൽ വന്യമായിട്ടാണ് നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചത്."

അത്രയും പറഞ്ഞ് അവൾ ഒന്നു നിർത്തി. എന്നിട്ട് ജോണിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയും വശ്യമായ ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെയും നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു:

"അല്ലെങ്കിലും എന്റെ കാര്യം വിട്... നിനക്ക് എങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു ജോൺ? ഞാൻ കാരണം നിനക്ക് നല്ല സുഖം കിട്ടിയോ? നിന്റെ കൊതി മാറിയോ?"

അവളുടെ ആ ചോദ്യവും അതിലെ ആത്മവിശ്വാസവും കേട്ടപ്പോൾ ജോൺ ലഹരിയോടെ ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. അവൻ അവളുടെ കവിളിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

"എനിക്ക് ശരിക്കും ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുകയായിരുന്നു അഞ്ജലി. നീ ഇന്ന് തന്നെ ആ സുഖം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണ്. അതിനേക്കാൾ ഉപരി നിന്റെ ഈ മാറ്റവും നിനക്ക് വന്ന ഈ വലിയ കോൺഫിഡൻസുമാണ് എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആവേശം കൊള്ളിച്ചത്.

നിന്റെ ആ ആത്മവിശ്വാസം എന്നെ പൂർണ്ണമായി കീഴടക്കിക്കളഞ്ഞു. നീ അത്രയ്ക്ക് മനോഹരമായിരുന്നു."

"ഇന്നലെ വരെ എനിക്ക് വല്ലാത്തൊരു പേടിയിരുന്നു," അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് വീണ്ടും മുഖം പൂഴ്ത്തി മന്ത്രിച്ചു. "പക്ഷേ ഇന്ന് നിന്റെ മുന്നിൽ എനിക്ക് ഒളിച്ചുവെക്കാൻ ഒന്നുമില്ല..."

ജോൺ അവളെ ഒന്നുകൂടി തന്നിലേക്ക് ചേർത്തുപിടിച്ചു. അവരുടെ നഗ്നശരീരങ്ങൾ ആ ചൂടിൽ വീണ്ടും അലിഞ്ഞുചേർന്നു.

"നീ happy അല്ലെ ജോൺ..."

"അതേ ഒരുപാട്..."

"അപ്പോ എന്നിക്കിനി മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടി നാട്ടിലേക്ക് പോകാമല്ലോ..."

അഞ്ജലി അവന്റെ നെഞ്ചിൽ വിരലോടിച്ച് ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

ജോൺ അതിന് മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല, വെറുതെ വശ്യമായി ഒന്നു ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

അഞ്ജലി പതുക്കെ ജോണിന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നും മാറി, കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. അവളുടെ നഗ്നമായ തുടകളിലൂടെ അവരുടെ കാമനീരിന്റെ തുള്ളികൾ ഒലിച്ചിറങ്ങി ബെഡ്ഷീറ്റിലേക്ക് ഇറ്റുവീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വസ്ത്രങ്ങളൊന്നും ധരിക്കാതെ, തന്റെ ആ സെക്സി ബോഡിയും വിരിഞ്ഞ വലിയ കുണ്ടിയും കുലുക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ ബാത്ത്റൂമിലേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ, അവളുടെ നഗ്നമായ ആ പുറംകാഴ്ചയും ഇടുപ്പിന്റെ ചലനവും ജോണിന്റെ കൺമുന്നിൽ ഒരു ദൃശ്യവിരുന്ന് പോലെയാണ് തോന്നിയത്.

അവളുടെ ആ നടത്തം കണ്ടതും ജോണിന്റെ കൺട്രോൾ പൂർണ്ണമായും കൈവിട്ടുപോയി! ഒരൊറ്റ സെക്കൻഡ് കൊണ്ട് അവന്റെ അടിവയറ്റിൽ വീണ്ടും കാമത്തിന്റെ തീപിടിക്കുകയും, ഒരുങ്ങിക്കിടന്ന കുണ്ണ ചോരയോടും കയറി വീണ്ടും വല്ലാതെ വലുതായി കരിങ്കല്ല് പോലെ നിവർന്നു നിൽക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അവൾ ബാത്ത്റൂമിന്റെ വാതിൽക്കൽ എത്താറായതും ജോൺ കട്ടിലിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് തന്നെ വിളിച്ചു:

"ആൻ.. ഒരു മിനിറ്റ്!"

അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി....

അഞ്ജലി പതുക്കെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ബെഡിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റ് തന്റെ അടുത്തേക്ക് വരുന്ന ജോണിന്റെ കരിങ്കല്ല് പോലെ കമ്പി ആയി നിൽക്കുന്ന ആ വലിയ കുണ്ണയിലേക്കാണ് അവളുടെ കണ്ണുകൾ ആദ്യം തറച്ചുപോയത്.

'ഇത് വീണ്ടും കമ്പി ആയോ!' എന്ന ഭാവത്തിൽ കടുത്ത അത്ഭുതത്തോടെയും ലഹരിയോടെയും അവൾ ആ കാഴ്ചയിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിന്നു. അവന്റെ

കമ്പി കുണ്ണ കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിലും കാമത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ മിന്നൽ വീണ്ടും പാഞ്ഞുപോയി.

ജോൺ പതുക്കെ നടന്ന് അവളുടെ തൊട്ടുപുറകിൽ വന്നു നിന്നു. അവൻ തന്റെ കനത്തതും ചൂടുള്ളതുമായ ആ വലിയ കുണ്ണ അവളുടെ ആ വിരിഞ്ഞ കുണ്ടിയുടെ മധ്യത്തിലേക്ക് വച്ച് ശക്തിയായി അമർത്തി.

ആ കടുത്ത ചൂട് തട്ടിയതും അഞ്ജലി അറിയാതെ ഒന്നു ഞെട്ടിപ്പോയി

അവൻ തന്റെ മുഖം അവളുടെ തോളിലേക്ക് ചായ്ച്ചു വെച്ചു. ഒപ്പം അവന്റെ രണ്ട് വലിയ കൈകളും പുറകിലൂടെ മുന്നിലേക്ക് നീണ്ട്, അവളുടെ ആ വലിയ നഗ്നമായ മുലകളെ ആഞ്ഞു പിടിച്ച് അമർത്തി പിടിച്ചു.

അവന്റെ ചൂടുള്ള ശ്വാസം അവളുടെ കഴുത്തിൽ തട്ടിയപ്പോൾ അവൾ കണ്ണുകൾ പതുക്കെ പൂട്ടി.

ജോൺ അവളുടെ ചെവിയോരം മുഖം ചേർത്ത്, വിയർപ്പിൽ കുതിർന്ന ശബ്ദത്തിൽ പതുക്കെ ചോദിച്ചു:

"എന്റെ ആഗ്രഹം മുഴുവനും തീർന്നിട്ടില്ല ആൻ..."

"ഇനി അതിനുള്ള സമയമുണ്ടോ?"

അഞ്ജലി പതുക്കെ തല തിരിച്ച് ചുമരിലെ ക്ലോക്കിലേക്ക് നോക്കി ചോദിച്ചു. സമയം 3:15 കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ജോണും ആ ക്ലോക്കിലേക്ക് ഒന്നു നോക്കി. അവന്റെ മുഖത്ത് യാതൊരു പരിഭ്രമവുമില്ലായിരുന്നു. അവൻ വശ്യമായി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ കാതോരം മന്ത്രിച്ചു:

"ഉണ്ടാകും... കാതറിൻ അങ്ങനെ ഒന്നും രാജിനെ വിടാൻ സാധ്യതയില്ല."

അവന്റെ ആ മറുപടി കേട്ടതും അഞ്ജലി ഒന്നു ചിരിച്ചു. രാജേഷിനെ കാതറിൻ കൂടുകി വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന കാര്യം ഓർത്തപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിലെ ഭയം പൂർണ്ണമായി മാറി.

"ആട്ടെ, എന്താ ഇപ്പോ ഇത്ര വലിയ ആഗ്രഹം?"

അവൾ പുറകോട്ട് ചരിഞ്ഞ് അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി ചോദിച്ചു.

"നിന്റെ കുണ്ടി..."

ജോൺ ഒട്ടും മടിയില്ലാതെ പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ അഞ്ജലിക്ക് പെട്ടെന്ന് അതിന്റെ അർത്ഥം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലായില്ല. അവൾ നെറ്റി ചുളിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു:

"എന്താ...?"

ജോൺ അവളുടെ രണ്ട് മൂലകളിലും പിടുത്തം മുറുകിക്കൊണ്ട്, അവളുടെ ചെവിയിൽ കടിച്ചുകൊണ്ട് ആ ആഗ്രഹം തുറന്നുപറഞ്ഞു:

"എനിക്ക് നിന്റെ ഈ വിടർന്ന കുണ്ടിയിൽ... നിന്റെ കൂതിയിൽ എന്റെ കുണ്ണ കേറ്റണം എന്ന്... ആ സുഖം കൂടി എനിക്ക് വേണം!"

അവന്റെ ആ വാക്കുകൾ കേട്ടതും അഞ്ജലിയുടെ നെഞ്ചിലൂടെ ഒരൊറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് ഒരു ശക്തമായ കൊള്ളിയാൻ മിന്നിപ്പാഞ്ഞു! കല്യാണം കഴിഞ്ഞ് ഇത്രയും വർഷമായിട്ടും സ്വന്തം ഭർത്താവായ രാജേഷ് പോലും ഇതുവരെ തന്നോട് ആവശ്യപ്പെടാത്ത, ചിന്തിക്കുക പോലും ധൈര്യപ്പെടാത്ത ഒരു കാര്യമാണ് ജോൺ ഇപ്പോൾ തന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത്!

അവളുടെ ചെറിയ കൂതിയിലൂടെ ജോണിന്റെ ആ വലിയ കുണ്ണ കയറുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഓർത്തപ്പോൾ അവളുടെ ശരീരം മൊത്തമായി ഒന്നു വിറച്ചു. ഒപ്പം, കുറച്ചു മുൻപ് താൻ കണ്ട അവന്റെ കരിങ്കല്ല് പോലുള്ള ആ വലിയ കുണ്ണയുടെ ചിത്രവും അവളുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഒരൊറ്റ സെക്കൻഡ് കൊണ്ട് തെളിഞ്ഞു വന്നു.

വല്ലാത്തൊരു പേടിയും, രാജേഷ് തരാത്ത ആ സുഖം അറിയാനുള്ള കടുത്ത ആവേശവും അവളുടെ അടിവയറ്റിൽ ഒന്നിച്ച് ഇരച്ചുകയറാൻ തുടങ്ങി...

അവൾ പതുക്കെ തിരിഞ്ഞ് ജോണിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കൈകൾ വെച്ച് അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. അവളുടെ ശ്വാസത്തിന്റെ വേഗത കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

"ജോൺ... നീ ഈ പറയുന്നത്... രാജേഷ് പോലും ഇതുവരെ എന്നോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. എനിക്ക് വല്ലാത്ത പേടി തോന്നുന്നു... നിന്റെ ആ വലുപ്പം വെച്ച് അവിടെ കയറില്ല....?"

അവൻ സമാധാനത്തിൽ പറഞ്ഞു

"ദൈവമേ അപ്പൊ നിന്റെ കൂതി വിർജിൻ ആണോ എന്നാൽ ഉറപ്പായും എനിക്കത് വേണം...."

"അത് മാത്രവുമല്ല ആൻ എല്ലാ ആണുങ്ങൾക്കും അവൻ സ്നേഹിക്കുന്ന പെണ്ണ് അവന്റെ മാത്രമായിരിക്കണം എന്നാണ് ആഗ്രഹം. നിനക്ക് എന്റേത് മാത്രമായിരിക്കാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കില്ല..."

അപ്പൊ എനിക്ക് ഓർക്കാൻ, രാജ് പോലും തൊടാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ നീ അവനു പോലും കൊടുക്കാത്ത നിന്റെ കന്നി കൂതി അല്ലാതെ വേറെ എന്തുണ്ട്.???

എന്റെ ആ ഒരു ആഗ്രഹം നിനക്ക് സാധിച്ചു തന്നുടേ...???"

അവൾ ഒരു ചെറിയ വിറയലോടെ, എന്നാൽ കണ്ണുകളിൽ വശ്യതയോടെ ചോദിച്ചു. ജോൺ അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ പിടിച്ച് തന്നിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി അടുപ്പിച്ചു.

"പ്ലീസ് ആൻ.. നോ പറയരുത്... "

"എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ഇതുവരെ ഇത്രയും മനോഹരമായ ഒരു പുറം കൊഴുത്ത കുണ്ടിയും കണ്ടിട്ടില്ല!... സത്യം, കാരറിന് പോലും ഇത്രയും വടിവൊത്ത, തടിച്ച മനോഹരമായ നിതംബങ്ങൾ ഇല്ല. നീ ഒരു അത്ഭുതമാണ്..."

കാരറിനുമായി ജോൺ നടത്തിയ ആ താരതമ്യം അഞ്ചലിയുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഒരാറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് ആഴ്ന്നിറങ്ങി. രാജേഷിനെപ്പോലൊരു പുരുഷൻ മോഹിച്ചു പുറകെ പോയ ആ വിദേശി മദാമ്മയേക്കാൾ വശ്യതയും ഭംഗിയും സ്വന്തം നാടൻ ശരീരത്തിനുണ്ടെന്ന ജോണിന്റെ ആ പുകഴ്ത്തൽ അവളുടെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ അഹങ്കാരത്തെ ഉണർത്തി.

രാജേഷിന്റെ മുന്നിൽ താൻ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, അവനേക്കാൾ വലിയൊരു പുരുഷൻ കാരറിനേക്കാൾ മുകളിലാണ് തനിക്ക് സ്ഥാനം നൽകുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിലെ ഭയം പതുകെ മാറി ഒരു വന്യമായ ആത്മവിശ്വാസത്തിന് വഴിമാറി.

ആ വിദേശി പെണ്ണിനേക്കാൾ മികച്ചത് താനാണെന്ന ചിന്ത അവളുടെ മനസ്സ് പൂർണ്ണമായി മാറ്റിമറിച്ചു.

"നിന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും ഞാൻ ചെയ്തില്ല ആൻ ഞാൻ വളരെ പതുകയേ ചെയ്തു പ്ലീസ്..."

അവന്റെ ആ കിടപ്പും യാചനയും കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ഉള്ളിലെ ആത്മവിശ്വാസം വീണ്ടും ഇരട്ടിച്ചു. അവൾ വശ്യമായി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ശരി... നിനക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ അതിനും തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ വേദനിച്ചാൽ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല, പറഞ്ഞേക്കാം..."

തികഞ്ഞ അധികാരത്തോടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ബെഡിലേക്ക് നീങ്ങി.

"അഞ്ജലി... അവിടെ എന്തെങ്കിലും ഓയിലോ ക്രീമോ ഉണ്ടോ? ആദ്യമായിട്ടായതുകൊണ്ട് വല്ലാതെ ടൈറ്റ് ആയിരിക്കും..."

ജോൺ അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് പതുകെ ചോദിച്ചു. അവൾ കട്ടിലിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്നുകൊണ്ട് തന്നെ സൈഡ് ടേബിളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

"അവിടെ ആ ഡ്രോയറിൽ ഹെയർ ഓയിൽ ഇരിപ്പുണ്ട്... അത് നോക്കൂ."

ജോൺ പെട്ടെന്ന് ആ ഡ്രോയർ തുറന്ന് വെളിച്ചെണ്ണ എടുത്തു. എന്നിട്ട് അവൻ ബെഡിൽ അവളുടെ പുറകിലായി നിലയുറപ്പിച്ചു. അവൾ രണ്ട് കൈമുട്ടുകളും കട്ടിലിൽ കുത്തി, തല മുന്നോട്ട് താഴ്ത്തി, അവളുടെ വലിയ നിതംബം പരമാവധി മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് കുനിഞ്ഞു നിന്നു.

അവളുടെ ഇരുണ്ട കൂതി അവനു മുന്നിൽ അനാവൃതമായി. ആ മനോഹരമായ കാഴ്ച കണ്ടതും ജോണിന് അടക്കാനാവാത്ത ഭ്രാന്ത് മുത്തു.

എണ്ണ പുരട്ടുന്നതിന് മുൻപ്, ജോൺ അവളുടെ ആ നഗ്നമായ തുടകൾക്കിടയിലേക്ക് തന്റെ മുഖം പൂർണ്ണമായി പൂഴ്ത്തി. അവൻ അവളുടെ വിയർത്തു നനഞ്ഞ പൂറ്റിലേക്ക് തന്റെ നാവ് നീട്ടി വന്യമായി നക്കാൻ തുടങ്ങി.

അങ്ങനെ നക്കുന്നതിനിടയിൽ, തൊട്ടുമുൻപത്തെ റൗണ്ടിൽ അവളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് അവൻ ഒഴുക്കിവിട്ട അവന്റെ തന്നെ കാമപ്പാലിന്റെ ആ ലഹരി പിടിപ്പിക്കുന്ന രുചി അവന്റെ നാവിന്മേൽ ഒഴുകി വന്നു.

തന്റെ സ്വന്തം പാലിന്റെയും അവളുടെ മദനനീരിന്റെയും ആ കലർന്ന രുചി അറിഞ്ഞപ്പോൾ ജോണിന്റെ ഉള്ളിലെ ആൺമൃഗത്തിന് നൂറിരട്ടി ഭ്രാന്ത് മൂത്തു. അവൻ കൂടുതൽ ആവേശത്തോടെ അവിടെ മാറി മാറി നക്കി തുടച്ചു.

അപ്രതീക്ഷിതമായ ആ വന്യമായ നക്കലിൽ അഞ്ജലി "ആഹ്... ജോൺ..." എന്ന് ഉറക്കെ ഞരങ്ങിക്കൊണ്ട് കട്ടിലിലെ ബെഡ്ഷീറ്റ് കൈകൾ കൊണ്ട് മുറുക്കിപ്പിടിച്ചു. കുറച്ചുനേരം അവളുടെ പൂറിനെ നന്നായി നക്കി തുടച്ച ശേഷം, ജോൺ പതുക്കെ തന്റെ മുഖം അല്പം കൂടി മുകളിലേക്ക് മാറ്റി അവളുടെ ആ ഇടുങ്ങിയ

കുതിയിലേക്ക് നാവിട്ടിറക്കി. അവൻ തന്റെ ചൂടുള്ള നാവ് കൊണ്ട് അവളുടെ ആ ചെറിയ വട്ടത്തിൽ ആഞ്ഞു നക്കാൻ തുടങ്ങി. രാജേഷ് ഒന്നു തൊടുക പോലും ചെയ്യാത്ത ആ ഭാഗത്ത് ജോണിന്റെ നാവ് വന്ന് അമർന്നപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് വല്ലാത്തൊരു വിറയൽ അനുഭവപ്പെട്ടു.

കുറച്ചുനേരം അവിടെ നന്നായി നക്കി നനച്ച ശേഷം ജോൺ എണ്ണ എടുത്തു. തന്റെ വിരലുകളിൽ ആവശ്യത്തിന് എണ്ണ അവൻ അവളുടെ ആ ഇടുങ്ങിയ വഴിയുടെ മുകളിലും ചുറ്റിലും നല്ലവണ്ണം തേച്ചുപിടിപ്പിച്ചു.

ആ തണുത്ത എണ്ണ അവിടെ പടർന്നപ്പോൾ അഞ്ജലി അറിയാതെ ഒന്നു കോരിത്തരിച്ചു. ജോൺ തന്റെ ഒരു വിരൽ പതുക്കെ അവളുടെ ആ ഇടുങ്ങിയ കുതിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് ചെറുതായി ഇറക്കി ആ വഴി ഒന്ന് പാകപ്പെടുത്തി എടുത്തു. ആദ്യ വിരൽ കയറിയപ്പോഴേ അഞ്ജലിക്ക് വല്ലാത്ത ശ്വാസം മുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടു....

അവന്റെ കുണ്ണ അപ്പോഴേക്കും ചോരയോട്ടം കയറി അത്രമേൽ തിളച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഒട്ടും സമയം കളയാതെ, ആ എണ്ണയുടെയും ഉമിനീരിന്റെയും നനവുള്ള തന്റെ വലിയ കുണ്ണ നേരെ അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ വാതിൽക്കൽ വെച്ച് ഒരൊറ്റ തള്ളലിന് അവളുടെ പൂറിലേക്ക് തന്നെ ആഴ്ത്തിയിറക്കി!

"ആഹ്... അമ്മേ... ജോൺ...!" പെട്ടെന്നുള്ള ആ കയറ്റത്തിൽ അഞ്ജലി പുറകോട്ട് ആഞ്ഞു കൊണ്ട് ഉറക്കെ വിളിച്ചുപോയി.

അവൾ കുനിഞ്ഞുനിന്ന ആ ഡോഗ്ഗി പൊസിഷനിൽ പുറകിൽ നിന്നും ജോൺ അവളുടെ ആ വലിയ നിതംബത്തിന്റെ രണ്ട് വശങ്ങളിലും കൈകൾ കൊണ്ട് ആഞ്ഞു പിടിച്ച് റോക്കറ്റ് വേഗത്തിൽ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഓരോ അടിയും അവളുടെ പൂറ്റിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ചെന്ന് തട്ടുമ്പോൾ തന്നെ അവൻ ഒരു വിരൽ അവളുടെ കൂതിയെ പരുവപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.....

അവൻ കുറച്ചധികം എണ്ണ അവളുടെ കൂതിയിലേക്ക് ഒഴിച്ചു.. കൂതിച്ചുമരുകൾ പതുകെ റിലാക്സ് ആകാൻ തുടങ്ങി. ജോൺ വീണ്ടും തന്റെ തടിച്ച വിരൽ ഉള്ളിലേക്ക് കയറ്റി പതുകെ ഇളക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് വേദന കുറഞ്ഞ്, പകരം സുഖം അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങി.

അവളുടെ ഇടുപ്പിലെ സ്വർണ്ണ ചെയിൻ അവളുടെ ശ്വാസഗതിക്കൊപ്പം വലിഞ്ഞു മുറുകി.

മുഖം കട്ടിലിലേക്ക് താഴ്ത്തി, കണ്ണ് മൂറുകെ പൂട്ടി, നാണം കൊണ്ടും കടുത്ത ലൈംഗിക സുഖം കൊണ്ടും അവളുടെ ഇടുപ്പും നിതംബങ്ങളും ജോണിന്റെ ആ വിരലിന്റെ ചലനങ്ങൾക്കൊപ്പം കട്ടിലിൽ കിടന്ന് താളത്തിൽ തുള്ളിക്കൊണ്ടിരുന്നു...

അവളുടെ ശരീരം പൂർണ്ണമായും റിലാക്സ് ആയി എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ജോൺ പതുകെ തന്റെ വിരൽ പുറത്തെടുത്തു. ആ നിമിഷം അവളുടെ കൂതിയുടെ ആ ചെറിയ ദ്വാരം വഴുക്കലോടെ പതുകെ തുറന്നടയുന്നത് അവൻ കണ്ടു.

അവൻ ഒട്ടും സമയം കളയാതെ, കരിങ്കല്ല് പോലെ വീർത്തു വലിഞ്ഞു മുറുകി നിന്ന തന്റെ ആ വലിയ ആനക്കുണ്ണയുടെ മുൻഭാഗം തന്റെ വഴുക്കലുള്ള കൂതിയുടെ വാതിൽക്കലേക്ക് അമർന്ന നിമിഷം അഞ്ജലിക്ക് താങ്ങാൻ കഴിയാത്തത്ര കഠിനമായ വേദനയാണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്.

അവളുടെ ഇടുങ്ങിയ നാടൻ വഴിയിലേക്ക് ആ കറുത്ത പൗരുഷത്തിന്റെ വണ്ണവും നീളവും താങ്ങാൻ ഒട്ടും കഴിയാത്തതുപോലെ തോന്നി. അവൾ മുന്നിലെ ബെഡിലേക്ക് പൂർണ്ണമായും വീണു.. അവളുടെ മുകളിലേക്ക് ജോണും....

"അയ്യോ... ജോൺ... വേണ്ട... നല്ല വേദന എടുക്കുന്നു! എനിക്ക് പറ്റുന്നില്ല... പുറത്തെടുക്ക്...!" അവൾ കട്ടിലിൽ കൈകൾ ആഞ്ഞു കുത്തി, കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണീരൊഴുക്കിക്കൊണ്ട് നിലവിളിച്ചു.

വേദനയുടെ കഠിനതയാൽ അവൾ തന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ വില്ലുപോലെ വളച്ച്, ശ്വാസമടക്കി പേശികൾ കഠിനമായി മുറുക്കിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അവളുടെ ആ പിടിച്ചിലും വേദനയും കണ്ടതും ജോൺ പെട്ടെന്ന് ചലനങ്ങളെല്ലാം നിർത്തി. അവൻ അവളെ കൂടുതൽ വേദനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അവളെ വീണ്ടും കുനിച്ചു നിർത്തി പുറകിലൂടെ പതുക്കെ കുനിഞ്ഞ്, അവളുടെ തോളിലും പുറകിലും മുദ്രവായി തലോടിക്കൊണ്ട് അവളുടെ കാതുകളിൽ അതീവ ശാന്തമായി മന്ത്രിച്ചു:

"റിലാക്സ് ആൻ.. റിലാക്സ്... പേടിക്കരുത്. നീ ശരീരം മുറുക്കിപ്പിടിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് ഇത്രയും വേദന എടുക്കുന്നത്. ഞാൻ പറയുന്നത് പോലെ ഒന്നു ചെയ്തു നോക്കൂ..."

ശ്വാസം അടക്കിപ്പിടിക്കരുത്. മൂക്കിലൂടെ ദീർഘമായി ശ്വാസമെടുത്ത് വായയിലൂടെ പതുക്കെ പുറത്തേക്ക് വിടൂ..."

അവൾക്ക് നല്ലപോലെ വേദന ഉണ്ടെങ്കിലും ആ പുതിയ സുഖം അറിയാൻ അവളുടെ മനസ്സും ആഗ്രഹിച്ചു... ജോൺ പറഞ്ഞ ആ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി പതുക്കെ ദീർഘമായി ശ്വാസമെടുക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവൾ മൂക്കിലൂടെ വായു ഉള്ളിലേക്ക് എടുത്ത് വായയിലൂടെ പതുക്കെ പുറത്തേക്ക് വിട്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിലെ ആ ഭയവും ശരീരത്തിലെ പേശികളും പതുക്കെ അയയാൻ തുടങ്ങി. അവൻ വീണ്ടും അവളുടെ കാതിൽ പറഞ്ഞു:

"യെസ് ബേബി, അങ്ങനെ തന്നെ... ഇനി നിന്റെ ആ പേശികൾ അകത്തേക്ക് വലിപ്പിച്ചു വെക്കാതെ, പതുക്കെ പുറത്തേക്ക് ഒന്നു തള്ളി തരൂ..."

അവൾ തന്റെ ശരീരം പൂർണ്ണമായി അയച്ചുവിട്ടുകൊണ്ട്, അവളുടെ കൂതി തുള പതുക്കെ പുറത്തേക്ക് ഒന്നു തള്ളി കൊടുത്തു. അവൾ പുറത്തേക്ക് പതുക്കെ മുക്കിയ ആ നിമിഷം അവളുടെ കൂതി പേശികൾ തനിയെ വികസിക്കുകയും അയയുകയും ചെയ്തു!

ആ ഇടക്കം കുറഞ്ഞ നിമിഷം നോക്കി കുറച്ചു എന്നെ എടുത്ത് അവന്റെ കൂണ്ണയെ എണ്ണ അഭിഷേകം ചെയ്തുകൊണ്ട് ജോൺ തന്റെ വലിയ അരക്കെട്ട് അതീവ സാവധാനത്തിൽ മുന്നോട്ട് ആഞ്ഞു തള്ളി..

ഒരു ഇരുമ്പ് തണ്ട് ഇടുങ്ങിയ വഴിയിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്നതുപോലെ, ജോണിന്റെ ആ വലിയ കുണ്ണയുടെ മുൻഭാഗം അവളുടെ കൂതിയിലേക്ക് മുകളാൽ ഭാഗവും കയറിയപ്പോഴേക്കും അവൾ ഒരു കൈ പുറകിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു ജോണിന്റെ കയ്യിൽ അമർത്തി പിടിച്ചു, അവളുടെ കൂതിയുടെ അരിക്ക് ചെറുതായി കീറി അവിടെ രക്തം പൊടിഞ്ഞു....ആ

ഭയങ്കരമായ വേദന താങ്ങാനാവാതെ അവൾ ഉറക്കെ കരഞ്ഞുപോയി!

"അയ്യോ... അമ്മേ... വയ്യേ...!"

കഠിനമായ ആ വേദനയിൽ കട്ടിലിൽ കൈകൾ കുത്തി നിൽക്കാൻ അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അവൾ പെട്ടെന്ന് തന്നെ ആ വലിയ ബെഡിലേക്ക് മുഖം അമർത്തി തളർന്നു വീണു.

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണീർ ഒലിച്ചിറങ്ങി വെളുത്ത ബെഡ്ഷീറ്റിനെ നനച്ചു.

അവൻ അനങ്ങിയില്ല അൽപ സമയം അടിക്കാതെ നിന്നുകൊണ്ട് പുറത്തേക്ക് കുണ്ണ ഉറപ്പിച്ച് എടുത്ത നിമിഷം അവളുടെ കൂതി തുള അൽപ സമയത്തേക്ക് തുറന്നു തന്നെ നിന്നു... അവൻ കുറെ എണ്ണ അതിലേക്ക് ഒഴിച്ചു...

അഞ്ചലിയുടെ ഉള്ളിലെ ആത്മവിശ്വാസം ഇപ്പോൾ അതിന്റെ പരമാവധിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. പുറകിൽ നിന്നുള്ള ആ അടി അവൾക്ക് സുഖം തരുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഈ വന്യമായ കളിയുടെ പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം തന്റെ കൈകളിൽ തന്നെയായിരിക്കണമെന്ന് അവൾ ഉറപ്പിച്ചു.

അവൾ പതുക്കെ കൈകൾ പിന്നോട്ട് നീട്ടി ജോണിന്റെ അരക്കെട്ടിൽ പിടിച്ച് തടഞ്ഞു.

"നിൽക്കൂ ജോൺ... നീ മാറി ബെഡിലേക്ക് കിടക്കൂ..."

അവൾ ശ്വാസമടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

എന്നിട്ട് അവൾ ജോണിനെ പതുക്കെ മാറ്റി കട്ടിലിൽ മലർത്തിക്കിടത്തി. താൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ അവൾക്ക് വഴങ്ങി, അവൾ പറയുന്നതൊക്കെ അനുസരിച്ച് മലർന്നു കിടക്കുന്ന ജോണിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിലെ ലഹരി ഒന്നുകൂടി ഇരട്ടിച്ചു.

അവൾ ഒട്ടും സമയം കളയാതെ ജോണിന്റെ മുകളിലേക്ക് കയറി. എന്നാൽ ഇത്തവണ അവൾ അവന്റെ മുഖത്തിന് നേരെ, കൗശൽ പൊസിഷനിൽ ജോണിന്റെ നെഞ്ചിൽ രണ്ടു കൈകളും അമർത്തി!

ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ അവളുടെ വിരിഞ്ഞ വലിയ നിതംബവും ഇടുപ്പും ജോണിന്റെ കൺമുന്നിൽ ഉയർന്നു നിന്നു.

അവൾ പതുകെ പുറകോട്ട് ആഞ്ഞു, തന്റെ രണ്ട് കൈകളും ജോണിന്റെ തുടയിലേക്ക് അമർത്തി ഒന്നിച്ച് ഊന്നി നിന്നു. എന്നിട്ട് ഒരു കൈ താഴേക്ക് നീട്ടി, കുറച്ചു എണ്ണ എടുത്ത് അവളുടെ കൂതിയിലും അവന്റെ കുണ്ഡലിലും ഒഴിച്ചു....

ചോരയോട്ടം കയറി കരിങ്കല്ല് പോലെ നിവർന്നു നിൽക്കുന്ന അവന്റെ ആ വലിയ കുണ്ണ കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കി. അവൾ അതിന്റെ അറ്റം പതുകെ തന്റെ എണ്ണ പുരണ്ട് വഴുതി നിൽക്കുന്ന കൂതിയുടെ വാതിൽക്കലേക്ക് കൃത്യമായി വെച്ചു.

അവൾ കണ്ണുകൾ മുറുകെ പൂട്ടി, വരാൻ പോകുന്ന ആ വലിയ വേദനയെ നേരിടാൻ മനസ്സിനെ പാകപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, മെല്ലെ ഇരുന്ന് ജോണിന്റെ കുണ്ണയുടെ മുകളിലേക്ക് തന്റെ ശരീരം താഴേക്ക് അമർത്തിയിറക്കി!

"ആഹ്... ഉം...!"

കഠിനമായ ആ ഇടക്കത്തിന്റെ വേദനയിൽ അവളുടെ തൊണ്ടയിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദം പുറത്തുവന്നു. പക്ഷേ, അവളുടെ ആ കൂതി ചുമരുകൾ പൂർണ്ണമായി വികസിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ജോണിന്റെ ആ വലിയ ആനക്കുണ്ണ അവളുടെ കൂതിയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി ആഴ്ന്നിറങ്ങി മറഞ്ഞു.

പൂണ്ണമായി ഉള്ളിൽ കയറിയതും അവൾ ജോണിന്റെ നെഞ്ചിൽ കൈകൾ കുത്തിക്കൊണ്ട് മുകളിലേക്കും താഴേക്കും താളത്തിൽ ഇരുന്ന് അടിക്കാൻ തുടങ്ങി

അവൾ ഓരോ തവണ മുകളിലേക്ക് ഉയർന്ന് താഴേക്ക് അമരുമ്പോഴും ജോണിന്റെ കൺമുന്നിൽ അവളുടെ ആ വലിയ നിതംബങ്ങൾ താളത്തിൽ തുള്ളിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജോൺ ഒട്ടും സമയം കളയാതെ തന്റെ ഒരു കൈ മുന്നോട്ട് നീട്ടി, അവളുടെ നനഞ്ഞു കൂതിർന്ന പൂറിന്റെ മുകളിലേക്ക് വിരലുകൾ അമർത്തി ഞെരിക്കാനും തടവാനും തുടങ്ങി.

കൂതിയിൽ കയറിയിറങ്ങുന്ന കുണ്ണയുടെ സുഖവും, ഒപ്പം മുന്നിൽ ജോണിന്റെ കൈകൾ തരുന്ന ആ കടുത്ത ഉരസലും ഒന്നിച്ചായപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് തന്റെ കൺട്രോൾ പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു.

അവളുടെ ശരീരം മൊത്തമായി വിറയ്ക്കാനും ശ്വാസമെടുപ്പ് അതിവേഗത്തിലാകാനും തുടങ്ങി. കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ അവൾക്ക് താങ്ങാൻ കഴിയാത്തത്ര ലഹരി അടിവയറ്റിൽ നിന്നും ഇറച്ചുകയറി.

തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇന്നേവരെ അറിയാത്ത ആ പരകോടി സുഖത്തിന്റെ അറ്റത്ത് എത്തി നിന്നു കൊണ്ട്, അഞ്ജലി

"ആഹ്ഹ്... ജോൺ... എനിക്ക് വരുന്നു... അമ്മേ..."

എന്ന് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ ശരീരം വില്ലുപോലെ വളച്ച്, ഒരൊറ്റ ഞെട്ടലിൽ അവളുടെ വെടി പൊട്ടി അവളുടെ മദനനീരിന്റെ തുള്ളികൾ വന്യമായി പുറത്തേക്ക് തെറിച്ചു.

അവളുടെ ശരീരം ആ സുഖത്തിൽ വല്ലാതെ മുറുകി വിറയ്ക്കുന്ന ആ കൃത്യ സമയം കണക്കാക്കി, ജോൺ തന്റെ അരക്കെട്ട് പരമാവധി മുകളിലേക്ക് ആഞ്ഞു തള്ളി.

അവന്റെ കുണ്ണയും അതിന്റെ പരമാവധി വണ്ണത്തിൽ വീർത്തു മുറുകിയിരുന്നു...

"ഹാ.... ആൻ...."

ജോണിന്റെ ആ കാമപ്പാലത്രയും അവളുടെ ആ ഇടുങ്ങിയ കൂതിയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ചൂടോടെ ചീറ്റി ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി!

അവന്റെ പാലിന്റെ ആ കടുത്ത ചൂട് തന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറുന്നത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ജോണിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് പൂർണ്ണമായും തളർന്നു വീണു. അവരുടെ ശ്വാസഗതികൾ ആ വലിയ മുറിയിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടു.

രണ്ടുപേരും ആലഹരിയിൽ നിന്നും സാവധാനം മോചിതരായി. അഞ്ജലി ജോണിന്റെ നെഞ്ചിൽ തളർന്നു കിടന്നു. അവന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് അവളുടെ കാതുകളിൽ താളത്തിൽ മുഴങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവളുടെ കൂതിയില് നിന്നും അവന്റെ പാൽ പുറത്തേക്ക് ഒഴുകി

ജോൺ പതുകെ ചിരിച്ചു....

"എന്താ...?"

അഞ്ജലി ചോദിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല."

അവൻ തലയാട്ടി.

"ഞാൻ ഒരു കാര്യം ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു."

"എന്ത്...?"

ജോൺ അവളെ നോക്കി.

"ഇന്ന് രാത്രി നീ എനിക്ക് വേണ്ടി സാരി ഉടുത്തു."

അഞ്ജലി ചമ്മലോടെ ചിരിച്ചു.

"അത് ഇതുവരെ വിട്ടില്ലേ...?"

"ഇല്ല."

ജോൺ ചിരിച്ചു.

"കാരണം അത് ചെറിയ കാര്യമല്ല."

അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ജോൺ കുറച്ചുനേരം നിശബ്ദനായിരുന്നു.

പിന്നെ വളരെ പതുകെ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരുപാട് ആളുകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട് ആൻ."

"പക്ഷേ..."

അവൻ ഒരു നിമിഷം നിർത്തി.

"എനിക്ക് ഇഷ്ടമാണെന്ന് അറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യം, ഞാൻ പറയാതെ തന്നെ ഓർത്ത് വെച്ചിട്ട് എനിക്ക് വേണ്ടി ചെയ്തവർ വളരെ കുറവാണ്."

അഞ്ജലി അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

ജോൺ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"നീ വിചാരിക്കുന്നതിലും കുറവ്."

അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

ആ നിമിഷം എന്തുകൊണ്ടോ...

അവൾ ജയിച്ചതുപോലെ തോന്നി.

കുറച്ചുനേരം രണ്ടുപേരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"നാളെ നീ പോകും..."

അഞ്ജലി ചെറുതായി തലയാട്ടി.

"മ്..."

വീണ്ടും നിശബ്ദത.

"എനിക്ക് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്."

ജോൺ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

"പറ."

"ഞാൻ ഇന്നലെ നിന്നെ കണ്ട അഞ്ജലിയെക്കാളും..."

അവൻ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"ഇന്നത്തെ അഞ്ചലിയെ ആണ് കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്."

അഞ്ചലിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

"എന്തുകൊണ്ട്...?"

"കാരണം ഇന്നാണ് നീ ആദ്യമായി മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നത് നിർത്തിയത്."

അഞ്ചലി കുറച്ചുനേരം അവനെ നോക്കി.

പിന്നെ മേൽക്കൂരയിലേക്ക് നോക്കി കിടന്നു.

"അറിയാമോ ജോൺ..."

അവൾ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് ഇപ്പോൾ ദുഃഖം തോന്നുന്നില്ല."

"എന്തുകൊണ്ട്...?"

"കാരണം ഈ ട്രിപ്പ് അവസാനിക്കുകയാണ്."

അവൾ ചിരിച്ചു.

"പക്ഷേ ഞാൻ തുടങ്ങിയിട്ടേ ഉള്ളൂ."

ജോൺ അവളെ നോക്കി.

ആ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ അഭിമാനം നിറഞ്ഞു.

കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ് അവൻ പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

സമയം വളരെ വൈകിയിരുന്നു.

അഞ്ജലിയും അത് മനസ്സിലാക്കി.

ആ നിമിഷം രണ്ടുപേർക്കും അറിയാമായിരുന്നു.

രാത്രി അവസാനിക്കുകയാണ്.

"എനിക്ക് പോകണം."

ജോൺ മൃദുവായി പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ചെറുതായി തലയാട്ടുക മാത്രം ചെയ്തു.

ജോൺ എഴുന്നേറ്റ് ഡ്രസ് ചെയ്തു വാതിലിന്റെ അരികിലേക്ക് നടന്നു.

വാതിൽ തുറക്കുന്നതിന് മുൻപ് ഒരിക്കൽ കൂടി തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

അഞ്ജലി ഇപ്പോഴും അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

"Goodbye, Ann."

അവൻ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലി കുറച്ചുനേരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പിന്നെ ചിരിച്ചു.

കൂടെ ഒരു തുള്ളി കണ്ണുനീരും...

ആ ചിരിയിൽ വിഷമവും നന്ദിയും ഒരുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

"Goodbye, John."

ജോൺ തലയാട്ടി.

പിന്നെ വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

വാതിൽ പതുകെ അടയുന്ന ശബ്ദം റൂമിൽ മുഴങ്ങി.

അഞ്ജലി ഒറ്റയ്ക്കായി.

കുറച്ചുനേരം അവൾ അങ്ങനെ തന്നെ ഇരുന്നു.

പിന്നെ പതുകെ എഴുന്നേറ്റ് കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിലേക്ക് നടന്നു.

രാത്രിയുടെ എല്ലാ അടയാളങ്ങളും അവൾ പഴയപടി ആക്കി.

സാരി മാറ്റി.

മുടി കെട്ടിവച്ചു.

നൈറ്റ് ഡ്രസ് ധരിച്ചു.

പക്ഷേ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കിയപ്പോൾ...

അവൾ പഴയ അഞ്ജലി ആയിരുന്നില്ല.

അവൾ പതുകെ ബെഡിലേക്ക് വന്ന് കമിഴ്ന്നു കിടന്നു.

ആദ്യമായി വിരഹം എന്താണെന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞു.

സമയം വീണ്ടും കടന്നുപോയി.

പക്ഷേ ഉറക്കം മാത്രം വന്നില്ല.

ടിംഗ്...

മൊബൈലിൽ notification ശബ്ദം കേട്ടു.

അഞ്ജലി ഫോൺ എടുത്തു.

സമയം 4:20.

John.

അവളുടെ നെഞ്ച് ഒന്നു പിടഞ്ഞു.

അവൾ message തുറന്നു.

"Raj is coming back to the room."

അത്ര മാത്രം.

അഞ്ജലി കുറച്ചുനേരം സ്ക്രീനിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ ഫോൺ പതുകെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചേർത്തുപിടിച്ചു.

എന്തുകൊണ്ടോ...

ആ നിമിഷം ആദ്യമായി അവൾക്ക് രാജേഷിനോട് ദേഷ്യം തോന്നി.

അവൻ ചെയ്തതുകൊണ്ടല്ല.

അവൻ ചെയ്യാതിരുന്നതുകൊണ്ട്.

ഇത്രയും കാലം താൻ സ്നേഹിച്ച മനുഷ്യൻ...

ഇന്ന് രാത്രി പോലും തന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല.

പക്ഷേ പോകുന്നതിന് മുമ്പും പോയതിനു ശേഷം പോലും...

ജോൺ തന്നെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു.

ആ തിരിച്ചറിവ് അവളുടെ നെഞ്ചിൽ എവിടെയോ വേദനയായി കിടന്നു.

പുറത്ത് എവിടെയോ ലിഫ്റ്റിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു.....

രാവിലെ...

നാലുപേരും വീണ്ടും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഇന്നലെയോ അതിന്റെ തലേദിവസമോ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ഊർജ്ജം ആരുടെയും മുഖത്തില്ലായിരുന്നു.

കാതറിൻ പതിവുപോലെ ചിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ജോണും പഴയതുപോലെ തമാശ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു.

ഈ യാത്ര അവസാനിക്കുകയാണ്.

അഞ്ജലിയും രാജേഷും ചെക്ക് ഔട്ട് ചെയ്ത ശേഷം ലഗേജുമായി ലോബിയിലേക്ക് വന്നു.

"ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ എയർപോർട്ടിൽ ഡ്രോപ്പ് ചെയ്യാം."

കാതറിൻ നിസ്സാരമായി പറഞ്ഞു.

ഒരു നിമിഷം അഞ്ജലി ജോണിനെ നോക്കി.

ജോൺ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പക്ഷേ അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി ഉണ്ടായിരുന്നു.

"Sure..."

അഞ്ജലി മറുപടി നൽകി.

എയർപോർട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ആരും അധികം സംസാരിച്ചില്ല.

ഇടയ്ക്കിടെ കാതറിൻ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞ് നിശബ്ദത പൊളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

രാജേഷും മറുപടി പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ അഞ്ജലിയും ജോണും കൂടുതൽ സമയം ജനലിന് പുറത്തേക്കായിരുന്നു നോക്കിയത്.

വിടപറയാൻ പോകുന്ന ആളുകൾക്ക് സംസാരിക്കാൻ പലപ്പോഴും വാക്കുകൾ ഉണ്ടാകാറില്ല.

ഏയർപോർട്ടിന്റെ പുറത്ത് കാർ നിന്നു.

ലഗേജുകൾ ഇറക്കി.

അൽപനേരം നാലുപേരും അങ്ങനെ തന്നെ നിന്നു.

ആദ്യമായി കാതറിൻ മുന്നോട്ട് വന്ന് അഞ്ജലിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

"Miss you..."

അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലിയും ചിരിച്ചു.

പക്ഷേ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

രാജേഷും ജോണും കൈകൊടുത്തു.

"Take care, brother."

ജോൺ പറഞ്ഞു.

"You too."

രാജേഷ് മറുപടി നൽകി.

അവസാനം...

ജോണും അഞ്ജലിയും മാത്രം ബാക്കി നിന്നു.

"Goodbye, Ann."

ജോൺ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളിലും ഒരു പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

അവൾ മുന്നോട്ട് വന്ന് അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

ഒരു നിമിഷം...

അത്ര മാത്രം.

പിന്നെ അവൾ അവന്റെ ചെവിയോട് ചേർന്ന് വളരെ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

"ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ...?"

"മ്...?"

"എന്റെ പേര് Ann അല്ല."

ജോൺ ഒന്നു ഞെട്ടി.

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.

"അഞ്ജലി."

"എന്റെ ശരിക്കുള്ള പേര് അഞ്ജലി എന്നാണ്."

ഒരു നിമിഷം ജോൺ അവളെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ അവനും ചിരിച്ചു.

ആ ചിരിയിൽ അത്ഭുതവും വിഷമവും ഒരുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

"Really...?"

"Really."

അഞ്ജലി തലയാട്ടി.

ജോൺ ചെറുതായി ചിരിച്ചു.

"അപ്പോൾ ഇത്രയും ദിവസം നീ എന്നെ പറ്റിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ..."

"അതെ."

അഞ്ജലി കണ്ണിറുക്കി.

ജോണിന്റെ ചിരി വീണ്ടും വലുതായി.

പിന്നെ അവൻ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

"Goodbye, Anjali."

ആദ്യമായി...

അവൻ അവളുടെ യഥാർത്ഥ പേര് വിളിച്ചു.

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

പക്ഷേ അവൾ ചിരിച്ചു.

"Goodbye, John."

ഒരു നിമിഷം...

അത്ര മാത്രം.

പിന്നെ അഞ്ജലി തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

അവൾ ഒരിക്കൽ പോലും തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല.

കാരണം തിരിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ നടക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

രാജേഷിനൊപ്പം അവൾ ടെർമിനലിനുള്ളിലേക്ക് നടന്നു.

ഗ്ലാസ് ഭിത്തിക്കപ്പുറം ജോണും കാതറിനും ചെറുതായി ചെറുതായി അകന്നുപോയി.

കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞ്...

വിമാനം റൺവേയിലൂടെ പതുകെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി.

അഞ്ജലി ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി.

പട്ടായ പതുകെ താഴേക്ക് മറഞ്ഞു.

കടലും... വെളിച്ചങ്ങളും... ആ രാത്രികളും...

എല്ലാം പതുകെ അകന്നുപോയി.

അവൾ പതുകെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

അപ്പോഴാണ് അരികിൽ ഇരുന്ന രാജേഷിന്റെ കൈ അവളുടെ കൈയെ പതുകെ തേടിയെത്തിയത്.

അഞ്ജലി താഴേക്ക് നോക്കി.

ഒരു നിമിഷം അവൾ ആ കൈയിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ തന്റെ വിരലുകൾ അവന്റെ വിരലുകൾക്കിടയിലേക്ക് ചേർത്തു.

രാജേഷ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അഞ്ജലിയും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പക്ഷേ ആ ചെറിയ സ്പർശത്തിൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായിരുന്നു.

അവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം അവസാനിച്ചിരുന്നില്ല.

അത് മാറിയിരുന്നു.

അഞ്ജലിയും മാറിയിരുന്നു.

അവൾ പതുകെ ജനലിന് പുറത്തേക്ക് നോക്കി.

പട്ടായ ഇപ്പോൾ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ മറഞ്ഞുപോയിരുന്നു.

അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു.

കാരണം അവൾ പഴയ ജീവിതത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയായിരുന്നില്ല.

പഴയ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു പുതിയ അഞ്ജലി മടങ്ങുകയായിരുന്നു.

The End. ❤️

*

*

*

*

*

*

*

*

ഈ കഥയുടെ സീസൺ 2 ആലോചിക്കാവുന്നതാണ്... നിങ്ങൾ
ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ മാത്രം....